

മലങ്കര ഗീതങ്ങൾ

ജി. ചേടിയത്ത്

കോട്ടയം

1981

MALANKARA GEETHANGAL

Author:

Dr. G. CHEDIATH

Copyright to the author

Printed at

Bethany Press, Kottayam-10

Published by:

Dr. G. Chediath,

St. Thomas Seminary,

Kottayam-686010.

Ad usum privatum

Cum permissu Superiorum

ആമുഖം

മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സുപരിചിതമായ മൂന്ന് രീതികളിലാണ് ഈ ഗീതങ്ങൾ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഭവനങ്ങളിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ, ഇടവകകളിലെ വായനകൾ, മറ്റ് യോഗങ്ങൾ, ഞായറാഴ്ച പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ആദിയായ അവസരങ്ങളിൽ ഇവ പാടാവുന്നതാണ്. ഒറ്റയ്ക്ക് ധ്യാനിക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും ഇത് സഹായകമാണ്. സഭയിലെ എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥയിൽ പെട്ടവർക്കും ഉപകാരപ്രദമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ഇതിന്റെ മൂന്നാം ഭാഗിയായി നിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ അധികാരികൾക്കും എല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

മാർത്തോമ്മാസ്റ്റീഫോയുടെ മക്കളായ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈ കൃതി സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കോട്ടയം,
16-7-1981.

ഫാ. ജി. ചേടിയത്തു്

രീതികൾ

- 1 “നാഥാ, ദയമോചനമിവകളിരുന്നിടാൻ”
 “ബ്രഹ്മംശൊ ലംബൈതാക് ഏതാസ
 നാൻ മൊറിയോ”

(വ്യാഴം സന്ധ്യ—രണ്ടാം കോലാ)

ഒന്നാം ഭാഗം: ഗീതങ്ങൾ 1—46

- 2 “ധന്യൻ വിൺമൺ വാസികളെ
 ആമോദിപ്പിച്ചോൻ”
 “ബ്രിക് ദഹാദീ ലശ്മായോനേ
 വപ്സാഹ് ലറൊനെ”

(വിവാഹശുശ്രൂഷ)

രണ്ടാം ഭാഗം: ഗീതങ്ങൾ 47—70

- 3 “പുലർകാലേ ഗിരിമുകളിൽ മുൾ”
 (ബുധൻ പ്രഭാതം—രണ്ടാം കോലാ)

മൂന്നാം ഭാഗം: ഗീതങ്ങൾ 71—109

ഉള്ളടക്കം

ഭാഗം I

നമ്പർ	വർണ്ണം	ഖണ്ഡിക	പേജ്
1	സപീകൃതമാകണമെ നാഥാ മമ കാഴ്ച	14	1
2	മനവറ തീക്കാൻ പോകുന്നു	12	3
3	അത്യന്തനീശോ സ്തുത്യൻ	8	5
4	അത്യന്തരുടെ ഗേഹം	18	7
5	അരുണോദയദിനമണയാൻ	18	10
6	അവനെ ഞാൻ	7	13
7	ഈ നിമിഷം നീയെന്തേ ദൂരെ മരുവുന്നു	15	14
8	ഉദരഫലത്തെ വധിക്കരുതേ	26	17
9	ഉദരേ പേറുന്നോരുത്തമയാം മാതാ	8	21
10	ഏദോമിൽനിന്നും	10	23
11	ഒരു മേഘം മുടി നിബിയുടെ കൂടാരം	12	25
12	കരുണാസാഗരമേ, നാഥാ കനിയണമെ	6	27
13	കൂരിരുൾ താഴ്വരയിൽ	5	28
14	ജനമധ്യേ ഞാൻ ഘോഷിക്കും	7	29
15	ജീവിതമാകും നിൻ ദാനത്തിനത്ഥം	6	30
16	ഞാൻ പാപം ചെയ്തു നിനക്കെതിരായ്	5	31
17	ഞാനൊരു ശബ്ദം	19	32
18	ഇണയേകണമേയൻ നാഥാ	12	35
19	ഇണയേകണമേ നീ	6	37
20	ദീപം കാട്ടുക ദീപവിളക്കേമറിയാമേ	19	38
21	നമ്മെ സ്നേഹിക്കണവനായ് ഒരുവൻ	30	42
22	നവജീവൻ തരണം	4	47
23	നിങ്ങൾക്കായ് രാജ്യം നല്ലം വശലരേ	9	43
24	നിൻ സന്നിധിയിൽ	15	49
25	നിന്നെ കാണുവതെന്നോ	20	52
26	നിന്നെ മാത്രം	9	55

27	നിരവധി നയനങ്ങൾ	20	57
28	നീട്ടിയ കൈയിൽ ദാനത്തെ വയ്ക്കുന്നു	14	60
29	നീയാണുനതനാം രാജൻ	13	63
30	പതിരവനെയും കളകളെയും	8	65
31	പരിമളനറുമണമേ മറിയമേ സ്വസ്തി	16	67
32	പിടയുന്നീശോ മമ ഹൃദയം	13	70
33	പുതിയൊരുടമ്പടി ഞാൻ	10	72
34	പ്രിയനാഥൻ തിരുമാർവിൽ നാം	5	74
35	മരണത്തിലുമതുപോൽ ജീവനിലും	5	75
36	മലമുകുളിൽ ചിതറപ്പെട്ടവയാം	6	76
37	മർത്യൻ നിമിഷം ദേവൻ നിജ്ജീവം	13	77
38	മഹിമോനതമാം ശ്രീതപം	5	79
39	മിശിഹായിൽ മൃതരേ	5	80
40	മുഴുഹൃദയത്തൊടു നിന്നെ ഞാൻ	21	81
41	വരണം പ്രിയനാഥാ അതിവേഗം	7	84
42	വിത്തു മുളയ്ക്കുംപോൽ	5	86
43	സമാധാന പ്രാർത്ഥന	12	87
44	സെട്റാ	7	89
45	ഹൃദയത്തിൽ കത്തിക്കണമെ	4	90
46	ഹൃദയമലിഞ്ഞിടുവിൻ	18	91

ഭാഗം 2

47	ഉയരേ പീഠമൊരുകീടാൻ	8	95
48	ഒരു തേനരുവിയൊഴുകുന്നു	19	96
49	കണ്ണീർ മാത്രമെനിക്കിവിടെ	26	99
50	കർത്തൻ രാജാവായാകുന്നു	4	104
51	കറ കൂടാതൊരു കന്യകയെ	10	104
52	2 കൊരിന്തോസുകാർ	5	106
53	ഗേഹം സ്നാനശിശു	27	107
54	ശ്രീതപം സംപൂജ്യൻ	24	112

55	ധരമിശിഹായുടെ ബലിവേദി	10	116
56	നിൻ മാറ്റിൽ ചാരും	13	118
57	പണിയും വരവും ഒരുനിമിഷം	33	120
58	പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയാം	9	126
59	ബേഥേലിൽ യാക്കോബൊരു നാൾ	9	127
60	മരുഭൂമിയിലുയരും നാദം	8	129
61	മാനവഹൃദയത്തിനാഴം	20	130
62	മിശിഹായിൽ ജീവൻ വയ്ക്കാം	11	133
63	മുഴുഹൃദയത്തൊടു നിൻ ഗീതം	13	135
64	യൂഹാനോൻ സ്നാനം നല്ലി	9	137
65	ശോഭയെഴുന്നൊരു മണവാട്ടി	10	139
66	സാക്ഷാൽ ദൈവസ്വതൻ	7	141
67	സിറാഹ് 15-16	16	142
68	സ്നാനജലത്തിൻ നീരവ	8	144
69	സ്നേഹം	20	146
70	സ്ത്രീബാധയൻ കൈയിൽ	10	149

ഭാഗം 3

71	അപ്രേമിൽ നിന്നു്	12	151
72	അർപ്പണം	3	155
73	ഇതുതാൻ നിബിമാരുടെ മൊഴിയും	6	156
74	ഉപമകൾ (മത്തായി)	14	158
75	ഉയരാഴങ്ങൾ അളന്നവനാർ	20	164
76	ഉല്ലത്തി	6	171
77	എഫേസ്യലേഖനം	31	173
78	എബ്രായലേഖനം	34	184
79	കരുണാസാഗരമാം ദേവാ	10	196
80	കത്താവേ, മിശിഹാരാജാവേ,	8	200
81	കായില്ലാത്തൊരു തരുണിസമാം	15	203
82	കാനാനിൽ ക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ	4	208

83	കാഹളനാദത്തിൻ നാളിൽ	10	209
84	കുഞ്ചാനയ്ക്കോരുകക്കം	24	213
85	ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി ഭോഷന്മാർ	10	222
86	ഗലാത്യലേഖനം	12	226
88	ഗ്രിഗറി നസ്യൂർസൻ	10	230
88	ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു	8	233
89	ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ	8	236
90	ഞാനെന്നും നിന്നൊടുക്കൂടെ	8	239
91	തെസ്സലോനിക്കർ	16	241
92	ത്രീയേകൻ ദൈവം സ്തുത്യൻ	12	247
93	ദൈവത്തിൽ ഏദയം വയ്ക്കൂ	5	251
94	നിർമ്മലരാം ജീവികൾ പാട്ടുന്നു	10	253
95	നിൻ സന്നിധി മോദം പകരും	6	256
96	നീയാണെന്നും മെ:ദൈവം	21	258
97	പ്രാമിയോൻ-സെറ്റ്റാ	12	266
98	ഫെബ്രുവരി 22	12	270
99	ബലി	7	274
100	മഹനീയമതാം ബലിവേദി	4	276
101	മഹാനായ മാർ ബസ്സേലിയോസ്	6	278
102	മാതാവിനോട്	7	280
103	വഴിയും സത്യവുമായവനെ	12	283
104	സപഭാവപ്രകാരം	5	287
105	വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം	2	289
105	സെഫനിയ	12	289
107	റൂഹായാം ദൈവം	8	294
108	റൂഹായാം നാഥാ ദയവാനേ	7	297
109	റൂഹായെ നീ കാണുമ്പോൾ	10	299

1 "സപീകൃതമാകണമെ നാഥാ മെ കാഴ്ച"

- 1 കരുണനിറഞ്ഞവനേ-കനിയണമടയാരിൽ കണ്ണുകലങ്ങി; കണ്ണീരിൻ ഉറവകൾ വറ്റി; നിൻ സവിധത്തിങ്കൽ-ഉയരുന്നെൻ ഏദയം എൻ പ്രത്യംശമുമാത്രയുവാ നീയാണല്ലോ.
- 2 നീയെൻ ഏദയത്തിൽ വന്നുവസിക്കണമേ ദീപം കാട്ടുക ദിനകരണേ എൻ കൂരിരുളിൽ കാട്ടുകനാഥാ നിൻ-പാതകളെൻ മുമ്പിൽ നിൻസത്യം ഞാൻ ജനമദ്ധ്യേ ഘോഷിച്ചിട്ടും.
- 3 പീഡിതരെ താങ്ങുന്നവനാം ദയവാനേ; കരുണയോടെനെ താങ്ങണമെ തവതൃക്കണ്ണിൽ അഗതികളാത്രയമായ് കരുതുന്നുടയവനേ, തേടിവരുന്നിവർ നിൻപക്കൽ മോദംപകത്ര.
- 4 കറയില്ലാത്തവളാം-കന്യകയിൽനിന്നും പൊട്ടിവിടുന്നൊരു കസുമം നീ; മെ സന്തോഷം കരളിനു കളിരേകം-ദൾനമളുണമെ; മാടിവിളിക്കണമെന്നെ നീ സുമശോഭയതാൽ.
- 5 നാഥാ; തവനാമം-മോദം പകരുന്ന തവ ചിത്തകളെൻ ഏദയത്തെ നിറച്ചിട്ടുന്നു സുമസമമാം വദനം കാണക മധുരതരം തവസുഖിയേ-വാസംചെയ്യാൻ വെമ്പുന്നടിയൻ.
- 6 നാഥാ തവനാമം-പോലൊരു ശ്രേഷ്ഠപദം മാതവനറിയില്ലുകത്തിൽ; ഭാഷയിലില്ല; മാതവരക്ഷകനേ, കരളിനു കളിരേകം പാവനമാം തവനാമം ഞാൻ കീർത്തിച്ചിട്ടും.

- 7 ശോഭയെഴും ദൂത-ന്മാരുടെ രാജാഃവ,
ശിശുവായ് തീർന്നവനേ, നാഥാ നീയെൻ ദൈവം;
പരമോന്നതനാമം-ഏദയത്തിൻ ഗീതം
ആനന്ദത്താൽ കീർത്തിക്കും മോദമൊടനനം.
- 8 അത്യന്തനാം രാജാ,-കീർത്തി ധരിച്ചവനേ,
ജേതാവേ, തവമാധുര്യം മോഹനമത്രേ;
മരണത്തെ വെന്തിട്ടുതമാനം ചെയ്തു-
ദൈവകുമാരാ, മിശിഹായേ, കൃപചെയ്തെന്നിൽ.
- 9 ജീവനറ്റവിടമം-ജീവജലം നീയേ
പറുദീസായെ നനച്ചവനും നീതാനല്ലോ;
അഗ്നി ധരിച്ചവനും-നീയാണീശോയേ,
അഖിലാണ്ഡത്തിനാലംബം നീതാനല്ലോ.
- 10 മിശിഹാ കന്താവേ,-നീയെന്നാനന്ദം
നീയെൻ സമ്മാനം നിത്യം; അവകാശവുമേ;
നീയാണെൻ മഹിമാവെന്തെന്നും നാഥാ,
ഗിരിമുകളിൽ വാസംചെയ്തോൻ കൃപചെയ്തെന്നിൽ.
- 11 മിശിഹായുടെ സ്നേഹം-വിവരിപ്പാനെളതോ?
അലയാഴിക്കില്ലിതു പോലുള്ളാഴമതോക്കിൽ;
തുലിക വദനമിവ-യ്ക്കെളുതല്ലുപമിപ്പാൻ
സ്നേഹം ഹൃത്തിൽ നിറഞ്ഞവരോടാരാഞ്ഞിട്ടവിൻ.
- 12 വന്നു വസിക്കണമെ-നാഥാ, മമ ഹൃത്തിൽ
നിന്നെപ്രതി ഞാൻ മോദമൊടെ പീഠമൊരുക്കി;
നാഥാ, നിൻ വരവിന്നായ് ഞാൻ വാതിൽതുറ-
ന്നാനന്ദത്തൊടൊരുങ്ങിയിതാ പുമാലയുമായ്.

- 13 നീയാണെൻ ദൈവം-മിശിഹാ കന്താവേ,
നീയെൻ പേക്കായ് കുരിശിന്മേൽ മൃത്യുവരിച്ചു
നിന്നെപ്രതി ജീവൻ നല്പിടാം നാഥാ;
കൈക്കൊള്ളണമെ സഹദേരുടെ ബലികൾപോലെ
- 14 സ്വന്ദിച്ചീടുണൻ-ഏദയം കൈകളിലായ്
രക്തത്തുള്ളികളോടെന്റെ മിശിഹായ്ക്കായി-
അപ്പിക്കുന്നേൻ ഞാൻ-നാഥാ; കൈക്കൊൾക
ആദ്യകുമാരൻ ഹാവേലിൻ കാഴ്ചകൾപോലെ.
- 2 “മണവർ തീക്കാൻ പോകുന്നു കരയരുതേ നീ”
1 കന്താവേ വരണം-മോദമൊടതിവേഗം
കൈക്കൊള്ളണമീ ദാസരെ നിൻ മാറിൽ ചേർക്കൂ,
നിന്നെ പ്രതി നാഥാ-നിദ്രാഹിതരിവർ
നിന്നെ മാത്രം ധ്യാനിപ്പു, താമസമരുതേ.
- 2 നീ പോയൊരു വഴിയേ-നോക്കിയിരിപ്പു ഞാൻ,
നിദ്രാഹിതരിവർ നാഥാ; താമസമരുതേ
ആളുകളനവധിയായ്-വണെൻ സവിധത്തിൽ
നിന്നെ മാത്രം ധ്യാനിപ്പു; താമസമരുതേ.
- 3 പ്രിയനാഥാ, മിശിഹാ-എന്നുടെ മണവാളാ,
വന്നീടണമെ; കൈക്കൊൾക; താമസമരുതേ;
കര കടലിവകളിലാ-രാഞ്ഞിട്ടവസാനം
കണ്ണീർ കടലിനടിയിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോകും.

* * * *

4 കരയരുതൊരുനാളും-കന്യകയേ സഭയേ,
കരുണ നിറഞ്ഞവനതിവേഗം തിരികെ വരണം;
കാഹള നാദത്തിൻ-ഘോഷം കേൾക്കും നീ;
വാനഗണങ്ങളൊടൊപ്പമവൻ ആഗതനാകും.

* * * *

5 കന്താവിൻ ദിവസം-ഭീകരമായിട്ടും
പതിരവനെറിയും കളകളെയും ഘോരാഗിയതിൽ;
ദൃഷ്ടനാക്കായ് ഭീ-കരമായ് സജ്ജമതാം
തീയിൽനിന്നും കാക്കമവൻ മാപ്പിൽ ചേക്കും.

* * * *

6 ഇടിനാദം പോലാ-ശബ്ദം ഉയരുന്ന
ഭൂതലമാകെ വിറയ്ക്കുന്നു; കൂരിരുളെങ്ങും;
ആ ദിവസം പാത്താൽ -പ്രിയരേ വേദകർ
കാലാന്ത്യത്തിൻ അടയാളം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുവിൻ.

7 മനുജാ നിക്ഷേപം-മണിൻ സൂക്ഷിച്ചാൽ
മരണത്തിൻ ദിനമതു നിന്നെ രക്ഷിച്ചിട്ടുമോ?
ഭീകരമരണത്തിൻ-പാശങ്ങളിൽനിന്നും
രക്ഷിക്കുന്നവൻ ഉന്നതനാ-ണവനെ വണങ്ങു.

8 പുഴിയിൽ നിദ്രിതരാം മാനവരെയെന്നേളും
പ്രഭയിൻ വസ്ത്രമണിഞ്ഞീട്ടും നീതിഷ്യാന്മാർ
ഘോഷിക്കും സഭയനാളിൽ തൃഷ്ടിയോടേ
കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, നീയാണെൻ മണവാളൻ.

* * * *

9 കരയില്ലാത്തവളാം കന്യകയായ് നിന്നെ
അപ്പിക്കുമവൻ പിതൃസവിയേ; കാലാന്ത്യത്തിൽ
വാനവദൂതന്മാർ പാടും മോദമൊടെ
സഭയാത്തിട്ടും ത്രിത്വത്തിൻ സ്തുതിഗീതങ്ങൾ.

10 സ്നേഹത്താൽ ലോകം നിർമ്മിച്ച ദൈവം;
ലോകത്തെ താൻ സ്നേഹത്തിൻ കടലിൽ മുക്കി;
സ്നേഹത്താൽ ശിശുവായ് തീർന്നൊരു കിരണമവൻ
സ്നേഹത്താൽ സ്ഥിബാമേൽ തൻ ജീവൻ നല്ലി.

11 നിത്യം നിലനില്ക്കുന്നവനാം പ്രിയ നാഥൻ
മറവായ് വാഴും താൻ കിരണം പ്രിയരേ;
വെളിവാായ് തീർന്നു; കാലാന്ത്യേ ജഡമേറു;
ലോകാന്ത്യത്തിലണഞ്ഞീട്ടും മറവായതുപോൽ.

* * * *

12 പ്രിയയേ എൻ സഖിയേ, സഭയേ മണവാട്ടീ,
നിൻ പ്രിയ കാന്തനടുത്തുണ്ടു്; കരയരുതേ നീ;
ലോകം പാലിക്കും ദൈവം ഞാൻ കാളു;
ഒരുനാളും ഞാൻ ലോകത്തീനകലെ പോകാ.

3 "അത്യുന്നതനീശോ സ്തുത്യൻ സ്തുതിയങ്ങേക്കായ്"

1 ഗതിയറ്റവനായ് ഞാൻ ചുറ്റിനടന്നല്ലോൾ
ആശ്രയമേകുന്നൊരു പാറ യാഹിൽ കണ്ടേൻ;
ഗോപുരമുല്യം താൻ സംരക്ഷിച്ചീട്ടും
ദൃഷ്ടനടുക്കില്ലൊരുനാളും തൻ നഗരത്തിൽ.

2 ആശ്രയമവനിൽ നീ വയ്ക്കുകിലൊരുനാളും
കാലിളകില്ലെൻ സോദരനേ, അവനന്തനാം;
സ്വസ്തുതയേകിട്ടും; ശാന്തി നിനക്കുതരും
തൃക്കൈകളിലെന്നും നിന്നെ കാത്തിട്ടുമവൻ.

- 3 വീഴ്ചവരെയെ നീ താങ്ങുന്നവനത്രേ കരളിനു കളിതും നല്ലന്നു, കരുണാകരനേ, മങ്ങും ദീപം നീ ദൂരെക്കളയില്ല ഞാങ്ങണയെ നീ സുഖമാക്കാ. കളയില്ലൊരുനാൾ.
- 4 വൻ കുന്നുകളെല്ലാം മാറിമറിഞ്ഞാലും പവ്വതമിളകിമറിഞ്ഞാലും പേടിക്കേണ്ട മാറില്ലൊരുനാളും നാഥൻ വാശാനം തിരുവചനംപോൽ നിന്നെതാൻ കയ്യിൽ താങ്ങും.
- 5 തൻ കോപം മറയും ഞൊടിയിടനേരത്തിൽ കാരുണ്യം കാലാകാലം നിലനിന്നീടും രാവീൽ വേദനയിൽ കണ്ണീർ വാങ്ങാലും ഉഷസ്സിൽ മോദം പകരുമവൻ മിശിഹാനാഥൻ.
- 6 പാപം മാഞ്ഞു നൂ ദയയിൽ തൂക്കുയാൽ പാപച്ചീട്ടുകൾ കീറുന്നു കരുണാർഭുതയാൽ തിന്മകളോക്കാതെ കൃപകൾ ചൊരിയുന്നു ധരയിൽ ചൊരിയും വൻമഴപോൽ തൻകാരുണ്യം.
- 7 വാനം ഭൂവിൽ നിന്നുയരെ വസിക്കുന്നു; ഉന്നതനാഥൻ നന്മേക്കാൾ ഉന്നതനത്രേ. സുതരിൽ താതന്മാർ കൃപകൾ ചൊരിയുമ്പോൽ കൃപയുടെ അരുവി ഒഴുകുന്നു പ്രിയനാം താതൻ.
- 8 ഇടൊതെപ്പൊഴും കാക്കുന്നവനേ, നിൻ കൈകളിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ കാക്കണമെന്നെ അനുദിനമീ ധരയിൽ നിന്നുയരട്ടൊരുപോൽ അത്യുന്നതനീശോ സ്തുത്യൻ; സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.

- 4 “അത്യുന്നതനുടെ ഗേഹമെന്നിക്കാർ കാട്ടീടും”
 - 1 പുണ്യത്തിൽ കേദാരം കന്യകമറിയാം അതിപരിശുദ്ധീകൃതാലയമായ് തീർന്നാൾ മറിയാം അതിപാവന ബലിവേദിയതാണീ ശ്രേഷ്ഠ അവളെ വാഴ്ത്തി വണങ്ങിടാം ദൂതരൊടൊന്നായ്.
 - 2 ദീപത്തിൻ വിരിയാം കന്യകയാംമറിയാം അത്യുന്നതമാം സ്തുതികൾ തൻ സിംഹാസനവും വിവരിപ്പാനെളുതല്ലവളുടെ മാഹാത്മ്യം അവളെ വാഴ്ത്തി വണങ്ങിടാം ദൂതരൊടൊന്നായ്.
 - 3 പാവനമാം ദൂഹായവളെ മുടിച്ഛി വന്നുവസിച്ചവളിൽ ശക്തി അത്യുന്നതമാം രശ്മികളാൽ മുടി ദൂഹാ കന്യകയെ അവളെ വാഴ്ത്തി വണങ്ങിടാം ദൂതരൊടൊന്നായ്.
 - 4 അത്യുന്നതതാതൻ സന്നിധിയിൽനിന്നും വസലനാം വചനം വന്നു കന്യകയുദരേ അവളുടെയുദരത്തിൽ മറവായ് തീർന്നു സുതൻ അവളെ വാഴ്ത്തി വണങ്ങിടാം ദൂതരൊടൊന്നായ്.
 - 5 ദേവാലയമാകും കന്യകമറിയാമിൻ ശോഭ പരക്കുന്നെന്നേക്കും ലോകം മുഴുവൻ; ശ്ലേമോൻ നിർമ്മിച്ച മോഹനമാം ഭവനം കന്യകയോടുപമിച്ചിടീൽ തൃണസമമത്രേ.
 - 6 ദേവാലയമന്ദിരല പരിപാവനവേദി കന്യകതൻ മുൻകറിയണെന്നോതുനടീയാർ അത്യുന്നതനാഥൻ ശോഭ വിരിച്ചവിടെ കന്യക തന്നുദരത്തിങ്കൽ വൈവകമാരൻ.

- 7 പാവനമാം ബലിവേ-ദിയിലമരം രഹസ്യം മറവാക്കാൻ വിരിയുണ്ടാ ദേവാലയമതിനൾ കന്യകയുടെ ഉദരം വിരിയായ് തീർന്നല്ലോ ഗുഡം രഹസ്യം സ്ഥിതിചെയ്തു കന്യകയുദരേ:
- 8 ദുഹായാം വൃഷ്ടിപെയ്തു ഭൂമെങ്ങും ദാഹം തിങ്ങിയ ഭൂമിജലം പാനംചെയ്തു; ഉദരം വിളമ്പലമായ് തീർത്ത ശുദ്ധാത്മൻ അവിടുത്തെവായി അത്യന്ത വചനം ദൈവം.
- 9 കന്യകയാം മാതാ-വിൽ നിന്നുത്ഭവായി കന്യാസുതനാം മിശിഹായവതാരം ചെയ്തു കന്യാവൃതമുദ്ര-യ്ക്കുനം കൂടാതെ ഉദരത്തിൽനിന്നുത്ഭവായി കരുണാപുണ്ണൻ.
- 10 ക്രൂബകൾ പേറുന്ന ദയയുടിരിപ്പിടമാം¹ കന്യകമറിയാമിൽ നിന്നും മിശിഹായുത്ഭവായ് മാറുന്നവനെല്ലാ കറകളെയും ധരയിൽ നിറയും തിന്മകളെയെല്ലാം കാരുണ്യത്താൽ.
- 11 കൂടാരം നിമ്മിച്ചിസറായേൽ വഴിയിൽ നവകൂടാരമതാം മറിയം വാഴ്ന്നപ്പൊട്ടോൾ; ക്രൂബകളാവാസം ചെയ്യുമിരിപ്പിടമാം കന്യകമറിയാം ശ്രേഷ്ഠയഹോ, അവളെ വാഴ്ക്കാം.²
- 12 അത്യന്ത ദൈവം വന്നുവസിക്കുന്ന പരിപാവനമാം ദേവാലയമത്രേ മറിയാം ഗൃഹമെത്രേ ഗൃഹനായി നിമ്മിച്ചൊരു ഗേഹം, ധരയിൽ സ്വർഗ്ഗമുദിച്ചതുമിതരണിയിലത്രേ.

1 പുറപ്പാട്ട് 25:27
 2 cf. St. John Damascene, in PG XCVI, col. 649.

- 13 നിയമം നിശ്ചലിത് തൻരൂപം കാട്ടിയിതാ നിബിയുടെകൂടാരം, ഭരണിയതിലെ മറയും കല്ലനപേറിടും പേടകമാവടിയും വാതിലുമാലയവും പ്രിയയാം മറിയം രൂപം.³
- 14 വിരിയുടെ മുകളിലിതാ മേലും വീരവുന്ത നിന്നെ ചൂട്ടുന്ത ദൂതർ പിതൃകല്ലനയാൽ ആലയമായ് തീന്നോ-ളാം പ്രിയമാതാവേ, ദയവാനോടെൻ പേക്കായ് നീയത്ഥിക്കേണം.⁴
- 15 നന്ദ്രേത്തിൽ വന്നോ-രുന്നത ദൂതന്മാര- 'ചൂട്ടുന്നതന്മാരെ ഗേഹമെനിക്കാർ കാട്ടിടും!' സ്വപ്തീയോന്നതമാം സ്ഥാനങ്ങളുമതിലെ അഗ്നിരഥങ്ങളുമുൾക്കൊള്ളില്ലായുന്നതനെ.
- 16 ഈ ചെറുകന്യകയെങ്ങനെ പേറും ഗൃഹമെന്ത അഗ്നിയരിപ്പോക്കറിയില്ലീയുന്നത രഹസ്യം ദൈവഹിതം ചെയ്യാനെത്തിയ ദൂതനിവൻ വാഴ്ന്നു നിൻ മാഹാത്മ്യം മോഹനതരണി.⁵
- 17 ക്രൂബകൾ പേറുന്നോ-രണിരഥത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമതാണെൻ കന്യകയേ നിൻതിരുമേനി ദൈവത്തെപേറി നിൻ തൂക്കെകളിൽ നീ മുട്ടുകളിൽ നീ ലാളിപ്പു അത്യന്തതനെ.⁶

3 cf. Byzantine Liturgy, Ode of Othros for Nov.21.
 4 cf. Cseo 208, Aeth. 39.26 (Helena of Ethiopia)
 5 cf. SC 110, Romanos, Hymn IX, 2.
 6 cf. St. John Damascene, in PG. XCVI, 676.

18 പ്രിയയേമാതാപുത്രനുകയേ, നവമേ,
കരുണക്കടലേ ദൈവംബേ, പരിപാവനയേ,
ലോകം മുഴുവനിലും കൃപ വർഷിക്കാനായ്
പ്രാർത്ഥിക്കുക നിൻ വശലനം പ്രിയസുതനോടായ്

5 "അരുണോദയമണ്ഡയാൻ" 7

1 ദുഷ്ടിയുയർത്തുന്നേൻ ഉന്നതമതിലേയ്ക്കായ്
ഭൂവാനങ്ങൾക്കടയവനേ, മഹിമോന്നതനേ,
കൈകളുയർത്തുന്ന നാഥാ, നിൻസവിധേ
കരുണയൊഴുകണമെ ദർശൻ മുട്ടിവീളിപ്പൂ.

2 കൃപചൊരിയണമീശാ, ദയവായ് കൃപചെയ്തു
അനുനിമിഷം തവ സവിധേ ഞാൻ കാടിവരുന്ന
ചുറ്റണമൊരുമതിൽപോൽ ഞങ്ങളെ നിൻ ശോഭ
ദൃഷ്ടനെയൊട്ടിപ്പായിക്കുക മിശിഹാരാജാ.

3 ചൊല്ലണമിസ്രായേ-ലനുനിമിഷം മോദാൽ
"ദൈവം കാക്കുന്നപ്പോഴും തൻ പ്രിയസുതനെ"
പെരുവെള്ളത്തിൽ നീ-നും താൻ രക്ഷിക്കും
ശത്രുക്കളെയെല്ലാം ദൂരെയ്യിച്ചിടും.⁸

4 കർത്താവാകുന്ന നമ്മുടെ വൻശക്തി
തൻ തിരുനാമം ശത്രുവിനെപ്പായിക്കുന്നു;
തകരുന്ന പ്രബലം-വൻ കോട്ടകളെല്ലാം
നാഥനടുത്തുണ്ടതിനാൽ നാം ആമോദിക്കും.⁹

- 7 സങ്കീർത്തനം 123
- 8 സങ്കീർത്തനം 124
- 9 സങ്കീർത്തനം 126

5 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, വിതറണമുനനും
സൗഭാഗ്യത്തിൻ കുറ്റകൾ നീ കൊയ്യുന്നല്ലോ
വേദനയാൽ വലയുന്ന യരയിൽ മക്കൾ
അതു കാണണമീനിമിഷം നീകൃപ ചെയ്യേണം.

6 നഗരം പണിയാനായ് കർത്താവിനോടൊത്താൽ
പണിയുന്നവരെന്നിൻ വെറുതെയല്ലാതില്ല
നഗരം കാക്കാനായ് കർത്താവിനോടൊത്താൽ
കാവല്ലാരെന്നിൻ വെറുതെ നോക്കിയിരിപ്പൂ.¹⁰

7 മിശിഹായെക്കൂടാതീയരയിൽ പ്രിയരേ,
നരനൊരുപണിയും ചെയ്തീടാൻ സാധ്യമതല്ല
അതിരാവിലെ ഉണരുന്നതുമതുപോൽ നിശ്ചയിൽ
വൈകിയറങ്ങുന്നതുമെല്ലാം വീൺപണിയത്രേ.

8 തൻ പ്രിയരേവകം ഇരുകൈകൾ നിറയേ
തൻ ദാനങ്ങളൊഴുകുന്നു നാഥൻ നിത്യം.
നിദ്രയിലും ദാനം നല്ലം പ്രിയനാഥൻ
തവസവിധേ മരുവുന്ന നരനെന്നതഭാഗ്യം.

9 വാളുകളൊരുവനെയും രക്ഷിക്കില്ലാത്തനാൾ
സമ്പത്തെല്ലാം തുണതുല്യം മണ്ണിൽചേരും
ലൗകികമോദങ്ങൾ വാഴുന്നവയത്രേ
മാറമെഴാത്തവനാം നാഥ-നരികത്തണയാം.

10 മണലിൽ പണിചെയ്യാനാതും മുതിരരുതേ
ഏദനിലാദം നല്ലീടുന്നതപാഠം
ബാബേലിൽ മർത്യർ കെട്ടിയ ഗോപുരവും
ചെങ്കടലിൻ തീരവുമിതുതാൻ ലോഷിക്കുന്നു.

10 സങ്കീർത്തനം 127

- 11 നാഥൻ നല്ലും ദാനം നിൻ സന്തതികൾ വില തീരാത്തൊരു രത്നം താൻ; ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടു, പിതൃപാദങ്ങളിൽ നാം അവരെ വയ്ക്കണം കൈക്കൊള്ളുക നാം ദാനങ്ങൾ അവനിൽനിന്നും.
- 12 അനുനിമിഷം പ്രിയരേ, പ്രിയനാഥനരികിൽ ജീവിക്കും നരനെന്നെന്നും ആമോദിക്കും. കാക്കക നാഥൻ തൻഗുണമേറും വചനം നിൻവഴികളിലവനെപ്പോഴും ചൊരിയുകതന്നെ.¹¹
- 13 തലമുറതലമുറയായ് നാഥൻ കൃപചൊരിയും ഒരു കുറവും നീയറിയില്ല; കുറയില്ലാകൾ വിജയത്തിൻ പിറകെ വിജയം നല്ലിട്ടും ഹൃദയം നിറയെ പരിശുദ്ധൻ നല്ലും ശാന്തി.
- 14 ഹൃദയത്തിനാഴങ്ങളിൽ നിന്നുടയവനെ വിളിച്ചെഴുന്നടിയർ നിന്നെ; കേൾക്കണമിപ്പോൾ ചൊരിയണമെ നാഥാ, കരുണയിവർപേക്കായ് ദയചെയ്യണമീ നാഴികയിൽ കേഴുന്നടിയർ.¹²
- 15 നോക്കരുതെൻ നാഥാ, ബഹുലമതാം പാപം നിൻ സവിധേയവയെനെന്നും വെളിവാകുന്ന ഹിമസമമായ് കഴുകു നിൽലനാം നാഥാ, ജീവുന്നുറവയതായ് നിന്നെ കാണുന്നടിയർ.
- 16 നിൻ പേക്കായ് ഹൃദയം ദാഹിപ്പ നാഥാ തവ വചനത്തിനായടിയൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു ഉത്തരമരുളണമേ; യാവന കേൾക്കണമെ. നന്മകളാലെൻ ഹൃദയത്തെ നിറച്ചിടണമെ.

11 സങ്കീർത്തനം 128
 12 സങ്കീർത്തനം 130

- 17 അരുണോദയമണയാൻ വെണ്ണുനവരപ്പോൽ നിൻ പ്രതിഹൃദയം പിടയുന്നെൻ മഹിമോന്നതനേ, ഓടിയട്ടുക്കണമേ എൻ സവിധേയിപ്പോൾ നന്മകളാലെൻ ഹൃദയത്തെ നിറച്ചിടണമെ.
 - 18 സത്യമതാം വചനം നാഥൻ തൻ സവിധേ ആശ്രയമെന്നും വച്ചിടണ-മത്യന്തനിൽ 'നന്മുടെ രക്ഷകനാവസ്വലനാം മിശിഖാ' എന്നനുനിമിഷം പാടിടണമെല്ലായിടവും.
- 6 "അവനെ ഞാൻ"
- 1 വസ്വലനാം താതാ സ്നേഹത്തിൻ തികവേ; ഈ ദിവസത്തെ പ്രതിയങ്ങേ സൂതിപാടുന്നേൻ മോഹനമാം സുഭിനം മോദകരം ലോകം നന്മനിറഞ്ഞവയെ നീയെൻ പേക്കായ് നല്ലി.
 - 2 ഒരു ദൂതനെ നല്ലീ വഴിയിൽ കാവലിനായ് ദാനം തന്തു കൈനിറയെ മോദം നല്ലീ വാനഗണങ്ങളൊടൊത്തീ നിമിഷം താതാ, പാട്ടന്തു തവഗീതങ്ങൾ ധരയിറങ്ങിയർ.
 - 3 ഒരു ദിവസംകൂടി തരണേ കരുണാബ്ലേ; അനുതാപത്തിൽ നിൻ പാദം കഴുകട്ടിയൻ. രാവിൽ കാഞ്ഞെന്ന നാളെയിൽ വഴികാട്ടു ഫലമേതാം ഞാൻ പ്രിയനാഥാ അതിവേഗത്തിൽ.
 - 4 നിന്നെ തേടാത്ത - ജനതതിയെ നാഥാ, അനുതാപത്തിൻ പാതകളിൽ തിരികെ വിളിക്കു; അവരുടെ പേക്കായി നിമിഷം ജഗദീശാ, അല്പിക്കുന്നിവർ സ്നേഹത്താൽ കാഴ്ചകളെല്ലാം.

5 കനിവുള്ളവനേ, ദേ-വാദയെൻ മണവാളാ; അനുതാപം നീ നല്ലണമെ-മാനവഹൃദയേ വഴികാണിക്കണമെ, നാമാ കരുണാബ്ബേ, നരന്മാരെ രക്ഷയിലെപ്പോഴും ശ്രദ്ധിപ്പവനേ.

6 കേൾക്കണമെൻ നാമാ ഹൃദയത്തിൽ നാദം പകരണമെ നീ അനുതാപം മാന്വഹൃദയേ കരുടനാരായ് തീ-ന്തു ചിലരെൻ നാമാ, കരുടനരമോദം നല്ലിയ നീ സുഖമാക്കിവരേ.

7 ഈ യാചന കേൾക്കൂ-ശ്രദ്ധ തീരിച്ചീട്ട് കരുടനെ മോദിപ്പിച്ചവനേ കരുണാനിധിയേ; "അവനെ ഞാനറിയില്ല" നരചെയ്തു നരൻ അനുതാപത്തിൻ വഴിപോകാൻ കൃപ നല്ലണമെ.

7 "ഈ നിമിഷം നീയെന്തേ ദൂരേ മരുവുന്നു" 13

1 എന്റെത്തള്ളല്ലേ-ജീവദാനം നാമാ, അകലെ വസിക്കല്ലേയെന്റെ സവിധേയണയ്യ ദിവസം മുഴുവനുമെൻ റോദനം "എൻ-നാമാ" നിശ്ചയിലുമതു നിറയുന്നടിയ-നധരങ്ങളിലും.

2 കേൾക്കണമെ നാമാ, ജീവനരവിടമേ, തിരിയണമെനിൻ തിരുമുഖമെൻ പേക്കായെന്നും നല്ലണമെ കൃപകൾക്കതിരില്ലാത്തവനെ, രക്ഷിക്കണമെ ദൃഷ്ടനിൽനി-നെല്ലായ്പ്പോഴും.

13 സങ്കീർത്തനം 22

3 താമരജനങ്ങൾ നീനിൽ ശരണം വെച്ചു നീയവരപ്പരിപാലിച്ചു; മോദിച്ചവരും. അവരുടെയാശ്രയമായവനാം കർത്താവേ, അഗതികളിവരിൽ കൃപചെയ്തു രക്ഷിക്കണമെ.

4 മഹിമ ധരിച്ചുവസിക്കുന്നവിട്ടുന്തരേ മണയരേ തൃക്കൺ പാക്കൂ; പാപം മായ്ക്കൂ ശോഭയെഴുന്നവയാം വസനങ്ങൾ നല്കൂ ലോകത്തിൽ നിൻ കാരുണ്യം വർഷിച്ചിട്ടു.

5 ഞാനൊരു പുഴുവാണീ-ലോകത്തിൽ നാമാ അവിചിത്രമെന്ന നിന്ദിക്കുന്നല്ലാ ദിനവും; നീ മാത്രം പ്രിയനേ, എന്തൊട പങ്കാളി നീനിൽ ഞാനെല്ലാ ദിനവും അർദ്ധം തേട്ടം.

6 ഉദരേ ഉരുവാക്കി-ജനം നല്ലിയെനി-ക്കായുസ്സുതനതു നീയാണെൻ പ്രിയകർത്താവേ, ജനനത്തിൽ കൈയിൽ കോരിയെടുത്തെന്ന ചുംബിച്ചതു നീയാണെന്നതു ഞാനറിയുന്നു.

7 ഉദരത്തിൽ വെച്ചു നീയാണെൻ ദൈവം നീയല്ലാതൊരു ദൈവമെനി-ക്കില്ലാതനാളും; ഈ നിമിഷം നീയെന്തേ ദൂരേ മരുവു ഓളങ്ങളിൽ ഞാൻ മുങ്ങിപ്പോയ്-തുണയേകണമേ.

* * * * *

8 ദൃഷ്ടന്മാരാം കൂ-ട്ടത്തിൻ മദ്ധ്യേ ഞാൻ തുണയറവനായ് തീർന്നെൻ പ്രിയനാം നാമാ, ശക്തന്മാരാം കാളകളെന്ന ചുറ്റി ഗർജിക്കുന്നു സിംഹികളെൻ രക്തത്തിനായ്.

- 9 ചിന്നപ്പെട്ട ജലം പോലായെൻ ജീവൻ
അസ്ഥികളിളകിപ്പോയെൻ്റെ മനമുകുകിപ്പോയ്
എൻ ഹൃദയം പിചിച്ചിന്നിക്കീറിയിതാ
നിന്നമെല്ലാമാ ക്രൂന്മാർ ധരയിൽ ചിന്തി.
- 10 എന്നധരം കളിമൺ കഷണം പോലായി
നാവുവരണ്ടൊരു കരിയിലപോലായ് പ്രിയതാതാ,
മരണത്തിൻ കഴിയിൽ തള്ളുന്നവരെന്നെ;
അവരുടെ യുദ്ധം തുടരുന്നു ഏകനമാം ഞാൻ.
- 11 വലിയൊരു കൂട്ടം കൂടിയെന്നരികിലിതാ
എൻ കൈകാലുകളാണികളാൽ കത്തിക്കീറി
എന്നസ്ഥികളെണ്ണാം ഓരോന്നോരോനായ്
അവരതു കണ്ടു രസിക്കുന്നു; അട്ടഹസിച്ചു.
- 12 ആ ദൃഷ്ടന്മാർ പ-കിട്ടെൻ വസ്ത്രങ്ങൾ
കുപ്പായത്തിനു ചീട്ടിട്ടു; കീറിയതില്ല.
ദാഹാൽൻ്റെ ഞാനാ സ്ത്രീബായിൽനിന്നു
ദാഹജലത്തിനു കേണിട്ടും നല്ലിയതില്ല.
- 13 മമതാതാ, പ്രിയനേ, നീയെവിടെപ്പോയി
തുണയറാവനായ് തീർന്നിടയൻ ക്ഷീണിതനായീ
തുണയേകുകയില്ലേ താതാ ജീവദനേ
നീയല്ലാതൊരു തുണയില്ലീ മരുളമിയിതിൽ.
- 14 വാളിനായ് വിട്ടിടല്ലെ മമ ജീവൻ
ക്രമമുഗങ്ങൾക്കിരയായ് ഞാൻ ഹതനാകല്ലേ
സിംഹികൾ വായിൽ നിന്നെന്നെ രക്ഷിക്ക
പാവപ്പെട്ടവനാമെന്നെ വഞ്ചകരീനും.

* * * *

15 കന്താലൊരുവൻ മാവ്ച്ചു തുറന്നപ്പോൾ
ചിന്തി ഞാനെന്നവസാനത്തുള്ളി നിന്നും നീർ
അത്യുന്നതനാം താതൻ തൻ സ്നേഹത്തെ
അത്യന്തതകരമായതിനാൽ ലോകേ കാട്ടി.

8 "ഉദരഫലത്തെ വധിക്കരുതേ"

- 1 നരനുള്ള വയെല്ലാം മിശിഹായുടെ ദാനം
അവനെ വാക്യങ്ങളെല്ലാവരുമെല്ലായ്ഞോഴും
ജീവൻ സ്ത്രീബായിൽ വിട്ടിറങ്ങിയാക്കായ്
ബലിയായ് തീർന്നു കാൽവരിയിൽ ചോർൻ മധ്യേ.
- 2 നരനൊരുനാളും ദേഹത്തിൻ കാന്തിയതിൽ
നിഗളിച്ചീടരുതതു ശാശ്വതമല്ലീധരയിൽ
പൊടിയായ് മാറ്റം നിൻ ദേഹത്തിൻ കാന്തി
മണ്ണിൽ ചേരുന്നതിലെത്തിനു നിഗളിക്കുന്നു?
- 3 കാലാന്ത്യത്തിലണഞ്ഞീടും റൻ ദിവസം
ദൂതർ കാഹളമുതുണൊരു ഭീകരദിവസം
പുഴിയിൽ നിന്നയരോടും ദേഹങ്ങൾ
പുതിയൊരു വസ്ത്രമുടുത്തീടും മണ്ണയനനാൾ.
- 4 ആ ദിവസം പ്രിയരേ, വലഭാഗേ നീലാൻ
കന്യകമാരൊപ്പം മണവറയുൾപ്പുകീടാൻ
ശോഭയെഴും വസ്ത്രം പ്രാപിക്കുന്നതിനായ്
മണവറയിൽ മോദിക്കാനായ് യ്തിച്ചിടാം.

- 5 പാപം ചെയ്യരുതേ, മഞ്ഞുനൊരിക്കലുമീ-
ധരയിൽ വേദന പ്രതിഫലമായ് നീ പ്രാപിക്കും.
പാപത്തിനന്ത്യം മരണം നിശ്ചയമായ്
അതു വിസ്മൃതമാം വഴിയത്രേ; പോകരുതതിലെ.
- 6 സുവിശേഷം കാട്ടും വഴികൾ ശ്രേഷ്ഠരും
വീതി കുറഞ്ഞവയാകുന്നു മമ വത്സലരേ.
അതിലേ ഓടീടാം ജീവൻ പ്രാപിക്കാം
അതിനന്ത്യം നാം മണവറയിൽ മോദിച്ചീടും.
- 7 പ്രിയരേയീധരയിൽ പണിചെയ്യാം നന്നായ്
പുതിയൊരു മണവറ മേലുയരേ നാമനൊരുക്കി.
നാഥൻ നല്ലനോ-രുണതമാം മകടം
പ്രാപിപ്പാനായ് പണിചെയ്യാം ഈ സുദിനത്തിൽ.
- 8 ദശ്യാദൃശ്യങ്ങൾ നാഥൻ സൃഷ്ടിച്ചു
തൻ ദാസകായവനവയെ ഏല്പിച്ചൊരുനാൾ
സ്നേഹത്തിൻ വഴിയേ പ്രിയരേ, ഓടീടാം
നാഥൻ കാട്ടിയ ദൃഷ്ടാന്തം പാലിച്ചീടാം.
- 9 ഒരു നാളിൽ പ്രിയരേ, വേഗമടുത്തിട്ടും
വേദന മാത്രം ശേഷിക്കും ഭീകർ ദിവസം
ആശ്രയമില്ലാതെ കേഴുന്ന ദിവസം
തിരുമാറ്റിൽ ചേർന്നുവന്നെയാരാധിക്കാം.
- 10 ചിന്തരുതൊരുനരനും രക്തം ഭൂമിയിതിൽ
ഉദരഫലത്തെ വധിക്കരുതേ, പ്രിയ സോദരരേ,
ഹാബേലിൻ രക്തം കണ്ടവനാം നാഥൻ
തിരുമുഖിൽ നീ ലജ്ജിതനായ് തലതാഴ്ക്കീടും.

- 11 ഉദരേ ഉരുവാകം ശിശുവും പേറുന്നു
അത്യുന്നതനാം ദൈവത്തിൻ പ്രിയ സാദൃശ്യം.
ശിശുവിൻ രക്തം നീ ധരയിൽ ചിന്തരുതേ
പ്രതീകാരത്തിനായ് കേഴും ധരയിൽ നിന്നും.
- 12 ലോകസുഖം പ്രിയരേ, ശാശ്വതമല്ലോക്കിൻ
അതിനന്ത്യം ബഹുലം ക്ലേശം വേദന മാത്രം,
വേദന കൂടാഞ്ഞോ-രുണത മണവറയിൽ
അവസാനിക്കാത്തൊരു മോദം നാം പ്രാപിക്കും.
- 13 നരരുടെ മുമ്പിൽ നാം നല്ലവരായേക്കാം
സ്തുതികൾക്കഹൃതമായേക്കാമീ മരുഭൂമിയിൽ
സുപരസെ മുമ്പിൽ നാം നല്ലവരാകേണം
അവനറിയുന്നെല്ലാം നന്നായ് എൻ വത്സലരേ.
- 14 ഹൃദയേ ഉയരുന്ന- നിരവധി ചിന്തകളും
രഹസ്യേ ചെയ്യുന്നവയും താൻ കാണുന്നെന്നും
അവനീയര മുഴുവൻ നിറയുന്നവനത്രേ
അവനെ കൺമുമ്പിൽ കാണണമെപ്പോഴും നീ.
- 15 തിരുമുമ്പിൽ നിന്നും-ഓടാനെളുതല്ല
ഉയരാഴങ്ങൾ നിമ്മിച്ചുവന്നെല്ലാം കാണും.
ആയിരമായിരമാം കണ്ണുകളേക്കാൾ തൻ
നയനം നിന്നെ നോക്കുന്നു; അവനെ വാഴ്ത്തും.
- 16 അവരുടെ വഴിയിൽ നീ നിത്യം പോകേണം
കൊലപാതകനായ് തീരുതേ മമ വത്സലനേ,
രഹസ്യേ കാണുന്നോ-രുണതനാം നാഥൻ
നിന്നെയടിക്കുന്നൊരു ദിവസം ആഗ്രതമാകും.

- 17 കണ്ണീർ നിഷ്പലമാ-കന്നു വൻ നാളിൽ
നിന്നുദരഫലം മൊഴിയേകും ദൂതർ മുമ്പിൽ:
“കൊലപാതകിയത്രേ ഈനില്ലുന്ന നരൻ”
ഈ ബലഹീനതതിൻ സാക്ഷി; നാഥൻ സ്തുത്യൻ.
- 18 പാപികളേ, വരുവിൻ-കേണു കരഞ്ഞീടിൻ
പാപിനിയെപ്പോൽ പാദത്തിൽ വീഴാമിപ്പോൾ.
കൃപ നിറയുന്ന ഗൃഹൻ കഴുകന്തു ചെളികൾ
അവനെ പൂല്ലാമീ നിമിഷം-രക്ഷാനിമിഷം!
- 19 നാളയിലൊരുപക്ഷേ നാമാ നാഥന്റെ
വിധിയുടെ മുൻപിൽ നില്ലാനിടയാകും പ്രിയരേ,
ദൂതൻ സമയം നൽ-കില്ലാ നാഴികയിൽ
‘വേഗം വരണം; നാഥൻ-’ചെന്നുവരാനേതും.
- 20 ദുദ്ദിനമെത്തുന്ന നാഴികയിൻ മുൻപേ
അനുതാപത്തിൻ കണ്ണീരാൽ കഴുകാം പാപം.
കല്ലരിയെ നാഥൻ ഹിമസമമാക്കീടും
കരുണക്കടലാണെൻ നാഥൻ പ്രിയ വശലഭേ *ര*
- 21 ഇനിയൊരു നാളും ഞാൻ പിഴചെയ്തില്ല ഗുരോ
കൊലപാതകിയായ” തീരില്ലൊരു നിമിഷം *പോലും.*
പാപത്തിൻ വഴിയേ ഞാൻപോകില്ല ഗൃഹം
കൈക്കൊള്ളണമീപാപിയെ നിൻ വലഭാഗത്തിൽ.
- 22 നിൻ പേക്കായ” നാഥാ, വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
നിന്നെപ്രതി ഞാനെന്നെന്നും ജീവിച്ചീടും.
റൂഹായാം ദാനം ചിന്തണമെൻ ഹൃദയേ
ദുഷ്ടനിൽനിന്നും കാക്കണമെൻ പാദങ്ങളെ നീ.

- 23 നല്ലണമേ നാഥാ, ഹൃദയസമാധി *ധാനം*
യാചനയെല്ലാം കേൾക്കണമെ പ്രിയനാം നാഥാ,
വന്നു വസിക്കണമേ, നീയെൻ ഹൃദയത്തിൽ
നീയാണെന്നും മമ രാജൻ; സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.
- 24 കഴുകുക സോപ്പായാൽ മാലിന്യം സർവ്വം
സ്വച്ഛീയമതാം ദാനങ്ങൾ ചിന്തണമെന്നിൽ
മുടണമെന്നെ നിൻ ദാനത്താൽ നാഥാ,
നിൻസ്തുതി ഞാനെന്നും പാപ്പം ജനമദ്ധ്യത്തിൽ.
- 25 കരുണക്കടലേ ഞാൻ നിന്റേതാകുന്ന
നിൻ പേക്കായ” ഞാൻ ജീവിക്കും കൈക്കൊൾ
കെന്നെ.
പാതകൾ തിന്മയിലേ-കോടുന്തു ഗൃഹനേ,
ഞാനൊരു ബലഹീനൻ മർത്യൻ രക്ഷിക്കെന്നെ.
- 26 തിന്മവെടിഞ്ഞീടും നീഴികയിൽ നാഥാ,
ഓടുന്ന ഞാനതിവേഗം തിന്മയിലേക്കായ്
കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, കാക്കണമെന്നെ നീ
കഴുകണമെൻ പാപം നന്നായ്” കരുണക്കടലിൽ.
- 9 “ഉദരേ പേറുന്നോ-രുത്തമയാം മാതാ”
തി
- 1 വേദന *നി*ങ്ങി നിറ-ഞ്ഞൊരിയലകത്തിൽ
കരുണനിറഞ്ഞവനൊരു നാളിൽ സ്തുതനെയച്ചു.
നല്ലവനാം ദൈവം ധരയെ സ്നേഹിച്ചു
അതിനാലൊരുമിച്ചെല്ലുദരം വാഴ്ന്നുവന്നെ.

- 2 കർളുകിടന്നു-നവനാം മന്ത്യാൻ
ബലഹീനതയിലവന്നൊരുതാ-ങ്ങീശൻ മാത്രം
ഒന്നാളും വെടിയി-ല്ലവന്നതമ്മ ബന്ധ
കൈകളിൽ കോരിയെടുക്കും നിൻവേദന മാറും.
- 3 ജീവന്നാവയവൻ പ്രിയരേ, നാമോക്കു
അവനെ കൂടാതൊരു നിമിഷം ജീവിതമില്ല.
ആദിയിലൊരു മന്ത്യാൻ വഴി വിട്ടോടിപ്പോയ്
മനുജകളത്തെ ജീവനിൽ നിന്നകലത്താക്കി.
- 4 ഉറവയിൽ നിന്നകലാൻ വെമ്പരുതൊരുനാളും
ജീവജലത്തിന്നുറവയെ നീ തേടണമെന്നും;
മരുഭൂമിയിലെവിടേക്കിട്ടും ദാഹജലം
നിറയും വേദനയത്രേ നീ ഓടിയകന്നാൽ.
- 5 നിൻ പിതൃവേദൻ നി-ന്നൊരുനാളും മന്ത്യാ,
ഓടിപ്പോകാൻ വെമ്പരുതേ; കാലിടറിപ്പോം
കൈകളിൽ കോരിയെടു-ത്താശ്ശേഷിപ്പവനാം
താതനിൽ നിൻ ജീവൻ വയ്ക്കു നീ ജീവിക്കും.
- 6 ഉദരേ പേറുന്നോ-രുത്തമയാം മാർതാ
ആർദ്രതയൊടു തന്നുദരഫല-ത്തെ ചുംബിപ്പു;
അമ്മ വെറുത്താലും ദൈവം തള്ളില്ല
താതനമ്മയുമൊരുപോലവന്നാണെൻ പ്രിയരേ.
- 7 സൃഷ്ടിക്കാവയവൻ കാലാതീതനവൻ
ലോകവുമതിലെ മായകളും മാറിപ്പോകും
മാറ്റമെഴാത്ത റൂപൻ നിലനില്ക്കും നൂനം
അതിനാലൊരുമിപ്പല്ലാതും വാക്യണമവനെ.

- 8 അതീവരിശുദ്ധനവൻ സൂതികൾക്കുറവൻ
അവനെ നാമാരാധിപ്പു മൂന്നാളുകളിൽ
മുവരും നെത്രെ നാമതു ഘോഷിപ്പു
താതസുതാത്മാവാം ത്രിത്വം നിത്യം സൂത്യൻ.
- 10 "ഏദോമിൽനിന്നും" 14
- 1 അത്യുന്നതമാം ഗേഹേ വാസംചെയ്തു
അവിലരെയും തൃക്കണ്പാക്കുന്നനതനീശൻ
അവനീപതിയാകും റൂപനാണവിട്ടുനം
തൻ സൂതിയവിലരുമനവരതം പാടിടേണം.
- 2 ഭൂലോകവൃഷ്ടിയിലുള്ളവില ചരാചരവും
സൃഷ്ടിച്ചവനാം തീരുവചനം നീയെൻ നാഥാ,
കാലാന്ത്യത്തിൽ കന്യകയീനരുവായി
ലോകത്തെ വീണ്ടൊരു നിൻകൃപ മോഹനമത്രേ.
- 3 നീതിവസിക്കുന്നോരീടമൊം പിതൃസവിയേ
കയറാനാരുങ്ങീയരയിൽ മണ്യരീയേരിൽ
ഉയരത്തിൽനിന്നും-വന്നൊരു ദൈവസുതൻ
മൃതിയെ ജയിച്ചാത്താതവലംവാസം ചെയ്തു.
- 4 കഴുകിവെടിപ്പാക്കി ഹൃദയത്തിൽനിറയെ
കാഴ്ചകളുള്ള നരനവിടേക്കയറാണൊരുനാൾ
സോദരനായ് ജീവൻ ഹോമിക്കുന്നവനും
വഞ്ചനയില്ലാത്തവനെല്ലാമിടമുണ്ടവിടെ.
- 14 സങ്കീർത്തനം 24

- 5 കുറവുകളില്ലാത്ത നാവുകളുള്ളവരും മുഴക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചവരും കർമ്മങ്ങളിലെല്ലാം പൂർണ്ണതയുള്ളവരും അവിടെക്കയറ്റം നിശ്ചയമായ്; വേഗമൊരുങ്ങൂ.
- 6 അവനോടൊത്തുവരാ-ശ്യാസം പ്രാപിക്കും ദർശിച്ചിട്ടുമാവർ നിത്യം തിരുമുഖശോഭ വിവരിപ്പാനെളുതല്ലവിട്ടുള്ളാനനം മാനവമനസ്സിന്നറിയില്ലവിട്ടുള്ളൊരു ഭാഗ്യം.
- 7 തലകളുയർത്തിട്ടുവിൻ കതകുകളേ, നിങ്ങൾ മഹിമയുടഞ്ഞാൽ മണ്ണുവളൻ ആഗതനായി മിന്നലുടഞ്ഞവരാം വാനവരൊപ്പമവൻ വന്നിട്ടും; മണ്ണുവറ പുകാൻ വേഗമൊരുങ്ങൂ.
- 8 ഏദോമീൽനിന്നും കയറി വരുന്നവനാം മഹിമോന്നതനാമീ ഗുപതാഭാണൻ പ്രിയരേ? ശക്തി ധരിച്ചവനാം അത്യുന്നതനിവനാൻ? ഇവനത്രേ പ്രിയനാം മിശിഹാ-ജീവൻറവ.
- 9 വൈരികളെയരിയാ-നൊരുവാളും പേറി നിന്നിറമുളളൊരു വസന്തമുട്ടുത്തവനാഗതനായ് താഴ്ന്നിട്ടുവിൻ തലകൾ വൈരികളുഖിലതമേ, ആരുണ്ടീ ദിനമവനെതിരായ് ശബ്ദമുയർത്താൻ?
- 10 ഉലകത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ ഹോമിച്ച ഗുപനാം മിശിഹായാഗതനാകുന്നൊരുനേരം പിഴുതൊറിയും കളകൾ കത്തുന്നഗിയതിൽ കതിർമണികളെയെല്ലാം ധാന്യപ്പുരയിൽ ചേർക്കും

- 11 “ഒരു മേഘം മുടി നീബിയുടെ കൂടാരം”
 - 1 സ്നോത്രമണയ്ക്കുന്നു കർത്താവേ, മഹിതം തിരുസ്സീബായാൽ രക്ഷിതയാം തിരുസ്സഭമോദാൽ തിരുരക്തത്താൽ നീ വീണ്ടോരജഗണവും: ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനാമങ്ങിവ കൈക്കൊള്ളണമെ.
 - 2 ഉന്നത മലകളിൽ നിന്നാഴിയിലേക്കൊഴുകും നദിപോൽ നീയി ഉലകത്തിൽ ഉയരേണത്തി വധുവാം സഭയെയുയർത്താൻ നീ വരുന്നതി അവളെ പ്രതി നീ നിൻ രക്തം ധരയിൽ ചിന്തി.
 - 3 ജപാല ധരിച്ച ഗുപൻ താഴെയെഴുന്നള്ളി ഗതിയാറവളെ കയ്യിലെടുത്താശ്ശേഷിച്ചു: കന്യകയായാതെ നിൽപയെ രഥമാക്കി ജഡമേറാൻ മാലുമി. സർവ്വം പാലിക്കുന്നോൻ. 15
 - 4 ശോഭയെഴും മണവാട്ടി സമം ശോഭിപ്പു തിലകം ചാത്തിയ വധുവാകും തിരുസ്സഭയേനും ആനന്ദിച്ചാശ്ശാദിച്ചവളാകുന്നു അവളെപ്പോലൊരു സുന്ദരിയെ എവിടെ കാണൂ?
 - 5 മിശിഹാ ദൈവത്തിൻ പ്രിയനാം സുതനെന്തും ഭ്രമാഗങ്ങളിലെല്ലാമവൾ ഘോഷിക്കുന്നു. സത്യത്തിൻ സാക്ഷ്യം നല്ലന്നുദീനവും സ്നേഹത്തിൻ ചരടിൽ കോക്കുന്നഖിലാണുതെ.
 - 6 ഭാഗ്യം ഭേദം സഭയേ, പ്രിയയേ, മണവാട്ടീ, തവ ശുദ്ധീകരണത്തിൻ ദിനമാഗതമായി ഞിനെ താതന്ന-പ്പിക്കാനെയുന്നൂ നിൻ മണവാളൻ മേഘങ്ങളിൽ ദൂതമൊക്കാനായ്.
- 15 എസക്കിയേൽ 16

- 7 ആദിയിലേ താതൻ നിൻ രൂപം കഴഞ്ഞ്, നിന്നിൽ പ്രീതനവൻ നട്ടു ജീവൻ വൃക്ഷം മണവാളൻ മിശഹാ പണി ചെയ്യാഴത്തിൽ സഭയാം ഗേഹത്തിൻ ഭിത്തികൾ; അവനെ വാഴ്ത്തും.
- 8 മുടി ചൂട്ടുന്ന നൂപൻ ജീവൻ പകരുന്ന പരിപാവനമാരാത്മാവീനെ സഭയിലേയ്ക്കു, ജഡവും രക്തവുമേ-കി നൂപനാം മിശഹാ മോതിർഭൂഷിതയായ" സഭയും മോദിക്കുന്നു.
- 9 ഉയരേ പിതൃസഭയിലേ കണ്ടുപോലെ നൂപൻ തുറമുഖമെഴുന്നീ ധരയിൽ നിന്നിച്ചു കൃപയാൽ മാലുമിയാം നൂപനേ, നിൻ സ്തുതികൾ പാടാൻ യേശുഗൃത നല്ലണമെന്നെ നീ കൈക്കൊള്ളണമെ.
- 10 യിസ്രായേൽക്കാക്കായ" നിന്നിച്ചു മുശ വീരുകൾ നിറഞ്ഞൊരു കൂടാരം മരുഭൂമിയതിൽ മിശഹാ നിന്നിച്ചാനവമാം കൂടാരം സകല ജനത്തിനമാശ്രയമായ" മരുവൃന്ദലകിൽ.
- 11 സൃഷ്ടിയെ വിവരിക്കും ഗ്രന്ഥം കഴട്ടുൻ പറ്റുടിസാപ്രിയയാം സഭയേ, നിൻ സൗദൃശ്യം; തരനിരയാൽ തോട്ടം മോദം പകരുന്ന; തിരുസഭയിൽ തരുളല്യമിതാ മനുഷ്യാത്മാക്കൾ.
- 12 അഖിലജനത്തിനമാശ്രയമായ" മരുവൃന്ദ അഖിലാണുസത്തിനടയവനുണ്ടാക്കിയ ഗേഹം ഒരു മേഘം മുടി നിബീയുടെ കൂടാരം ദിവ്യമഹത്തം മുട്ടുന്നു പ്രിയയാം സഭയെ-

- 12 "കരുണാ സാഗരമേ, നാഥാ, കനിയണമേ"
 - 1 അഭയവുമാശ്രയവും നീയാണെൻ നാഥാ, ചിറകിൻകീഴിൽ മറചെയ്യണമെന്നെ കൃപയാൽ നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്ന മുഴുവനുമായെന്നെ പരിപാലിക്കണമുടയവനേ, മഹിമോന്നതനേ.16
 - 2 അവനിൽ ഹൃദയമിരി-ക്കുന്നവർ മോദിക്കും ദുഷ്ടനടുക്കിലല്ലാരുനാളും തൻ ഗേഹത്തിൽ ഭീതി പരത്തിട്ടും കെണികളുകൊറ്റിട്ടും ആപത്തുകളെല്ലാം നീക്കം കരുണാപൂർണ്ണൻ.
 - 3 നിശയിൽ നാശം നി-ന്നരികത്തണയില്ല പകലിൽ പകലോൻ പരിപാലി-ച്ചീട്ടും നിന്നെ കൂരിരുളിൽ ദൈവം പാദത്തിൽ ദീപം പെരുകിപ്പടരും രോഗങ്ങൾ ഓടിയൊളിക്കും.
 - 4 വൻമതിൽ പോൽനിന്നെ സംരക്ഷിച്ചീടാൻ നൂപനരികത്തുണ്ടതിനാൽ നീയാമോദിക്കു ആയിരമായിരമായ" സേവകപടവീരർ കാക്കും പ്രിയനേ, നിൻപാദം ക്ഷതമേല്ക്കില്ല.
 - 5 സിംഹത്തിൻ മീതേ പാദം വച്ചാലും അണലികളിടയിൽ മരുവീടാനിടയായാലും ഭീതി വെടിഞ്ഞിട്ടു പ്രിയനേ, വസലനേ, നിന്നെതാങ്ങാൻ ദൂതന്മാർ കാവൽ നില്ക്കും.
 - 6 തിരുനാമം താങ്ങുന്ന പ്രിയനേ, നിന്നെ നിന്നധരംതൻ ഗീതങ്ങൾ പാടുക നിത്യം "കരുണാസാഗരമേ, നാഥാ, കനിയണമേ കാക്കണമെന്നെ തുകയ്യാൽ ദുഷ്ടനിൽനിന്നും."

13 “കൂർഭരൻ താഴ്മയിൽ”

- 1 അത്യുന്നതനീശൻ-രക്ഷകനായുള്ളോൻ
രാപകൻ നിത്യം മോദിക്കും വാനവരെപ്പോൽ
ആപത്തുകളെന്യേ-ശാന്തിയിൽ മേവുമവൻ
ശൈലവുമഭയവുമായീടും നിത്യൻ തണലിൽ.
- 2 ശക്തി ധരിച്ച കരും-മേവും നിൻമീതേ
കെണികളിൽനിന്നും കാത്തീടും സ്ത്രീബാത്തണലിൽ
തൻ തിരുമാറിൽ ചേ-ത്തീടും കരുണയൊടെ
രക്ഷകനാകും. മിശിഹായെ-താണു വണങ്ങും.
- 3 പകലിൽ നീയൊട്ടും-പേടിച്ചപ്പോഴേങ്ങ
നിശയിൽ നിന്നെ കാത്തീടും-കരുണനിറഞ്ഞോൻ
പകലിൽ ദിനകരനും-നിശയിൽ കമിദിനിയും
ദീപം കാട്ടും; നീൻ പാദം ക്ഷതമല്ലിട്ട്.
- 4 ഗോളങ്ങളെ നിർമ്മി-ച്ചോന്നാമഖിലേശൻ
കരമതിൽ നിന്നെ വഹിച്ചീടും-കരയരുതേ നീ.
സ്തനവും നല്ലീടും മാതാവും ജനനം
നല്ലീടുന്നവനും സ്തുത്യൻ ദൈവം തന്നെ.
- 5 ആയിരമായീരമാ-യുധധാരികളൊരുമി-
ച്ചായുധമേന്തി നിരനാലും ചഞ്ചലമരുതേ.
ചെങ്കടലിൻ തീര-ത്തേയ്ക്കായൊന്നുതിരി-
ച്ചവിടെ ജയിച്ചൊരു ശക്തിയെന്നാം കൂപ്പുകനിത്യം.

14 “ജനമദ്ധ്യേ ഞാൻ ഘോഷിക്കും”

- 1 തവച്ഛായയിലെന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ നിൻ
തിരുസവിയേയണയാനടിയൻ വെമ്പുന്നിപ്പോൾ
ദാഹത്താൽ വലയും മാൻപേട-ട സമമായ്
മരുഭൂമിയിലടിയൻ തിരയു-ന്നെല്ലായിടവും.17
- 2 നീയാണെൻ ദൈവം-ഞാനതുഘോഷിക്കും
അഖിലചരാചരവും കൃപയാൽ നീ സൃഷ്ടിച്ചു
തിരുവചനം സൃഷ്ടിക്കല്ലൊരുയിരേകി
അവയെല്ലാമനുനീമിഷം നിൻസ്തുതികൾ പാടും.
- 3 നീയെന്നെ താങ്ങുവാനാണെപ്പോഴും
ആപത്തുകളൊന്നും വീഴില്ലെന്നേൽ നൂനം
വൈരികളെല്ലാതും പാടേ ലജ്ജിക്കും
ഞാനോ പാടും സഭയിൽ നിൻ സ്തുതിഗീതങ്ങൾ.
- 4 തവ പാതകളെന്നെ കാട്ടണമെൻ നാഥാ,
പാതയിലൂടെ നടത്തണമെ പ്രിയനാം ദേവാ,
എൻ വഴികളിലെല്ലാം നിൻ കൃപ വിതരണമെ
ജീവിതമെല്ലാം തവ പാദേ അർപ്പിക്കുന്നു.
- 5 എൻ ജീവിതവഴിയിൽ നിൻ പിറകെ വന്നെൻ
ഒരു ദോഷവുമവിട്ടെന്നെന്നൊടു ചെയ്തിട്ടില്ലി;
നീയെന്നും നന്മ-സ്തുറവിടവും തികവും
ജനമദ്ധ്യേ ഞാൻ ഘോഷിക്കും കരുണക്കടലേ.
- 6 ഓക്തതെൻ പിഴകൾ സ്നേഹത്തിൻ തികവേ,
കരുണയൊടെന്നെ കാക്കണമേ, കൃപകൾ ചൊരിക
നിൽത്തണമെന്നെ ഉന്നതമാം ഗിരിമുകളിൽ
ജനമദ്ധ്യേ ഞാൻ ഘോഷിക്കും തവ ചെയ്തികളെ.

17 സങ്കീർത്തനം 25

7 എൻ കണ്ണുകളെനും നിന്നെ ദർശിച്ചു
അന്നനിമിഷം ഞാൻ കീർത്തിച്ചു താവകസ്തുതികൾ
നിൻഭവനെയെന്നും വാസം ചെയ്തിടാൻ
കൃപതരണം നീ നാഥായെൻ ജീവിതശരണം.

15 “ജീവിതമാകും നിൻ ദാനത്തിന്നത്ഥം”

1 തലമുറതോറും നീ ഉന്നതമാമഭയം
മലകൾ ജന്മമെടുക്കും മുൻ നിന്നുടെ കരുണ
നിലനില്ക്കുന്നുടയോ-നേനിൻ വൻകൃപകൾ
അലയാഴികളുളവാകും മുൻപതു നിലനില്പു¹⁸

2 പൊടിയായ് തീരുന്ന മർത്യൻ നിരനിരയായ്
ആയിരമായിരമൊരു നിമിഷം ധരയിൽ ചേരും
ശക്തിധരിച്ചു നൂവൻ പുഴിക്കയിരേക്കും
തന്നിൽ നിദ്രിതരെ പൊടിയീണെഴുന്നേല്പിക്കും.

3 ആയിരമാണ്ടുകളാ നാമെന്നൊരു നിമിഷം
ഭവനേശ്വരതിരുസന്നിധിയിൽ ഒരു ചെറുനിമിഷം
സ്വപ്നസമം നീങ്ങുന്ന മർത്യർ ധരയിൽ
തന്നിൽ ജീവൻ ചേർക്കുന്നോരാമോദിക്കും.

4 ധരയിൽ നരനൊരുസം-സ്യം പോലുരുവാകും
കസ്യമം വീടരും; ചുടേല്ക്കുന്നതു വാഴുന്നു;
തന്നിൽ ജീവിക്ക-ന്നോരുത്തമനരനോ
ജീവിച്ചിട്ടും മരണത്തിനു പിൻപും നൂനും.

18 സങ്കീർത്തനം 90

3 ഓക്തതൊരുനാളും നാഥായെൻ പാപം
എൻ ഹൃദയത്തിൻ ചിന്തകൾ നിൻ സന്നിധിയിങ്കൽ
കഴുകണമെന്നെ നീ നീൻ കരുണക്കടലിൽ
നിൻ ശീതം ഞാൻ പാടിട്ടും കബറിൽനിന്നും.

6 നൂപന്ദേ വിജ്ഞാനം പകരണമേയെന്നിൽ
കാട്ടണമേ, നീ ജീവചരി കൃപയാൽ നാഥാ
ജീവിതമാകും നിൻ ദാനത്തിന്നത്ഥം
അറിവാറിവനിന്നുളേണം വല്ലതാം കൃപ നീ.

16 “ഞാൻ പാപം ചെയ്തു നിനക്കെതിരായ്”

1 അത്യുഷ്ണത്താൽ ക്ലേശിക്കും മർത്യസമം
രാപകൽ നാഥാ ക്ലേശിച്ചു മമ പാപത്താൽ
പാപം ദേഷിക്കാ-തടിയൻ ബധിരനായ്
ഭീകര പാശത്താലെന്നെ ബന്ധിച്ചിരിക്കൾ.

2 നീനിൽ നിന്നൊന്നും-മറുചെയ്യാനില്ല
നീയാണഖിലാഞ്ചം സർവ്വം പരിപാലിപ്പോൻ.
തിന്മകളെല്ലാം നിൻ സന്നിധി ചൊന്നീടാൻ
വന്നിട്ടുമെന്നിൽ കൃപചെയ്തു പാപം പോക്ക.

3 നാഥാ, ഞാൻ പാപം ചെയ്തു നിനക്കെതിരായ്
നിൻ സാദൃശ്യത്തിന്മേൽ നീ കനിയണമിപ്പോൾ
കരുണാവാരിധി നീ പറ്റുദീസാ നല്ലി
മോദമൊടെന്നെ ചേർക്കണമെ ശുദ്ധരൊടൊപ്പം.

4 ഭാഗ്യം തേ ഭാഗ്യം-മർത്യം, നിൻ പാപം
സ്വപ്നീയ സുതൻ കഴുകിയിതാ തീരുകതത്തിൽ
നിൻ തിന്മകളോക്കാ-തവനിന്നേകിയിതാ
പറ്റുദീസാ തൻ താക്കോലാൽ നാകും പുക്ത.

5 രക്ഷാകര നൗക-നീയാണവിലേരാ,
രക്ഷാകര ഗീതം നിത്യം കാത്തിട്ടമെനെ-
നിന്നിൽ ശരണിതരാ-നന്ദിച്ചാത്തീടും
പ്രളയം ഭൂമിയിലുണ്ടായാൽ-ഭയമില്ലൊട്ടും.

17 “ഞാനൊരു ശബ്ബം”¹⁹

1 ‘കൈകൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ചിട്ട് ദാനം ഞാൻ നല്ലൊ’
എന്നുര ചെയ്തവനാം നാഥാ, കൈ നീട്ടുന്നേൻ
തവ കൃപയാൽ നാഥാ, എന്തെ നിറയ്ക്കണമെ
നിൻ ഗീതം ഞാൻ ജനമദ്ധ്യേ ഘോഷിച്ചിട്ടും.

2 അധരേ നിറയുന്ന തവ സ്തുതികൾ നൃപനേ,
അവയെ വാക്കുണമി നിമിഷം തവ കൃപയാലെ
നല്ലണമെ ദാനം; വലുതാം മണവറയും
നിന്നെ വിളിക്കുന്നവരേ നീ ശ്രദ്ധിക്കണമെ.

3 വലിയൊരു നിശ്ചയിൽ നീ നരനായ് ധരയെത്തി
തവ വഴികൾ വിവരിപ്പാനിവനെളുതല്ലേതും
അത്യന്തനാം നിൻ വ്യാപാരം ഗുഹ്യം
അലയാഴിക്കില്ലിതുപോലുള്ളൊഴമതോക്കിൽ.

4 താൻ തിരുമാപ്പിൽ മേവുന്നവനായ് ഞാൻ
കാണുന്നവനെ കന്യകതൻ മടിയിൽ കാണും.
ആയിരമായിരമാം രൂപത്തിൽ നിന്നെ
ധരയിൽ കാണ-നാടയവനേ, നീയേകൻ താൻ.

19 സങ്കീർത്തനം 81:10

5 നിന്നെ വന്ദിച്ചാ-നണയണമെല്ലാതും
നിൻ സത്തയെ ശോധന ചെയ്യാനണയതാതും
പ്രഭയിൽ നിന്നുളവാകുന്നവനേ, പ്രഭയേ,
നിൻ ഉദയം അതിഗുഹ്യതരം വാക്കു നന്നടിയാൻ.

6 നിന്നെ വിവരിപ്പു മുനിമാർ സൃഷ്ടതരം
അവരുടെ സവിധേയനയാനിവനാരീയുലകിൽ!
നാഥാ, നല്ലണമെ, ശ്രേഷ്ഠമതാം ദാനം
നിന്നെ നിത്യം വന്ദിച്ചാൻ കൃപയേകണമെ.²⁰

7 അത്യന്തതാതൻ സവിധേ മരുവുന്ന
സത്ത തികച്ചും അത്യന്തമുളവാകുന്ന
ദൂതക്കറിയല്ല, നാഥാ, നിൻ സത്ത
ധരയിൽ ചെറിയവരാം മർത്യർ കീർത്തിക്കുന്നു.

8 പൊടിപോലൊരു ഭാഗം അവസരമേകുന്നു
നിർവധിയാകും വ്യാഖ്യാനം നല്ല നതിനായ്
കോരിയെടുത്തൊലും തീരാത്തുറവയവൻ
കോരുന്നവരോ ക്ഷീണിതരായ് പിൻവാങ്ങുന്നു.

9 കോരിപ്പററിക്കാ നാലോചിക്കേണ്ട
ദാഹിക്കുന്നവരോടിയടു-ത്തിതു പാനംചെയ്
നിത്യമതാം ജീവൻ നല്ലും ജലമിതുതാൻ
മറെറാരിടത്തും കിട്ടി-ല്ലെന്നോക്കിൻ പ്രിയരേ.

10 നരരിലതുല്യൻ യോ-ഹന്നാനോതിയദം:
‘ഞാനൊരു ശബ്ബം’ മെതിയടിയേ-ന്താനമശക്കൻ,
പാപിനി വസ്തുത്തിൽ തൊട്ടതുപോലടിയൻ
നാഥാ അണയട്ടെ നിന്നുടെ നിഴലിൻ കീഴിൽ.²¹

20 മത്തായി. 15:27

21 ലൂക്കോസ്. 7:36-50

ന

- 11 തവവസനം നാഥാ, സൗഖ്യത്തിനാവ
തവ ദൗനമരുളനു സുഖം നരനെനേനം
കൂട്ടം വിട്ടവയെ തേടുന്നവനെ, നീ
നല്ലനാമോദം നിത്യം നിൽ ജനതയ്ക്കായ്.
- 12 നരനം ദൈവവ്യമാം പ്രിയനാം മണവാളാ;
മർത്യശരീരമെടുത്തവനെ, -അത്യുന്നതനെ,
നിന്നേപ്പോലാരുണ്ടീവൻ ലോകത്തിൽ
നിന്നെക്കാണവതെന്നാണോ എൻ മണവാളാ!
- 13 കാണം കത്തിജ്വലി-ച്ചിട്ടും തീക്കട്ടെ
അതു ഭക്ഷിക്കുന്നവനെപ്പോലും ജീവിച്ചിട്ടും
തൻ രക്തം പകരു-ന്നു നവമാം രക്തി
മെടുത്തതിൽ കത്തിപ്പട്ടു-ന്നാദിവ്യാഗ്നി.
- 14 ധരയിൽ നൃപനെത്തി നവധര സൃഷ്ടിച്ച
അഗ്നിച്ചൊരിഞ്ഞു സന്തപ്തുള്ളവരാം നരരിൽ
അവരിൽ മേവുന്തു റുഹായാം ദാനം
കത്തിപ്പട്ടുനീ ധരയിൽ സ്വസ്തിയാഗ്നി.
- 15 ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗിച്ചി-ല്ലാകത്തുന്നഗ്നി
ഏഴായാ നിബിയയഗ്നി സേവകനാക്കി
നാമോ പേറുന്തു കൈകളിലാഅഗ്നി
അതൃതമെൻ പ്രിയരേ, പാടിൻ തൻ ഗീതങ്ങൾ.²²
- 16 ദൂതൻ ഭക്ഷിച്ച ഭൗമികമാം ഭോജ്യം
അബരാഹാമിൻ അതിഥികളായ് തീന്നൊരു
നാഥൻ നല്ലന്തു-അഗ്നിയുമാത്താവും. [ദിവസം;
ധരയിൽ മേവുന്നവനതു ഭ-ക്ഷിച്ചിട്ടനു.²³

22 ഏഴായ്യാവ് 6:6-7
23 ഉല്പത്തി 18:8-9.

- 17 അഗ്നിയിറങ്ങിക്ക-ത്തിച്ചു പാപികളെ
കുപയുടെ അഗ്നിയിതാ നരരെ പ്രിയ സുതരാക്കി
അല്ലത്തിൻ രൂപേ മന്ത്യരെടുക്കുന്നു
കത്തുന്നഗ്നിയിതാ പ്രിയരേ; അതൃതരഹസ്യം.²⁴
- 18 അഗ്നിയിറങ്ങിക്കൈക്കൊണ്ടു മലകുകളിൽ
നിബിയേലിയാ അപ്പിപ്പോ-രുനതബലിയെ
സ്നേഹത്തിൻ അഗ്നി നമ്മുടെ യാഗമതായ്
തീന്നെൻ പ്രിയരേ; അഗ്നിയെ നാം ഭക്ഷണമാക്കി.²⁵
- 19 തുണിയിൽ പേറിട്ടമോ മന്ത്യർ വാരിധിയെ
കാറ്റിനെയെങ്ങനെ കൈകളിലാ-ക്കാൻസാധിക്കും
കന്യകമടിയിലിതാ തുണിയിൽ പേറുന്നു
കടലും കാറ്റും നിമ്മിച്ചോരത്യുന്നതനെ.²⁶

18 "തുണയേകണമേയെൻ നാഥാ"

- 1 നന്ദിപറഞ്ഞീടാം രക്ഷകനിന്നേരം
നന്തയ്ക്കുവീടമവനല്ലോ പ്രിയ വത്സലരേ,
ലോകം നിറയുന്തു തൻ തിരുസ്നേഹത്താൽ
ചൊരിയുന്തു കൃപയനുനിമിഷം ദാസന്മാരിൽ.²⁷
- 2 അഖിലരുമാരുപോലീ നേരത്തെത്തിട്ടിവിൻ
ഏദയം നിറയെ കാഴ്ചകളും നാഥനു നല്ലിൻ
നന്മകൾ വിതറുന്തു ഭൂമിയിലുയരേനം
അവനെ വണങ്ങിൻ കാരുണ്യം പ്രാപിച്ചീടിൻ.

24 ഉല്പത്തി. 19:24 2 രാജാ. 1:10ff
25 1 രാജാ. 18:38
26 സഭുഗ്യ. 30:4; cf. ECR 3, 2, (1970), p. 142-150.
27 സങ്കീർത്തനം 118

- 3 ദൃഷ്ടന്മാരെക്കൊന്നു ചുറ്റിവെള്ളത്തോടുകൂടി
“തുണയേകണമെൻ ദേവാ,” യെന്നിവനാത്തുടനേ;
“ദേവാ,” യെന്നുള്ളൊ-രൻ നാദംകേട്ട-
നാഴിക നാഥനണഞ്ഞെടുകിൽ രക്ഷിച്ചെടന.
- 4 നില്ക്കുന്നവനരികിൽ എൻ സംരക്ഷകനായ്
ആരുണ്ടീടരയിൽ സവിധേയണയാനായി
സ്നേഹിതരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ അരികത്തുള്ളപ്പോൾ
വൈരികളായിരമായാലും ഭയമില്ലേതും.
- 5 മർത്യരിലാശ്രയമേതും നീ വയ്ക്കരുതേ
ഏദയം നാഥനിലെപ്പോഴും നീ കേവലപിഷ
ശക്തിയിലാശ്രയമേതും നീ വയ്ക്കരുതേ
ചെങ്കടൽ തീരത്തേയ്ക്കായ് നീ ദൃഷ്ടിതിരിയ്ക്ക.
- 6 ജാതികളെല്ലാമെൻ ചുറ്റിലുമാഗതരായ്
തിരുനാമത്താലവരെ ഞാൻ ധരയിൽ വീഴ്ത്തി
ആയുധധാരികളായ് ഓടിയടുത്ത ജനം
അതിഭീകരമായ് വീഴ്ന്നിതു നാഥൻ കരലാൽ.
- 7 വീണവനാമിവനെ കോരിയെടുത്ത നൂപൻ
സ്തുതികൾക്കഹതയുള്ളവനാണെല്ലാനാളും
കാലുകളിൽ നിർത്തി; ശക്തിപകർന്നവനേ,
നിന്നിൽ വയ്ക്കണൻ ശരണം കാലാകാലം.
- 8 നീയാണെൻ ശക്തി, നീയെൻ സംഗീതം
വൻവിജയം നീ നേടിയെന്നീ സുദിനത്തിൽ
ശക്തിധരിച്ചുകരം ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം
എന്നും വിവരിച്ചിട്ടും ഞാൻ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ.

- 9 ആശിസ്സുരുളാനായ് കൈകളുയർത്തുന്നോൻ
അരുതകർമ്മം ചെയ്യുന്നതു തൻ ദാസക്ടായ്
നാഥാ നീയാണെൻ ദൈവം പാട്ടും ഞാൻ
എന്നധരങ്ങളിൽ നിറയുന്നതു നിൻ സംഗീതം.
- 10 മൃതനാകില്ലടിയൻ, ജീവൻ പ്രാപിക്കും.
കാഹളനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ വാനത്തെത്തും
ശക്തിധരിച്ചുകരം ചെയ്തവ കാണും ഞാൻ
വാനഗണങ്ങൾക്കൊപ്പം നിൻ ഗീതംപാട്ടും.
- 11 നാഥാ നല്ലണമെ വലിയൊരു കൃപയിപ്പോൾ
അരുനിമിഷം നിൻ ഭവനത്തിൽ മരുവുന്നതിനായ്
ആനന്ദിക്കട്ടെ നിൻദാസർ നിന്നിൽ
കരുണനിറഞ്ഞ കരം വയ്ക്കു ഞങ്ങളിലെന്നും.
- 12 മൃതിയെ വെണവനേ, മഹിമോന്നത നൂപനേ
കാലാന്ത്യത്തിലിവന്മേൽ നീ കൃപ ചെയ്യാറിയാണമെ
വലഭാഗം തരണം; ശ്രേഷ്ഠമതാം രാജ്യം
നോക്കിപാർക്കുന്നവരെ നീ കൈക്കൊള്ളണമെ.
- 19 “തുണയേകണമെ നീ”²⁸
1 വസലനാം താതാ കാണണമെൻ കണ്ണീർ
നിരവധി ദൃഷ്ടന്മാരെക്കൊന്നു ചുറ്റിവെള്ളത്തു
തുണയേകണമെ നീ; കൃപയെന്മേൽ ചിത്തു
ദൃഷ്ടനയാട്ടിപ്പായിക്കൂ; സവിധേയണയ്യ.
- 28 സങ്കീർത്തനം 142

- 2 നിൻ സവിയേ നാഥാ പകരനൻ വിഷമം തവ തിരുമുനീൽ ഹൃദയത്തിൻ ബഹുലം ഭാരം ശക്തിതകർവനായ്-തീനി ബലഹീനൻ ഗതിയാറവനായ് തീന്നോനിൽ കൃപചെയ്തിടുക.
- 3 മൂനിൽ കൂരിരുളിൻ താഴ്വര കാണനര അലരും സംഹത്തിൻ നാദം കേൾക്കുന്നടിയൻ കാലുകൾ തനവനേ, പാതയൊരുക്കുക നീ കൂരിരുളിൽ നിൻ രശ്മിയെ നീ ചിന്തിടണമേ.
- 4 ധരയിൽ തുണയേകാനിവനൊരു നരനില്ല ഓടിയൊളിക്കാനായ് ഗുഹയും കാണുന്നില്ല. പ്രിയനാഥാ, ദേവാ, നിൻസവിയേ വരുവോൻ ഇവനെ നീയീ നിമിഷത്തിൽ കൈവെടിയില്ലേ.
- 5 ഇലരയിൽ നാഥാ നീയാണെൻ ജീവൻ നിനീൽ വയ്ക്കണെൻ ജീവൻ എന്നെന്നേക്കും ധരയിൽ സ്നേഹിതനായ് നീ മാത്രം നാഥാ മൃതിവക്കിപ്പൊട്ടേനയ്യോ രക്ഷിക്കണമേ.
- 6 നന്ദിനീയാഞ്ഞവനായ് ജീവിച്ചിട്ടും ഞാൻ ഈ നാഴികയിൽ പ്രിയനാഥാ തുണയേകണമേ. ഇതുവരേയും വല്ലതാം കൃപയേകിയ നാഥാ ഈ നിമിഷം നിൻ കൃപയെന്നിൽ കാട്ടിടണമേ.

20 "ദീപം കാട്ടുക ദീപം വിളക്കേ മറിയാമേ"

- 1 ജീവൻ പകരനോരപ്പം നിക്ഷിപ്തം പേടകമത്രേ പാവനയാം സൗഭാഗ്യവതി; ദുർഗ്ഗതിയിലവൾ ശോഭിക്കുന്നില്ലോൾ സഭയുടെയൊ നാം സന്തതിയും മറിയാം തന്നെ.

- 2 കൈകൾ മെനയാത്ത മോഹന പീഠമതിൽ ഉന്നതദീപം ശോഭിക്കുന്നതുതകരമായ് വേറൊരു ദീപം ശോഭിച്ചില്ലാ പീഠം പിതൃസവിയേ നിന്നത്യന്ത ദീപം മാത്രം.
- 3 "ലോകത്തിൻ ദീപം ഞാനാണെൻ പ്രിയരേ എൻ പിന്നാലെയെണത്തിട്ടുവിൻ മോദമൊടെന്നും" ശോകം തിങ്ങുന്നോരീ താഴ്വരയിനും ദീപം മാറുന്നുകൂരിരുൾ എന്നെന്നേക്കും 29
- 4 കന്താക്കന്മാരിൽ കന്താവിൽനിന്നും കന്താവെത്തി ധരയിങ്കൽ കന്യകവഴിയായ് ദീപത്തിൻദീപം; താതനെ തുല്യനവൻ പിതൃസന്തയിൽ നിന്നുരുവാവോൻ അന്ത്യപുത്രൻ.
- 5 ഉവാനങ്ങളിലു-ഉളവയെല്ലാം പ്രിയരേ, നിമ്മിച്ചതുമീവചനം വഴിയത്രേ താതൻ കാലത്തിനുമുമ്പേ വരുവുനവനായ്കേ കാലാന്ത്യത്തിൽ ധരയെത്തി കന്യകവഴിയായ്.
- 6 നമ്മെ പ്രതിവചനം നരനായ് ധരയെത്തി നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കായ് താതൻ സുതനെയച്ചു തൻ വരവിൽ മിശിഹാ ശോഭ ചൊരിഞ്ഞുലകിൽ ആനന്ദത്തിൻ സന്ദേശം ധരയിൽ വിതാടി.
- 7 താതൻ തിരുസവിയേ നമ്മെയടുപ്പിച്ചു തിരു രാജ്യത്തിനവകാരം ഏകീനമുക്കായ് തന്നിൽ ശരണിതരെ ശോഭ ധരിപ്പിച്ചാൻ അണയും മിശിഹാ ബലവാനായ് കാലാന്ത്യത്തിൽ

29 cf. PG XCVI, 672; CV, 1052; Jn. 8: 12; 12:35-36.

- 8 മിശിഹാ ഉയരെ പേ-റും മോഹന കലശം കന്യകയേ നിൻ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ വിവരിച്ച കലശം പ്രാർത്ഥനപേ-റുന്നീ ധരയിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക നീ അടിയൊക്കായ് എല്ലാദിനവും.³⁰
- 9 രക്ഷകനാം മിശിഹാ ഇപ്രകാരം മാതാവേ, രക്ഷകയാകും കന്യകയേ പ്രാർത്ഥിക്കുക നീ ധരയിൽ ശാന്തിപര-നീടാൻ എന്നേക്കും പുതിയൊരു പറ്റുദീസാ വേഗം ആഗതമാകാൻ.³¹
- 10 ആഗ്നിവസിക്കുന്നോ-രുനത ബലിപീഠം കന്യകമറിയാമിൻ രൂപം വെളിവാായ് കാട്ടി; അഗ്നിസമം വചനം പേറും മറിയാമിൻ ശോഭയവണ്ണവും; ശോഭിപ്പിക്കുന്നവകത്തെ.³²
- 11 ഭൂവാനങ്ങളെ ബ-ന്ധിക്കുന്നൊരു പാലം; ധരയിൽനിന്നും വാനത്തേക്കുള്ളൊരു ശ്രേണി; ഈ ശ്രേണിയിലൂടെ മിശിഹാധരയെത്തി ഈ പാലം വഴി വാനത്തേക്കോടുന്നടിയാർ.³³
- 12 അലറും കടലിൽ ഞാൻ യാനം ചെയ്യുന്ന ദീപം കാട്ടുക ദീപവിള-ക്കേ മറിയാമേ, പാലമതായ് തീരൂ-നീയെൻ പാദത്തിൽ; ശ്രേണിയതായ് ജീവന്നുറവിടമെത്തിടും ഞാൻ.³⁴

30 cf. Rev. 5:8; 8:8
 31 cf. John Damascene, PG XCVI, 643.
 32 PG. CV. 1160
 33 PG. CV, 1025
 34 cf. 4 Esdras, 7: 6-9.

- 13 ഉദ്യാനം പറ്റുദീസായിൽ നിലനിന്ന ജീവമരം നിൻ സാദൃശ്യം വെളിവാായ് കാട്ടി, രക്ഷ നിറഞ്ഞ ഫലം മറിയാം നല്ലിയിതാ ആ കനി തിന്നുന്നവനൊന്നും തൃപ്തനാകില്ല;
- 14 നീയൊരു മോഹനമാം സസ്യം കന്യകയേ, നറുമണമേത്തും സുമുണ്ടായ് നിന്നിൽനിന്നും ആ കസുമം വിതരും നറുമണമീ ധരയിൽ നിറയുന്നൂ; അതിനാൽ മർത്യർ മോദിക്കുന്നു.
- 15 ഈശായ് തൻ വേരിൽ നിന്നുരുവായതരു ശാഖ പടഞ്ഞി വിസ്മൃതമായ് ധരമുഴുവനിലും നിന്നിൽ നിന്നുരുവായവനും വൻ കസുമം സൃഷ്ടിച്ചിയെല്ലാം മോദിപ്പിക്കണനേക്കും.
- 16 ഭാഗ്യം മറിയാമേ, ഭാഗ്യം കന്യകയേ, ശ്രേഷ്ഠതാം മാടപ്രാവേ, ജീവൽ തരുവേ, വചനത്തിൻ മാതേ, ക്ഷന്താവിൻ മാതേ, ഭാഗ്യം നേരുണെല്ലാതും ഭാഗ്യവതിയ്ക്കായ്;
- 17 തളിരിലയാലേത്തി പേടകമതിലേയ്ക്കായ് മാടപ്രാവായ് പ്രളയത്തിനവസാനത്തിൽ; കാലാന്ത്യത്തിലിതാ മാടപ്രാവായ്കും മറിയാം പേറ്റുന്നതമാം തളിരും സുമവും.
- 18 അഹറോൻ പേറിയതാം വടിയൊരുഭൂവിൽ തളിരിട്ടതിൽ നിന്നുളവായി പുതിയ സുമങ്ങൾ നറുമണമേകുന്നോരുനതനാം മിശിഹാ വൻ തരുവായ്കും കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായി.³⁵

35 cf. PG. CV, 1361

19 കന്യകയെക്കണ്ടാനാദ്യപിതാവോതി
“ഇക്കന്യക രണ്ടാം പറ്റുദീസായെൻ സുതരേ;”
ക്രോബകൾ സ്വർഗ്ഗിക്കാൻപോലും തുനിയാത്ത
ജീവഫലം പേറും തരുവിയെന്നയവൾ പേറും”³⁶

21 “നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനായ” ഒരുവൻ മാത്രം

1 നരനെ നരനായ” കാ-ണുന്നവനാരുലകിൽ?
മാനവവേദനയിൽ വേദനയേല്ക്കുന്നവനാർ?
കൃഷിയിൽ നിന്നയരേ കേറുന്നവനാരോ?
മന്ത്യനെ ശ്രേഷ്ഠതാം മാപ്പിൽ ചേർക്കുവതാരോ?

2 പാപത്തിനെറാഴിയാൻ പാടുപെടുന്നു നരൻ
വഴികളിലെല്ലാം ദൃഷ്ടന്മാർ കെണികൾ വച്ചു
കണ്ണീർ തൂകുന്നു മന്ത്യൻ ശോധനയിൽ;
സ്നേഹം തിങ്ങും കരമേന്തിക്കുതിരോനെത്തും.

3 ധർമ്മിൽ പ്രിയരേയൻ സോദരരേ, കേൾപ്പിൻ
നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനായ” ഒരുവൻമാത്രം.
സ്നേഹം തിങ്ങുന്നു തൻ തീരുഹ്വദയത്തിൽ
അതുതാൻ ഉലകത്തിൽ ചെരിയുന്നെല്ലാ ദിനവും.

4 ആയിര മാളകളേ-ക്കാളാ നാഥൻ താൻ
നോക്കുന്നൻപൊട്ട തുകണ്ണാൽ എന്നും നമ്മെ.
നാമൊരു നാളും പോയ്ക്കൃഷിയിൽ വീഴാത്താൻ
ദൂതനെ നമ്മൾക്കായ” നാഥൻ കല്പിച്ചതല്ലി.

36 cf. Ephrem, De Nativitate, X, 7.

5 കൃപനിറയുന്നവനാം എൻ പ്രിയ മണവാളാ,
ധരയിൽ ഞാനൊരു വൻപാപി; കൃപചെയ്തെന്നിൽ
വഴിയിൽ നിന്നെ ഞാൻ കാണുന്നൊരുനേരം
നിന്നെയറിയി-ല്ലെന്നുചെയ്തൊരു ഭോഷൻ ഞാൻ.

6 ദാഹിക്കുന്നവനായ” നീയെത്തുന്നരികിൽ
വേദന തിങ്ങുന്നവനായ” നീ ഓടിയവന്നു
ക്ഷേണമില്ലാതെ-രോഗം പുണ്ടവനായ”
എത്തുന്നവനാം, നിന്നെ ഞാൻ തള്ളി ഒരുനാൾ.

7 ഭീകരമാം നിമിഷം ഓടിയടുക്കുമ്പോൾ
നെടുവീപ്പാൽ ഞാൻ ദുഃഖിതനായ” കേണീട്ടുമ്പോൾ
ആശ്രയമായ” നാഥാ, നിന്നെക്കാണുന്നു
ഓടിയണഞ്ഞിട്ടുമടിയൻ നിൻ തിരുഭവനത്തിൽ.

8 നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെന്നറിയുന്നേൻ
നിൻ കൈയിൽ ഞാൻ എൻജീവൻ വയ്ക്കുന്നിപ്പോൾ
നീയാണെൻ ദൈവം ജീവന്നുറവിടവും
നിൻ സ്നീബായെ മുത്തുന്നേൻ എല്ലാദിനവും.

9 ആശ്രയമററവനായ” കേഴുന്നൊരു നേരം
ദൃഷ്ടന്മാരാൽ വലയിതരാം ഭീകരനേരം
ശക്തികൾപോയ”; കണ്ണീർ ശേഷിക്കും നേരം
മേലുയരേ നിന്നെത്തന്നു ഉന്നതശക്തി.

10 ഈധരയിൽ ജീവിക്കുന്നതു ക്ലേശകരം,
ദേഹം തിന്മകൾ തേടുന്നു-നന്യനം പിഴകൾ.
ഓടിയടുക്കുന്നു പാപകരം ചിന്ത
ഇഴയലുകൾ പോലെത്തന്നു അവയെൻ പിറകെ.

- 11 നല്ലവനാണീശൻ പ്രിയരാം വസലരേ,
നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാ-ണല്ലോ ദിനവും
ചോദിച്ചവയെല്ലാം കൃപയാൽ നല്ലന്ന
വലയിൽ മത്സ്യം തിങ്ങുന്നു; വല കീറായ്.
- 12 നിൻ ഭവനെയെത്തി-വാതിലടച്ചടിയൻ
നിൻ സവിയേയാദരവോടെ നില്ലുന്നിപ്പോൾ
ചുങ്കക്കാരുൻപോൽ നെഞ്ചിലടിച്ചടിയൻ
ഓതുനീശാ, കരുണാബ്ബേ തുണ ചെയ്തെന്നിൽ.
- 13 നിൻ സവിയേ നോക്കാൻ ലജ്ജിക്കുന്നടിയൻ
നിൻ സവിയേ സാഷ്ടാംഗം ഞാൻ വീഴുന്നിപ്പോൾ
കരുണനിറഞ്ഞവനാം മിശിഹാ കർത്താവേ,
ഈ വൻ പാപിയിലീനേരം കൃപ ചെയ്യണമെ
- 14 തല്ലരുതെന്ന നീയെൻ സ്നേഹത്തികവേ,
ശിക്ഷിക്കരുതേ കോപത്തിൽ;- ബലഹീനൻ ഞാൻ
തിന്മകൾ തിരുമുമ്പിൽ എന്റെ പറഞ്ഞീടാം
എല്ലാം കാണണവനേ, നീ-കൃപ ചെയ്തെന്നിൽ.
- 15 വലഭാഗേ കൃപക-ണ്ടെത്തിയ ചോരൻ പോൽ
ചോരൻ ഞാനീ നിമിഷം നിൻ സവിയേയണയ്
നിൻ മഹിമാവുദയം ചെയ്യുന്നാ നിമിഷം
കൃപനിറയും നാഥായെന്നെ ഓർത്തിടണമെ.
- 16 ചോരൻ സമമിവനം ധരയിൽ പിഴമാത്രം
കൈമുതലായ് കാണുന്നള്ള-കൃപയുള്ളവനേ,
അവനോടുകൂടെ പരിചാവന നടദം
കേൾക്കാനടിയൊക്കിടയാകണമെൻ പ്രിയ നാഥാ.

- 17 ഓടുന്നടിയൻ നാ-ഥാ നിൻ ഭവനത്തിൽ
തവ സ്തീബായെ മുത്തുനേൻ; രക്ഷിക്കണമെ-
വാതിലടച്ചടിയൻ തിരുഭവനേ മേവ്യം
അവിടെത്തില്ലൊരു വഞ്ചകനും പ്രിയ വസലരേ.
- 18 അവിടടിയൻ വയ്ക്കും മമ ഹൃദയം നാഥാ,
മമ ചിന്തകളും വേദനകളുമൊരുപോൽ നാഥാ,
ഹൃദയേ ഉയരുന്ന ചഞ്ചല ചിന്തകളും
ദൃഷ്ടനിൽ നിന്നയരുന്നവയാം വിസ്മൃതവഴിയും.
- 19 പാപം തിങ്ങിയവൻ പാപിനിയെത്തിയ പോൽ
പാദം കഴുകാനെത്തുന്നീ ദാസൻ സവിയേ
കരയാൻ കണ്ണീരി-ല്ലെൻ പ്രിയനാം നാഥാ,
നെടുവീപ്പുകളാൽ തവപാദം കഴുകനേൻ ഞാൻ.
- 20 തൈലമെനിക്കില്ല സൗരഭ്യത്തികവേ,
പാപം മാത്രം കൈമുതലുള്ളൊരു പാപിയഹം
നീ തൈലം പുശു എൻ ശിരസ്സിൽ കൃപയാൽ
നിൻ തൈലത്താൽ പാപിയിവൻ നല്ലവനാകും.
- 21 ദാനങ്ങൾ നല്ലം ദാന്താവാം ദേവാ,
മേലുയരേ നിന്നുനത്താം ദാനം നൽകൂ,
റൂഹായാം ദാനം ചിന്തണമെന്നുള്ളിൽ
നാവിൽ വചനം നല്ലീടു; ശക്തികൾ നൽകൂ.
- 22 സഭകളെ നെിക്കു പ്രിയനാം മണവാളാ,
ശാന്തിപരത്തു ഭൂമിയിതിൽ മേലുയരേനും,
ദൃഷ്ടനെ ഓടിക്കു ധരയിൽ നിന്നകലെ
സ്തീബായുടെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേക്കണമിവരേ.

- 23 ഹൃദയസമാധാനം തരണമെൻ നാഥാ,
സ്ത്രീബായാലെൻ ഹൃദയത്തെ മുദ്രിതമാക്ക.
മുഖശോഭയുമേകു ശോഭയുടാലയമേ,
ദുഹായാം ദാനം ചിത്തു മേലുയരേണം.
- 24 ഒരു തൊടിയിട മതി നാ-മനെല്ലാം നല്ലാൻ.
ഒരു നിമിഷം കൊണ്ടുവനെല്ലാം നന്നായ് കഴുകും
ഒരു നിമിഷം കൊണ്ടാ നാഥൻ സൃഷ്ടമേകും
ഒരു തൊടിയിട കൊണ്ടുവനെല്ലാം കൃപയും നല്ലം.
- 25 തെട്ടുവീപ്പുകളുയരു-ന്നെൻ ഹൃദയേ നിന്നും
നിൻ സ്ത്രീബാ ഞാൻ ചുംബിക്കും എല്ലാദിനവും
വാക്കുകൾ കൂടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനാം
പാവനദുഹായാം ദേവാ, സ്തുതിയങ്ങേഴ്ന്നായ്.
- 26 ആദാമൊരു നാളിൽ വഴിവിട്ടകലാനായ്
മനസ്സിലുറച്ചപ്പോഴേയൊരു കഴിയിൽ വീണു
ക്ഷതമേറ്റവനായി ആദ്യപിതാവാരാം
ചെളിയിൽ പൂണ്ടു; മൃഗജാലം മുറിവേല്പിച്ചു.
- 27 ജീവനരവിടഭാം സ്ഥാനം വിട്ടെങ്ങും
പോകരുതേ നീയാധരയിൽ-നാഥൻമച്ച
അവനതു കേൾക്കാതെ മരുഭൂവിൽകൂടി
ഒരു നാളോടിയകന്നീടാൻ മനസ്സിലുറച്ചു.
- 28 മിശിഹാ നരനായി ബേത്-ലഹേം ഗൃഹയിൽ
നരനെ കഴിയിൽ നിന്നേറ്റി സ്ത്രീബാച്ചിറകാൽ
കഴുകീ രക്തത്താൽ; മുറിവുകൾ സുഖമാക്കി
ഇനിയൊരു നാളും പിഴചെയ്യരുതെന്നവനോതി.

- 29 നരനീ ധരയിൽ കേൾപ്പിൻ പ്രിയ വസലരേ,
ആശ്രയമേകുന്നവനൊരുവൻ അവനെ വണങ്ങാം.
നാൾ തോറും നമ്മെ തൃക്കൺ പാടുന്ന
ഉന്നതനാം സ്നേഹത്തികവിനയാരാധിക്കാം.
- 30 സ്നേഹിക്കുന്നെന്നെയെൻ പ്രിയനാം നാഥൻ
എൻ യാചനകൾ കേൾക്കുന്നു എല്ലാ ദിനവും
ശൈമടാനേപ്പോലോതുന്നി ബലഹീനൻ
'കൺതാവേ ഞാൻ വൻ പാപി കൈക്കൊള്ളുന്നെ'
- 22 "നവജീവൻ തരണം"
1 മിശിഹായിൽ സ്നാനം-പ്രാപിപ്പവരെല്ലാം
രക്ഷാകര മൃതിയിൽ തന്നെ മുഴുകീടുന്നു.
അവനോടൊത്തൊന്നായ്-കല്ലറയിൽ പുകി
അവനോടൊത്തു മഹത്വത്തിൽ പുകിടാനായ്.
- 2 മൃതിയിൽ മിശിഹായോ-ടൊന്നിച്ചുവരാം നാം
പുതിയൊരു ജീവനിലും ചേരും സ്ത്രീഹാചൊൽപ്പു
പാപത്താൽ ഉതരായ് തീരായ് വനായി
അവനോടൊപ്പം സ്ത്രീബായിൽ ഹതരായ് നാമും.
- 3 മൃതിയാൽ മൃതിയെ വെന്നവനാം മൃതിഹീനാ
നിൻമൃതിയിൽ സ്നാനത്താൽ ഞാൻ മൃതനായ്
നവജീവൻ തരണം; വല്ലതാം മണവറയും [തീർത്ത്;
വാനഗണങ്ങളൊടൊപ്പം നീ വന്നീടും നാൾ.
- 4 കൃപചെയ്തീടണമേ, കരുണാസാഗരമേ,
മൃതിയൊരുനാളും മൃതനെനിൽ കടികൊള്ളരുതേ,
ജീവനിലേക്കെന്നെ കോരിയെടുത്ത ഗൃപാ,
നീയാണെൻ ജീവൻ നിത്യം കാക്കണമെന്നെ.

23 “നിങ്ങൾക്കായ് രാജ്യം നല്ലു വസ്തുലഭേ”

- 1 ഇസ്രായേലെന്നും വാഴ്ന്നുനൂട്ടയവനെ
ഘോഷിക്കുക തൻ കർമ്മങ്ങൾ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ
വിവരിച്ചിടുക ലോകത്തിൽ വസ്തുലഭേ,
നമ്മെപ്രതിവഹിയുലകിൽ ചെയ്തുവയെല്ലാം.³⁷
- 2 അവനെ നോക്കുന്നോ രാനന്ദിച്ചീടും
മോദത്താൽ നിറയും ഹൃദയം നിബിഢചാല്ലുന്ന
തിരിയണമൊ നാഥൻ സവിധേ ജനതതിയേ,
നിന്നെ നിറയ്ക്കാൻ കഴിവുറാവനല്ലോ നാഥൻ.
- 3 വാഴാനും പ്രാപിച്ചവനാമബറാഹാം
മോദിക്കുന്നീ നാളുകളിൽ ബഹുക്രൂപയാലെ
യാക്കോബിൻ സുതരാം ജനമേ, പ്രാപിച്ചു
കരുണാനിധികളവൻ പക്കൽനിന്നും നന്നായ്”.
- 4 നിങ്ങൾക്കായ് രാജ്യം നല്ലു വസ്തുലഭേ,
എന്നോതിയവൻ വലിയവനാണെൻ സോദരരേ,
ഓടിയടുത്തിടുവിൻ കാഴ്ചകളുച്ഛിപ്പിൻ
കാരുണ്യത്തിനായ് നിങ്ങൾ കൈനീട്ടിടുവിൻ.
- 5 ഒരുവനിൽനിന്നുലകും നിറയെ തരുനിരപോൽ
മർത്യഗണമത്തെ നിമ്മിച്ചോന്നതനത്രേ
തിന്മ നിറഞ്ഞവരിൽ നിന്നൊരുനല്ലവനെ
ദൂരെയകറിയ ദയവാമെന്താണു വണങ്ങാം.
- 6 ഫറൊൻറടിമത്തം കൈമുതലായുള്ള
ജനതതിയെ നീ മാടിവിളിച്ചൊരുനാൾ കൃപയാൽ
പണിതൊരുവൻ നഗരം ആ ജനതതി വഴിയായ്
ഭൂലോകത്തിൽ മദ്ധ്യത്തിൽ ജനതതി വാണു.

37 സങ്കീർത്തനം 105

7 തിന്മകളെ പാടെ നീക്കുന്നവനീശൻ
കാട്ടി തൻകൃപ മിശ്രേമിൽ മൃതിയെവെന്ത
മിശ്രേം കേണല്ലോൾ ഇസ്രായേൽ മോദാൽ
ചെങ്കടൽ വഴിയായ് സംരക്ഷിത ഭൂമിയിലെത്തി.

8 നീയാണെന്നതനാമം ഗൃപനെനീ ദാസർ
പാടും നാഥാ, ജനമദ്ധ്യേ ഘോഷിച്ചീടും
മിശ്രേം കാട്ടുന്നോരുനതമാമുപമ
മിശിഹാനാഥൻ നിറവേററി-കാലാന്ത്യത്തിൽ.

9 കബറിൽ നിന്നുയിരോവനൊരു ജേതാവ്
അവനെതിരേ നില്പാനായിട്ടാരുണ്ടിവിടെ?
നിന്നെ കാണുവതെന്നാണോ മനവാളാ?
നിൻപേക്കായെൻമനമെന്തും നോക്കിപ്പാക്കം!

24 “നിൻ സന്നിധിയിൽ വയ്ക്കുന്നു ഞാനെൻ ജീവൻ.”

- 1 അത്യുന്നതനേ, ഞാൻ ഉദ്ധിതനായില്ല
അന്യരെയൊരുനാളും മനസ്സിൽ നിന്ദിച്ചില്ല
ധംള നടിച്ചില്ല, തിന്മയുമുചില്ല
ഏദയേയാഗ്രഹമനവധിയായ് വച്ചതുമില്ല.³⁸
- 2 സ്തൂനയും നുകരുന്ന ചെറു പൈതൽപോലെ
നിന്നിൽ ശാന്തിയൊടൊന്നും ഞാൻ വാഴും നൂനം
മാതാവിൻ മടിയിൽ ഭാഗ്യമെഴും ശിശുപോൽ
നിന്നിൽ നിദ്രിതനാമെന്നിൽ കൃപ ചൊരിയണമെ,

38 സങ്കീർത്തനം 132

- 3 ഹൃദയത്തിനാഴം പരിശോധിച്ചവനേ എൻ ചിന്തകളെല്ലാമുണ്ടാകും നിൻ സവിധത്തിൽ എൻ പാതകളെല്ലാം നന്നായറിയുന്നോൻ നിദ്രയുമെല്ലാ ജോലികളും നീ കാണുന്നു.³⁹
- 4 മമ ചെമ്പികളെല്ലാം നന്നായറിയുന്ന അത്യുന്നതനേ, മിശിഹായേ കൃപചെയ്തെന്നിൽ ഉയരേണി നുള്ളോരുത്തമമാം പനിനീർ അവമേൽ തൂകണമവ പുഷ്പിക്കും മമ നാഥാ.
- 5 അധരമുറച്ചീട്ടു വചനങ്ങൾ പോലും നന്നായ് കേൾക്കുന്നവനേ, നീ കൃപ ചെയ്തെന്നിൽ മമ ഹൃദയേ ഉദയം ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം തെളിവാായ് കാണം നാഥാ നീ കൃപ ചെയ്തെന്നിൽ.
- 6 മമ ചിന്തകൾപോലും തെളിവാായ് വീക്ഷിക്കും നൃപനേ ദയ ചെയ്തടിയാനിൽ കൃപ തൂകണമേ! ജീവനിലേയ്ക്കുണ്ടെ കോരിയെടുത്ത നൃപാ കാലാന്ത്യത്തിലെനിന്നായ് നീ ജീവൻ നല്കൂ
- 7 ഉദരേ ഞാനരുവാകും മുൻപെൻ നാഥാ! എന്നെയറിഞ്ഞോൻ അവിട്ടനാണെൻ പ്രിയനാഥാ എന്നുള്ളിൽ മേപ്പും-ഉന്നതനേ, ദേവാ, എന്നുള്ളിൽ കൃപ ചിന്തീടണമെന്നെന്നേക്കും.
- 8 എൻ മുൻപും പിൻപും സംരക്ഷിച്ചതിനായ് കൂടാരംപോൽ വലയം ചെയ്യുന്നൊരു രാജാ ജേതാവേ തൃക്കൈ-യെൻമേൽ വച്ചവനേ! നീയത്യുന്നത-നാണടിയൻ വെറുമൊരു പുഴി.

- 9 നിന്നിൽ നിന്നെങ്ങും പോയിടാനായി ഒരു നാളും നീ പ്രിയനാഥാ അനുമതിയരുളാ, നിന്നിൽ നിന്നെങ്ങോ -ദ്രോടിച്ചോകും ഞാൻ പരമോന്നതനേ അഖിലാണ്ഡം നിറയുന്നവനേ.
- 10 ഉയരേയൊരു മലയിൽ കയറിയൊളിച്ചാലും ഉയരങ്ങളിൽ നീ മരുവുന്നു നീ കാണുന്നു ധരയിലൊളിച്ചാലും കടലിലൊളിച്ചാലും അവിടെല്ലാം നീ നില്ക്കുന്നു എൻ കൺമുഖിൽ.
- 11 ഒരുനാളും വെടിയാ-ത്തവനേ മണവാളാ, നിന്നിൽ വസ്തുനൊൻ ജീവൻ എന്നെന്നേക്കും പൊതിയണമെന്നെ നീ നിൻ വലുതാം കൃപയിൽ നിൻ സ്തുതിപാട്ടും ജനമദ്ധ്യേ കാലാകാലം.
- 12 പകലിലുമത്രപോലെ-രാവിലുമെന്നെ നീ നിൻ ദീപത്താൽ ശോഭിപ്പി-ക്കുന്നുടയോനേ, എന്നസ്ഥിയിലുമെല്ലാ മജ്ജയുമൊരു ദിവസം ഉരുവാക്കിയ നൃപനേ നിന്നെയാരാധിച്ചു.
- 13 അത്യുതപ്പുവും നീ രൂപമെന്നിക്കേകി നിൻ കൈവേലകളത്യത്യമെന്നെന്നേക്കും എൻ സത്തയുടാഴങ്ങൾ വരെയറിയുന്നോൻ നിൻ സന്നിധിയിൽ വസ്തുനും ഞാനെൻ ജീവൻ.
- 14 പതിനായിരമാണിനപ്പുറവും നാഥാ, എന്നെക്കണ്ടവനവിട്ടനാണെൻ കർത്താവേ, എൻ ചെമ്പികളെല്ലാമുണ്ടുങ്ങേ പക്കൽ നിൻ സന്നിധിയിൽ വസ്തുനും ഞാനെൻ ജീവൻ.

15 രക്തം ചിന്തിച്ചു ദൃഷ്ട്യരെയെൻ നാഥാ,
എന്നിൻനിന്നും ദൂരെയകറ്റിടണമെന്നും
നീ കാണുന്നില്ലെന്നോക്കുന്നാ മർത്യർ;
നല്ലണമനുതാപം പാപിയെല്ലായ്ക്കോഴും.

25 "നിന്നെ കാണുവതെന്നോ"

- 1 ദൈവത്തിൻ സ്നേഹം അത്യന്തമത്രേ
അതിനാഴമളന്നീടാനാക്കും കഴിവില്ല
ആഴിനമം ആഴം പേറുന്നാ സ്നേഹം
വററാത്തൊരുവൻ അത്രപിയുമാണാവൻസ്നേഹം.
- 2 ആയിരമാളുകളൊന്നിച്ചൊരു ശബ്ദത്തിൽ
നിന്റെ മഹത്വം വിവരിച്ചാലതുബഹുതും
കോരിയെടുത്താലൊട്ടും കുറയാത്താഴി
ആകുന്നു നീ ഉടയവനേ, എൻ സ്രഷ്ടാവേ.
- 3 മേലുയരേ മേവ്യ-ന്നു മമ പ്രിയനാഥൻ
താഴെയഗാധക്കഴിയിൽ താൻ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ചു
പീഡകരുടെ കയ്യിൽ പെട്ടവനേ കാണൂ
ഘൃദയമലിഞ്ഞവനെ വിടുവിക്കുന്നാ നിമിഷം.
- 4 ഉന്നതനാണീശോയെങ്കിലുമതുപോലെ
താഴ്വരസിക്കമിരിപ്പിട്ടമവനെന്നും തേറ്റും
കന്യകയുടെ ഉദരം ഭവനമതായ് തീർത്തു
മുക്കുവരാം പന്തിരുവരെയും ശിഷ്യരുമാക്കി.
- 5 സുതനെ ഉയരേനും മാനവരക്ഷയ്ക്കായ്
വിട്ടവനാം പ്രിയതാതന്റെ സ്നേഹം ശ്രേഷ്ഠം
നാമുയരെ കയറ്റി-ടാനായ് ദൈവസുതൻ
ഒരു നരനായി ധരയെത്തി; മൃതനായ്കരിശിൽ:

- 6 ഓടിക്കളിച്ചവനാ-മാദാമിൻപിറകേ
സ്നേഹക്കടലുമൊഴുകിക്കൊണ്ടെത്തിയ നാഥാ,
പാപികളുത്തേടി മരുഭൂവിൽ ചുറ്റി
പിതൃഭവനെയെത്തിക്കുന്നവനെന്നും സ്തുത്യൻ.
- 7 ബലികളിലല്ലീ ഞാൻ കരുണയിൽ സംപ്രീതൻ
രോഗം തിങ്ങി നിറഞ്ഞവരെ തേടുന്ന ഞാൻ
പാപികൾ മോചിതരാകുമ്പോൾ രമ്യയരെ
വാഗ്ദാനങ്ങൾ മോദിക്കുന്നാനന്ദിപ്പു.
- 8 പാപത്തിനടിമപ്പെട്ടവനാമെന്ന
ചെളികൾ നിറഞ്ഞൊരു കഴിയീനും ഉയരേയേറ്റി
തിന്മകൾ കഴുകിയൊരുന്നതനാം മണവാളാ,
നിന്നിൽവയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ; ഞാൻ ജീവിക്കും.
- 9 നിന്നെ ജീവതമാർ-ഗ്ഗത്തിൽ ഞാൻ തള്ളി
നിന്നെയറികിട്ടില്ലെന്നൊരുനാൾ ഞാനർച്ചയ്ക്കു
എപ്പിടും നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു
കരുണനിറഞ്ഞവനേ, സ്നേഹം നീ ഒരുവൻതാൻ.
- 10 നിൻ സവിധേനീനും ഞാനോടിമരുവിൽ
നീയെൻ പിറകേ അതിവേഗം ഓടിയണഞ്ഞു
ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നെന്നെ കൈകളിലേന്തിയവൻ
കത്താപേ, ഞാൻ നിൻപേക്കായ് ഇനി ജീവിക്കാം.
- 11 അനുദിനമെന്തേൽ നീ വയ്ക്കു നിൻദൃഷ്ടി
നിൻ കൈകളിലീ നിമിഷം ഞാൻ വയ്ക്കുന്നെഴുന്നി
കഴുകണമെന്ന നിൻകൃപയിൻ സോപ്തായാൽ
കൃപ ചൊരിയണമേനേലെന്നും പ്രിയനാംദേവോ.

- 12 പ്രിയരേ, ഒരു വയലിൽപോയി പണിചെയ്യാം
നമ്മെ കാത്തു മരുവുന്നു നൂറാണ്ടുകളായ്
ഉയരേ നിന്നുള്ളോ-രുത്തമമാം വിത്തു്
വയലിൽ വിതയ്ക്കാം വിളവധികം നാം നേടീടും.
- 13 വയലുകൾ നീരിനായ് കേഴുന്നു, പ്രിയരേ,
ദാഹജലം നല്ലനവനെ നാം പേറുന്നു.
പോകാമൊന്നായാ വിസ്മൃതമാം വയലിൽ
ഭാരതഭൂവാകം വയലിൽ നാഥനുവേണ്ടി.
- 14 നൂറുമടങ്ങുഫലം നല്ലനൊരു വിത്തു്
വയലിൽ വിതറാം ഫലമേതുന്വോൾ മോദിക്കും
കളകൾ നിറഞ്ഞ വയൽ കത്തിനശിച്ചീടും
ഫലമേറുന്നവയിൽ നാഥൻ മോദിക്കുന്നു.
- 15 വിത്തൊരിയാൻ പോകിൻ വത്സല സോദരരേ,
മുത്തുകൾ കൊയ്യുന്നൊരു സമയം ആഗതമാകും.
രത്നങ്ങൾവെച്ചോ-രുത്തമാം മുടിയെ
വയ്ക്കും നാഥൻ ശിരസ്സുകളിൽ കാലാന്ത്യത്തിൽ.
- 16 ഭാരതമേ, മാതേ ഓടിവരു നടിയായി
വിത്തും ജലവും വളവും പേ-റിക്കൊണ്ടി.ന.്
കളകൾ നീക്കീടാം-വിത്തു വിതച്ചീടാം
വളവും ജലവും നല്ലീടാം; വിളവുണ്ടാകും.
- 17 നിന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്നൊരു വൻജനത
ഭാരതഭൂമിയിലുണ്ടെന്നതു ശ്രദ്ധിക്കേണം
വചനം പേറുന്ന-ദാസരെയവിടേക്കായ്
വേഗമയയ്കൂ പ്രിയനാഥാ-ബഹുക്രപയാകല.

- 18 ഞാനൊരു ബലഹീനൻ മർത്യൻ മരുഭൂവിൽ
ആശ്രയമില്ലാതലയുണെൻ പ്രിയ കന്താവേ.
തള്ളുരുതെന്നെയീജനരഹിതം ധരയിൽ
ചേർക്കണമെന്ന തിരുമാറ്റിൽ കാലാകാലം.
 - 19 വരണം നീ കൃപകൾ ചൊരിയണമെൻ ഹൃദയേ
കറകൾ നീക്കി വെടിപ്പാക്കി-ശക്തികൾ നൽകൂ
നീൻ വചനം പേറാ-നായിവനേ നാഥാ,
ഈ ദിവസം നിൻ റൂഹായാൽ പുരിതനാകൂ.
 - 20 നിന്നെ കാണുവതെ-നോയെൻ പ്രിയനാഥാ,
നിന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്നു ഞാനെന്നെന്നും
വയലിലുമെല്ലാ ദേ-ശങ്ങളിലും നാഥാ
നിന്നെ മാത്രം തേടുന്നെൻ പ്രിയനാം ദേവാ.
- 26 “നിന്നെ മാത്രം”
- 1 നന്ദി നിനക്കേകും മുഴ ഹൃദയത്തോടെ
നീൻ ചെയ്തികൾ ഞാൻ ജനമദ്ധ്യേ കീർത്തിച്ചീടും
അനുദിനവും നിന്നിൽ മോദിച്ചീടുമഹം
സ്തുതിപാടും നി-ന്നത്യുന്നത നാമത്തിനായ്.
 - 2 മമ വൈരികളെല്ലാം വീണുനകൻല്ലോ
വിഴാതെന്നെ കൈകളിൽ നീ പാലിക്കുന്നു
നീതി വസിക്കുന്നോ-രുജ്ജ്വല ഗേഹത്തിൽ
വാസമെന്നിക്കായ് നല്ലണമെ മമ നീതിജ്ഞാ.
 - 3 ദുഷ്ടരെയെല്ലാം നീ നീക്കി നശിപ്പിക്കും
മലിനതയെല്ലാം കഴുകീടും കരുണക്കടലിൽ,
വൈരികളെല്ലാം പോയ് ഗർത്തത്തിൽ വീണു
അവരുടെ നാമം മാധിക്കപ്പെട്ടുമെന്നേക്കും.

- 4 നീതിയൊടുലകത്തെ-പ്പരിപാലിച്ചവനെ,
നീതിയിൽ നീ ന്യായം നല്ല നെളിയവനെനാം,
പീഡിതരിൽ കനിയുന്നവനാണെൻ ദൈവം
ആശ്രിതരിൽ കൃപ ചൊരിയുന്ന തലമുറതോറും.
- 5 വിളി ചെയ്തിടിലവൻ നനായ് ശ്രദ്ധിക്കും
ഔദാര്യത്തോടു നല്ലീട്ടും യാചനയെല്ലാം;
മുട്ടുന്നവനെല്ലാം വാതിൽ തുറന്നു തരും
അന്വേഷിച്ചവനെപ്പോഴും കണ്ടെത്തിട്ടും.
- 6 സീയോനിൽ വാസം-ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം
കർത്തന കീർത്തന ഗീതങ്ങൾ പാടീടട്ടെ;
വിവരിച്ചീടുക നാഥന്റെ ചെയ്തികളെ
അഗതികളെയവൻ ഒരുനാളും കൈവെടിയില്ല.
- 7 കർത്താവേയെന്നേൽ-നീ കൃപ ചൊരിയണമെ
പീഡകളുനവധിയോറവനാം ബലഹീനൻ ഞാൻ;
ഭീകര മരണത്തിൻ വാതിലിൽ നിന്നെന്നെ
കോരിയെടുത്തുയർത്തിൽ നീ മണവാ നല്കൂ.
- 8 സീയോൻ സുതരിടയിൽ തവ കീർത്തന ഗീതം
നാൾതോറും ഞാൻ പാടീട്ടും അൻപുടയോനേ,
നിൻ രക്ഷയിലെനാം മോദിച്ചീട്ടുമഹം
നിന്നെ മാത്രം അനുനീമിക്കും ധ്യാനിക്കും ഞാൻ.
- 9 നിന്നെ വിളിച്ചീട്ടും മർത്യർക്കൊരുനാളും
ആശ്രയമൊരവനല്ലെന്നു നിബിഛിച്ചാല്ലെന്നു;
ആശ്രയമീശനില്പർ-പ്പിച്ചീട്ടു മർത്യാ, നീ
ദുർഭവിസത്തിലവൻ നിന്നെ കൈകളിലേത്തും.

- 27 'നിരവധി നയനങ്ങൾ നിറയും ക്രോബേന്മാർ''
- 1 നിരവധി നയനങ്ങൾ നിറയും ക്രോബേന്മാർ
ചിറകുകളൊറ്റാറ്റുള്ളവരാം സ്ത്രോപ്പേന്മാരും
ബേതലഹേം ഗുഹയിൽ ഏത്തി മാതാവേ-
തിരുസുതനെ നീ ലോകത്തിൽ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ.
- 2 മുത്തുകൾ വെച്ചൊരു വൻമകുടം പേറിയവർ
ഗീതം പാടി നിൻ ശിരസ്സിൽ മകുടം വെച്ചു
വലിയൊരു പ്രഭുവിതാറി നിൻ ശിരസ്സിൽ ചുറ്റും
കന്യകയെ കണ്ടാ ദൂതർ അത്ഭുതമാൻ.
- 3 വാനവദൂതന്മാർ മേലുയരേ നിന്നും
ദൈവത്തിൻ തിരുമാതാവിൻ മുമ്പിൽ കൂപ്പി
ദൈവസുതൻ മാതാവീധരയിൻ തരുണി
ശുദ്ധം രഹസ്യം ഒഴിച്ചവർ സ്തുതികൾ പാടി
- 4 സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം നിന്നിടച്ചൊരു വചനം
സൃഷ്ടിസമം മടിയിൽ മേവി ദൂതർ കണ്ടാർ
സൃഷ്ടികളെ പാലിക്കുന്നവനാം നാഥൻ
സൃഷ്ടിസമം സ്തുതാം പാനം ചെയ്തുവളിന്നു.
- 5 ഉയരേ പിച്ചിന്നുവിധേ മരുവിയ വൻശക്തി
കാലാന്ത്യത്തിലെഴുന്നള്ളി കന്യകയുദരേ
അവളെയൊരു പടവായ് കരുതീ മാലുചിതാൻ
അവളിൽനിന്നും മേനിയെടുത്തെത്തിധരയിൽ
- 6 മിശിഹായുടെ വിനയം ഒഴിച്ചാദൂതർ
നയനമുയർത്തി സ്തുതിപാടി ചിറകവിരിച്ചു;
സ്തുതിയെന്നെനാം കർത്താവേയങ്ങേക്കായ്
അത്യന്തവാസം ഗേഹം നിൻ്റെറത്രേ.

- 7 ബേതലഹേം ഗൃഹയിൽ മിശിഹായെ കണ്ടാ-
ദ്ദുതരച്ചു, “ശാന്തിയരേ”യെന്നെന്നേക്കും
മാംസമെടുത്തവനെ ദർശിച്ചവർ പാടി
സന്തനസ്സുള്ളവരാം മർത്യക്കളവായ് ശരണം.
- 8 ഒരുമേലം മുടി നിബിയുടെ കൂടാരം
പുതിയൊരു മേലം മുടിയിതാ ഗൃഹയിൽ മീതേ
ഇസ്രായേലിനായ് രക്ഷകനാഗതനായ്
അതു സാക്ഷിക്കാനെത്തിയിതാ വാനഗണങ്ങൾ.
- 9 ഇടയന്മാർ കേട്ടു ദുതന്മാർ വചനം
ഓടിയടുത്തു വന്ദിച്ചാൻ പുൽക്കൂടത്തിൻ
പുതിയൊരു ദീപ്തി പരന്നാ ഗൃഹയുടെ ചുറ്റും
മേലം നീങ്ങി; ദീപ്തിയിലേക്കാർ നോക്കീട്ടും.
- 10 ആ ദീപം തിങ്ങി ശിശുവിൻ ഉദയത്തിൽ
നവമാം ശോഭകളാലവനാ ഗൃഹയെ നിറച്ചു;
മാതാവാം മറിയം പേറീ മിശിഹായെ
സ്തനം നൽകിത്താലോലിച്ചാനദിച്ചു.⁴⁰
- 11 പിത്രമാർപ്പിൽനിന്നും അകലാതൊരുനാളും
സുതനമരുണാ കന്യകതൻ മടിയിൽ ശിശുവായ്
സ്വഗ്ലീയോന്നതമാം ഗേഹം വെടിയാതെ
സ്വേച്ഛാ നരനായ് തീന്നോന്നെന്നേക്കും സ്തുത്യൻ.⁴¹

40 cf. Protoevangelium of James, 19:2
41 cf. Romanos, (SC 110) Hymn. XII, 14; the office
for the feast of St. Anthimos (3. Sept) introduces
a play on Jn 1:18, having the same idea. cf. PG.
CV. 1184.

- 12 നരനായ് തീർന്നവനാം ദൈവം കന്യകതൻ
സ്തനം നുകരും സമയത്തും ദൈവം തന്നെ
ലോകത്തിൻ പരിപാലകനാം പ്രിയനാഥൻ
കന്യകതൻ ചെറു കൈകളിലായ് ലാളനമേറും.
- 13 സൃഷ്ടികളെല്ലാം വാഴുന്നീശൻ മടിയിൽ
സൃഷ്ടികളെത്തൊങ്ങുന്നവനാമീശൻ ധന്യൻ
മുടികൾ മുടയുന്ന സൃഷ്ടികളെല്ലാമായ്
നരനാം മിശിഹാ കന്യകതൻ മടിയിൽ വാണ.⁴²
- 14 സ്തനം നല്ലന്നോ-രുനത രാജാവേ,
നിന്നെ പാലുട്ടിയതരുണി ശോഭനയത്രേ;
ആനന്ദിച്ചീട്ടു ദൈവത്തിൻ മാതേ;
അവനാണലകത്തിൻ രക്ഷകനെല്ലായ്ക്കോഴും.⁴³
- 15 മലയിൽ തുള്ളിച്ചാടുന്ന മൃഗത്തിനും
കരയും കാക്കയ്ക്കും നല്ലന്നീശൻ ഭോജ്യം.
വനഭൂമിയിലലയും കലമാൻ കഞ്ഞിനെയും
പരിപാലിപ്പവനെ കന്യക പരിപാലിപ്പു.
- 16 സുതനവതാരം ചെ-യ്ക്കുന്നതിനാലീയരയിൽ
ശാന്തി പരന്നതു കണ്ടവരാം വാനഗണങ്ങൾ
ഒരു ഗീതം പാടി മോദമൊടൊന്നായി
“സന്തനസ്സുള്ളോക്കളവായി ധരയിൽ ശാന്തി.⁴⁴

42 cf. Ephrem. In Nativitate, 4, 149. CSCO 186.
43 cf. Romanos, op. cit. X, 23. John Damascen
Homily for the Annunciation, PG XCVI, 656.
44 cf. Theophylact, PG CXXIII, 724.

17 ഉന്നതഗിരിയിൽ നിന്നുനതനാമീശൻ നോക്കുന്നല്ലാമർത്ത്യരെയും തൻ തൂക്കണ്ണാൽ കന്യകമറിയത്തെ ദർശിച്ചുവനോതി ഈ ഗേഹം ഞാൻ കാംക്ഷിപ്പു; ഇവിടെ വസിക്കും.⁴⁵

18 മർത്യഗണത്തിന്നുത്തമയാകും തരുണി കന്യകമറിയത്തിൻ ശോഭ ബഹുമോദകരം അവളുടെ സൗന്ദര്യം ദർശിച്ചുവനോതി "ഇതു താനെൻ പ്രിയമാംവാസം കാലാകാലം."

19 ജാതികളിൽനിന്നും ജാതയതായ സുതേ നിൻ സൗന്ദര്യം കമനീയം; സൗഭാഗ്യവതി തുപരാജൻ മിശിഹാ നിന്നെ മോഹിച്ചു നിന്നെ ചേക്കാൻ വന്നീടും കാലാന്ത്യത്തിൽ.

20 തുപനാം നിൻസുതനോ-ടെൻപ്രിയ മാതാവേ പ്രാർത്ഥിക്കണമെ പാപികളാമടിയർ പേടായ് ബഹുവിധമാം പാപം ചെയ്തവരാമിവരിൽ കൃപചൊരിയാൻ നിൻ വസലനോടഭ്യർത്ഥിക്ക.

28 "നീട്ടിയ കൈയിൽ ദാനത്തെ വയ്ക്കുന്നു"

1 നല്ലണമരചനുവി-ജ്ഞാനം സ്രഷ്ടാവേ, ശക്തിധരിപ്പിക്കുവനെ നീ എന്നെന്നേക്കും ശാന്തി പരത്തിടുമാ-തുപനീ ഭൂമിയിതിൽ. നീതി പരക്കും; മോദിക്കും ജാതികളുവനിൽ.⁴⁶

45 cf. സങ്കീ 33, 13; 45, 12; 132, 14.

46 സങ്കീർത്തനം 72

2 ശിരസ്സിൽ പേറുന്ന-ശാന്തിയതിൻ ദൂതു് ധരയിൽ വിതറുന്നവന്തിനേ മോദത്തോടെ; നീതി സമാധാനം കതിരായ് നിറയുന്ന സ്നേഹം തിങ്ങിയ കറകളാ മനൻ കൊയ്വു.

3 ഒരു നാളും മങ്ങാ-ത്തവനാം രവിപോലെ നീതിയുടടെ ധരിക്കുന്നു തുപനാം മിശിഹാ വിധവസ്സാശ്രയമായ് മരുവുന്നവനെന്നും ആനന്ദം പകരുന്നവനാ ഗതിയരോട്കായ്.

4 നീട്ടിയ കൈയിൽ ദാനത്തെ വയ്ക്കുന്നു മുട്ടുന്നവനെല്ലാ വാതിൽ തുറന്നീടുന്നു വിളിച്ചെയ്യുന്നവർ പ-ക്കൽ താനണയുന്നു ദാഹം തീക്കും ധരയിൽ നദിതീരം തിങ്ങി.

5 ജയിലറ ഭേദിക്കും ന്യായാധിപന്മാരേയൻ ചങ്ങലയെല്ലാം നീക്കുന്നൂ ബലവാൻ ദൈവം. ഭീകരമുഷ്ടികളിൽപെട്ടവരാം മത്തൂർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ വായുവിനായ് അവനെ നോക്കി.

6 ധരയിൽ പതിയുന്നോ തത്തമമാം വൃഷ്ടി ധരയുടെ ദാഹം തീക്കുന്നൂ കാണിൻ പ്രിയരേ; മഞ്ഞും മഴയും ഭൂ-മിയിലെനും വീഴ്ത്തും മിശിഹാ ദാഹം തീക്കുന്നു, ഓടിയടുക്കിൻ.

7 മാററില്ലവനൊരുനാൾ ചെല്ലൊരു വാദാനം തളിരും പൂവും വിടരുന്നതു പോലവ വിടരും; ആദിയിലബ്രാഹ്മം നേടീ വാദാനം കാലാന്ത്യേയതു മിശിഹായിൽ നിറവേറിയതിതാ.

- 8 ഇസ്രായേൽ വഴിവിട്ടോടി സീനായിൽ ഉടയോനതു ഗൗനിക്കാതെ സുതനെ നല്ലീ കാനാനിൽ ചെല്ലോ-രുനതവാശാനം കരുണ നിറഞ്ഞവനനുവർത്തിച്ചതിന്മ നാളിൽ.
- 9 കരകടലധിപതിയാ-മുനതനാം രാജാ തവരാജത്വം ശ്രേഷ്ഠമഹോ-അന്ത്യമതില്ല ജാതികളുഖിലം കൂപ്പും നിൻ പാദത്തിൽ; അരിയും വാളാൽ വൈരികളെ താനരിയുമ്പോൾ.
- 10 തുപനെ വണങ്ങാത്തോ രീധരയിൽ കാണാൻ ഇടയില്ലെന്നറിയിൽ പ്രിയരേ പാടിൻ സ്തുതികൾ ഭൂവാനങ്ങളിലീ തുപനെപ്പോലൊരുവൻ കാണാനില്ലെന്നാകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു.
- 11 സോദരനില്ലാത്തോ-നവനത്രേ ഭ്രാതാ മാതാവില്ലാത്തവനവനാണുത്തമമാതാ ജീവൻ പകരം താതനും സോദരിയും ബന്ധു ജനങ്ങളുമെല്ലാമീയുന്നതനത്രേ.
- 12 അഗതികളോടുനൂ മിശിഹാ സവിധത്തിൽ അവരെ നിറയ്ക്കുന്നവനൊരുവൻ പ്രത്യുശയതാൽ മോദം കലരും നീരിൻ പനിവർഷത്തെ അവരിൽ ചൊരിയുന്നവനെന്നും അവനേ വാഴ്ക്കാം.
- 13 അവരുടെ വേദനതൻ വേദനയായ് കാണും 'നടപടി'യിൽ വിവരിച്ചതു നാം കണ്ടറിയുന്നു വിലയേറിയതത്രേയവരുടെ പ്രിയരക്തം അതു ധരയിൽ ചിന്താനവനനുവാദം നല്ലാ.

- 14 ധരയുടെ കോണുകളിൽ നിറയുന്നൊരു നാമം നിലനില്ക്കുന്നല്ലൊനാളും മഹിമോന്നതമായ് ശാന്തി നിറഞ്ഞ തുപൻ മിശിഹാ ദൈവസുതൻ; അവനായ് ഗീതം പാടിട്ടുവൻ പ്രിയസോദരരേ.
 - 29 "നീയാണനതനാം രാജൻ സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്"
 - 1 ഹൃദയത്തിന്നാഴ-ത്തിൽ നിന്നെൻ തുപനേ, നിൻസ്തുതി പാടാൻ ശക്തിയെനിക്കേകണമിപ്പോൾ നിൻ ദാനം പാട്ടും നീത്യം ജനമദ്ധ്യേ നിൻ നാമം ഞാൻ ഘോഷിക്കും മോദമൊടെന്നും.⁴⁷
 - 2 പാപം പോക്കുന്നോരുത്തമനാമിടയാ, മുറിവുകൾ കെട്ടും നൽവൈദ്യം രക്ഷകനീശാ കൃഷിയിൽ നിന്നെനെ രക്ഷിക്കുന്ന തുപാ, കൃപയാലെന്നെ ചുറ്റുന്നൊരു നാഥാ സ്തോത്രം.
 - 3 നന്മകളാലെന്നെ മുറ്റും നായകനേ, സ്നേഹത്താലെൻ ഹൃദയത്തെ നിറയ്ക്കുന്നവനേ, മോദം പകരുന്ന അന്ദേനമെൻ വഴിയിൽ വിജയം നല്ലെന്നെന്നെന്നും ഉടയവനീശൻ.
 - 4 ചൊന്നവയെല്ലാം നല്ലതു കൃപയാലെ അഗതികളിൽ തൻ കരുണയവൻ വർഷിക്കുന്നു. മുശയ്ക്കായ് കാട്ടീ ഉന്നതമാം നാമം ജനതതികളുടെ ദൈവത്തിന്നരുളു കർമ്മം.
-
- 47 സങ്കീർത്തനം 103

- 5 കരുണ നിറഞ്ഞവനും കൃപ തൻ പാപ്പിടവും നീയാകുന്നവനിലുദമിനാൽനിന്നു ശാന്തതയത്രേ നീ; നിത്യം വിശ്വസ്തൻ പാപം നീക്കുന്നെന്നും; ദാനം നല്ലം.
- 6 വാനം ഭൂവിൽ നിന്നകലത്താകുന്നു; പാപത്തെ വനതുപോലെ ദൂരെയകറ്റി വാനം ഭൂമിയായ് പകരുന്ന സർവ്വം അതുപോലത്രേ തൻ ദാനം ദാസന്മാരിൽ.
- 7 താതൻ കാരുണ്യം കാട്ടുന്ന സുതരിൽ ധരയിൽ കൃപ ചൊരിയുന്നതോടൊന്നുപോലെ നമ്മെയറിയുന്നോ-രു നന്മനാം താതൻ നമ്മെ നിറയുന്ന കൃപയാൽ; ഗീതം പാടാം.
- 8 ഉദയത്തിൽനിന്നും അസ്തമയം ദൂരെ അതുപോൽ പ്രിയരേ; തൻ കോപം സുതരിൽനിന്നും മണ്ണാകുന്നവരാം നമ്മൾക്കയിരേകാൻ ശക്തിധരിച്ചവനെയെന്നും താണവണങ്ങാം.
- 9 പുലരിയിലുളവാകും സസ്യംപോൽ മർത്യൻ ധരയിൽ മരുവുന്ന പ്രിയരേ, നിബിഛൊല്ലുന്ന മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലടിക്കുന്നൊരു ചുട്ടുകാറ്റിൽ സസ്യം വാട്ടുന്നതു താഴെപ്പോയ് മണ്ണാകും.
- 10 ദൈവത്തിൻ സ്നേഹം മാത്രം നിലനില്ക്കും നീതി നടത്തുമവൻ നിത്യം കാലാകാലം; തരുമവനൊരു ദിവസം തൻ പ്രിയ ദാസന്മായ് അഴിവില്ലാത്തൊരു സമ്മോഹനസ്വന്ദര ഭവനം.

- 11 സിംഹാസനമുയരേയുള്ളൊരു നാഥനവൻ ധരയിൽ പാദം വയ്ക്കുന്ന ശക്തി ധരിച്ചോൻ തിരുമുഖിൽ പാതം വാനം വസനംപോൽ നീങ്ങിപ്പോകും; നീങ്ങാത്തൊൻ അവനൊരുവൻ താൻ.
- 12 അഗ്നി ധരിച്ചവരേ, പാടിൻ തൻ ഗീതം ദൂതന്മാരാം സേവകരേ, കിന്നരമേന്തിൻ ലോകം നിറയുന്നോ-രഖിലചരാചരമേ, പാടാമവനായ് അവനെന്നത രാജാവത്രേ.
- 13 നാഥാ നിൻ ദാസൻ വന്നീടുമ്പോൾ തുക്കെ വയ്ക്കണമിവാർമേൽ നിൻ ദാനം ചൊരിക്ക; ഘോഷിച്ചിട്ടും ഞാൻ മോദമോടി ഗീതം "നീയാണെന്നതനാം രാജൻ; സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്."
- 30 "പതിരവനെറിയും കളകളെയും."
- 1 പാപികളേ, വരുവിൻ-മോചനമാനിട്ടുവിൻ നാഥൻ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ആശതനായി; കരളുകകിക്കരയാൻ; പാപം കഴുകിട്ടുവാൻ അവസരമേകിയ മിശിഹായെ വാക്സിപ്പാടിൻ.
- 2 മരുഭൂമിയിൽനിന്നും ഉയരുന്നൊരു ശബ്ദം: "പാതയൊരുക്കിൻ; നാഥനിതാ; വാതിൽ തുറപ്പിൻ." "നിബിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടുന്നതുക നിശ്ചിതരേ: "പതിരവനെറിയും; കളകളെയും ഘോരാഗ്നിയതിൽ, 48

- 3 'പടവിലുറങ്ങീട്ടും'-യൗനാനെപ്പോൽ നീ പണിചെയ്യാതെയുറങ്ങിയിൽ കതകുകളടയും; കന്യകളൊപ്പമവൻ മണവായിൽ പുകും ഭോഷികളുവീടെക്കയറില്ല; കതകുകളടയും.⁴⁹
- 4 മഹിമധരിച്ച റൂപൻ ആഗതനായിട്ടും ഉയരാഴങ്ങൾ വിറക്കൊള്ളും; കബറുകൾ പൊളിയും ആടുകളെ ചേക്കും നാഥൻ വലഭാഗേ പതിരവന്നെയും, കളകളെയും ലോരാഗിയതിൽ.⁵⁰
- 5 മഹിമോദയ ദിവസം വന്നണയുന്നേരം ഉയരാഴങ്ങൾ കാണില്ല, തൃല്യതയെങ്ങും ആനന്ദം കളിയാടീട്ടുനാ സൃഭിനം ആഗതമാകാൻ സമയമിതായ് വേഗമൊരുങ്ങും.
- 6 മർത്യശരീരം മണ്ണാണെന്നോത്തിട്ടുവിൻ പാത്രമുടഞ്ഞിട്ടുറ്റുറവികൽ; ഖേദിക്കേണ്ട. മണ്ണിനടയവനെ-കമ്പിട്ടുവന്നെന്നും ശോഭയെഴുന്നൊരു വസ്തുത്താൽ മോദിച്ചീട്ടും.
- 7 മോഹന സുന്ദര ഗാത്രത്തിൻ ശോഭയിൽ നീ ജീവൻ വയ്ക്കേണ്ടൊരു നാളും; മണ്ണും ശോഭ വയലിൽ ശോഭിക്കും കസ്യമം വാടുന്നും; വെയിലിൽ വാടാത്തൊരു പുഷ്പം തേടിയിറങ്ങിൻ.⁵¹

49 മത്തായി 25
 50 മാലാക്കി 4:2
 51 ഏശായാപ്പ് 40:6

- 8 യോദ്ദാനിൽ സ്നാനം നല്ലിയ യുഹാനോൻ; യുദജനത്തിൻ പാപങ്ങളെ നീക്കിയതില്ല; ഏദോമിൽനിന്നും ആഗതനായ റൂപൻ ഹിമവെണ്ണസമം കഴുകുന്നു കരകളെയെല്ലാം.⁵²
- 31 "പരിമള നറുമണമേ, മറിയാമേ സ്വസ്തി"
 1 പരിമളനറുമണമേ മറിയാമേ, സ്വസ്തി, നിൻ ഗന്ധത്തെപ്രതി ചൊന്നു റൂപനാം ശ്ലേമോൻ നിനീൽ നിന്നുള്ളവായവനാം നൽകസ്യമം വിതറുന്തു തൻ പരിമളമീയരമുഴവനിലും.⁵³
- 2 കെട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടൊരുവൻ പുറോട്ടും ശ്ലേമോൻ വിവരിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനമതിനൽ നറുമണ വാഹികളാം മോഹനകസ്യമങ്ങൾ നിറകലയേത്തും കായ്കനികൾ എല്ലായിടവും.
- 3 ലെബനോൻ വനഭൂവിൽ വീട്രം കസ്യമങ്ങൾ വിരിയും നന്നായി വാടിയിൽ നറുമണമോടെ ലബനോനിലെ ഗന്ധം മേവുന്നായരയിൽ ഈ ഉദ്യാനമിതിൻ ഗന്ധം ലോകം മുഴുവൻ.
- 4 റൂപനാം ദാവീദിൻ കിന്നരമാം മാതേ, റൂപനാം ശ്ലേമോൻ ചൂടിയതാം മകുടം മാതേ, മുദ്രിതമാം തോട്ടം നീയാണെൻ മാതേ, സൗഗന്ധിക സുമവാഹിയതാം തരുവാമാതേ,

52 ഏശായാപ്പ് 40:4
 53 cf. ഉത്തമ: 4, 9, 11-12

- 5 നിബിമാർ വിവരിച്ച നിർമ്മല കന്യകയെ: മുൻചെടിയാലൊരുവൻ; വടിയോലപരൻ കാണും. മുദ്രിതമാമുദ്രാനത്താൽ വേരൊരുവൻ; പുട്ടപ്പൊട്ടൊരു വാതിലിനാൻ നിബിഹസ്ത്രീയേൻ.
- 6 ധരയിൽ വയ്ക്കാതെ വടി ഫലമേന്തിയിതാ തളിതും പുവും കതിരമതിനൊപ്പം വന്ന കന്യാത്വത്തിൽ ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ച കന്യകരറിയാമിൻ രൂപം വഴികാട്ടുന്നു.⁵⁴
- 7 കൃപയുടെ പുണ്യതയേ, കന്യകയേ, മാതേ, ആനന്ദത്തിനാറവിടമേ കരുണാപുണ്യേ. ശോഭനിറഞ്ഞവളാം പരിപാവനതരുണീ, നിൻമുഖ കാന്തിവണ്ണമതെന്നോതുന്നടിയർ.
- 8 സ്ത്രീബാസമമായ് സ്ത്രോ-പ്പേന്മാർ മുട്ടുന്നു ഇരുചിറകാലവരുടെ പാദം; രണ്ടാൽ മുഖവും തിരുസുതരുടെ സവിധേ നിന്നുവരുന്നവയാം അഗ്നികളെത്തടയാനായവർ ചെയ്യുന്നിതുപോൽ.
- 9 നിർവധി നയനങ്ങൾ നിറയും ക്രോബേന്മാർ ഭീതിനിറഞ്ഞു വസിക്കുന്നു സുതരുടെ സവിധേ അഗ്നിയെ ദൾപ്പാനഗ്നിയന്മാരാം ശക്തികൾ ശക്തന്മാരല്ലെന്നോതുന്ന നിബി.
- 10 നീയോ ഉദരത്തിൽ പേറിതീക്കട്ട ജ്വാലയുമഗ്നിയുമൊപ്പം നിന്നുദരവാണു; ദൈവത്വത്തിന്നത്യഗ്രമതാം രശ്മി നിന്നിൽ മേവിയതിൽ ദൂതർ അത്ഭുതമാൻ.

54 cf. Ephrem, Hymn to the Bl. V. Mary, XI,6

- 11 മുശാനിബിഹോറേ-ബിൽ കണ്ടൊരു കാഴ്ച പാവനകന്യേനിൻ രൂപം വെളിവാക്കുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നിവിൻ നിന്നിൽ മാതേ അഭിമാനിക്കുന്നവിട്ടുനാണത്തമപൃത്രി.⁵⁵
- 12 തൃക്കൈകളിലഗ്നിക്കണ്ഡം പേറിവയർ അഗ്നിവസിച്ചവളുടെയുദരേ; അത്ഭുതരഹസ്യം കത്തും സൂര്യനെയേന്തീയവളുദരത്തിൽ വിജ്ഞാനികളെ ഈ സത്യം മൗനികളാക്കി.⁵⁶
- 13 മാതാവേ, പ്രാർത്ഥിക്കണമടിയായ്കായി നിൻ സുതനാമീശൻ സേവകരടിയായ്കായി അർപ്പിക്കുന്നടിയർ ജീവൻ തൃക്കൈയ്യിൽ വയ്ക്കണമെ മിശിഹാവഴിയാ പിതൃപാദത്തിൽ.
- 14 നീവഴിയുയരത്തിൽ കയറുന്നടിയങ്ങൾ യാചിക്കുക നിൻ സുതനോടായ് ഞങ്ങൾപേർക്കായ് വിശ്വാസം വിനയം സത്യം കരുണയിവ വർഷിച്ചിട്ടുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക മിശിഹായോടായ്.
- 15 സ്വസ്തി നിനക്കേകും കത്താവിൻമാതേ നന്ദിയുമാരാധനയും നല്ലം താതന്നും സ്തുതികൾ ഗീതങ്ങൾ വസ്തുലനാം സുതനും ആരാധന കാലാകാലം ദൂഹ്നിക്കദിശാർജ്ജം.

55 Ibid. XVI, 3

56 Ibid. IV, 3

15 പരിപാവനമാതേ, മോദത്തിൻ വിരിയേ, പുകട്ടടിയൻ പാവനമാം ബലിവേദിയതിൽ നിന്നുദരഫലത്തെയെൻ കൈകളിലേന്തി എൻ ജീവനതിൽ ചേർന്നായ് വെന്യുന്നടിയൻ.⁵⁷

32 “പിടയുന്നീശോ മമ ഹൃദയം”

- 1 കഴുകണമെൻ കറകൾ കരുണാ വാരിധിയേ, തിരുനാമത്തെ പ്രതിയടിയൻ ശ്രദ്ധിതനായി തവതിരുനാമം ദൃഷ്ടൻ നിന്ദിക്കുമ്പോൾ ഉയരുന്നസികളുണിയിൽ നിന്നെൻ കരുണാബ്ബേ.
- 2 പാപികളാമടിയർ പിഴ ചെയ്യുന്ന നരർ വിധി ചെയ്യാനായരനിമിഷമണഞ്ഞീട്ടനു വിധി ചെയ്യാത്തവനേ, കൃപ തന്നുറവിടമേ, മാജ്ജണമേയെൻ തെറ്റുകൾ നിൻ കരുണകടലിൽ.
- 3 ശാന്തത ഏകണമെ ശക്തി പകന്നിടണെ കൃപയുടെ കോട്ടകളാലെണെ ചുറ്റണമെന്നും കൈ തന്നയരേയേറീടണമഖിലേശാ വിധി ചെയ്യും വൻ ദിനമതിലെൻ കൂട്ടായ് മേവ്യ.
- 4 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ചിന്തകളെല്ലാം ഞാൻ അനുനിമിഷം നീ സംരക്ഷിക്കണമടയാരെ തള്ളൽതെന്നെ നാഥാ, നിൻ കൃപ നിറയും ഭവനേ നിത്യം വാണിട്ടുവാൻ ശക്തിയയ്ക്ക.

57 cf. ECR. 1, 2 (1973), p. 142-156

- 5 നിൻ കൃപ മാത്രം നാഥാ നിലനില്ക്കുന്നു നിൻ ഉന്നതമാം തൂക്കുകൾ താങ്ങുന്നെന്നും ബലഹീനതയാൽ ഞാൻ വീഴുന്നു കഴിയിൽ കൈ തന്നിവനെ കരകേറു-കരുണാനിധിയേ.
- 6 പാപികളാമടിയർ താണു വണങ്ങുന്നു സകലാധിപനാം സ്രഷ്ടാവേ, സ്തുതി അങ്ങയ്ക്കായ് കൈകൊള്ളണമെന്നെ തള്ളരുതേ നാഥാ, രക്ഷയെന്നിക്കായ് നല്ലേണം-നീയെൻ ദൈവം.
- 7 പാത വെടിഞ്ഞവരാം സോദരരെ പ്രതി ഞാൻ അപ്പിക്കുന്നെൻ പ്രാർത്ഥനകൾ കൈകൊൾ നാഥാ, കഴിയിൽ വീഴാതെൻ പാതകളെ നാഥാ, സംരക്ഷിക്കണമെപ്പോഴും നീയെൻ ദൈവം.
- 8 തവ കാരുണ്യത്താൽ തിരുഭവനേയെത്തി സ്തുതികൾ ഘോഷിച്ചിട്ടും ഞാൻ ജാതികൾ മദ്ധ്യേ നിന്നെ നമിച്ചിടാൻ കൃപ ചൊരിയണമീശാ നീയാണലകത്തിൻ ദൈവം വാക്യീട്ടം ഞാൻ.
- 9 കൃപയുടിരിപ്പിടമേ, കരുണാ വാരിധിയേ, കഴുകണമെന്നെ സോപ്പായാലീ സുദിനത്തിൽ സോദരനെതിരെ ഞാൻ ഉരചെയ്തു വാക്യം തീൻ നിറച്ചു; മനമിളകി; നിന്നെ മറന്നു.
- 10 അപ്പിക്കുന്നടിയൻ ഈ നിമിഷം താതാ, ജീവിത ബലിയെൻ സഹജ്ജായ് കൈകൊൾ കഴിയിൽ വീഴാതെ കാലിടറീടാതെ [നാഥാ, നന്മയിൽ നില്ലാൻ ശ്രദ്ധിപ്പിൻ-ദാതീ ശ്ലീഹാ.

- 11 മോദകരം നാഥാ, തവ മോഹന ഭവനം അതിലെ വാസം കാംക്ഷിക്കുന്നപ്പോഴും ഞാൻ എത്തുണെപ്പോഴും ഞാനതിലെൻ നാഥാ, നിൻ കൃപ മാത്രം സമ്പത്തേ-ന്നോതുനേൻ ഞാൻ.
- 12 തവ പാദം വന്ദിക്കുന്നതിനായടിയാൻ തവ ഭവനത്തിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്ന നീട്ടണമെ നാഥാ, തൃക്കൈ ഉയരേണം വാക്സണമെ നിൻ ദാസരെ നീ ഈ നിമിഷത്തിൽ.
- 13 നിൻ മഹിമ വിളങ്ങു-ന്നജ്ജലമാം ലോകേ നിൻ നാമം ഘോഷിച്ചീടാൻ വെമ്പുന്നേൻ ഞാൻ നിൻ ഭവനേ നിത്യം വാസം ചെയ്തിട്ടുവാൻ പിടയുന്നീശാ മമ ഹൃദയം കൃപയരുളേണം.
- 33 “പുതിയൊരുമ്പടി ഞാൻ ചെയ്യുന്നുടയവനേ”
 - 1 ശോഭയെഴുന്നോരെൻ പ്രിയനാമ മണവാളാ, കഴുകണമെൻ കറകൾ കൃപയിനലയാഴിയതിൽ ചേക്കണമെന്നെനിൻ മോഹനമാം ഭവനേ നല്ലണമെ വലമാം സ്ഥാനം വൻഭാവസത്തിൽ.
 - 2 ഈ ദിവസം ഞാനെൻ കർമ്മങ്ങൾ സകലം വയ്ക്കുന്നു തവ പാദത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടാലും ചിന്തകൾ വാക്കുകളെല്ലാം നിൻ സന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കണൻ കർത്താവേ, കൈക്കൊണ്ടാലും.
 - 3 നിരവധി-തീന്മകളീദിവസം ഞാൻ ചെയ്തു കുറവുകളനവധിയുണ്ടായീ പുതിയൊരു ദിവസം പുലരിയിൽ ഞാൻ ചെയ്തു പുതിയൊരുമ്പടിയെ ഗൗനിച്ചില്ല നന്മങ്ങൾ പതാി നടന്നു.

- 4 ഞാനെൻ ഹൃദയം നാഥാ നിൻ സന്നിധിയിൽ അർപ്പിച്ചതിനാൽ അവയൊട്ടും വഴിയൊറ്റില്ല കാക്കണമെൻ പാദം കഴിയിൽ വീഴരുതേ സൂക്ഷിക്കണമെന്നെ നാഥാ നിൻ ഹൃദയത്തിൽ.
- 5 സംയമനം പാലി-ക്കാത്തവരെ തിന്നും നരകത്തീയിനടയാനെ രക്ഷിക്കണമെ ഇനിയൊരു നാളും ഞാൻ ചെയ്തില്ലപരായം നിൻ നാമം ഞാൻ ജനമദ്ധ്യേ ഘോഷിച്ചീടും.
- 6 ചോരൻ നല്ലന്ന സാക്ഷ്യം പ്രിയ നാഥാ മോദം പകരുന്നവനോതി “നീ കരുണാബ്ജി” പാപിനിയും നല്ലന്നടയവനേ സാക്ഷ്യം പാപം ചെയ്തോൻ നിൻസവിധേ ഓടിവരുനേൻ.
- 7 നല്ലണമെ കണ്ണീരെൻ പ്രിയ കർത്താവേ, കഴുകും നിൻ തിരുപാദം ഞാനെൻ മിഴി നീരാൽ ഒരു നാളും നാഥാ, നിന്നിൽ നിന്നടിയാൻ അകലേപോകാനിടയാകരുതെൻ മണവാളാ.
- 8 പുതിയൊരു ശോഭ പകന്നീടണമെന്നുള്ളിൽ നിൻ വചനം മമ ഹൃദയത്തിൽ പ്രഭു വിതറണമെ. നല്ലണമെ വല്ലതാം ശാന്തയെന്നുള്ളിൽ കാലാന്ത്യത്തിൽ മോഹനമാം പരദീസായും.
- 9 മിശിഹാരാജാവേ വന്നീടുക വേഗം ഈ മരുഭൂമിയിലൊരുങ്ങിയഗതികായി നീയെന്തേ വരുവാൻ വൈകുന്നൂ നാഥാ, നിൻ തിരുവചനം ജനമദ്ധ്യേ ഘോഷിക്കും ഞാൻ.

10 പുതിയൊരുമുഖം ഞാൻ ചെയ്യുന്നടയവനെ, തരണം പ്രഭുനീ ഉയരേണം ഞാൻ ജീവിക്കും നിന്നെ സ്നേഹിക്കും-മുഴുവുദയത്തോടെ സോദരനായെൻ പ്രിയ ജീവൻ. അപ്പിച്ച്മിട്ടും.

34 "പ്രിയനാഥൻ തിരുമാറ്റിൽ നാം"

- 1 മിശിഹായുടെ ജനമാം ഇസ്രായേലെന്നും മംഗള ഗീതമുയരേണം മിശിഹായ്ക്കായി തൻ ജനമായ" നമ്മെ ആക്കിയവൻ സ്തുത്യൻ ഈ ലോകത്തിനു ദീപമായ" നമ്മെ തീത്തു
- 2 പ്രിയ ഭവനം തേടി ഓട്ടുന്നവരാം നാം. മരുഭൂമിയിൽ യാനം ചെയ്യുന്നിസ്രായേല്ലാർ നമ്മുടെ പ്രിയ ഭവനം വസലരേ ഉയരേ ഈ മരുഭൂമിയിലീനമ്മൾ വഴിയത്രക്കാർ.
- 3 ആപത്തുകളെല്ലാം ദൂരെയകാറുനേൺ ബലമേറുന്നോരു കോട്ട സമം പരിപാലിപ്പു ഭൂതലമാകെയഴിഞ്ഞവസാനിച്ചാലും നാമിളകില്ല, പ്രിയനാഥൻ തിരുമാറ്റിൽ നാം
- 4 പീഡകളനവധിയേറ്റിവരെ വീണ്ടവനാം മിശിഹായുടെ സേ-വകരാം നാം സ്ത്രീബാ പോഴം അനുദിന ജീവിതയാ-ത്രയിലുയരുന്നവയാം നിരവധിയാകും കരിശുകളെ-പേറാം മോദാൽ
- 5 പരദേശികളായോർ നമ്മൾക്കീ നാട്ടിൽ വേദന പ്രതിഫലമെന്നോക്കിൽ-ഓരോ ദിനവും കഷ്ടത തീരുന്നോ-രുന്നത സുദിനത്തിൽ നാഥൻ സവിധേയണയാനായലാറിക്കാം.

35 "മരണത്തിലുമതുപോൽ ജീവനിലും നമ്മെ"

- 1 മണ്ണിൻ സൃഷ്ടികളാം കാഴ്ചകൾ മായുന്നു സുന്ദരഗാത്രംപൊടിയാകും മൃതിയുടെ ശേഷം ലൗകികനേട്ടങ്ങൾ പൊടിയിൽ ചേരുന്ന കീർത്തി, സുഖങ്ങൾ മായുന്നു മൃതിയോടൊപ്പം.
- 2 വയലിൽ മുളച്ചിട്ടും പുല്ലൊടി സമമായോർ മന്ത്യർധരയിൽ സുമസമമായ" വാടിപ്പോകും നേടിയ സമ്പാദ്യം ദൂരെയെറിഞ്ഞിട്ട്" മരണത്തിൻ മണിനാദത്തിലിറങ്ങിടേണം.
- 3 സ്നേഹിതരൊരു നാളം രക്ഷിക്കില്ലപ്പോൾ ലൗകികനേട്ടങ്ങളുമവിടെ വിടവാങ്ങിട്ടും മരണത്തിലുമതുപോൽ ജീവനിലും നമ്മെ ഒരുപോൽ പുണരുന്നവനെ നാം താണുവണങ്ങാം
- 4 ആശ്രയമീശരയിൽവയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം ശോകം തിങ്ങും മരുഭൂമിയിൽ വീണമരിക്കും ആശ്രയമീശനിൽ വയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം മൃതിയുടെ വേളയിലത്യുന്നത ജീവൻ നേട്ടം.
- 5 ഉയിരും പുനരുത്ഥാ-നവുമെൻ വസലരേ, കബറീന്നെഴുന്നേറ്റവനാമീ മിശിഹായത്ര ഓടിയടുത്തീടാം ജീവൻ പകരുന്ന ജീവജലത്തിന്നുറവയതാം നാഥൻ സവിധേ.

36 "മലരുകളിൽ ചിതറപ്പെട്ടവയാം"

- 1 പാതകർ രണ്ടുണ്ടി-യുലകത്തിൽ പ്രിയരേ,
കനു മഹോന്നതമാം ജീവനിലേക്കു നയിപ്പൂ;
മാറതു മൃത്യുവിലേ-ക്കാണെന്നറിയേണം
ജീവൻ കാംക്ഷിച്ചവരെല്ലാ-മതു വെടിയേണം.
- 2 ജീവനിലേക്കുള്ള-പാതയിടുങ്ങിയതു്
അതിലെ യാനംചെയ്യുന്ന നരനതിഭാഗ്യം,
മൃഗഹൃദയത്താൽ സ്നേഹിച്ചു ദൈവത്തെ
സോദരനായ് നിൻജീവൻ നീ വച്ചിടേണം.
- 3 ജീവജലം നൽകൂ-ദാഹിക്കുന്നവനായ്;
രക്ഷണമേകൂ, ദുഃഖിതരെ താങ്ങണമെന്നും;
ആശ്വാസം നൽകൂ അഗതിയെ രക്ഷിച്ചു;
നഗ്നക്കായ് നീ നിൻവസ്ത്രം പകിട്ടിവേണം.
- 4 നാനാ ജാതികളിൽ-നിന്നും നിൻസഭയേ
ചേർക്കേണം നീ കത്താവേ, തവ രാജ്യത്തിൽ
ചിതറപ്പെട്ടവയാം മണികളിൽ നിന്നപ്പും
നിർമ്മിച്ചതുപോലെൻ നാഥാ, ചേർക്കുക സഭയെ.
- 5 ഓക്കണമെ കത്താ-വേ നിൻ തിരുസഭയെ
കാക്കണമവളെ അനുനിമിഷം ചിറകിൻകീഴിൽ;
ശോഭനമാക്കണമെ നിൻതിരുസ്നേഹത്തിൽ;
ചേർക്കണമെ നീ നിർമ്മിച്ചോരുന്നതരാജ്യേ.

* * * *

- 6 ഞാനൊരു നെന്മണിയാ-ണെൻ പ്രിയ കത്താവേ,
നിന്നെപ്രതി നിത്യം ഞാനൊരപ്പുപും പ്രിയനേ;
അപ്പും നിർമ്മിക്കുന്നതുപോലെണെ നീ
മാറുക; നിത്യം ചേരട്ടെ നിൻതിരുഹിതമെന്നിൽ.

37 "മർത്യൻ നിന്ദിക്കും ദേവൻ നിജ്ജീവം"

- 1 എന്നും കാട്ടുന്നു നാഥൻ തൻ കരുണ
തൻ സ്നേഹത്തിനെ നാരുനാളും അതിരില്ലല്ലോ
സ്വസ്തി നിനക്കേകും അഖിലചരാചരവും
കൈവസ്തു ക നീ അടയാർമേൽ നാഥാ കൃപയാൽ.⁵⁸
- 2 മണ്ണുകഴച്ചു ചിച്ഛർ വാക്കുന്നു ധരയിൽ
കണ്ണും കണ്ണുവുമില്ലാത്തൊരു സദ്യേശപരനെ
കണ്ണുണ്ടെങ്കിലുമാദേവൻ കാണില്ല
വായുണ്ടെങ്കിലുമാദേവൻ ശബ്ദിക്കില്ല.
- 3 മർത്യൻ നിന്ദിക്കും ദേവൻ നിജ്ജീവം
ചെവിയുണ്ടെങ്കിലുമാരുനാളും കേൾക്കുകയില്ല.
ഉത്തരമേകാത്ത മണ്ണിൻ ദൈവത്തെ
കടലിനാഴത്തിൽ കളയണമെൻ സോദരരേ.
- 4 വേദന കാണുമ്പോൾ കരയാനറിയാത്ത
ദേവനൊരിക്കലുമെൻ പ്രിയരേ, രക്ഷകനല്ല
നരരുടെ മോദത്തിൽമോദം പകിട്ടുവാൻ
കഴിവില്ലാത്തവയാണവയെ-നനു ചെയ്യുന്നേൻ.
- 5 എറിയണമവയെ നാം കടലിനാഴത്തിൽ
ബലിയപ്പിക്കരുതൊരു നരനും കളിമണ്ണിനായ്
ഭൂവാനങ്ങളെയെല്ലാമൊരു ഞൊടിയിങ്കൽ
സൃഷ്ടിച്ചവനെയെന്നെന്നും താണു വണങ്ങാം.
- 6 ഇസ്രേലിൻ പരമോന്നതനാം നല്ലിടയൻ
നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണെല്ലായ്ക്കോഴും
യാക്കോബിൻ ദൈവം ഉത്തരമരുളീട്ടും
താതജനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചു വല്ലതാം കൃപകർ.

- 7 മിസ്രേമിൽ നദം കേൾപ്പിച്ചവനാകൂ അത്യന്തനാം ശക്തിയെ ഞാനാരാധിച്ചു കാലാന്ത്യത്തിലിതാ ദൈവം കന്യകതൻ ഉദരത്തിൽ നിന്നിവിടെത്തി-പനിനീർ വീക്കി.
- 8 ശക്തി നിറഞ്ഞവനെ ശരണം പ്രാപിപ്പിൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവനെ ആരാധിപ്പിൻ കൈവെടിയിൻ മണ്ണിൻ ദുർഗമാം ബലിയേ മർത്യർ കൊത്തിയ ദൈവത്തെ ദൂരക്കളയിൻ.
- 9 കാലത്തിനധിപൻ ശക്തൻ സംപൂജ്യൻ കാലാതീതൻ കൃപയുള്ളോൻ സ്നേഹസ്വരൂപൻ യാക്കോബിൻ ദൈവം ജീവനാധാരം ആരാധിക്കാം അനുദിനവും അവനെത്തന്നെ.
- 10 നല്ലനവനെല്ലാ കൃപയും കൈനിറയെ വിളിച്ചെല്ലാലവനെപ്പോഴും നന്നായ് കേൾക്കും വേദന നീക്കുന്നോരുത്തമനാമിടയൻ. ആരാധിക്കാം അനുദിനവും അവനെത്തന്നെ.
- 11 ജീവന്നുറവിടമാം തൻപ്രിയ ഹൃദയത്തിൽ നമ്മെ കാത്തിട്ടുമാനാഥൻ കൃപകൾ ചൊരിയും തിരുരക്തത്തിൽ നാം മുഴുകിയ വത്സലരാം ആനന്ദത്തിൻ കൂമ്പാരം നല്ലനരചൻ.
- 12 ദാസക്കായ് മിശിഹാ വാതിൽ തുറക്കുന്നു. അരുവികൾ പോലൊഴുകുന്നു കൃപ ഓടിയടുക്കിൻ കരുണക്കടലാകുന്നവനേകൻ മാത്രം ആരാധിക്കാം അനുദിനവും അവനെത്തന്നെ.

- 13 ധരയെ മനഞ്ഞ റൂപൻ നല്ലീ മർത്യക്കായ് തലമുറതോറും കാട്ടുന്നു കൃപ സ്വതരിവരിൽ ജീവിപ്പവരെന്നും വാക്കുന്നു നിന്നെ കരുണ നിറഞ്ഞവനെയെന്ന കാക്കുക നിത്യം.
- 38 "മഹിമോന്നതമാം ത്രിരൂപത്തെ താണവണങ്ങാം"
 - 1 ശബ്ദമയത്തിടാം പാടാം വത്സലരേ, ഉന്നതരാജമനഴുന്നള്ള നീധരയിങ്കൽ തലകളയത്തിട്ടവിൻ കരുണകളേ നിങ്ങൾ മഹിമോന്നതരൂപനായ് നിങ്ങൾ
വേഗമൊരുങ്ങിൻ. 59
 - 2 മഹിമധരിച്ചവനാണീമിശിഹാരാജൻ കിനരമേന്തിപ്പാടീടാം മമ വത്സലരേ, പൃഷ്ടിയേരേകം പ്രിയനാം ഉടയവനേ, ശക്തിധരിച്ചവനാകുന്നെനിവരാക്കുന്നു.
 - 3 കടലിനാഴങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ സൃഷ്ടി മലയുടെ ഉയരവുമത്യന്തരുടെ കൈവേല കരയും കടലും നിർമ്മിച്ചൊരു സ്രഷ്ടാവാം മഹിമോന്നതമാം ത്രിരൂപത്തെ താണവണങ്ങാം.
 - 4 ആരാധനയപ്പി-കാമവനീ നിമിഷം നമ്മേ സൃഷ്ടിച്ചവനായ് നാം സ്മൃതിയപ്പിക്കാം. നമ്മുടെ നേതാവും ഇടയനുമവനത്രേ. നാമെല്ലാവരുംരാജാവിനവകാശം

5 മരുഭൂമിയിൽ വീണോതിസറായേല്ലാർ പോൽ
തെന്നാളും നീ തിരിയരുതേ നൃപനെതിരായി
ഏദയം നിൽലമായ് കഴുകു പാപികളേ,
ഓടിയടുക്കിൻ മിശിഹായുടെ സന്നിധിയിങ്കൽ.

39 “മിശിഹായിൽ മൃതരേ”

1 ആദിയിലഖിലേഴുശൻ- നിമ്മിച്ചാദത്തെ
പുഴിയിൽ നിന്നൊരു രൂപത്തെ വാത്തുണ്ടാക്കി,
അവനെ സ്നേഹിച്ചോ-നവനായുമിരേകി
അത്യന്തസൃഷ്ടി ഉലകരതിൻ പ്രളവായ്ത്തിൻ.

2 അവനായ് താൻ നല്ലി തരുണിയെ സഖിയായി;
വാനഗണങ്ങൾ മോദമൊടെ ശുശ്രൂഷകരായ്
പാരം വാനം ചേ-ന്നൊന്നിച്ചാദാമിൽ;
പറുദീസായിൽ ഭയമെന്ദ്രേ വാണു മന്ത്യൻ.

3 മണ്ണിൻ സൃഷ്ടിയെ ദ-ശിച്ചാദുഷ്ടന്മാർ
അവരെ കൊടുതാം പാപത്തിൻ കഴിയിൽ വീഴ്ന്നി,
അവനുപദേശം നല്ലിയതാം സ്രഷ്ടാവിൻ
ശബ്ദത്തെ നതിചെയ്തില്ല; വഴിവിട്ടോടി.

4 അവനെ ഉയർത്തിടാൻ മാംസമെടുത്തുടയോൻ
മരണത്താലെ മരണത്തെ കാല്പിഴാക്കി
ഉത്ഥാനം ചെയ്തു ജേതാവാനം രാജൻ
ആദാമ്യക്തായ് സപ്തത്തിൻ വാതിൽ തുറന്നു.

5 മിശിഹായിൽ മൃതരേ, കരയരുതൊരു നാളും
മീനലുടുത്തവനതിവേഗം ആഗതനാകും
മഹിമ നിറഞ്ഞ സപരം പുഴിയ്ക്കിയിരേകും
മാലാഖകളൊടു ചേർന്നങ്ങേ വാക്കും നിങ്ങൾ.

40 “മുഴപ്പുദയത്തൊടുനിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു”

1 ഉത്തമനാമിടയൻ മിശിഹാ ഒരുനാളിൽ
കടലിന്നരികെ നടന്നല്ലോളൂർ ചെയ്തേവം:
“യോനായുടെ സുതനാം പ്രിയനേ, ശൈമൊനേ,
നീ കീപ്പിച്ചായെന്നറിയപ്പെട്ടുമെന്നെന്നേക്കും.”⁶⁰

2 “യോനായുടെ സുതനാം ശൈമൊൻ കീപ്പായേ,
എൻ സഭയെ നിന്ദേൽ പണിയും ദൈവസുതൻ
പാതാളം പ്രബലം-പ്പെട്ടുകീല്ലി സഭമേൽ [ഞാൻ
ദൈവസുതൻ ഞാൻ റൂഹായാൽ സഭയെ നയിപ്പു.”⁶¹

3 ശ്രവാനങ്ങൾക്കായ് താൻ നിമ്മിച്ച-
മോഹനമായൊരു താക്കോൽ നിൻ സുവിധേ നല്ലം-
ധരയിൽ നീ കെട്ടുന്നവയെല്ലാമുയരേ
കെട്ടപ്പെട്ടവയായ് കരുതപ്പെടുമുയരത്തിൽ.⁶²

4 ധരയിൽ പ്രിയശിഷ്യർ കെട്ടുന്നവയെല്ലാം
അതുപോലുമുയരേ കെട്ടപ്പെട്ടവയാകുന്നു
ധരയിൽ പ്രിയശിഷ്യർ മോചിക്കുന്നവയും
മോചിയില്ലപ്പെടുമുയരത്തിൽ ദുർതമഭ്യേ.⁶³

5 അത്യന്ത താൻ ശൈമൊനായ് നല്ലി
വലിയൊരു ഭാനമതിൻ മറവിൽ ശൈമൊനോതി
അത്യന്ത താൻതൻ വശല സുതനാം
ദൈവസുതാ മിശിഹാനാഥാ സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്.”⁶⁴

60 യോഹന്നാൻ 1:42
61 മത്തായി 16:17-18
62 മത്തായി 16:19
63 മത്തായി 18:18
64 മത്തായി 16:16

- 6 ഏദയം കാണുന്നോ-രുന്നതനാം ദേവാ,
മുഴുഏദയത്തെടു നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
എൻ ചിന്തകളെല്ലാം നാഥാ, നിൻസവിയേ
എൻജീവിതമെല്ലാം നാഥാ, നിൻ പേക്കത്രേ.⁶⁵
- 7 നാഥനുരച്ചവനോ-ടെൻ പ്രിയവത്സലനേ,
മേയ്ക്കണമെ നീയാടുകളെയെൻ പേക്കായി
കാരുണ്യം കാണിയ്ക്കണമെ-യെപ്പോഴും
ഭീകരമുഷ്ടികളെപ്പോഴും വഞ്ജിക്കേണം.⁶⁶
- 8 നല്ലിടയൻ വച്ചു ജീവൻ മോദമൊടെ
നീയും വയ്ക്കണമെ ജീവൻ സോദരനായി
സേവകനായ് വത്തിയ്ക്കണമെല്ലാദിനവും
മേലുയരത്തിലൊരുന്നതമാം സ്ഥാനം നല്ലാം.⁶⁷
- 9 താത്തപികരെ ലജ്ജി-പ്പിക്കുന്നതിനായി
ഭോഷ്യന്മാരെ തൻ സവിയേ കൂട്ടിച്ചേർത്തു
ഉന്നതദാനം പ്രാ-പിച്ചവരാം ദാസർ
അത്യുന്നതമാം ദാനത്തിൻ വിളനിലമായി.⁶⁸
- 10 കത്താവേ, തരണം ദാനം കരുണയൊടെ
ഉയരേ നിന്നീയടിയാർമേൽ വഷിക്കേണം.
റൂഹായാം ദാനം പൂണ്ണത നല്ലൂന്ന
ധരയിൽ പറ്റുഭീസാ പണിയുന്നൊരു വൻശക്തി.

65 യോഹന്നാൻ 21:17
 66 മത്തായി 20:25
 67 യോഹ. 13:14
 68 1 കൊരി. 1:27

- 11 ജാതികളിടയിൽപോയ് ദൂതു വിതച്ചവരാം
മാനവമോഹന ജീവികളാം ദൂതർ സ്തുത്യർ
ജഡരക്തം ചിന്തി ദൂതിനറുപ്പേകി
അവരുടെ രക്തം വളമായ് സഭ വളരുണെങ്ങും.
- 12 കത്താവേ, നിൻപേ ക്കായ് ഞാൻ ജീവിക്കും
നിന്നെപ്രതി ഞാൻ അനനിമിഷം ബലിയ പ്പിക്കും
കൈക്കൊള്ളണമേ നീ ജീവിതമാം യാഗം
കുറവുകളെല്ലാം തീർത്തൊന്ന മാറ്റിൽ ചേക്ക.
- 13 മൂശാ നിബിയേപ്പോൽ ശ്രേഷ്ഠതയേറുന്ന
ശൈഖാൻ കീപ്പാ റോമായിൽ തൻവല വീശി
റോമാവാസികളെ കീപ്പാ എത്തിച്ചു
ഗോഹൽത്താതൻ ഉയരത്തിൽ കൂശിൻകീഴിൽ.
- 14 വിഗ്രഹസേവിതയാം റോമാ വൻനഗരം
സ്ത്രീബായുടെ സേവികയായി-കുഞ്ഞാടായി
റോമായുടെ നടുവിൽ നാട്ടിയ സ്ത്രീബാമേൽ
തല കീഴായ് ശൈഖാൻകീപ്പാ രക്തം ചിന്തി.
- 15 സഭയുടെ വാതില്ലൽ നില്ലൂന്ന കാവൽ
പന്തിരുവർ ശ്ലീഹന്മാരെല്ലാ നാൾതോറും
നിബിയർ, സഹദേന്മാർ സേവകരാകുന്നു
റൂഹാ സഭയെ ചൂട്ടുന്നു തൻ മകുടത്താൽ.
- 16 മിശിഹായുടെ വധുവാം കന്യകയാം സഭയെ
ദൾപ്പവരാം നിബിമാരിനാനുജി
മലമുകളിൽ കയറി ദൾച്ചു മൂശ
'ഉദ്യാനത്തോൽ' ബാബേലിൽ ഹസ്തിയേലും.

- 17 കീഴ്വരമേൽ പണിതു മിശിഹാതൻ സഭയെ
തൂണുകളായ് ശ്രീ-ഹന്മാരെയൊക്കി മിശിഹാ;
അതിനുള്ളിൽവെച്ചു തൻ പ്രിയമാം വേദി
അതിലപ്പീക്കം ബലികളിലോ റൂഹ് ദൈവം.
- 18 ജാതികളിടയിൽ ചിന്നിച്ചിതപ്പെട്ട
ദൂതിൻ വാഹകരാം ശ്രീഹർ സത്യം വിതറി
സത്യത്തിൻ സാക്ഷ്യത്തിനായ് ജവരക്തം
കയ്യാളിച്ചവരെന്നെന്നും മോദിക്കുന്നു.
- 19 നാനാ ജാതികളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തവനാം
പൗലോസ് ശ്രീഹാ റോമയിൽ രക്തം ചിന്നി
ശിപ്പിയതാം പൗലോസ് റോമ നഗരത്തിൽ
നല്ലിയ സാക്ഷ്യം മോദകരം ശ്രീഹാവന്ദൻ
- 20 ജീവജലം തേറ്റു ഭാരതഭൂമിയിതിൽ
നമ്മുടെ താതൻ മാതോമ്മാ ഓടിയണഞ്ഞു
നമ്മുടെ താതന്മാ-കവനേകി സത്യം
മലയുടെ മുകളിലവൻ നല്ലി പ്രിയമാം ജീവൻ.
- 21 മിശിഹായുടെ പ്രിയരാം വൻ ശ്രീഹന്മാരേ,
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നമെയടിയൊക്കായി സുദിനത്തിൽ
ഭീകരകൂറ്റിരുൾ നീ-ങ്ങീടുന്നതിനായി
ചിന്തിട്ടുവാനായ് കാരുണ്യം ഭാരതഭൂമിയിൽ.
- 41 "വരണം പ്രിയനാഥാ, അതിവേഗം സവിധ്യേ"
1 ഓക്തതേ പാപം, പ്രിയനേ! മണവാളാ!
ചേർക്കണമേ നിൻ വലഭാഗേ ദൂതരൊട്ടൊപ്പം
കഴുകണമേ കൃപയിൻ സോപ്പായാലേമെന്ന
കഴിയിൽനിന്നും തൃപനേ കരയോറണമെന്നെ.

- 2 ചെമ്പു നിനക്കെതിരായ് നിരവധി തിന്മകൾ ഞാൻ
ഓടിയകന്നു; മരുഭൂമിയിൽ ദാഹിക്കുന്നു
തരണം ദാഹജലം ജീവദനം തൃപനേ,
മാടിവിളിക്കണമെന്നെ നിൻ വലഭാഗത്തിൽ.
- 3 നല്ലനീ നിമിഷം മമ ഹൃദയം നാഥാ
കൈക്കൊള്ളണമീ കാഴ്ചയെ നീയെൻ മണവാളാ
ശ്രീഹർ നല്ലിയതാം ബലിയെ ഏറ്റവനേ!
തൃപനേ! കൈക്കൊൾകീ കാഴ്ച; കൃപ ചെയ്യാലും.
- 4 മഹിമയൊടുയരത്തിൽ മേവും മണവാളാ
ഇഹപരലോകങ്ങളിലെന്നും സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ്
മിന്നൽ പാറുന്നു തിരുമുഖിയിൽ നാഥാ,
മനവനേ നീ മേഘങ്ങളിൽ യാനം ചെയ്വു.
- 5 വരണം പ്രിയനാഥാ, അതിവേഗം സവിധ്യേ,
കരയുന്നിവനെ കൈനീട്ടി കൈക്കൊള്ളണമെ
തരണം വലഭാഗം; കൃപ തൻ അധിവാസം
ധരയിൽ നിരവധി സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കേറീടുന്തേൻ.
- 6 നിബിയുടെ ശബ്ദം കേ-ട്ടുണരുക നിശ്ചിതരേ,
ജാഗരണം നോ-മ്പെന്നിവ ഞാൻ വിവരിച്ചിടാം
ജീവൻ ശക്തി തരം വജ്രജന ഉപവാസം
നിബിയേശായാ വിവരിപ്പു സുവിശേഷത്തിൽ.⁶⁹
- 7 പൊട്ടിച്ചെറിയിൻ കൂരതയിൻ ചങ്ങലകൾ
നരകമറിയിൻ കടലിൽ നാഥൻ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും
ബന്ധിതരെ വിട്ടുവി-ച്ചിട്ടുവിൻ പീഡിതരിൽ
തൂണചെയ്യുന്നവനെന്നെന്നും തൂണയുണ്ടാകും.
- 69 ഏശായാവു" 58

42 “വിത്തു മുളയ്ക്കുംപോൽ വിശ്വസ്ത ധരയിൽ”

- 1 പാപം കഴുകുന്നോരെൻ പ്രിയമണവാളാ
കൃപ ചൊരിയുന്നൊരു ധനവാണേ, മിശിഹാനാഥാ,
കാട്ടണമീ നിമിഷം വീണ്ടും നിൻകരുണ
ഈ രാവീൽ നിൻ തൃക്കൈകൾ നീട്ടണമേന്മേ.⁷⁰
- 2 ശാന്തിയിൻ ആലയമേ, നാഥാ. വരികെന്നിൽ
വീണതകണൊരു ഹൃത്തിനു നീ സൗഖ്യം നൽകൂ
ബഹുവിധ ചിന്തകളാൽ പതറുന്നെൻ ചിത്തം
നല്ലണമേ നിൻ ശാന്തതയെൻ ജീവിതവഴിയിൽ.
- 3 ദയയും സത്യവുമൊ-കുന്നെൻ കത്താവേ
സ്നേഹവുമാത്രയവും കൃപയും നീയാകുന്നു
നിൻ വാശാനങ്ങൾ പൊട്ടിമുളയ്ക്കുന്നു
കാലാന്ത്യത്തിലതിൻ സാക്ഷികളാകുന്നടിയർ.
- 4 വിത്തു മുളയ്ക്കുംപോൽ വിശ്വസ്ത ധരയിൽ
പൊട്ടിവരുന്ന മിശിഹായേ നീ സ്തുത്യഹ്നൻ
വാനത്തിൽ ശോഭിക്കുന്നൊരു സൂര്യൻപോൽ
നിൻ സത്യം ശോഭിക്കുന്നിവിടെല്ലാ ദിനവും.
- 5 പനിനീർ പോലുയരുന്നൊഴുകുന്ന ഭാനം
പാനം ചെയ്യുന്നെല്ലാവരമൊരുപോലീ നീർ
സത്യമതിൻ ഫലമാകുന്നെൻ വത്സലരേ,
ശാന്തിയതിൻ പിറകേ പോകും എല്ലായിടവും.

70 സങ്കീർത്തനം 85

43 സമാധാന പ്രാർത്ഥന

- 1 സകലത്തിനു മുടയോ-നാമെൻ കത്താവേ,
യോഗ്യത നല്ലണമടിയൊക്കായ് നിൻ രക്ഷയെ നീ
കാപട്യം കൂടാ-തെപ്പോഴും നാഥാ
സ്നേഹത്തിൽ മരുവീടുന്നതിനേകൂ കരുണ.
- 2 ദുഃഖഹൃദയത്തോടെ നിന്നെ സ്നേഹിപ്പാൻ
അന്യോന്യം നിൻ വൻസ്നേഹം പകരുന്നതിനായ്
പാവനമാം സ്വസ്തി സോദരനേകിട്ടുവാൻ
കരുണ നിറഞ്ഞ നൃപാ, നൽകൂ കൃപ ഉയരേണം.
- 3 ത്രീയേകൻ നാഥാ, സ്തുതികൾക്കഹ്നൻ നീ
താതസുതാത്തൻ ഏകൻ ഞാ-നെന്നും പാടും
ഭൂവാനങ്ങളിലെ-ല്ലാ ദിനവും നാഥാ,
കീർത്തനമുയരുന്നതരേണ്ണായ് കൈക്കൊൾകിവരേ.⁷¹
- 4 വല്ലഭനാം നാഥാ സ്നേഹത്തിന്നുറവേ.
ശാശ്വത ശാന്തി, ജഗദീശാ, നരരുടെ ശരണം,
നിൻ സവിധേയണയു-ന്നോരീ ദാസകായ്
സ്നേഹം, ശാന്തി, സമാധാനം നല്ലണമീശാ.
- 5 മേലുയരേ നിന്നും കൃപയിൻ നീരുറവേ,
ശാശ്വത ശാന്തിയയ്ക്കണമീ ധരയിൽ നാഥാ,
ഹൃദയ വിശുദ്ധിയൊടും ആത്മവെടിപ്പോടും
സ്വസ്തിയുരയ്ക്കാൻ യോഗ്യതയി-ന്നേകണമീശാ.⁷²

71 മാർ യാക്കോബിന്റെ അന്നാഹുറാ

72 മാർ യോഹന്നാന്റെ അന്നാഹുറാ

- 6 പാവനനാം താതൻ, ജഗദീശൻ, നാഥൻ
സജ്ജമതാക്കി മിശിഹാവഴി ഒരു വൻസഭ്യ
കരുണ നിറഞ്ഞവനേ; ഞങ്ങളിൽ നിന്നിപ്പോൾ
നിന്നർഹിതം; വെലി കൈക്കൊൾക
കൃപചൊരിയണമെ.73
- 7 പാവനനാം റൂഹായേ മേലിൽ നിന്നും
ദാസർമേലീ നാഴികയിൽ വേഗമയസ്സു
നിൽമമാം സ്നേഹ-ത്താലെല്ലാവകും
ശാന്തികൊടുക്കാൻ യോഗ്യതയി-ന്നേകണമീശാ.
- 8 നല്ലണമെ നാഥാ, ഈ സമയം സ്നേഹം
യോജിപ്പും, ശാന്തിയുമതുപോൽ മുഖശോഭയതും
ഐക്യം വിതറണമെ തിരുസഭയിൽ നാഥാ,
ഭൂലോകത്തിൽ ശാന്തിയെ നീ വഷ്ടിക്കണമെ.74
- 9 അത്യന്തൻ നി-ത്യന്തമാം സകലേശാ,
കരുണയുടറവിടമെൻ പേക്കായ" വഷ്ടിക്കണമെ.
ശാന്തിയുമതു പോൽ സ്നേഹത്തിൻ നിറകുടവും
നീയാകണെൻ പ്രിയനാഥാ, കൃപചെയ്തുന്നിൽ.75
- 10 ശാന്തിയരസ്സേകൃ-കാരുണ്യം വിതറു
സഭയിൽ യോജിപ്പേകണമെ-കരുണാനിധിയേ,
സഭയെ ഉയർത്തണമെ ലോകത്തെമ്പാടും
ഒരു നാവിൽ ജനമാത്തിട്ടും "സംസ്കൃത്യൻ നീ"

73 12 ശ്ലീഹന്മാരുടെ അന്നാഹുറാ
74 മാർ ദിവനാസ്യോസിന്റെ അന്നാഹുറാ
75 മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ അന്നാഹുറാ

- 11 ഒരു നാളം നാഥാ, നിൻ സ്നേഹത്തിന്നും
അകലാതെന്നും സോദരനെ സ്നേഹിച്ചീടാൻ
വഞ്ചന കൂടാതെ ചുംബനമേകിട്ടുവാൻ
യോഗ്യതയടിയായ്ക്കേകണമെ-കരുണാനിധിയേ.76
- 12 ഭിന്നത കൂടാതെ വിളിച്ചെയ്യുന്നവരെ
കേൾക്കുന്നവനാം ഉന്നതനേ കാരുണ്യാബ്ബേ
ഒരു നാവിൽ നിന്നോ-ടുരചെയ്യുന്നവരാം
ദാസർക്കേകണമെ കരുണ, സ്നേഹം വിതറാൻ.77
- 44 സെദറാ
 - 1 നിരവധി പാപങ്ങൾ ചെയ്തു നിന്നക്കെതിരായ്
വചനം വൃത്തികളിവയിൽ ഞാൻ നിന്ദന്തരമായി
ജീവൻ പകർന്ന-പാതകൾ വിട്ടടിയൻ
കൂരിരുൾതേടി; കാലിടറി; കഴിയിൽ വീണു.
 - 2 കരുണാസാഗരമെ, കോരിയെടുക്കണമെ
ചെളി കഴുകി; കൃപയുടെ വസനം നീ നല്ലേണം
റൂഹായാം ദാനം ചൊരിയണമെന്നുള്ളിൽ
നിൻ കൃപയാലെൻ ഹൃദയത്തെ നിറച്ചീടേണം.
 - 3 തെറുകൾ മോചിക്കും-മിശിഹാ രാജാവേ,
കറകൾ കഴുകി കരുണയോടെ കൃപകൾ ചൊരിക
ഉത്തമനേ, ദേവാ, യാചിക്കുന്നടിയായ്
മേല്പയരേന്നും മോചനമി-ന്നേകണമെ നീ.
- 76 മാർ പത്രോസിന്റെ അന്നാഹുറാ
77 മാർ ഒസ്തോത്യോസിന്റെ അന്നാഹുറാ

- 4 താതജനങ്ങളെയും സോദരരേയും നീ വാഴ്ന്നമെ നിൻ തൃക്കയാൽ മഹിമോന്നതനേ, നിന്നിൽ നിദ്രിതരാം സഭയിൽ സുതരിൽ നീ കൃപയുടെ പനിനീർ വഷിക്കു-മോദം പകരൂ.
- 5 കാഹളനാദത്തിൽ നാളിൽ ദയവാനേ, പുഴിയിൽനിന്നും മൃതരെ നീ എഴുന്നേല്പിക്കു പാവവിമോചകനും പരിഹാരകനും നീ നിൻ സവിധേയിവരണയുന്ന-കൃപചെയ് നാഥാ.
- 6 പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ-യാചന നല്ലണമെ ദൃഷ്ടനെ ദൂരെയകറണമെ-രോഗം നീക്കു കോപത്തിൻ വടികൾ ദൂരെയകറണമെ മെത്രസ്സുവ പുണ്യത ചൊരിയേണം മേലുയരേണം.
- 7 ധരയിൽ വിതരേണം ഉയരേണം ശാന്തി ഐക്യം നല്ലണമെ സഭയിൽ കാലാകാലം ശോഭനമാ-മന്ത്യം നല്ലണമടിയാക്കായ് നിൻ സ്തുതി ഞങ്ങൾ പാടീട്ടും കാലാകാലം.

45 "ഏദയത്തിൽ കത്തി-ക്കണമെ സ്നേഹാഗ്നി"

- 1 ഏദയത്തിൽ കത്തി-ക്കണമെ സ്നേഹാഗ്നി അതുതൊന്നെല്ലാ ദേശങ്ങളിലും കത്തിക്കും കത്തിപ്പടരട്ടെ ലോകത്തിൽ സ്നേഹം ഏദയങ്ങളിൽ നിൻ അത്യന്തമാകും ശാന്തി.
- 2 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, യാചന കേൾക്കണമെ എൻ യാചന യാ-ചിപ്പവരെ വാഴ്ന്നീടണമെ മേലുയരേനിന്നും ദാനമൊഴുകീട്ടു പാപം തിങ്ങുനീദാസരിലിനിമിഷത്തിൽ.

- 3- സ്നീബായുടെ യാരാ-ധകരായ് മാനവരെ തീർക്കു നാഥാ, കരുണാബ്ബേ, നീയെൻ നാഥൻ കേൾക്കണമെൻ നാദം കൃപയാലീ നിമിഷം യാചന യാചിപ്പവരുടെമേൽ വയ്ക്കു തൃക്കൈ.
- 4 ധനമോടിപ്പോകും; ശാശ്വതമല്ല ധനം അതിലൊരുനാളും ദൃഷ്ടികളെ ഊന്നീടരുതേ. ധനമൊന്നും കൂടാ-തത്യന്യതകരമായ് അനനിമിഷം സം-രക്ഷിക്കുന്നവനെ വാഴ്ക്കാം.

46 "ഏദയമലിഞ്ഞിട്ടുവിൻ"

- 1 വഞ്ചന ദൂരെ അകറാമെൻ വശലരേ, സത്യം സോദരനോടു ചെല്ലണമെപ്പോഴും നാമെല്ലാം മിശിഹായുടെ അവയവമത്രേ അതിനാൽ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കണമെല്ലാതും.
- 2 കോപം ഏദയത്തിൽ വാഴരുതെൻ പ്രിയരേ, ദൃഷ്ടനീടനല്ലതാതും സ്നീബാപേറിൻ മോഷ്ടിപ്പവനിനിമേൽ-മോഷ്ടിക്കരുതൊട്ടും അദ്ധ്വാനിക്കാനെപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കേണം.
- 3 ദാനം ചെയ്യാനായ് കൈ നീട്ടു പ്രിയരേ, അദ്ധ്വാനിക്കണം അതിനായ് നാം നാഴികതോറും ദുഷ്ടാഷണമരുതേ, പ്രിയരാം സോദരരേ, ഭവനം പണിയാൻ ഉതകുന്നവ സംസാരിക്കാം.
- 4 കേൾക്കുന്നോക്കെല്ലാം കൃപ നല്ലന്നവയാം ഭാഷണമേ ഉര ചെയ്യാവു ധരയിൽ നമ്മൾ വേദന ഏകരുതേ-നമ്മിൽ വസിച്ചീട്ടും പരിഹാരനാനം ദുഹായ്യായ് പ്രിയ വശലരേ.

- 5 കോപമകററിട്ടവിൻ ക്രോധം വിട്ടിട്ടവിൻ പരദൃഷണവും വഞ്ചനയും ദൂരെയകററിൻ അനന്ദിമിഷം ദയയുള്ളവരായ് വർത്തിപ്പിൻ, ദൈവം ദയ കാട്ടീട്ടനു എല്ലാജ്യോഴും.
- 6 ഹൃദയമലിഞ്ഞിട്ടവിൻ മാനവ വേദനയിൽ സോദരരോടു ക്ഷമിച്ചീടിൻ ദൈവത്തെപ്പോൽ മിശിഹായിൽ ദൈവം കടമെല്ലാം നീക്കി ശിക്ഷിതരാം നമ്മൾക്കേകി ഉന്നതഭാഗ്യം.⁷⁸
- 7 ദൈവത്തിൻ പിറകേ-പോകാം വസുലരേ, സ്നേഹത്തിൻ വഴികൾ തേടാം; വഞ്ചനവെടിയാം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചോൻ വസുലനാം മിശിഹാ- ഒരു യാഗമതായ് കരിശിന്മേൽ സ്വയമർപ്പിച്ചു.
- 8 ക്ലേശമതാം വഴികൾ വെടിയണമെപ്പോഴും ജഡമോഹവൃഥയാഗ്രഹവും ദൂരെയകററു ദുഷ്ടാഷണമരുതേ-സ്നോത്രം നല്ലീടാം നാഥനു ഹൃദയേ അൻനിമിഷം-സ്തുതിയർപ്പിക്കാം.
- 9 ദൈവത്തിൻ രാജ്യം പരിപാവനമത്രേ തിന്മകളൊന്നും ഒരുനാളും പുകില്ലിവിടെ അതിലുയരും ഭവനം പരിപാവനമത്രേ അതിലേ ബലിയിൽ വാഴുന്നു പാവനറൂഹാ.
- 10 വ്യക്തതയോടെത്തും നരരെ കേൾക്കരുതേ അവരെത്തിക്കും കാലാന്തേ ഭീകരമൃതിയിൽ ജ്വാലയിൽ മേവുന്ന ജനമാം നാമെന്നും നാഥനു പ്രീതികരം വഴികൾ തേടണമെന്നും.

78 എഫേസ്യർ 4:25-32

- 11 തിമിരത്തിൻ വഴികൾ വെടിയണമെപ്പോഴും അവിട്ടയരുനവയാം ചെത്തികൾ ഉതിയേകുന്നു നിദ്രയിൽ നിന്നുണരൂ നിദ്രിതനാം നരനേ, മിശിഹായുടെ പ്രഭയിൽ മേവി കൃപ പ്രാപിക്കൂ.
- 12 വിജ്ഞാനികളെപ്പോൽ വഴികൾ തേടിട്ടവിൻ കാലാന്ത്യമടുത്തീനേരം; തീയുടെ കാലം നിരവധിയാകുന്നു-ദുർഭിദ്രവസം പ്രിയരേ, ദൈവഹിതം തേടുന്നവരായ് വർത്തിച്ചിട്ടവിൻ.
- 13 വീഞ്ഞിൻ ലഹരിയിൽ നി-ദ്രിതരായ് തീരരുതെ റൂഹായാൽ പുരിതരായ് തീ-രാനോടിട്ടവിൻ മുഴുഹൃദയത്തോടെ സ്തുതിഗീതം പാടിൻ ഹൃദയേനിന്നും ക്രോധത്തെ ദൂരെയകററിൻ.
- 14 ഉന്നതനാം താതനായ് ദിവസം മുഴുവൻ മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ നാം സ്തുതിപാടേണം. എല്ലാററിനുമായ് നാം സ്നോത്രം നല്ലേണം റൂഹായുടെ ദാനത്താൽ നാം ശോഭിക്കേണം.
- 15 ശക്തി ധരിച്ചിട്ടവിൻ-ജ്വാലയിൽ മേവിട്ടവിൻ ദൈവം പകരുന്തു ശക്തി-മേലുയരേണം ദൈവം നല്ലുന്ന കവചം പേറിട്ടവിൻ ദുർഭിദ്രമെത്തുമ്പോൾ നമ്മൾ പേടിക്കില്ല.
- 16 സത്യത്തെ അരയിൽ കെട്ടണമെല്ലാറും നീതിയെ നെഞ്ചിൽ കവചംപോൽ പേറീടേണം സുവിശേഷം നല്ലും ഉന്നതമാം ശാന്തി പാദേപേറി മലമുകളിൽ കയറാം പ്രിയരേ.

17 പ്രാർത്ഥിക്കണമെപ്പോഴും നരരേ നമ്മൾ
ഗീതം പാടണമെപ്പോഴും നാഥനായി
തന്നിൽ മേവുന്ന റൂഹാ നമ്മൾക്കായ്
നെട്ടുവീട്ടുകളാൽ പ്രാർത്ഥിക്കും ദിവസം മുഴുവൻ.

18 റൂഹായാം നാഥാ, കൃപ ചൊരിയണമെന്നിൽ
നാവിൽ വചനം നല്ലണമെ-നിൻ സ്തുതി പാടാൻ
ശക്തി പകർന്നിടണേ-ശക്തിയെഴുന്ന ഗൃപാ
നീയാണെൻ പ്രിയനാം ദൈവം-ഞാനാർത്ഥീട്ടാ.

ഭാഗം 2

രീതി: 'ബ്രിക്'ദ'ഹാദിലഗ'മായോനേ...'
അഥവാ 'ധന്യൻ വിൻമൺവാസികളെ'...

47 "ഉയരേ പീഠമൊരുകീടാൻ"

- 1 എന്നിടയൻ കർത്താവെനെ-
സംരക്ഷിക്കുന്നു
യാതൊരുകുറവുമെനിക്കില്ല
നാഥൻ മമ സവിധെ.
- 2 ആടുകളെ പൂൽനേടുകളിൽ
മേയ്ക്കുന്നു ഇടയൻ
ദാഹം തീക്കാൻ ദാഹജലം
നല്ലനെപ്പോഴും.
- 3 കരളിന്ദു കുളിരവനേകുന്നു
സ്നേഹം പകരുന്നു
സത്യത്തിൻ വഴിയിൽകൂടെ
മേയ്ക്കുന്നാടുകളെ.
- 4 കൂരിരുൾ തിങ്ങും താഴ്ന്നു ഞാൻ
പേടിക്കില്ലൊരനാൾ
അത്യുന്നതനെനൊടുക്കൂടെ;
കാക്കണൻപാദം.
- 5 വൈരികൾ നട്ടുവിലവൻ നല്ലും
മോദത്തിൻമുറവ്
തലയിൽതൈലം പുശിട്ടും
നീനെ കാത്തിട്ടും.

- 6 നിൻപാത്രം കവിയും ദിനവും
നാഥൻ തൻകൃപയാൽ
തൻകൃപ നിന്നെ പിൻതുടരും
നാൾതോറും പ്രിയനേ.
- 7 ദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
നാമെന്നും വാഴാൻ
ഉയരേ പീഠമൊരുക്കീടാൻ
പോയ് നാഥൻ ഒരുനാൾ.
- 8 എൻസവിയേ പീഠം നല്ലാം
ചൊന്നു പ്രിയനാഥൻ
ഒരുനാൾപോയതു പോൽനാഥൻ
വന്നീട്ടും പ്രിയരേ.

48 “ഒരു തേനരുവിയൊഴുകുന്നു”

- 1 ശക്തിയുമാശ്രയവും പ്രിയരേ,
ഈശോയാകുന്നു:
ഗതിയറ്റവരാമേവിക്കും
ആശ്വാസം നല്ലം.
- 2 ഭൂവാനങ്ങളഴിഞ്ഞാലും
വേണ്ടാ ഭയലേശം
മലകൾ കടലിൽ താണാലും
നാമാനന്ദിക്കും.
- 3 തിരമാലകളുയരേ കേറി
ആത്താലും പ്രിയരേ,
ഒരുനാളും നാമിടാറില്ല
നാഥൻ തുണയേകും.

- 4 ശക്തി യരിച്ചവനാകുന്നു
അത്യന്ത ദൈവം
മർത്യരെ സ്നേഹിപ്പവനാകും
ഈശൻ സ്തുത്യനഹോ.
- 5 ഒരു തേനരുവിയൊഴുകുന്നു
നാഥൻ ഉയരേണം
അതു പാനം ചെയ്യുന്നവരോ
എന്നും മോദിക്കും.
- 6 അരുണോദയ ദിനകരനാകും
രാജാവുയരേണം
കൃപയിൻ കതിരുകൾ വിതറുന്നു
ശോഭിക്കുന്നലകം.
- 7 രാജ്യങ്ങൾക്കധിപതിയായോർ
രാവിൽ നീങ്ങിപ്പോം
മിശിഹാ സ്ഥാപിച്ചൊരു രാജ്യം
നീണാൾ നിലനില്ക്കും.
- 8 കിടിലംകൊള്ളും രാജ്യങ്ങൾ
കൊമ്പിൻ ശബ്ദത്താൽ
തകരും ജനതതി ഒന്നാകെ
കാലാന്ത്യത്തിങ്കൽ.
- 9 ഉയരും സ്സീബായനാളിൽ
വാനത്തിൻ മദ്ധ്യേ
അതിലാശ്രയമുള്ളവരാകും
കേഴില്ലനാളിൽ.

- 10 ഇരുവായ്ത്തലയുള്ളൊരു വാളാൽ ദൂതൻ നീക്കിട്ടും മലിനത നിറയും ജനതതിയെ ഭൂലോകത്തിനും.
- 11 ധരയിൽ നരപതി നിമ്മിച്ചൊരു ദുഷ്ടാനം കാൺമിൻ; തരനിരപോൽ നിമ്മിച്ചവരാം മർത്യമാക്കളിതാ.
- 12 ഫലമൂലാദികളാൽ സന്ധ്യം പാടുന്ന സ്തുതികൾ വായ്നാവുകളാൽ മർത്യഗണം ലോഷിക്കും കൃതികൾ.
- 13 മഹിമ ധരിച്ചവനീ ധരയിൽ ചെയ്യും കർമ്മങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുവിൻ പ്രിയരേ, നിങ്ങൾ നാഥനായ് പാടിൻ.
- 14 രാജ്യം സ്ഥിപിതമാകുമ്പോൾ യുദ്ധം കാണിപ്പി ശാന്തി പരന്നിട്ടുമെന്നേയ്ക്കും വാഴും രാജസ്യതൻ.
- 15 അഖിലരെയും നിമ്മിച്ചവനാം ദൈവം സ്തുത്യനഹോ അവനായ് വീണകൾ മീട്ടിട്ടുവിൻ ഗീതം പാടിട്ടുവിൻ.

- 16 കാഹളനാദത്തിൻ ശബ്ദം കാനാനിൽ കേട്ടു; യീരോഹോയുടെ മതിലുകളെല്ലാം താഴെപ്പോയി.
- 17 ദാവീദിൻ കിന്നരമേന്തി പാടാം ഗീതങ്ങൾ ദുഷ്ടന്മാരുടെ കോട്ടകളെല്ലാം ഒന്നായ്ത്തകരട്ടെ.
- 18 ഹൃദയം പരിപാവനമാക്കി ജീവിക്കാം പ്രിയരേ, വചനം കർമ്മങ്ങളിലെല്ലാം നീതി ധരിച്ചീടാം.
- 19 അതുതാനുത്തമമാം സ്തുതികൾ നാഥൻ സംപ്രീതൻ സോദരരെ സ്നേഹിച്ചീടാം ജീവൻ വച്ചീടാം.
- 49 "കണ്ണീർ മാത്രമെനിക്കിവിടെ"
 - 1 ദൈവത്തിൻ വചനം കേൾക്കാം ദൈവത്തിൻ ജനമേ, ദൈവം കാട്ടും പാതകളിൽ പാദം വച്ചീടാം.
 - 2 നിദ്രവെടിഞ്ഞുണരാം പ്രിയരേ, നൂര്യൻ ശോഭയിതിൽ പ്രഭയുടെ സന്തതിയായ് വാഴാം കാട്ടാം മിശിഹായെ.

3 നാഥനണഞ്ഞിട്ടമാനേരം
ചോരൻ സമമത്രേ
ആ നാഴികയറിയാത്തതിനാൽ
ദീപം പേറീടാം.

4 നശരമാമീ ലോകത്തിൻ
രൂപം മാറുന്നു
സ്വസ്തിയുറിശിലേമനയാ -
റായി വശലരേ.

5 ദൈവത്തിൽ തിരുഹിതമെന്നും
തേടാമെൻ പ്രിയരേ,
ദേഹവുമതുപോ-ലാത്താവും
വയ്ക്കാം തൻ പാദേ.

6 എന്തടയവനാം മിശിഹായേ,
നീയാണെൻ ദൈവം
നിന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ
വെമ്പുന്നെൻ ഹൃദയം.

7 തിരുമാലകളിലകം ധരയിൽ
നാഥാ, ഞാനേകൻ
രക്ഷിക്കണമീ നാഴികയിൽ
നീട്ട-നിൻ കൃപയെ.

8 ദേഹവുമതുപോ-ലാത്താവും
പാപം തീണ്ടാതെ
സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി
അദ്ധ്വാനിക്കണേൻ.

9 എൻ ക്ലേശങ്ങളിലെൻ നാഥാ,
നോക്കൂ-കാരുണ്യാൽ
എന്നെൻ വേദന തീർന്നീട്ടും
കാരു-ണ്യത്തികവേ.

10 കൂരിടൽ തിങ്ങുന്നിപ്പഴിയിൽ
ഞാനേ-കൻ നാഥാ,
നിരവധി ശത്രുക്കൾ ചുറ്റും
നില്ക്കുന്നെൻ നാഥാ.

11 ചീറിയട്ടുക്കന്തു സിംഹം
നാഥാ, തുണയേകൂ
ദൃഷ്ടന്മാരാം ചെന്നാഴ്ത്തൽ
എത്തുന്നതു വേഗം.

12 ജീവനെടുക്കാൻ സപ്പുങ്ങൽ
ചീറ്റ-നെൻ പേക്കായ്
തുണയറവനായ് ഞാനിപ്പോൾ
ദേവാ-തുണയേകൂ.

13 എന്നെ വെറുക്കുന്നല്ലാതും
ഞാനേ-കൻ ധരയിൽ
ഞാനെന്തിനു ജീവിക്കുന്നു
നാഥാ,-യീധരയിൽ.

14 എന്തിനു ഞാൻ ജീ-വിക്കുന്നു
ഈ ഭൂ-ലോകത്തിൽ
ഇവിടാതും തുണചെയ്തില്ല
ക്ലേശം സമ്പാദിതം.

- 15 എല്ലാവരെയും സ്നേഹിച്ചാൻ
ഞാനെത്തിയിവിടെ
എല്ലാവരുമൊരുപോലെനെ
നിന്ദിച്ചിടുന്നു.
- 16 ആയിരമായിരമായ് ദൃഷ്ടർ
എത്തുന്ന നാഥാ,
തുണയേകാനില്ലൊരു നരനും
ഞാനേ-കൻ ധരയിൽ.
- 17 ശൈഖാനെ കടലിൽനിന്നു്
രക്ഷിച്ചല്ലോ നീ
ശ്ലീഹന്മാരെ രക്ഷിച്ചു
ഓളത്തിൽ നിന്നു്.
- 18 കൃപനിറയും കടലാം നാഥാ,
രക്ഷി-ക്കെന്നെ നീ
ഓടിയണഞ്ഞിടണം സവിധേ
നീ മാത്രം ശരണം.
- 19 കണ്ണീർ മാത്രമെനിക്കിവിടെ
ഉള്ളു-ആയുധമായ്
കൈകളുയർത്തുന്ന സവിധേ
നാഥാ, കേൾക്കെന്നെ.
- 20 നിൻ ചിറകിൽ കീഴിൽ നാഥാ,
സംരക്ഷിക്കെന്നെ
വഷ്ടിയിൽ നിൻ വൻ സ്നേഹം
എന്നിൽ കരുണാബ്ജേ.

- 21 ഈ നിമിഷം നിന്നിൽ നാഥാ,
വജ്ര-ണെന്നെ ഞാൻ
എൻ ഹൃദയം നിൻ ഹൃദയത്തിൽ
വജ്രന്നു നാഥാ.
- 22 എൻ ഹൃദയത്തിൻ വേദനയും
രോഗങ്ങളുമെല്ലാം
കുരിശിൽ നിന്നയതും ബലിയിൽ
ചേർക്കുന്ന നാഥാ.
- 23 ഹൃദയം കാണുന്നൊരു ദേവാ,
തള്ളല്ലേയെന്നെ
റുഹായാം ദാനം തരണം
ചിന്തു കാരുണ്യം.
- 24 സ്നേഹിതനായ് നീയെത്തേണം
നല്ലേണം ശക്തി
സ്നേഹിതനില്ലാത്തവനില്ലോർ
നീയത്രേ ശരണം.
- 25 ഈ ധരയിൽ മമ മാതാവും
താതന്നും നീതാൻ
എൻ സോദരരും സ്നേഹിതരും
എല്ലാം നീയത്രേ.
- 26 നിൻ ഹിതമെന്നും മമ നാഥാ,
എന്നിൽ നിർവേദാൻ
വജ്രമെന്നെ തവ പാദേ
കാരു-ണ്യം ചെയ്തു.

50 "കന്തൻ രാജാവായ്കൻ"

- 1 കന്തൻ രാജാവായ്കൻ
വാഴ്ന്നവനയരേ
ശക്തിയുമുന്നതിയും പേറ്റു-
ന്നീശൻ വസ്ത്രംപോൽ¹
- 2 ഉദയത്തിനു മുമ്പുള്ളവനാം
സൂര്യൻ നീയത്രേ
ധരയെ പ്രഭ ചൂട്ടുന്ന പ്രഭോ
നിന്നെ വാക്സം ഞാൻ.
- 3 അലറും തിരമാലകളേക്കാൾ
ഘോരം നിൻ ശബ്ദം
ഭൂവാനങ്ങൾ വിറകൊള്ളും
കാലാന്ത്യത്തിങ്കൽ.
- 4 പരിപാവനമാം നിൻ ഭവനം
കാമ്യം മോദകരം
അതിലെന്നും വാഴാൻ ഗൃപനേ,
ദാനം നല്ലണമെ.

51 "കറ കൂടാതൊരു കന്യകയെ"

- 1 ചിന്തകളിൽ പുണ്യതനേടിൻ
ജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പിൻ
ഏദയെ ശിശുതുല്യം മേവിൻ
ചാപല്യം വെടിയിൻ.

1 സങ്കീർത്തനം 93

- 2 മിശിഹാ തൻ തിരുരക്തത്താൽ
വീണ്ടു തൻ പ്രിയരെ
വിഗ്രഹ സേവയതിൽനിന്നും
മോചി-ച്ചു നരരെ.
- 3 മിശിഹാ മൃതനായ് എൻപേക്കായ്
പാപങ്ങൾ നീക്കി
കൃപയാലെനെ കഴുകിയിതാ
കാരണ്യം ചിന്തി.
- 4 കബറിൽ നിന്നുത്ഥിതനായി
ജേതാ-വാം നാഥൻ
പിതൃസവിയേ മരുവുനിപ്പോൾ
വീണ്ടും വന്നീടും.
- 5 മിശിഹായെപ്പോൽ നാമൊരുനാൾ
ഉത്ഥാനം ചെയ്യും
കാഹളനാദത്തിൻ നാളിൽ
നാമെത്തും ഉയരേ.
- 6 മിശിഹായിൽ മൃതരെല്ലാം
കേൾക്കും ദൃതസ്വപരം
ഗൃപനേയെതിരേല്ലാനായി
എത്തും മേലുയരേ.
- 7 തന്നിൽ നിദ്രിതരെ ചേക്കാൻ
നാഥൻ വന്നീടും
സ്വീബായും പേ-റീടുമവൻ
ജേതാവായ് തന്നെ.

8 ശൃതിയാദാം വഴിയെത്തിയപോൽ ജീവൻ ഏകി നൃപൻ ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുമാദായ് തീൻത ദൈവസൃതൻ.

9 അരിനിയെവെന്നവനായി നാഥൻ എത്തിട്ടും അവസാനത്തെ യോദ്ധാവായ് മൃത്യു-മൃതനാകും.

10 കറകൂടാതൊരു കന്യകയെ താൽ-നാപ്പിക്കും പിതൃവലഭാഗേ മേവുമവൾ എനേക്കും നൃനം.²

52 “2 കൊരിന്തോസുകാർ”

1 ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിപ്പവരെല്ലാം ജീവൻ നേട്ടുന്നു പഴയവയെല്ലാം മാറിപ്പോയ് എത്തി നവശോഭ.³

2 ഇതു രക്ഷാദിനമാകുന്നു പ്രാപിക്കാം കരുണ ഇതു കാരുണ്യത്തിൻ കാലം പുല്ലാം മിശിഹായെ.⁴

2 1 കൊരിന്ത്യർ 14:1; 15:28
3 2 കൊരിന്ത്യർ 5:17
4 2 കൊരിന്ത്യർ 6:2

3 മാനവരെല്ലാം ത്രിയേകൻ മേവു-നാലയമാം പരിപാവനമായ് ജീവിക്കാൻ അദ്ധ്വാനിച്ചിടാം.⁵

4 ആത്മശരീരങ്ങളെയെന്നും കാക്കും നീർമ്മലമായ് ചെളിയിൽ പാദം വയ്ക്കരുതേ പാപം വെടിയേണം.⁶

5 ധനവാനാകും ദൈവസൃതൻ ദാരിദ്ര്യം പേറി നമ്മെ ധനവാനാകാൻ താഴെക്കാണാതായ്.⁷

53 “ഗേഹം സ്നാനശിശു”

1 സ്തുതിപാടിൻ മഹാബലരേ, നാഥനായ് മോദാൽ ദാവീദിൻ കിന്ദരമേന്തി വാക്കും ഉടയവനെ.

2 ഭൂവാനങ്ങൾക്കധിപതിയാം മ്ശീഹാ നൃപനത്രേ മോദമെഴുന്നൊരു മകുടമവൻ വയ്ക്കുന്ന ശിരസ്സിൽ.

5 2 കൊരിന്ത്യർ 6:16
6 2 കൊരിന്ത്യർ 7:1
7 2 കൊരിന്ത്യർ 8:9

- 3 മുടിചൂടിയ മനസ് മിശിഹാ നീട്ടുന്ന മുടികൾ തലയെ നമിച്ചവനിൽനിന്ന് വാങ്ങാം ജീവമുടി.
- 4 കാലാന്ത്യത്തിലതിൻ മുദ്ര നല്ല പറ്റുഭീസാ പരിപാവന രൂഹാ ദൈവം ചൂടിക്കും മുടികൾ.
- 5 ഹിമവെണ്ണ സമം ശോഭിച്ചു നിൻവസ്ത്രം പ്രിയനേ, അഗ്നിമയനാരുടെ മുടിപോൽ നിൻസ്ഥാനം ശ്രേഷ്ഠം.
- 6 മുലച്ചെടുന്നൊരു രത്നം പോൽ ആയിനിന്നാത്തം യോദ്ദാൻ നീർപോലായ് നീയീ നേര-ത്തെൻ പ്രിയനേ.
- 7 നാശമെഴാത്തൊരു വെൺവസ്ത്രം നീ ചൂടിസുഭിനം കറപ്പുരളാതതു സൂക്ഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധി-ക്കേണം നീ.
- 8 നന്മനിറഞ്ഞൊരു ധരയിൽ നീ പോക-നീനേരം സ്നാനത്തിൽ പ്രാപിച്ച ധനം വ്യാപാരം ചെയ്തു.

- 9 കളയരുതൊരുനാളും ദാനം വല്ലി ചൂടിക്കു നീ നാഥനെഴുന്നള്ളാ സുഭിനം നല്ലേ-ണം തിരികെ.
- 10 ഒരു ദീപം വോളിയരയിൽ നീ ശോഭിക്കേണം ഉന്നത പീഠത്തിൽ വച്ചു ദീപം നീയാക.
- 11 മലമുകളിൽ പണിതൊരു നഗരം കാണാം ദിക്കുകളിൽ അതുപോലാകണമെൻ പ്രിയനേ, സ്നാനത്തിൽ ശിശുവേ.
- 12 സ്നേഹം ജീവിത സാരാശം കാട്ടീ-ടുക ശിശുവേ, ജീവൻ വച്ചു തുപൻ പോലെ ജീവിക്കുക നീയും.
- 13 നീ തുപനാകുന്നീ സ്നാനാൽ തോല്പിപ്പിട്ടു തിരയ തുപനാം മിശിഹായുടെ കൊടിയിൽ കീഴിൽ നിന്നീട്ടു.
- 14 നല്ലരുതൊരുനാളും പ്രിയനേ, ദൃഷ്ടനായ് ഹൃദയം നിൻ പാതകളെല്ലാസ്തോഴം നാഥൻ തൻ ഭവനേ.

- 15 നിൻ ചിന്തകളെല്ലാജ്യോഴും
സ്വപ്നേളയരത്തിൽ
ഘൃദയം പാവനചിന്തകളാൽ
കാത്തിണേമെന്നും.
- 16 പ്രിയനേ, നീയൊരു വൈദികനായ്
തീർ-നന്ദുതമിന്
ഈ സ്നാനത്തിൻ ദൃശ്യായോ
മായില്ലൊരു നാളും.
- 17 അനുദിനമപ്പിച്ചിട്ടുക നീ
നാഥനായ് ബലികൾ
അനുദിന വഴിയാത്രയീലുയരും
സർവ്വം നല്ലക നീ.
- 18 നന്ദ നിറഞ്ഞവനാം നാഥൻ
നല്ലന്നു നന്ദ
വാങ്ങണമെല്ലാമൊരുപോലെ
നാഥൻ കയ്യിന്.
- 19 നിൻ ശിരസ്സിലെ രോമംപോലും
എണ്ണുന്നു താതൻ
നിന്നെ നേരത്തേതന്നെ
പേർചൊല്ലീ താതൻ.
- 20 അനുദിനമെല്ലാ നേരത്തും
പ്രാർത്ഥനകൾ കൃപകൾ
പോകരുതൊരുനാളൊരിടത്തും
നാഥനരികീന്.

- 21 സ്നാനത്താൽ നീയീ ദിവസം
തീൻത ഒരു നിബിധായ്
ശിശുവായ് ജാതൻ നീയിന്
ദൂതിൻ വാഹകനായ്.
- 22 തമസ്സിൽനിന്നും ജപാലയിലേ
ക്കായ് നിന്നെ മാററി
ഒരു മുടിനല്ലിയ താതൻ
ദൂതിൻ വാഹകനായ്.
- 23 ആദാം പരദീസാ ഭൂവിൽ
ഭക്ഷിക്കാത്ത ഫലം
മന്ദയനാംവൈദികനീന്
നല്ലന്നു റൂപനായ്.
- 24 വെണ്മയെഴുന്നൊരു സ്നാനശിശു
ദൈവത്തിൻ സുതനായ്
അന്ദുതമേറുന്നു ദൂതൻ
ശുദ്ധം കർമ്മത്തിൽ.
- 25 മിശിഹായുടെ കരിശിൽനിന്നും
വീഴും സ്നാനജലം
പരിപാവനമായ് തീർത്തിവന്നെ
മോദിപ്പിക്കുന്നു.
- 26 അത്യുന്നതനാം പ്രിയ താതൻ
നിന്നിൽ മേവുന്ന
സുതനെ ഒരു വസനംപോലെ
നീയിന്നണിയുന്നു.

27 ദുഃഖായാം ദൈവം ശിരസ്സിൽ
വയ്ക്കുന്നൊരു മകുടം
പരിപാവനമാം ത്രിത്വത്തിൻ
ഗേഹം സ്നാനശിശു.

54 "ത്രിത്വം സംപൂജ്യൻ"

- 1 ആരാധ്യമതാം ത്രിത്വത്തിൻ
യാഥാത്മ്യം ഭൂഢം;
ആരാധനയപ്പിച്ചീടാം
ആരാധകരൊപ്പം.
- 2 മൂന്നാളുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യും
ത്രീയേകൻ ദൈവം
ഭൂവാനങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചോൻ
ത്രീയേകൻ ദൈവം.
- 3 സൃഷ്ടികളെ നിർമ്മിച്ചവനേ,
സ്രഷ്ടാവാം താതാ,
പാടുന്നടിയർ നിൻ ഗീതം
ആനന്ദത്തോടെ.
- 4 നിത്യം നിലനില്ക്കുന്നവനാം
താതൻ ദൈവമഹോ;
കാലങ്ങൾക്കധിപതിയാകും
പുത്രൻ ദൈവമഹോ.
- 5 പരിപാവനമാം ത്രിത്വത്തിൻ
രണ്ടാമാളാകും
പുത്രൻ ദൈവത്തിൻ വചനം
സാക്ഷാൽ ദൈവമഹോ.

- 6 പരിപാവനമാം ദുഃഖായാം
ദൈവം സംസ്തുത്യൻ;
ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാമെന്ത
ആളാണീ ശ്രേഷ്ഠൻ.
- 7 മൂന്നാളുകളായ് സ്ഥിതിചെയ്യും
ത്രിത്വം ആരാധ്യം
ദൈവസ്വഭാവം മൂവകും
ഒന്നാണെൻ പ്രിയരേ.
- 8 അഗ്രാഹ്യമതാമീ രഹസ്യം
വാക്കീപ്പാടീടാം
ദൈവത്വത്തിൻ ആഴങ്ങൾ
നോക്കാൻ പാടില്ല.
- 9 താതനിൽനിന്നു പിറന്ന സുതൻ
ദൈവം താനല്ലൊ
കന്യകയിൽ നിന്നാ ദൈവം
രക്ഷി-പ്പാനെത്തി.
- 10 താതനിൽ നിന്നുരവായ സുതൻ
മനീൽ ജാതനതായ്
ആരാധിക്കുന്നവനെ ഞാൻ
'കർത്താവൻ ദൈവം'.
- 11 കാലാന്ത്യത്തിൽ പിതൃവചനം
ദൈവം നരനായി
നരനായവനാം ദൈവത്തെ
വാക്കീടാം മോദാൽ.

- 12 മർത്യസ്വഭാവം ഏറ്റവും സുതൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമഹോ കന്യകതൻ മടിയീൽമേവും പുത്രൻ ദൈവസുതൻ.
- 13 താതനിൽ നിന്നവനളവായി താതൻ വചനമവൻ സത്തയിൽ നിന്നളവായവനെ വാക്യീടാമെന്നും.
- 14 ദൈവത്വത്തിൻ പൂർണ്ണതയാ- താതനും സുതനും ഒരുപോലുണ്ടെന്നറിയേണം; പാടാം ഗീതങ്ങൾ.
- 15 കന്യകയുടെ മടിയീൽ വാണോൻ അത്യുന്നത സുന്ദര അവനടയവനാം ദൈവത്തിൻ മാപ്പിൽ മേവുന്നു.
- 16 ദൈവ സ്വഭാവത്തിനടമ അത്യ-ന്നത വചനം ദൂതഗണങ്ങളെ വിട്ടെത്തി മർത്യനീടയിലിതാ.
- 17 രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുമൊന്നി- ചുണ്ടീ വത്സലനിൽ; രണ്ടുംകൂടിക്കലരാതെ മേവുന്നൊരു സുതനിൽ.

- 18 തിരുനഭ പാട്ടുനൊന്നെന്നും: "മ"ശീഹാ ദൈവസുതൻ; കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായോൻ സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ."
- 19 "ദൈവത്വത്തിൻ പൂർണ്ണതയീ രാജാവിൽ കാണാം മർത്യത്വത്തിൻ പൂർണ്ണതയും കാണാമീയാളിൽ."
- 20 "കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായോൻ അത്രേ പിതൃവചനം; ജഡമോറവനാം ദൈവസുതൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമഹോ."
- 21 മർത്യനൊപ്പം കബറികൽ കണ്ണീർ ചിന്തിയവൻ ദൈവത്വത്തിൽ ലാസറീനെ ജീവിപ്പിച്ചീശോ.
- 22 പരിപാവനമാം പരമാത്മൻ ദേവാ, കൃപചെയ്തു; നിൻ കിരണം നീ വർഷിക്കൂ ഭൂലോ-കത്തെങ്ങും.
- 23 പുതിയൊരു പദുദീസാ പണിയും ത്രിത്വം സംസ്തുതൻ അതിലടിയൊരെ ചേർക്കുന്നോൻ എന്നും ആരാധ്യൻ.

24 ത്രിത്വത്തിൻ തിരുസന്നിധിയിൽ
വയ്ക്കുന്നെൻ ഹൃദയം;
പാവനമാക്കിക്കാത്തിട്ടു നീ
നിൻ കയ്യിൽ തന്നെ.

55 “ധരമിശിഹായുടെ ബലിവേദി”⁸

1 നവമാമൊരു ഗീതം പാടാം.
നാഥ-നായിപ്പോൾ
നമ്മെ കൂട്ടിച്ചേർത്തവനെ
ആരാധിച്ചീടാം.

2 സ്രഷ്ടാവിൻ മഹിമാഗമനം
കാണിൻ വശലരേ,
ശോഭയുടുത്തവനെത്തന്നെ
മണ്ണിൽ വിധിച്ചെപ്പോൻ

3 അത്യുന്നതനായ് വശലരേ,
പാടാം സ്തുതിഗീതം
ജനമദ്ധ്യത്തിലവൻ കമ്മം
ലോഷിച്ചീടുക നാം.

4 തൻനാമത്തെ പ്രതിപ്രിയരേ,
ഗുണം വച്ചീടാം
വീണയുമതുപോൽ കിന്നരവും
ഏന്തിൻ നാഥനായ്.

8 സങ്കീർത്തനം 149

5 ധരയുടതിന്തിയിലെത്തട്ടെ
നാഥൻ തൻ സ്തുതികൾ
ധരയിൽ മണവാ നിമ്മിച്ചോൻ
ഏന്നേയ്ക്കും സ്തുത്യൻ.⁹

6 ഒരു സഭയെ തൻ പാർപ്പത്തിൽ
ചേർത്തു ഗുപനീശോ
ജാതി സുതേ അവൻ ഒരു നാളിൽ
തീത്തുതൻ വധുവായ്.

7 അഗതിയെ നാഥനയത്തന്നെ
വയ്ക്കുന്നയരത്തിൽ
ധര മുഴുവൻ വിതറുന്നു കൃപ
മന്ത്യക്കീടയിലവൻ.

8 കറയില്ലാത്തവളാം സുതയെ
മ്ശീഹാ വധുവാക്കി
തിരുക്കരത്താലൊരു രത്നം
നല്ലീരുണിക്കായ്.

9 തിരുവേണേയാഗതരായ് നാം
പാടാമൊരു ഗീതം
ധരമിശിഹായുടെ ബലിവേദി
ലോകത്തിൻ മുഖേട്ട്

10 അവതാരത്താൽ ധരയെ താൻ
തീർത്തു പാവനമായ്
ധരയിൽ മരുവുന്നവരെല്ലാം
നാഥനവകാശം.

9 സങ്കീർത്തനം 150

- 56 നിൻ മാപ്പിൽ ചാതം
- 1 കൃപ നിറയും കടലാം നാഥേ,
കാരുണ്യം ചെയ്തു
തീരം തിങ്ങിയ വൻ നദിയേ,
കാരുണ്യം ചെയ്തു.
 - 2 അനുഭവമടിയൊരത്തു നൂ
നശമാ, നിൻ പക്കൽ
നല്ലണമേ നിൻ കാരുണ്യം
നാൾ തോറും നാഥാ,
 - 3 ദൂരെയകറുക തവ കൃപയാൽ
ആപത്തുകളെല്ലാം
വിനകൾ നീക്കണമെ നാഥാ,
നിന്നിൽ എണരേയം.
 - 4 വലയില്ലൊരുനാളും ഏദയം
നിന്നിൽ നിക്ഷിപ്തം
വല്ലഭനേ നീയെന്നരേയം
പേടിക്കില്ലടിയൻ.
 - 5 വഞ്ചകരാകും ദൃഷ്ടിയിൽ നി-
ന്നെന്ന രക്ഷിക്ക
പൈശാചിക ചിന്തകളെ നീ
ദൂരത്തള്ളണമെ.
 - 6 അപകടമേറ്റും കെണികളെ നീ
മാറേണം ദൂരേ;
വേദന തിങ്ങും രോഗങ്ങൾ
നീക്കു നൽ വൈദ്യം.

- 7 വ്യഥത നിറയും ചിന്തകളെ
മാറാൻ തുണചെയ്തു
ലൗകിക ചിന്തകളെൻ ഏദയം
വീഡിപ്പിക്കരുതേ.
- 8 ഭീകര മൃതിയുടെ കൈയിൽ നി-
ന്നെന്ന കൈകൊൾക
തീ നരകത്തിനാഴത്തിൽ
നിന്നും രക്ഷിക്ക.
- 9 കാഹള നാദത്തിൻ നാളിൽ
നാഥാ വത്സലനേ,
വലഭാഗം തരണം മോദാൽ
ദൂതർ മദ്ധ്യത്തിൽ.
- 10 കരുണ നിറഞ്ഞ കരം നാഥാ,
വയ്ക്കൂ എൻ മീതേ
അനുനിമിഷം ഞാൻ തവ ശീതം
പാടും ജനമദ്ധ്യേ.
- 11 മത്സ്യകലത്തിനായ് ജീവൻ
വച്ചോരുന്നതനേ,
ഏഴകളെത്തള്ളീടല്ലേ
ചേക്കു തിരുമാപ്പിൽ.
- 12 തവ തുണക്കെ നല്ലും ദാനം
കൈകൊള്ളുന്നടയാൻ
തവശാസനകൾ ഏദയത്തിൽ
മാറ്റും കാട്ടുന്നു.

13 ഈ മരുഭൂമിയിലെന്തിനാഥാ,
പാക്കം നിൻ തണലിൽ
മരണ മണത്തീട്ടുമാനേരം
നിൻ മാപ്പിൽ പാക്കം.

57 "പണിയും വരവും ഒരു നിമിഷം"

- 1 കന്യകയുടെ നിൽലയുദരം
കൈകൊണ്ടുടയവനെ
പും സംബന്ധമൊഴൊരുനാൾ
ദൈവം നരനായി.
- 2 കൈകൾ കൊത്തിയെടുക്കാത്ത
പാറക്കല്ലിതു താൻ
റൂഹാ നിമ്മിച്ചൊരു ഭവനം
കാണിൻ വത്സലരേ!
- 3 റൂഹാ നിമ്മിച്ചൊരു ഭവനേ
എത്തി. സ്തുത്യസുതൻ
"പണിയും വരവും ഒരു നിമിഷം"
തന്നെ പാടുമിവർ.
- 4 താതനിൽ നിന്നുള്ളേക സുതൻ
കന്യാസുതനായി
മാറ്റംകൂടാതൊരു നാളിൽ
ദൈവം നരനായി
- 5 "വചനം ജഡമായ് തീന്നൊരുനാൾ
യോഹന്നാന്റെയതി
ദൈവം നരനായി ഇളദിൽ
പാടുനു ദാസർ.

6 യീഹൂദിൽ ഞാൻ കണ്ട നരൻ
സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ
കാലിക്കൂട്ടിൽ കരയുന്നോൻ
സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ.

7 ഏലാക്കടലിൻ തീരത്തു്
ഓതി ബർയോനാ
"നീ ദൈവത്തിൻ പ്രിയസുതൻ
രക്ഷിപ്പോൻ മിശിഹാ".

8 യോദ്ദാൻ നദിയുടെ തീർത്തിൽ
കേട്ടു ഇടനാദം.
"ഇവനെൻ പ്രിയ സുതപ്രിയരേ,
ശ്രദ്ധി-പ്പിനിവനെ."

9 കുരുന്മാരും പാപികളും
പാടീ-ജനമദ്ധ്യേ
"സാക്ഷാൽ ഈ കാണം മർത്യൻ
ദൈവത്തിൻ സുതൻ".

10 ബേഥന്യായിൽ കല്ലറയിൽ
സാക്ഷി-ച്ചു മറിയാം
"നീ ദൈവത്തിൻ പ്രിയസുതൻ
നീയാണുത്ഥാനം."

11 ക്രൂശിൽ മിശിഹായെ കണ്ടോൻ
ഓതി ഭയമോടെ
"സാക്ഷാൽ ഈ കാണം മർത്യൻ
ദൈവത്തിൻ സുതൻ."

- 12 കന്യകയെപ്പോൽ യോദ്ദാനം
കൈക്കൊണ്ടു തൃപനെ;
ശുദ്ധതയിൽ നദിയിലെ വെള്ളം
പേറീ മിശിഹായെ.
- 13 നദിയെ നിമ്മിച്ചൊരു ദൈവം
മുങ്ങി വെള്ളത്തിൽ
നീരിനു പുണ്യം നല്കാനും
സാക്ഷ്യം നേടാനും.
- 14 നീരിൻ സന്തതികൾ ഞങ്ങൾ
കേഴുന്നടയവനേ,
റൂഹായാൽ സ്നാനം നല്കും
നിന്നിൽ മമ ശരണം.
- 15 ഉദരേ നവമാസം പേറി
ഭൂവിൽ പ്രസവിച്ചു
കൃപയുടെ നാഥനെ ഏതുനാ
കൈയിൽ തൃപകന്യ.
- 16 കന്യാതപത്തിൽ തൃപതരണി
കേട്ടു ദിവ്യസ്വരം;
ഉദരമേവി പാവനമാം
സത്യം ദൈവസുതൻ.
- 17 നരസുതയിൽ നിന്നെങ്ങനെയി
ദൈവം ധരയെത്തി
നിബി വചനം നിറവേറ്റുന്നോൻ
മ്ശിഹാ-ദൈവസുതൻ.

- 18 ജനനം പാവനമാക്കീടാൻ
എത്തി ദൈവസുതൻ
സ്നാനജലത്തെ വാഴ്ത്തിടാൻ
എത്തി യോദ്ദാനിൽ.
- 19 യോദ്ദാൻ തീരേ യുഹാനോൻ
സാക്ഷിച്ചു-തൃപനെ
മിശിഹായുടെ സ്നാനത്താലെ
യോദ്ദാൻ പാവനമായ്.
- 20 കന്യകമറിയാം പ്രാപിച്ചു
സ്നാനം-തൃപനീന്
ഉദരേ പുകിയ ദൈവസുതൻ
യോദ്ദാൻ പോലേകി.
- 21 യോദ്ദാൻ നദിയിലെ ജനനത്താൽ
മ്ശിഹാ ദൈവസുതൻ
തൻ മാതാവാം കന്യകയെ
വീണ്ടും പ്രസവിച്ചു.¹⁰
- 22 മിശിഹായുടെ സ്നാനം പ്രിയരേ,
ലോകത്തിൻ ജനനം.
മിശിഹായുടെ മരണം പ്രിയരേ,
ലോകത്തിൻ ജീവൻ.
- 23 “അത്യുന്നതനാം ദൈവസുതൻ
എത്തി എന്നുള്ളിൽ
എന്നിൽ മേവി നവമാസം”
ഓതി-തൃപകന്യ.

10 St. Ephrem, De Nativitate, 16: 9.

- 24 മാതാവായ് തീന്നോൾ മറിയം
ധന്യ ധരമുഴവൻ
അവളുന്തനെ പ്രസവിച്ചു
രണ്ടാം ജനനമതു്.¹¹
- 25 അതുപോൽ മിശിഹാ സ്നാനത്താൽ
സ്ത്രീയേ പ്രസവിച്ചു
കന്യകശോഭ ധരിച്ചവനോ-
മാതാവിൻ വസ്ത്രം.
- 26 ഫഹസ്യം തിങ്ങുന്നവനത്രേ
അത്യന്ത മിശിഹാ
കാഴ്ചയിൽ നരനാണവനെനാൽ
അത്യന്ത ദൈവം.
- 27 സ്നാനം പുകിയ നേരത്തിൽ
ദീപം ശോഭിച്ചു.
കബറില്ലമതുപോൽ മലയിലുമാ-
തീക്കണ്ഡം കണ്ടേൻ.
- 28 അന്വേഷിപ്പാനെത്താതെ
കൈക്കൊൾ-കിൻ ഹൃദയേ
താത്തപികരെ ലജ്ജിപ്പിക്കാൻ
സ്ത്രീബാ-ശോഭിപ്പു.

11 'വചന'ത്തിന് രണ്ടു് ജനനമുണ്ടു്. നിത്യതയിൽ
പിതാവിൽനിന്നു് മാതാവില്ലാതെ ജനിച്ചു; കാല
ത്തിൽ മാതാവിൽനിന്നു് പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചു.

- 29 ജീവിതമവനായ് വജ്രേണം
ഒന്നാം കല്ലന താൻ
അവനെ നന്നായ് കണ്ടീടാൻ
വിശ്വാസം വേണം.
- 30 ഭൗമിക നയനമിരുണ്ടീടു
നേരം ശോഭിപ്പു
ആത്മിക നയനം വിശ്വാസം
നേടാം വശലദേ.
- 31 വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
വീഴുന്നു കൃപകൾ
താക്കികരല്ലാം ചിതറുന്നു
സ്ത്രീബാ നിലനില്പും.
- 32 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, നാഥാ,
തള്ളല്ലേയെന്നെ
ഈ വഴിയാത്രയിലെൻ പാദം
സംരക്ഷിക്കണമെ.
- 33 പരദേശത്തിൽ കഴിയുന്നോൻ
കേഴുന്നു നാഥാ,
ചിറകിൽ കീഴിൽ ചേക്കേണം
തള്ളല്ലേയെന്നെ.¹²

12 cf. St. Ephrem, De Ecclesia, cscso [98/199; Eastern
Churches Review, Vol. 7.2 (1975) p. 137-138.

58 “പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയാം”

- 1. പിതൃവലഭാഗേ മേവനോൻ
മ്ശീഹാ സ്തുത്യർഹൻ
അരിനിരയെ ഭേദിച്ചു തൃപൻ
തോല്പിച്ചു മൃതിയെ.¹³
- 2. നീങ്ങിപ്പോകാഞ്ഞൊരു രാജ്യം
സ്ഥാപിച്ചു മിശിഹാ
സേവകരാം ദൂതന്മാരോ
സൃഷ്ടിച്ച രാജ്യം.
- 3. മിശിഹാ ജനനത്തിനുമുമ്പേ
രാജാവാകുന്നു
പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയാം
നിന്നെ വാഴ്ത്തും ഞാൻ.
- 4. അധികാരത്തിൻ വൻ ചെങ്കോൽ
പേറു-ന്നു മിശിഹാ
ശോഭയെഴും മകടം ശിരസ്സിൽ
പേറുന്നിവനാരോ!
- 5. കാലങ്ങൾക്കെല്ലാം മുമ്പേ
മ്ശീഹായാചാര്യൻ
മൽക്കിസദേക്കിൻ ദൂഷ്യാന്തം
കാട്ടി മിശിഹായെ.
- 6. മിശിഹായല്പിക്കുന്നു ബലി
താതന്നായ് ലോകേ;
മുക മൃഗങ്ങളെയോ ബലിയാൽ
എന്നേണ്ണം നീക്കി.

13 സങ്കീർത്തനം 110

- 7. ക്രോധത്തിൻ ദിനമെത്തുമ്പോൾ
നാഥൻ ശത്രുവിനെ
അഗ്നിക്കടലിനാശത്തിൽ
ബന്ധിക്കും നൂനം.
- 8. തിന്മനിറഞ്ഞ തൃപന്മാരെ
നീക്ക-ന്നു നാഥൻ
ചെങ്കോൽ നല്ലന്നതു പിന്നെ
മാറുന്നതുമിശൻ.
- 9. വിധി ചെയ്യാനായ് ജാതികളെ
നാഥൻ കൂട്ടുന്നു
ദൃഷ്ടർ കേണീടുമാനാളിൽ
ശിഷ്ടർ മോദിക്കും.

59 “ബേഥേലിൽ യാക്കോബൊത്തനാൾ”

- 1. മിശിഹാ ദൈവസ്തുതൻ നരനായ്
നല്ല-ന്നു തൈലം
കുഞ്ഞാടാകുന്നവനെന്നും
മേണ്ണ-ന്നാടുകളെ.
- 2. അവതാരത്താൽ ധരയെ നീ
സൃഷ്ടി-പ്പു പുത്രതായ്
പുരിപാവനമായ് തീൻല്ലാം
പാ-ടുന്നു സ്തുതികൾ.
- 3. സൃഷ്ടിയെ നിന്തി-ച്ചവനാകും
ദൈവം-മർത്യനായ്
കല്ലന നല്ലി ലോകത്തെ
നന്നായ്-പാലിക്കാൻ.

- 4 ദുശ്യാദുശ്യങ്ങളിലെല്ലാം
മർത്യ-നന്ധികാരം
നല്ലിയ നല്ലവനാം തൃപനേ,
നിന്നെ-വാഴ്ത്തുന്നു.
- 5 മിശിഹാ പെസഹാ രഹസ്യത്താൽ
നിന്നി-ച്ചീ ധരയിൽ
പുതിയൊരു പറ്റുദീസായതിലേ-
ക്കോട്ട-നെല്ലാതും.
- 6 നവലോകത്തിൻ തൃപനായി
വാഴ-ന്നു മിശിഹാ
ശോഭ ധരിക്കുന്നവിലാബ്ധം
വാഴ്-ത്തുന്ന ഗീതം.
- 7 ഭൂലോകത്തെ പുതുതാക്കാൻ
യുദ്ധയെ ദൈവം
കരുവാക്കി ജാതികളിന്നും
മാറ്റി-സ്ഥാപിച്ചു.
- 8 കത്തോടീൻ രക്തം മിശ്രം
നാട്ടിൽ-കൃപ നല്ലി
മിശിഹായുടെ റൂൾമാ നല്ലം
സ്വർഗ്ഗീ-യുറിലിലേം.
- 9 ബേമേലിൽ യാക്കോബൊരുനാൾ
കല്ലാ-ലീ റൂൾമാ
സുചിപ്പിച്ചതു കണ്ടിട്ടവിൻ
നാഥൻ തൻ വഴികൾ.

60 "മരുഭൂമിയിലുയരും നാദം"

- 1 ആഗതനായ" നിബി യൂഹാനോൻ
യുർദാൻ നദിയരികിൽ;
സ്നാനം പ്രാപിപ്പാഞ്ഞതി
യുദന്മാർ ചുറ്റും.
- 2 നിബിയേശായാ കണ്ടവനെ
വണ്ണിച്ചോതിയിടം:
മരുഭൂമിയിലുയരും നാദം
കേൾപ്പിൻ മാനവരേ.
- 3 അത്യുന്നതനാം ദൈവത്തിൻ
പാത-യൊരുക്കിട്ടവിൻ;
അന്ദിനമല്ലാതും കാണും
അഗ്രാഹ്യം രക്ഷ.
- 4 കത്താവിൻ വരവിൻ മുമ്പായ"
എത്തി യൂഹാനോൻ
മാലാഖി നിബി ചൊല്ലിയപോൽ
ഏലിയാ സമ്മായ".
- 5 അന്തോപത്തിൻ പാതകളെ
തേടി-യിറങ്ങിട്ടവിൻ
കണ്ണീരിൽ കഴുക നിങ്ങൾ
മാലിന്യം സർവ്വം.
- 6 വാതിൽ-തുറന്നവനായ" നിങ്ങൾ
പീഠ-മൊരുക്കിട്ടവിൻ
പുക്കൾ കോഞ്ഞൊരു മാലയുമായ"
വാതിൽക്കൽ നില്പിൻ.

- 7 ജീവിതമാകും ദാനത്തിൽ
മുല്യം ദർശിപ്പിൻ;
ഫലമേകാത്തൊരു പാഴ്വൃക്ഷം
നീക്കീട്ടും നാഥൻ.
- 8 കരുണ നിറഞ്ഞവനേ, നാഥാ,
കൈ-കൊൾ-കെൻ ഹൃദയം
കാല്ല്യം വെച്ചുവന്നാരാധി-
ക്കാനായ് വെമ്പുന്നു.
- 61 “മാനവഹൃദയത്തിനാഴം”
- 1 അത്യന്തൻ ഒരുവൻ മാത്രം
ലോകത്തിൽ പ്രിയരേ,
അവനെയൊരാധിക്കേണം
എല്ലാ ജാതികളും.
- 2 നരരുടെ സ്തുതികളും കളിമൺ
ദേവ-ന്മാർ മിതമ്യ
രക്ഷിക്കില്ലൊരു നരനേയും
ആപ-ത്തിൻ നാളിൽ.
- 3 നരരിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്നോർ
ലജ്ജിക്കും നൂനം
മരുഭൂമിയിലെ പുൽക്കൊടിപോൽ
നീങ്ങീട്ടും മർത്യർ.
- 4 അത്യന്തനിൽ ശരണിതരോ
വാക്യപ്പെട്ടവരാം
നീരിൻ തീരത്തുള്ളൊരുവൻ
വൃക്ഷം പോലവരും.

- 5 വേനലടുക്കുമ്പോൾ വൃക്ഷം
വാടില്ലെൻ പ്രിയരേ,
പച്ചപിടിച്ചു തഴച്ചീട്ടും
തിങ്ങും ഫലനിവഹം.
- 6 മാനവഹൃദയത്തിനാഴം
കാണുന്നവനാരോ?
അതീലുദയം ചെയ്യുന്നവയെ
തൂക്കുന്നവനാരോ?
- 7 ദൈവം കാണുന്നനനിമിഷം
മർത്യർ തൻ ഹൃദയം
ഓരോരുത്തരുമഹിക്കും
ദാനം നല്ലന്നു.
- 8 മമഹൃദയത്തിൻ ചിന്തകളെ
തൂക്കുന്നൊരു നാഥാ,
നിനീൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ഹൃദയം
നീയാണെൻ ദൈവം.
- 9 എൻ കുറവുകൾ നീ നീക്കണമെ
ഞാൻ ലോകേ പാപി
നിരവധി തിന്മകളീ ഹൃദയേ
കാണ-ന്നൊരു ദേവാ.
- 10 അന്യായത്താൽ നേടിയവ
കൈവി-ട്ടുകലല്പോ
അവസാനത്തിലവൻ ഭോഷൻ
ആയ്തീരും പ്രിയരേ.

- 11 നിന്നെ തള്ളുന്നവരെല്ലാം മണ്ണിൽ പൊടിയുകും നിന്നിൽ ശരണിതരോ ഒരുനാൾ വിണ്ണിൽ മോദിക്കും.
- 12 സുഖമാക്കണമെന്ന നാഥാ, രക്ഷിച്ചീടണമെ ഓളംതിങ്ങും ജലധിയിൽ നിന്നെന്നെ കരകേറും.
- 13 കത്താവേ നീയെന്നഭയം ആപ-ത്തിൻ നാളിൽ ദൃഷ്ടനെ ദൂരെയകറ്റണമെ രക്ഷിക്കണമെന്നെ.
- 14 ശ്രദ്ധിക്കണമെൻ നാദം നീ ഞാനേകൻ ധരയിൽ നിരവധിയായ" ദൃഷ്ടർ പിറകേ എത്തുന്നുടയവനേ.
- 15 നന്മ വിതച്ചിട്ടെന്തേ ഞാൻ കൊയ്തു തിന്മകളെ നിൻ സൂതിയെൻ നാവിൽ നിത്യം എൻ ചുറ്റും കെണികൾ.
- 16 കത്താവേ, ഞാനീ ധരയിൽ എത്തിനലയുന്നു. നീയെന്നെ വഞ്ചിച്ചെന്ന് നിന്നോടോതുമിവൻ.¹⁴

14 യിരെമ്യാവ് 20:7

- 17 ശക്തി നിറഞ്ഞവനെപ്പോഴും എന്തും ചെയ്യുന്നു ബലഹീനനെയെന്തിനു നാഥാ, പീഡിപ്പിക്കുന്നു.
- 18 സകലരുമെന്നെ നിന്ദിച്ചു എല്ലാനാളിലുമേ നിൻ വചനം മൂലം നാഥാ, ഞാൻ മൃശൻ നാഥാ.
- 19 അനുദിനമെൻ നാഥാ, നിന്നിൽ ഞാനാനന്ദിക്കും ദൃഷ്ടർ ചിതറി നശിക്കുമ്പോൾ നിന്നിൽ എന്നഭയം.
- 20 കരുണ നിറഞ്ഞവനാം നാഥാ, കൈക്കൊൾകെൻ ഹൃദയം എന്നെ നന്നായറിയുന്നോൻ ദേവാ, കൃപചെയ്തു.
- 62 "മിശിഹായിൽ ജീവൻ വെട്ടാം" എതിരേല്ലാനായ" എൻ പ്രിയരേ, നന്നായോടീടാം സീയോൻ സുതയുടെ മണവാളൻ വേഗം വന്നിട്ടും.
- 2 കഷ്ടതയേറും നാളിൽ നാം പിന്മാറീടരുതേ ദീപമെട്ടുക്കണമെല്ലാരുമേ ദീപത്തിൻ നീരും.

- 3 താലത്തുകളെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് ചോരാക്കും നാളിൽ താലത്തുകളും പേറീടാം നാഥനപ്പിക്കാം.
- 4 വാരിധിയിളകുന്നൊരു നാളിൽ ലോകം തെട്ടിടും കാഹള നാദത്തിൻ ശബ്ദം വാനിൽ കേട്ടിടും.
- 5 ശാലേമിൻ ഇപനാഗതനാം നേരം ഭീതികരം ഇപനം ഭീഷ്യവുമൊരുപോലെ കേണീടും നേരം.
- 6 പ്രിയരേ.മരണമടുക്കുന്നു ചോരൻ സമമായി മിശിഹായെ പുണതനവരോ കേഴില്ലാനേരം.
- 7 മിശിഹാ മൃതരെ ഉയർപ്പിക്കും നല്ലും വൻ മക്കടം ശോഭയെഴും സനം ചൂട്ടും ശുദ്ധൻ വന്ദ്യരുമാം.
- 8 അവരുടെ നടുവിലണഞ്ഞീടാൻ ഈശോ, കൃപയേക നിൻ സ്തുതി പാടുന്നവരാകും ദാസക്കരുളീടും.

- 9 ധന്വനിയും നരരെ നാഥാ. ചേക്കു നിൻ സഭയിൽ അജഗണമൊന്നായ് തീരട്ടെ നാഥൻ ആലയിതിൽ.
 - 10 മൃതിയെകാൽക്കീഴിൽ താക്കി വന്ദ്യൻ ജേതാവ് മൃതിയുടെ ഭീകരമാം ശക്തി സ്സീബായിൽ ചേർത്തു.
 - 11 അതിനാലീനിമിഷം പ്രിയരേ, നന്നായ് ജീവിക്കാം മിശിഹായിൽ ജീവൻ വയ്ക്കാം ഓരോ നാഴികയും.
- 63 “മുഴപ്പുദയത്തൊടു നിൻ ഗീതം.”
- 1 നിന്നൊടുരജ്ജുനെൻ വചനം കേൾക്കുന്നവരെല്ലാം നിൻ ഗീതം പാടും നാഥാ നീയെന്നാശ്രയമേ.
 - 2 എന്നിൽ നിന്നൊരു നാളംനിൻ കൈകൾ മാറാതെ നിന്നെക്കൂടാതൊരു നിമിഷം ജീവിപ്പാൻ വഹിയാ.
 - 3 മൃതലോകേ താവകസ്തുതികൾ പാടാനാരുണ്ടു? തവ കൃപയാലെണെ താങ്ങു ജീവൻ നല്ലീടും.

- 4 തവഭവനേയാഗതനാകാൻ
നല്ലേണം കൃപകൾ
ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാഴ്ചകളെ
കൈക്കൊള്ളണമെ നീ.
- 5 “തുണയേകണമെൻ പ്രിയനാഥാ
നീയെൻ രക്ഷകനാം;”
ഓടിയണഞ്ഞൊ നാഴികയിൽ
രക്ഷിക്കൂ കൃപയാൽ.
- 6 മൃതരുടെ ലോകെയണഞ്ഞവനാം
എന്നെ നീ വീണ്ടു
ജീവൻ നല്ലിയെനിക്കുതളി
വീണ്ടും തവ കൃപയെ.
- 7 ഓരോ ദിനവും നീയെന്നെ
താങ്ങുന്നു കൃപയാൽ
ഞാനാനന്ദത്താൽ പാട്ടും
നാഥാ, തവഗീതം.
- 8 ആനന്ദത്തിൻ പുതുവസനം
നീയെൻ ചുറ്റി
തലയിൽ തൈലം പുശിയെന്നി-
ക്കാമോദം നല്ലി.
- 9 മുഴപ്പുഴയത്തോട്ടു നിൻ ഗീതം
നാൾ തോറും പാട്ടും
അവസാനിക്കാത്തൊരു നല്ലി
നിൻ പേർക്കുപിടും.

- 10 അവനെ സ്നേഹിച്ചവരെല്ലാം
കീർത്തിക്കണമവനെ;
വരുവിൻ പ്രിയരാം വഞ്ചലരേ,
ഘോഷിക്കാമവനെ.
- 11 കോപിക്കില്ലവനെനേക്കും
സ്നേഹം നിലനില്പും
തലമുറ തലമുറയോളം താൻ
വർഷിക്കുന്നു കൃപ.
- 12 സായഹ്നേ ദൂഃഖം പകരം-
നെങ്കിൽ-ഭീതിവിട്ടു;
മോദമെഴും പൊൻപുലരിയിതാ
വേഗം ആഗതമാം.
- 13 വിത്തു വിതയ്ക്കും കഷ്ടകരം-
ല്ലാതും ക്രൈശിപ്പു
കറകൾ കൊയ്യുമ്പോളുവരും-
നന്ദിച്ചാക്കുന്നു.¹⁵
- 64 “യുഹാനോൻ സ്നാനം നല്ലി.”
1 യുഹാനോൻ സ്നാനം നല്ലി;
ദുഹാ-മിശിഹാ മേൽ
ആഗതനാകുന്നവനീപ്പോൾ
സ്നാനത്തിൻ സുതരിൽ.
- 15 സങ്കീർത്തനം 30

- 2 നിരവധിയാളുകളിൽ ഒരുവൻ പ്രാപിച്ചു ദാനം അവനിപ്പോൾ ദാനം നല്ല നെല്ലാമർത്യം
- 3 വാഴ്ചപ്പട്ടോൻ നദി യോദ്ദാൻ ആക്കം നാഴികളും മിശിഹാ ഗുപനെ കൈക്കൊള്ളാൻ ആക്കളള-ഭാഗ്യം!
- 4 തീയിലുമാത്താവില്ല മേകം നൂ മശീ-ഹാ സ്നാനം ആത്മശരീരങ്ങൾ അതിന്ദാൻ പ്രാപിക്കും ശുദ്ധി.
- 5 ആദാമേഹൊരു മാലിന്യം നീക്കം സ്നാനജലം ഇതിലലിയാത്തൊരു കുറയില്ല വന്നീടിൻ പ്രിയരേ.
- 6 സ്നാനം ദർശിക്കും ദൃതർ വാഴ്ച നൂ സുതനെ അത്ഭുതമത്രേ നിൻ വഴികൾ അഗ്രാഹ്യം സഖ്യം.
- 7 നീരിൽ സ്നാനം പ്രാപിക്കും നോർ പൂ-കം രാജ്യം; മിശിഹായുടെ മോഹനരാജ്യം പ്രാപിക്കും നൂനം.

- 8 ക്രോബകൾ സ്രോപ്പേന്മാരൊത്തു വാഴ്ച നൂ ഗുപനെ: "സ്നാനം പ്രാപിച്ചവനെ നീ എ-രും സ്തുത്യനഹോ"
- 9 നിന്നിൽ നിദ്രിതരാം ഉതരെ നാഥാ: കൈക്കൊൾക; നിന്നിൽ സ്നാനം പ്രാപിച്ചോർ രാജ്യമെന്തേണം.
- 65 "ശോഭയെഴുന്നൊരു മണവാട്ടി"
 - 1 ധരയും വാനം ഒരുപോലെ വാഴ്ച നവനാകം അത്യന്ത മിശിഹാ ഗുപനെ കീർത്തിക്കുന്നടിയോർ.
 - 2 യോദ്ദാൻ നദിയിൽ വച്ചുരചൻ കാട്ടീ തൻ ശോഭ ശോഭയെഴുന്നൊരു മണവാട്ടി എന്തീ തൻ സവിധേ.
 - 3 ദൃതർ നിത്യം വാഴ്ച നോൻ കൈവം നീയത്രേ. വെറുമൊരു മണ്ണെനാം നിബിയാൻ സ്നാനം പ്രാപിച്ചു
 - 4 സ്നാനം നല്ലെന്നൊരു നാഥൻ പ്രാപിച്ചു സ്നാനം അവനി ധരയിൽ ചൊരിയുന്ന റുഹായിൻ ദാനം.

- 5 യോദ്ദാർത്ഥീരേ ദൈവസുതൻ
വേട്ടു തിരുസഭയെ;
മോതിര ഭൂഷകളാലവളെ
മോദിപ്പിച്ചപ്പോൾ.
- 6 റാഹേൽ പ്രാപിച്ചൊരു രത്നം
പ്രാപി ചു തരുണി
സാരായേപ്പോൽ ശോഭ ധരി-
ച്ചാന-നിച്ചവനിൽ.
- 7 പിതൃസവിയേ തിന്നൊരു ദിവസം
എത്തും മണവാളൻ
മാളിക തീർന്നായ് പോയി
ദൂത-ന്മാരിടയിൽ.
- 8 കറയും ചുളിപ്പും കൂടാതെ
നിത്യം കന്യകയായ്
തീർന്നു മിശിഹാസഭയെ
രക്തത്താൽ തന്നെ.
- 9 പിതൃവലഭാഗൈയാരുനതമാം
സ്ഥാനം നല്ലമവൻ
വാനഗണങ്ങൾ മദ്ധ്യത്തിൽ
വാഴും മണവാട്ടി.
- 10 ഓടിയടുക്കിൻ തൻ സവിയേ
ജീവൻ പ്രാപിപ്പിൻ
പറുദീസാ നല്ലന്നടുയോൻ
രാജ്ഞിക്കായ് മോദാൽ.

- 66 "സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ"
1 ഒരുനാളും വാറാന്തുറവ
നിന്നിൽ നിന്നൊഴുകി
ജാതികളാനിർ പാനം ചെയ-
യുന്ന ഭാഗ്യവതീ.
- 2 നിറകുടമാകുന്നൊരുതനയൻ
നിന്നിൽ നിന്നെത്തീ
ധരയിൽ ചൊരിയുന്ന ദാനം
സ്നേഹത്താലെയവൻ.
- 3 മടയിൽ സ്തന്യം നുകരുന്നോൻ
സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ
താതൻ വലഭാഗത്തമരും
സ്തുത്യൻ വചനം താൻ.
- 4 ദൈവസ്യം കൂടാത്തവനാക
ന്നീരാ ജൻ മിശിഹാ
പുൽകൂടതിരൾ മേവിയവൻ
എത്തും കാലാന്തേ.
- 5 അബരാഹത്തിനു മുമ്പുള്ളോ-
നത്രേ ദൈവസുതൻ
തൻ ജനനം കണ്ടുമോദി-
ക്കുന്ന പിതൃതലവൻ.
- 6 വടിയേന്തിയ നിബിടാർക്കല്ലാം
കാണാ-നാശിച്ചു
ദർശന മിഴിയാൽ ദർശിച്ചോർ
തന്നിൽ നിദ്രിതരായ്.

7 പുതിയൊരു തലമുറയിൻ സുതരാം
നാം കാണുന്നവനെ
കന്യക മറിയാമിൻ സുന്ദര
സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ.

67 "സിറാഹ്" 15-16"

- 1 മാതാവിൻ സമമെത്തുന്ന
വിജ്ഞാനം സവിധേ
അറിവിൻ ഭക്ഷണവും അതുപോൽ
നീരും നല്ലീടും.
- 2 അവളിൽ ചാരുനൈത നരനും
റീഴി-ല്ലൊരു നാളും
അവളേയാശ്രയമായ് വയ്ക്കും.
മത്തുൻ സൂത്യനഹോ
- 3 അവളവനെയാരു വൻ മലയിൽ
വയ്ക്കും മോദമൊടെ
ജനകോടികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
നല്ലും ഔന്നത്യം.
- 4 മോദത്തിൻ മകടം നല്ലും
മായാ-ഞ്ഞൊരു നാമം;
മുവൻ പ്രാപി-ക്കില്ലവളെ
പാപം പേറുന്നോൻ.
- 5 മൃതിയും ജീവനമൊരുപോലെ
നില്ലെന്നു മുൻപിൽ
ജീവൻ പ്രാപിക്കിൻ പ്രിയരേ,
നാഥൻ നീടുന്നു.

6 തൻ സ്നേഹിതരാം നരരെ താൻ
നോക്കുന്ന കൃപയാൽ;
നരരുടെ കർമ്മം മുഴുവനുമായ്
കാണുന്ന നാഥൻ

7 തിന്മ വെറുത്തീ നാഴികയിൽ
പുല്ലാം മിശിഹായെ
ഒരു നരനും വഴിതെറ്റിട്ടുവാൻ
കാംക്ഷി-ക്കില്ലടയോൻ.

8 നരരുടെ തിന്മകളാൽ നഗരം
തീരും ശൂന്യമായ്
നന്മപ്രവർത്തിപ്പുവരാലോ
ഔന്നത്യം കൂടും.

9 പാപം ചെയ്യുന്നൊരു ജനത
നേട്ട-ന്നു നരകം
മുഴുത്ത കൂടിയ സോദോമിൽ
വീണുഘോരാഗ്നി.

10 കൃപയും കോപവുമൊരുപോലെ
പേറുന്ന നാഥൻ
നല്ലവർ കൃപ പ്രാപിക്കുന്ന
ദൃഷ്ടർ തൻ കോപം.

11 കടമെല്ലാം പേറുന്നടയോൻ
കാരുണ്യക്കടലാം
ദൃഷ്ടതയിൻ മദ്ധ്യത്തിലവൻ
കൈകൾ നീക്കിടും.

12 കൗലപാതകിയാം നരനാരുനാൻ
പ്രാപിക്കും ശിക്ഷ
നരനെ വേദനയേല്പിച്ചോൻ
വെന്തിട്ടും തീയിൽ.

13 ധരയെ ഒരു നോട്ടത്തിലവൻ
കാണ-നൂ നന്നായ്
തലമുടിപോലും എണ്ണനോൻ
സ്തുത്യൻ വസലരേ.

14 ഞെട്ടുന്നു ഭൂവാസങ്ങൾ
നാഥൻ നോട്ടത്തിൽ
ചിത്തിച്ചിട്ടുവിൻ വസലരേ,
കാരുണ്യം തേടിൻ .

15 അവനെയാറിയുന്നവനാരോ
ആ മന്ത്യൻ സ്തുത്യൻ
അവനെത്തള്ളുന്നവരെല്ലാം
തീയിൽ വെന്തിട്ടും.

16 ധരയെ നന്മകളാലുടയോൻ
നിർമ്മിച്ചൊരു നാളിൽ
ധരയിൽ പണിചെയ്യാനായി
സൃഷ്ടി-ച്ചു നരരെ.

68 "സ്നാനജലത്തിൻ നീരുവ"

1 ആദാമിനായ് സ്നാനത്തെ
സ്ഥാപിച്ചോൻ സ്തുത്യൻ
അതിൽ മുഴുകുന്നവരെല്ലാം
രാജ്യം പ്രാപിക്കും.

2 സ്നാനജലം നല്ലം വസ്ത്രം
പ്രാപിക്കിൻ പ്രിയരേ,
റുഹായാം നൽ ഭാനത്തിൻ
വസ്ത്രം മോദകരം.

3 തീയിൽ സ്നാനം നല്ലനോൻ
മ്ശീഹായാകുന്നു
ആത്മാവാകും അഗ്നിയെ നാം
പ്രാപിച്ചിടേണം.

4 'ദൈവത്തിൻ കഞ്ഞാടിവനെ'-
നോതീ യൂഹാനോൻ
അതുവഴിയവനെല്ലാവരും
കാട്ടി മിശിഹായെ.

5 സ്നാനജലത്തിൻ നീരുവ
മായ്ക്കു-നൂ കറകൾ
ആദം നല്ലിയ ഭാനവുമെ-
ല്ലാ കൈയ്"പ്പും മായ്ക്കും.

6 ഏലീശാ യൂദാൻ നീരാൽ
നാമാനേകി സുഖം
സ്നാനത്തിൻ മുൻ സൂചനയാ-
ണീ സൗഖ്യം പ്രിയരേ.

7 കടലിൽ സ്നാനം പ്രാപിച്ചു
യിസ്രായേൽമക്കൾ
ആ ജലമവരുടെ ഹൃദയത്തിൻ
പാപം പോക്കീല്ലാ!

8 കഴുകണമെൻ പാപം ഇപ്രണേ,
കാരുണ്യാബ്ബിയിൽ നീ
മോദമെഴുന്നൊരു പന്നിമഞ്ഞു്
വീഴ്ത്തെൻ ശിരസ്സിനേൽ.

69 “സ്നേഹം”

- 1 ഈ ലോകത്തിനയിർ നല്ലം
തത്ത്വം ചൊല്ലിട്ടവിൻ
നിബിമാരും ശ്രീഹരമൊരുപോൽ
ഓതുനു സ്നേഹം.
- 2 സ്നേഹം കൂടാത്തവയാകും
ജ്ഞാനം-വ്യർത്ഥമഹോ
പ്രവചനവരവും നിഷ്ഠലമാം
സ്നേഹം-ത്തിൻ കാവിൽ.
- 3 സ്നേഹം വേദനയേല്ക്കുന്നു
കാരുണ്യം കാട്ടും
നന്മയിൽ സ്നേഹം മോദിക്കും
എല്ലാ-മേല്ക്കുന്നു.
- 4 പ്രവചനവരവും ഭാഷകളും
ഇല്ലാ-തായ് തീരും
ജ്ഞാനം മാറിപ്പോയിട്ടും
സ്നേഹം നിലനില്ക്കും.
- 5 പ്രിയശിഷ്യർക്കായ് പ്രിയനാഥൻ
നല്ലി സന്ദേശം
എൻ സുവിശേഷം സ്നേഹമഹോ
സ്നേഹി-ക്കിൻ നിങ്ങൾ.
- 6 സ്നേഹത്താൽ മേവുനീശൻ
അത്യന്ത സപദ്യേ
താതന്നമതുപോൽ പ്രിയസുതനും
റുഹായും ഒരുപോൽ.

- 7 സ്നേഹത്താലീശൻ ഒരുനാൾ
ലോകം-നീക്കിച്ചു
സ്നേഹത്താൽ തന്നെ ധരയിൽ
വിട്ടു-വസുലനെ.
- 8 സ്നേഹത്താലവനൊരു നരനായ്
ഏറ്റം-വേദനകൾ
സ്നേഹത്താലവനൊരു കുരിശിൽ
തുങ്ങി-കാൽവരിയിൽ.
- 9 സ്നേഹം ധരയിലുയർത്തിടാൻ
റുഹായെത്തിയിതാ
സപദ്യേയിരിശിലേം നഗരേ
സ്നേഹം-താൻ നിയമം.
- 10 സ്നേഹത്താൽ മാനവ ഏദയേ
വാ-ഴന്നു ദൈവം
നരരുടെ മദ്ധ്യേ മരുവീട്ടു-
നീശൻ സ്നേഹത്താൽ.
- 11 മിശിഹാ ശിഷ്യർക്കായ് നല്ലി
അത്യന്ത നിയമം
നരരെല്ലാം സോദരരത്രേ
സ്നേഹി-ക്കെല്ലാതും.
- 12 നമ്മുടെ താതൻ ഒരുവനഹോ
നാമെല്ലാം മക്കൾ
അതിനാൽ ഒരുപോൽ നരരെല്ലാം
സ്നേഹം-കാട്ടേണം.

13 “ദൈവം സ്നേഹമഹോ പ്രിയരേ,”
ചൊല്ലി യുഹാനോൻ
സ്നേഹം മേവുന്നൊരു ഭവനേ
മേവുന്ന ദൈവം.

14 സ്നേഹം വളരുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം
താഴേയ്ക്കാകട്ടെ
ധരയിൽ പരദീസാ പണിയും
തത്ത്വം സ്നേഹമഹോ.

15 സ്നേഹം കൂടാ-ത്തൊരു വാസം
സത്യം നരകമഹോ
സ്നേഹത്തിൽ മേവുന്നവരോ
മേവുന്ന സ്വർഗ്ഗം.

16 ലോകത്തിൽ നാഥൻ നട്ട
സസ്യം സ്നേഹമഹോ
അശുതാൻ മാനവരുടെ മരവും
ഓടാം അശുനേടാൻ.

17 വേലികൾ കെട്ടുന്ന മർത്യർ
തമ്മിൽ കലഹിക്കാൻ
മിശിഹാ വേലികളെ മാറ്റി
സ്നേഹം വിതറിയിതാ.

18 സ്നേഹത്തികമാം ജഗദീശാ,
സ്നേഹം ചിന്തണമെ
റുഹായാം ദാനം തരണം
ശാന്തി-ഹൃദയത്തിൽ.

19 സ്നേഹത്തിൻ പിറകേയോടാൻ
അദ്ധ്വാനിച്ചിടീൻ
പ്രവചനവരവും പ്രാപിക്കാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കീൻ പ്രിയരേ.

20 തിരുസഭയെ പണിചെയ്യിക്കാൻ
അദ്ധ്വാനിച്ചിടീൻ
റുഹായാം ദൈവം നല്ലൊ
ദാനം പ്രാപിപ്പീൻ.

70 “സ്ത്രീബാധയെൻ കൈയിൽ”

1 യുദകലത്തിൻ നേതാവായ
ജാതം ചെയ്തോനേ
മർത്യകലത്തിൻ ശിരസ്സായി
തീൻ നീയില്ലാൾ.

2 ലോകം മുഴുവൻമൊരുപോലെ
രാജതപം പേറും
അത്യന്തനാം ദൈവത്തിൻ
പുത്രൻ സ്തുത്യനഹോ.

3 മൃതിയെ മൃതിയാൽ തോല്പിച്ചാൻ
ആദാമിൻ സുൻ
കന്യകയാകും ഹവ്വയിൽ
നിന്നും ധരയെത്തി.

4 നവമാം ആദാമായ തീൻ
ഹവ്വയ്ക്കേകി സുഖം
നരനെ പരദീസയിലാക്കി
ഉത്ഥാനത്താലെ.

- 5 പാവത്തിൻ കഠിനം ഭാരം
ശ്രീശിൽ ചേത്തോന്നേ
നരരവിമോചന-മേകിയവൻ
ജേതാവേ, സ്തോത്രം.
- 6 കടലിനടയവനെ ദേവാ,
ഞങ്ങൾ വൻ കടലിൽ;
കടലിൻമീതെ നടന്നവനെ
വന്നീടണമിപ്പോൾ.
- 7 തിരമാലകളെഴുതുന്ന നീ
രക്ഷിക്കണമിപ്പോൾ
നിരവധിയോളങ്ങൾ ഉയരു-
ന്നെൻ മീതേ നാഥാ
- 8 നിരവധി രോഗത്താൽ വലയും
ജാതിക്കേക സുഖം
മുറിവുകൾ കെട്ടുന്നൊരു വൈദ്യോ,
കാരുണ്യം ചെയ്തു.
- 9 തലയിൽ തൈലമൊഴിക്കേണം
വാനത്തിൽ നിന്നും
നിൻ കൃപയിൻ മഞ്ഞാലിവിടെ
മോദം വർഷിക്കും.
- 10 പുതിയൊരു വസനത്താലെനെ
നാഥാ, പൊതിയുക നീ
മകുടം ശിരസ്സിൽ വയ്ക്കുക നീ
കാരുണ്യം ചെയ്തു.

ഭാഗം 3

രീതി:-“ പുലർകാലേ ഗിരിമുകളിൽ മുൾ”
(യാമപ്രാർത്ഥന: സുധൻ പ്രഭാതം)

71 “അപ്രേമിൻനിന്നും”¹

- 1 ജനനത്താൽ പുതുജീവൻ തന്ന
ജനനവിഹീനൻ മിശിഹായേ,
ചൊരിയണമേ നവജീവൻ ധരയിൽ
ആഗതമായ² ധരയിൽ സുദിനം
ശോഭ നിറഞ്ഞൊരു പുണ്യദിനം
മോദം തിങ്ങി നിറഞ്ഞ ദിനം
സസൃഷ്ടതാദികൾ പൂവിട്ടു
പാടുമ്പുഴയരേ പറവകളും
മാനവർ വാനോർ ഉയരാഴേ.
- 2 ഈ സുദിനം ശോഭയുടാലയമേ
കഴുകണമടിയാരേ കൃപയാൽ
പൃശണമേ മോദത്താൽ തൈലം.
കറവുകളു നവയിയുള്ളുവരേ
കൃപയാൽ കോരിയെടുക്കണമെ
വിജ്ഞാനം പകരണമിപ്പോൾ
വിജ്ഞാനം പകരണമിപ്പോൾ
നിൻ കൃപയെനെ കാക്കേണം
ദുഃഖാമുകളിനെത്തേണം.

1 cf. St Ephrem, Hymn to Christ csc0223. p-113-116

3 ഉയരത്തിന്നീ ധരയിൽ വന്നു
വിജ്ഞാനത്തികവാം നാഥൻ
കണ്ടെത്തി വിലയേറിയ രത്നം.

ചെളിയിൽ പുണ്ടൊരു രത്നത്തെ
കഴുകിയെടുത്തു കരുണാബ്ധി
മൃതിയാൽ വാങ്ങി പറ്റുദീസാ

ഉയരാഴങ്ങൾക്കധിപധിയായ്
മേലുയരേ കയറിപ്പോയി
നന്മ നിറഞ്ഞവനാം മിശിഹാ

4 പറ്റുദീസാ നരൻ തുറന്നവനേ,
താക്കോൽ പേറുന്നധികാരി
ചിന്തണമേ ഉയരേണം ദാനം.

അപ്പിക്കടിയൊരുടെ കാഴ്ച
പാപവിമോചനമേകണമെ
കൈകൊള്ളണമെൻ കണ്ണീർ നീ

പ്രാർത്ഥനയാഗമതായ് കാണു
അനുദിന ജീവിത ക്ലേശങ്ങൾ
അപ്പിക്കുന്നിത വേദിയിതിൽ.

5 നിബിമുശാ നിയമിച്ചൊരു കൂട്ടം
മോചിച്ചില്ലാലമുറുലം
പാപത്താൽ ക്ലേശിച്ചെല്ലാരും.

സ്നേഹത്താൽ മിശിഹാ നല്ലം
മോചനമുനത ശ്രേഷ്ഠതമം
സ്വസ്തുസുതന്മാരാക്കുന്നു.

പറ്റുദീസാ നരനായ് പകരം
ഉന്നതവേദി മനോഹരമാം
റുജ്ജാ റുഹായുടെ നിഴലും.

6 “അപ്പിക്കാൻ ആരടവിടെന്റുല്ലാ?”
ചോദിച്ചു സാറാ തനയൻ
“ദൈവമൊരു-ക്കീട്ടും ബലിവസ്തു”

അപ്പകനപ്പിതമായിവിടെ
കാഴ്ചകൾ കൈകൊള്ളും വ്യക്തി
കാഴ്ചയതായ് ഗോതുൽത്തായിൽ.

സഭയുടെ ബലിയെൻ പ്രിയനാഥാ
കൈകൊള്ളണമെ കൃപയാലെ
മർത്യക്ഷതമാനം ~~മർത്യ~~ ~~മർത്യ~~

7 കന്യാവേ, ശൂന്യ ചെമ്മീൻ മാർന്ന
ദൃഷ്ടന്മാരാം കൂട്ടത്തെ
ചിതറിക്കൂ-ദൈവിക കൃപയാലെ.

ജ്വാല ധരിച്ചവരാം നിരകൾ
കേൾക്കുന്നാജ്ഞകളുരനിമിഷം
ധീരത ചെയ്യുന്നീ ധരയിൽ.

കേൾക്കണമെൻ യാചന നാഥാ.
മോചിക്കു നിന്നടിയാരെ
ദൃഷ്ടന്മാരുടെ പിടിയീനും...

8 കന്യാവേ, കാണുന്നെല്ലാം നീ
അറിയുന്നടിയൊരുടെ കറകൾ
തിനകളിൽ ജീവിക്കണെങ്ങൾ

ശിക്ഷിക്കരുതേ ധരയെ നീ
അഗ്നിയിറക്കരുതീ ധരയിൽ
കാരണ്യം നീ മാറ്റരുതേ

ദൂതനെയിവിടെയയയ്ക്കണമെ
നിൻ സുതരെ നീ മോചിക്കൂ.
ദൃഷ്ടനെ ദൂരെയകറ്റണമെ.

9 കന്താവേ, അറിയാതപരാധ
 ചെയ്തവരാണീ മർത്യഗണം
 പ്രാത്ഥിച്ചു-നീ കരിശിൻ മുകളിൽ.
 പാപത്താൽ ശിക്ഷിക്കരുന്തേ
 ദൃഷ്ടുനായേല്പിക്കരുന്തേ
 കൊലപാതകികളെയോടിക്ക.

വേദനയാൽ കരയുന്നടിയർ
 ഇടവക കേഴുന്ന നാഥാ
 വിട്ടതൽ ഞങ്ങൾക്കായ് നൽകൂ.

10 മൃതിയീനും മോചിക്കാൻ വന്ന
 ഉന്നതനാമെൻ കന്താവേ,
 മോചിക്കൂ-നീന്റെ ജനത്തെ നീ,
 ദൃഷ്ടന്മാരും മർത്യഗണം
 രക്തം ചിത്തും മർത്യഗണം
 ഹീനത ചെയ്യും മർത്യഗണം

നീന്റെ ജനത്തെ അമയ്ക്കുന്നു
 തോക്കിൻ മുമ്പിൽ നിന്നു
 വിട്ടതലിവുകായ് നല്ലിടാ.

11 നീയെല്ലാം അറിയുന്നവനാകെ
 മോചിക്കല്ലോ കരുണയും
 നാടിന്റെ ബഹുലമതാം പീഴയും.
 നിന്നെ പിട്ടിവരോടിയിതര
 നിന്നെ മറന്നീ ഭോഷന്മാർ
 തിന്മകൾ നിരവധി ചെയ്തടിയാർ.

കണ്ണീർ നൽകൂ കരുണാബ്ലേ
 കഴുകൂ കറകൾ കന്താവേ,
 വിട്ടതലിവുകായ് നീ നൽകൂ.

12 ഉയരാഴ-ങ്ങൾക്കധിപതിയാകും
 ഉന്നതനാമെൻ സദ്യേശാ
 ഉയരേനും ദൂതരെത്തിക്കൂ.

ദൃഷ്ടുരെയൊട്ടിപ്പായിക്കൂ
 ചിതറിക്കവരുടെ അസ്സങ്ങൾ
 അവരുടെ ഓമ്മ് നശിക്കട്ടെ;

ഇസ്രായേൽ മോദിക്കട്ടെ
 പറ്റുദീസാ പ്രാപിക്കട്ടെ
 വിട്ടതൽ നിത്യം നേടട്ടെ.

72 "അല്ലണം"

1 പാവനമാം ഈ ബലിപീഠത്തിൽ
 സാതപിക ബലികളുണച്ചീടാൻ
 വെണ്മയെ നി-ക്കേണമെ നാഥാ

അതിപരിശുദ്ധിയുടാലയമാം
 തവ സവിയേ നോക്കുന്നതിനായ്
 മടി കാട്ടുന്ത-ദൂതന്മാർ.

കഴുകണമേയെന്നെ കൃപയാൽ
 യോഗ്യതയേകണമെ നാഥാ
 മനസ്സാക്ഷിയെ നിർമ്മലമാക്കൂ.

2 പാവനനാം ത്രിയേകൻ ദൈവം,
 കൈക്കൊള്ളണമീ കാഴ്ചയെ നീ
 പാപികളാ-മടിയാരിൽനിന്നും.

എൻ ഹൃദയം നീ മാങ്ങേണം
 ശക്തിയെന്നിട പകർന്നിടണം
 എൻ സ്നേഹിതരെ വാക്കേണം.

ഈ ബലിയപ്പിക്കുന്നവരാം
നിൻ സുതരുടെ പാപം നീക്കി
നല്ലിടണമെ യാചനകൾ

3 ഈ ബലിയിൽ കൊടുക്കുന്നടിയങ്ങൾ
കന്യകയാം മാതാവിനെയും
സഭ സുതരാം- മൂത്തരാമെല്ലാരേം

താതൻ തോമ്മാ ശ്ലീഹായേം
ഈ ബലിയപ്പിക്കുന്നവരേം
ഈ ദിവസത്തെ വീശുവനെയും

ബന്ധുക്കളെയും സോദരരേം
പ്രാർത്ഥന യാചിപ്പവരെയും
കൃപചെയ്ത് നാഥാ, ഇവരിൽ നീ.

73 "ഇതുതാൻ നിബിമാരുടെ മൊഴിയും" 2

1 പിതൃസവിയേ പോകുന്നു പുത്രൻ
ഭവനമൊരുക്കാനായ്തന്നെ
പോയതുപോൽ വേഗം തിരികെ വരും

ചഞ്ചലമാനസരാകരുതേ
വിശ്വാസത്തിലുറച്ചിട്ടുവിൻ
കല്പന നന്നായ് കാത്തിട്ടുവിൻ

സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശത്തെ
ധരമുഴവൻ വിതറിൻ പ്രിയരേ,
എൻകൃപ നിങ്ങളെപ്പോലെത്തുണ്ടു്.

2 പിതൃസവിയേ നിന്നെൻ റൂഹായെ
വേഗമയത്യാമെൻ പ്രിയരേ,
ദാനത്തിൻ പുണ്യതയവനത്രേ

2 യോഹന്നാൻ 14:15

സത്യത്തിൻ റൂഹായെല്ലാ
വഴികളുമെന്നും കാട്ടീടും
ശക്തിപകർന്നു തരുവേഗം

അവനെ ലോകമറിഞ്ഞില്ല
നിങ്ങളിലാറുഹാ വാഴും
അവനിൽ നിങ്ങളുമായിട്ടും.

3 ദൈവസുതൻ താതനിൽ മേവുന്ന
നാമാ ദൈവസുതൻ മടിയിൽ
ദൈവസുതൻ നമ്മിലുമതുപോലെ;

മുടിചൂടിക്കുന്നു റൂഹാ
കൃപകൾ ചൊരിയുന്നതന്തേനും
പറുദീസാ പണിയുന്നതന്തേനും;

ശാന്തി പരക്കുന്നു ധരയിൽ
സ്നേഹം തിങ്ങുന്നു ധരയിൽ
പുതിയാകാശമിറങ്ങുന്നു.

4 ഉന്നതമോ മുന്തിരിവള്ളിയതാം
ഈശോ തൻ താതൻ തോട്ടം
സൂക്ഷിക്കും കഷ്ടകനാകുന്നു.

ഫലമേകാത്തവയെ താതൻ
നീക്കുന്നു ദയകൂടാതെ
ഫലമേകുന്നവയെ നന്നായ്

ഫലമേകാനായ് വെട്ടുന്നു;
സുതനിൽ മരുവുന്നവരെല്ലാം
ഫലമേകുന്നല്ലായ്തോഴും.

5 സുതനിൽ മേ-വിടാത്തവയെല്ലാം
വെയിലിൽ വാടിക്കരിയുന്നു
അവ തീയിൽ വെന്തു നശിക്കുന്നു.

സുതനിൽ വരുവിടിൻ പ്രിയരേ,
തവ വചനം കാത്തിടണമെ,
സ്നേഹത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടുവിൻ.

ഫലമണിയുന്നതു വഴി നിങ്ങൾ
കാട്ടിൻ മമ വത്സലരായി
താതൻ കൃപചൊരിയും നന്നായ്.

- 6 പ്രിയതാതൻ സുതനെ സ്നേഹിപ്പൂ
സുതനോ നരരെ സ്നേഹിപ്പൂ
സ്നേഹത്താ-ലീയലകം നിൽപ്പൂ
കല്പന കാക്കുന്നവരല്ലാം
സ്നേഹത്തിൽ മേവീടുന്നു
സോദരനായ് ജീവൻ വയ്ക്കും.

ഇതിലും വലിയവയില്ലിവിടെ
ഇതുതാൻ നിബിമാരുടെ മൊഴിയും
നിൻ സ്നേഹം ചിന്തണമീശോ.

74 "ഉപമകൾ" (മത്തായി)

- 1 ദൈവസുതൻ സുവിശേഷം വിതറി
ലോകത്തെല്ലാമതു വീണു
നല്ല നിലത്തു പുഷ്പിച്ചെപ്പൂട്ടു.
വഴിയിൽ വീണവ കിളിതിന്നു
പാറയിൽ വീണതുണങ്ങിപ്പോയ്
മുള്ളിൽ വീണവ തെങ്ങിപ്പോയ്.

നൂറുമടങ്ങായ് നല്ല നിലം
ഫലമേകീ കഷ്ടനായി
അതിൽ മോദിക്കുന്നു താതൻ.³

3 മത്തായി 13:3-9

- 2 വയൽ സമമാണെൻരാജ്യം പ്രിയരേ,
വിത്തു വിതച്ചു സ്വസ്തിയൻ
കിരയിൽ ദുഷ്ടൻ കളയും വിതറി.
വളരുന്നവരണ്ടും ഒരുപോൽ
കാലാന്ത്യം വരെയെൻ പ്രിയരേ,
കൊയ്ത്തരിവാളെത്തും സമയം

കളകൾ തീയിലെറിഞ്ഞീട്ടും
അറയിൽ കൂട്ടും ധാന്യങ്ങൾ
മോദിച്ചീടും സ്വസ്തിയർ.⁴

- 3 സുവിശേഷം കടുകീൻ മണിപെടലാം
കാഴ്ചയിൽ ചെറുതത്രേ കടുക്
ഉടമസ്ഥൻ -വയലിൽ വിതറിയതു്.

അതുലോകം തിങ്ങുന്നോരുവൻ
ഉത്തമരമായ് തീരുന്നോരുനാൻ
പറവകളെത്തുന്നൂ ശിഖരേ.

മൃഗജാലങ്ങളതിൻ തണലിൽ;
ധരയിൽ തണലതു വിതറുന്നു
മോദിക്കുന്നതിൽ മത്സ്യഗണം.⁵

- 4 പുളിമാവിൻ സമമത്രേ രാജ്യം
ചെറുതെങ്കിലുമലകം മൂഴുവൻ
പുളിമാവായ് -വത്തിച്ചിട്ടമതു്.

ധരയുടെ ലവണം സുവിശേഷം
ധരയുടെ ദീപം ദൈവസുതൻ
പ്രിയയാം തിരുസഭയും അതുപോൽ.

4 മത്തായി 13:24-30

5 മത്തായി 13:31-32

സന്ദേഹം വിതരണം ഈ ധരയിൽ
ഇവിടെൊരു പറ്റുസോ പണിയാം
സപ്തീയോന്നതമാം നഗരം.⁶

5 ഒരു വയലിൽ കാണപ്പെട്ടവയാം
വിലകൂടിയ നീധിയെൻ വചനം
അതു കാണേമാൻ എല്ലാം വില്ലുന്നു.

വാങ്ങുന്നു വില നല്ലീയവൻ
തീക്കുന്നു നീധി സപത്തമതായ്
മോദിക്കുന്നവനെനേക്കും.

പ്രിയരേ, ഇതു ജീവൻ നല്ലം
അത്യുന്നതമാം നീധിയത്രേ
എല്ലാം വിററതു വാങ്ങീടാം.⁷

6 വിലയേറും രത്നം തേടുനോൻ
സമമോടിൻ പ്രിയ വസ്തുലരേ,
അവനെല്ലാം വിററതു വാങ്ങുന്നു.

അതു മോദം പകരുന്നള്ളിൽ
ജാല പകന്നിട്ടുമെല്ലാടോം
മൃതിയിൽ നിന്നുയിരേകീടും.

ഉന്നതവാതിൽ തുറന്നു തരും
ഉന്നതമാമൊരിരിപ്പിടവും
ശോഭയെഴുന്നോരു മകുടമതും.⁸

7 വസ്തുലരേ, സുവിശേഷം വലപോൽ:
മുക്കുവനതു കടലിൽ വീശി
തിങ്ങിയതിൽ-മത്സ്യകൂട്ടങ്ങൾ.

- 6 മത്തായി 13:33
- 7 മത്തായി 13:44
- 8 മത്തായി 13:45-46

തീരത്തെത്തും നേരത്തിൽ
നല്ലവ പാത്രങ്ങളിലിട്ടു
തീയവ കടലിലെറിഞ്ഞുടയോൻ.

കാഹളനാദത്തിൻ നാളിൽ
നല്ലവർ മണവറയിൽ ചേരും
ദൃഷ്ടർ തീയിൽ വെന്തിടും.⁹

8 ദൈവികമാം രാജ്യവലിയവനാർ?
ചോദിച്ചു പ്രിയ ശിഷ്യന്മാർ
മിശിഹായോടെ ശിശുവിനെയേന്തി

സപയമെളിയവനാകുന്നവനാം
ശിശുപോലാകാത്തവരാതം
കയാറില്ലെൻ പ്രിയ രാജ്യത്തിൽ

മെ രാജ്യത്തിൽ വലിയവനാം
ഇവനെ കൈക്കൊള്ളും മുർത്യൻ
കൈക്കൊള്ളുന്നെന്നെ നൂനം.¹⁰

9 ഭവനത്തിന്നുടയവനെഴുന്നേറു
വയലിൽ പണിചെയ്യാനായി
ദാസന്മാരേ തേടിപ്പോയി.

ദിവസകൂലി പറഞ്ഞൊത്തു
വയലിലയച്ചു ചിലരെയവൻ;
ചിലരെ മധ്യാഹ്നം സമയം

കൂലികൊടുക്കും നേരത്തിൽ
ഒരുപോലെല്ലാക്കും നല്ലീ
ദാനം നല്ലനോരുടയോൻ.¹¹

- 9 മത്തായി 13:47-50
- 10 മത്തായി 18:1-5
- 11 മത്തായി 20:1-16

10 ഒരു നാളിൽ മൂന്നിരീ നട്ടൊരുവൻ
 കഷ്ടകരമെ ഏല്പിച്ചവയെ
 യാത്രയ്ക്കായ്-പോയ്ക്കരൊരിടത്തിൽ.
 മലകാലമണഞ്ഞൊരു നേരം
 ദാസന്മാരെയെച്ചുടയോൻ
 കഷ്ടകരവരെ മറ്റിച്ചു.
 സുതനെത്തീയവരുടെയരികിൽ
 അവരവനെ കുരിശിൽ തൂക്കി
 പ്രതിഫലമവർ പ്രാപിച്ചീടും.¹²

11 സദ്യയൊരു-കീ ഉടയോനൊരുനാൾ
 സ്നേഹിതർ വന്നില്ലാവേനേ
 അവനല്ലോൾ ജാതികളെ ഭേടി.
 മണവറ ജാതികളാൽ തിങ്ങി
 മണവറ വസനം കൂടാത്തോൻ
 പുറമേ തള്ളപ്പെട്ടപ്പോൾ.
 തടോമാവസനം പ്രിയരേ.
 മണവറയിൽ പുകാനായി
 അദ്ധ്വാനിക്കാം അനനിമിഷം.¹³

12 വരനെ കാ-അവരാം കന്യകമാർ
 സമമത്രേ ദൈവികരാജ്യം
 എണ്ണയെടു-കേണം വസലഭരേ
 "എത്തുന്തു മണവാളനിതാ"
 ആരവനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ
 എണ്ണയെടുത്തോൻ മോദിക്കും.

12 മത്തായീ 21: 33-41
 13 മത്തായീ 22: 1-14

ഭോഷന്മാർ വേദിച്ചീടും
 വാതിൽ തുറക്കില്ലാ നാളിൽ
 അതിനാലുണരിൻ വസലഭരേ.¹⁴

13 യാത്രയ്ക്കായ് പോയൊരു ശ്രേഷ്ഠനൻ
 ദാസരെയരികിൽ വിളിച്ചവനെ
 എല്പിച്ചു-യോഗ്യമതാം കാര്യം
 ഒരുവനൊഴി ചെല്ലാവരുമോ-
 കാര്യം യോഗ്യമതായ് ചെയ്തു
 ഒരുവൻ പുഴയിൽ പുകുടിയനം.
 നരനെത്തുമനൊരു നാഴികയിൽ
 നരരാമനിച്ചീടുന്നു
 ഭോഷൻ കേണ കരഞ്ഞീടും.¹⁵

14 ദൈവസുതൻ ആഗതനാകുമ്പോൾ
 ജനതതികൂടും തൻചുറ്റിൽ
 അവനവരെ രണ്ടായ് മാറ്റീടും
 സ്നേഹത്തിൽ ജീവിച്ചവരും
 സുതനായ് ഹൃദയമണച്ചവരും
 കഷ്ടത നിരവധിയേറ്റവരും
 വലഭാഗത്തായ് മോദിക്കും
 ദുഷ്ടർ തിയിൽ വെന്തീടും
 ഗൃപനേയെന്നിൽ കനിയണമെ.¹⁶

14 മത്തായീ 25: 3-13
 15 മത്തായീ 25: 14-30
 16 മത്തായീ 25: 35-41

75 “ഉയരാഴങ്ങളുള്ള നവനാർ?”

1 ഉപദേശം ചൊല്ലുന്ന സീറാഹ്¹⁷
വിജ്ഞാനത്തിൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽ
കേൾക്കുവീണൻ വത്സല സോദരരേ

ജീവൻ പ്രാപിക്കും വഴികൾ
സത്യത്തിൻ വലുതാം സാക്ഷ്യം
ദൈവിക വെളിപാടിൻ വഴികൾ

കാട്ടുന്ന ഞാനീ നിമിഷം
കേൾക്കണമഖിലരുമൊരുപോലെ
കൃപ പ്രാപിച്ചിട്ടും നൂനം.

2 വിജ്ഞാനം ഉയരേണത്തൂനം
വിജ്ഞാനത്തികവാണ്ടയോൻ

ശ്ലീഹർമേൽ വന്നു വസിച്ചൊരു നാൾ
ഉയരാഴങ്ങളുള്ള നവനാർ?
മണലിന്നെണ്ണമറിഞ്ഞവനാർ?
മലയുടെ തൂക്കമറിഞ്ഞവനാർ?

നിത്യരൂപത്തിൻ ദിവസങ്ങൾ
തേലാകാശജ്വാലകളും
എല്ലാമറിയുന്നോടെയോൻ.

3 വിജ്ഞാനം ദൈവത്തിൻ സത്ത
സൃഷ്ടിക്കെല്ലാം മുമ്പുള്ളാൻ
എന്നന്നും നിലനില്ക്കുന്നവനും.

അവനെയറിയുന്നോൻ ജ്ഞാനി
ദൈവഭയം ജ്ഞാനാരംഭം
സ്നേഹിതനതു പ്രാപിക്കുന്നു.

17 സീറാഹ് 1:4

സൃഷ്ടികൾ പേറുന്നതമാം
ജ്ഞാനത്തിൻ ചെറു കിരണങ്ങൾ
വാഴ്ത്തുന്നവയെല്ലാം നിന്നെ.

4 ദൈവഭയം മാഹാത്മ്യം പകരും
കള്ളിൻ കളിരു പകർന്നിട്ടും
മുഖശോഭ വർദ്ധിച്ചിട്ടും.

ആനന്ദത്തിൻ മകുടമതു്
ഏദയത്തിൻ വലുതാം മോദം
സൗഭാഗ്യത്തിൻ പൂണ്ണതയും.

അവസാനിക്കാത്തൊരു രാജ്യം
മൃതിരഹിതമതാം ജീവിതവും
മണവറയുള്ളിലെ വാസമതും.

5 ദൈവഭയം വിജ്ഞാനാരംഭം;
ജീവൻവഴി പകരുന്നിവിട്ടും;
ഉയരേണം കൃപയെത്തിച്ചിട്ടും.

ജ്ഞാനഫലങ്ങൾ നിരവധിയാം
നരനതു തൃപ്തി വരുത്തുന്ന
ഭവനം കൃപയാൽ നിറയുന്നു.

ശാന്തി മനസ്സിൻ പകരുന്ന
ദേഹാരോഗ്യം നല്ലന്ന
ശിരസ്സിൽ മകുടം ചൂട്ടുന്നു.

6 ദൈവഭയം ജ്ഞാനത്തിൻ തായ്വേർ
ശാഖകൾ ദീർഘമതാം ജീവൻ
പുറദീസാ തന്നിലെ ജീവതരം

ദൈവത്തിൻ സവിധേയണയു
അവനെയാരായിച്ചിട്ടു
ജ്ഞാനം പകരുമവൻ നന്നായ്.

വാടാനം നിറവേറ്റുവൻ
താഴ്വയിൽ കൃപകൾ ചൊരിയുവൻ
ഓടിയടുക്കിനവന്നരികിൽ.

7 മുഖതയോ-ഓടാരു നരണം ധരയിൽ
ശർവ്വ നടിച്ച് നടക്കരുതേ
പാപത്തിൻ വഴികൾ തേടരുതേ
അതു വിസ്മൃതമാം വഴിയത്രേ
അതിനന്ത്യം കൂരിരുളത്രേ
അതു മരണത്തിൻ പടിവാതിൽ.

കൊലപാതകിയായ് തീരാതെ
സോദരനെ വഞ്ചിക്കാതെ
ദൈവഭയത്തിൽ ജീവിക്കാം.

8 ഹൃദയത്തിൻ-ദൃഷ്ടികൾ മുമ്പിൽ നാം
കാണണമുടയോ-നേയെന്നും
അവനെ വി-ഛാനം ചെയ്യരുതെ
ദൈവികമരായത്തുടമകൾ നാം
അത്യുന്നതരുടെ പ്രിയമക്കൾ
ധരയുടെയവകാശികൾ നമ്മൾ.

അവനെക്കൂടാതൊരു നാളും
ധരയിൽ ജീവിപ്പാൻ പ്രിയരേ,
വ്യാമോഹിക്കരുതൊരു നരണം.

9 ഉന്നതനാം നാഥനയത്തുന
തൻ പ്രിയരെ മലയുടെ മുകളിൽ
ദീപസമം ശോഭിക്കുന്നവരും.
സപയമുയരുന്നവരുമരില്ല
ഇശനയത്തണമെന്നെന്നും
പുണ്ണത തിങ്ങിയവൻ ഒരുവൻ

മൃഴഹൃദയത്തോടവൻ സുവിധേ
അണയാമതിവേഗം പ്രിയരേ
ധരയുടെ രസമായ് നാം തീരും.

10 ഹൃദയം നീ പാവനമായ് വയ്ക്കൂ
കറകൾ പുരളാതതിനെ നീ
പാവനമായ് സംരക്ഷിക്കേണം.
മർത്യർ ലോകത്തിൻ ദീപം
സ്നേഹം ലോകത്തിൻ നിയമം
സപ്തം നരരുടെ പിതൃഗേഹം.

അവിടെത്താനെല്ലാ നരരും
അതിവേഗം പണി ചെയ്യേണം
അതിനായ് നാം ജീവിക്കുന്നു.

11 ദൈവത്തിൽ-ആശ്രയമുപിടിക്കൂ
കാത്തീട്ടും നിന്നെ കൈയിൽ
ഒങ്ങാളും നീ വിഷമിക്കില്ല.
വേദന മാറുന്നൂ നാഥൻ
കണ്ണീർ നീക്കുന്നു നാഥൻ
ശാന്തി പരത്തുന്നു ധരയിൽ.

പ്രിയരേ, ശോധന ചെയ്യുന്നോൻ
വേദനയിൽ നമ്മോടുകൂടെ
തള്ളില്ലൊരുനാളും നമ്മെ.

12 ദൈവത്തിൽ ശരണിതരൊരുനാളും
ലജ്ജിതരായ് തീർന്നിട്ടില്ല
കർത്തവ്യമുള്ളീ വൻ വിജയം.
ഉത്തമൊശ്രയമാണുടയോൻ
തൻ ഭയമുള്ളവനെ വാക്യം
വിളി ചെയ്യാൽ നന്നായ് കേൾക്കും.

കരുണ നിറഞ്ഞവനാണ്ടയോൻ
പാപം മാറ്റുന്നു നന്നായ്.
ആപത്തിൽ തുണ ചെയ്യുന്നു.

13 ഇരുവഴികൾ തേടുന്നവനൊന്നും
കൃപ നേടാൻ സാധിക്കില്ല
ഘൃദയത്തിൽ അപ്പണമവനില്ല
വിനയത്തൊട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കേണം
കാനാൻകാരിയുരയ്ക്കുന്നു
ദൈവം കൃപയുള്ളവനത്രേ

ഓടിയടുത്തിടുവിൻ പ്രിയരേ,
കാരുണ്യം പ്രാപിച്ചീടിൻ
കൈകൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കിൻ.

14 മിശിഹായാം ഉറവ വെടിപ്പാക്കും
മലിനതയഖിലം തിരുരക്ഷേത
മൽ പ്രിയരേ, ഓടിയടുത്തീടാം
ഗോഹൃൽത്തായിൽ നിന്നൊഴുകും
കൈവഴിയേഴും കഴുകുന്നു
ഈ ലോകത്തിൽ മാലിന്യം

കൃപയുടെ വസനം നല്ലന്ന
ശിരസ്സിൽ മകുടം ചൂട്ടുന്നു
നാവിൽ ഗീതം നല്ലന്ന.

15 ജനം നൽ-കിത്താലോലിച്ചു
പ്രിയരാം താൻ ജനങ്ങളെ നാം
അനുനിമിഷം ബഹുമാനിക്കേണം.
താതന്നാമോദം പകരൂ
പ്രിയയാം മാതാവിന്നമതുപോൽ
അവരുടെയവനെ കാട്ടുന്നു.

അവർ മൃതരായാലും നമ്മൾ
ഓർക്കണമനുഭവവും പ്രിയരേ,
അവർ സ്വീകൃതരായ് തീർന്നീടാൻ

16 താതരെ നിന്ദിച്ചവരുടെ ഭവനം
ശാപത്തിന്നിരയായ് തീരും
കാറ്റിലതു വീണു തകന്നീടും.
വാദ്ധുകൃത്തിലവർക്കു സുതർ
കരളിനു മോദം പകരേണം
വേദനയിൽ താങ്ങീടേണം.

അവരെ നിന്ദിക്കരുതാരും
വേദനയേകരുതാപത്തിൽ
നിൻ പാപം നാഥൻ മാറ്റും.

17 ഉ നന്ദി നീ പ്രാപിച്ചീടുമ്പോൾ
വിനയത്തിൻ വല്ലതാം കുഴിയിൽ
പണിയേണം നിൻ ഗേഹം പ്രിയനേ.
ആനന്ദത്തിൻ വഴിയത്രേ
ദൈവം കൃപ ചെയ്യിട്ടന്നു
എളിയവരിൽ താൻ കീർത്തിതരും.

പൊന്നിൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കരുതേ
വഞ്ചന കാട്ടരുതൊരുനാളും
കൈക്കൂലികൾ വാങ്ങീടരുതേ.

18 അഗതികളെ പീഡിപ്പിക്കരുതേ
ദാഹിപ്പവനെയകറ്റരുതേ
ചോദിക്ക-ന്നവനു കൊടുക്കേണം.

ദൈവൻ നമ്മുടെ പ്രിയതാത്ത്
നാമവന്മാരെ പ്രിയരാം മക്കൾ
അതുപോൽ പ്രിയരാം സോദരരാം.

നീട്ടുന്നവനെ തള്ളരുതെ.
മുട്ടുന്നവൻ തുറക്കേണം
നിന്നെ നാഥൻ വാക്സീടും.

19 നിൻ സവിധേ ധനമുണ്ടായിട്ടും
അഗതിയെ വെറുതെയെച്ചെന്നാൽ
രൂൻ കണ്ണീർ-ഉടയോൻ കണ്ടീടും.

അവനത്തെത്തു കളഞ്ഞീടും
തണ്ടിലിരുത്തുന്നതു നാഥൻ
താഴെയിറങ്ങുന്നതു മുടയോൻ.

ധനമൊരുനാളും സ്ഥിരമല്ല
അതുദാനം ചെയ്യാനത്രേ
ഉടയോൻ നിന്നെയെല്ലിച്ചു.

20 പീഡിതനായ് ചെവി ചായിച്ചിട്ടു
ശാന്തിയില്ലാ ചെയ്തവനോടായ്
കാരണവും കാണിച്ചീടുക നീ.

നീതി നടത്തിട്ടുകീഴരയിൽ
സത്യം നിലനിർത്തിട്ടുക നീ
പിതൃരഹിതരെ നീ സ്നേഹിക്കൂ.

നീ അത്യന്തരുടെ സുതനായ്
കാലാകാലം ജീവിക്കും
കാരണവും നീ പ്രാപിക്കും.

76 "ഉല്ലത്തി"

1 നല്ലവനാം ത്രിയേകൻ ദൈവം
ലോകത്തെ നിർമ്മിച്ചൊരു നാൾ
ശ്ലായപകർന്നു മർത്യർക്കായി.

ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചുടയോൻ
സ്നേഹം കാണിച്ചു ഹൃദയം
മർത്യരെക്കൊത്തു നടന്നീശൻ.

"എല്ലാം നല്ലവ" യെന്നോതി
അധികാരം നരനേകിയവൻ
പറുദീസാ നരനായ് നല്ലി.

2 പാവനനാം ഹാബേലിൻ ഹൃദയം
ദൈവം കൈക്കൊണ്ടൊരു നാളിൽ
റുഹായിൻ പ്രിയനായ് തീർ

അബ്രാഹാം കൃപപ്രാപിച്ചു
ധരയവനാൽ കൃപ പ്രാപിച്ചു.
അവനെ ദൈവം കൈക്കൊണ്ടു.

യൗസേപ്പും മിസ്രേംനാട്ടിൽ
കാരുണ്യം നേടി ഒരു നാൾ
ഇസ്രേൽ അതുവഴി രക്ഷിതയായ്.

3 തിന്മ നിറഞ്ഞവരാം മർത്യഗണ
രക്തം ചിത്തുന്നൊരു ജാതി
സോദരരെ-ദേഹിക്കുന്ന ഗണം

കാരുണ്യം പ്രാപിക്കില്ല
എരിയും തീയിൽ സോദരാം പോൽ.
മൃത്യും പ്രളയത്തിൻ നാൾ പോൽ

അലിയും കായേനേപ്പോലെ
വലിയും ബാബേൽ വാസികൾ പോൽ
കരയും ആദാംനരനെപ്പോൽ.

- 4 പിന്തുവേനം വിട്ടെൻപിൻപെത്തു
 ഒരുദേശം ഞാൻ നല്ലീടാം
 നിന്നെ ഞാൻ വലിയൊരു ജനമാക്കാം
 എൻകൃപ നിന്നിൽ മേവീട്ടും
 ഉന്നതമാകും നിൻ നാമം
 കൃപയെത്തും നീവഴി ധരയിൽ
 എന്നോളന്നു പ്രിയ നാഥൻ
 അബ്രാഹമേതോടെനതുപോൽ
 ഏല്പാമർത്ത്യഗണത്തോടും.
- 5 എന്നഭയം-നീയാണെൻ പ്രിയനേ,
 എൻ പ്രതിഫലമുനതനത്രേ
 നിർഭയനായ" ഞാൻ ധരയിൽ വാഴും
 കറകൂടാതെപ്പോഴും ഞാൻ
 തേറ്റും തവ തിരുപാതകളെ
 അത്യുന്നതനാം പ്രിയനാഥാ
 നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നടിയൻ
 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
 കൈക്കൊൾകിവരുടെ കാഴ്ചകൾ നീ.
- 6 പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരമായ" വർത്തിപ്പിൻ
 ഉപദേശിക്കുന്നൂ ശ്ലീഹാ
 നന്ദിയോടേ സ്നേഹം ചെണ്ണീട്ടുവിൻ.
 സഭ മുഴുവനുമായ" പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ
 "നാവീൽ വചനം നല്ലീടാൻ
 രഹസ്യം വെളിവാ" കാട്ടീടാൻ"
 സ്നേഹത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടുവാൻ
 കാട്ടിൻ കൃപയുള്ളവരായി
 ഹൃദയേ പ്രാ-പിച്ചവരായ".

- 77 "ഏഫേസ്യലേഖനം"
 1 കീർത്തിതനാ-ണ നന്തനാം ദൈവം
 മിശിഹായുടെ വസുലതാതൻ
 മിശിഹായിൽ വാക്തൂ നമ്മെ
 ആത്മീയദാനങ്ങൾ നല്ലീ
 സാർവ്വീയോന്നതവേനത്തിൽ
 കാലാരംഭത്തിനു മുൻപേ
 തൻ ജനമായ" തീർത്തു നമ്മെ
 നാം പരിപാവനരായ" തീരാൻ
 കറ കൂടാത്തവരായ" മേവാൻ.
- 2 തൻ സുതരായ" തീർത്തു നമ്മെയാവൻ
 ഉന്നതനാം മിശിഹാ വഴിയായ"
 സ്നേഹത്താൽ മുടി പ്രിയതാതൻ
 തിരുഹിതമൊത്തതുപോൽ താതൻ
 ചൊരിയുന്നു കൃപകൾ നമ്മിൽ
 വാക്തൂ നമ്മെ സുതനിൽ
 തൻ ഗീതം നാം പാടിട്ടുവാൻ
 ധരയുടെ ദീപമതായ" മേവാൻ
 തൻ കൃപയെ ലോകേ കാട്ടാൻ.
- 3 അവനിൽ നാം പ്രാപിച്ചു രക്ഷ
 രക്തം നമ്മെ കഴുകിയിതാ
 കടമെല്ലാം നായിച്ചു മിശിഹാ
 കൃപയുടെ അരുവി ഒഴുകിയവൻ
 ദാനം തിങ്ങും ദാതാവ"
 നമ്മെ കൃപയാൽ മുടിയവൻ
 വിജ്ഞാനം വിതറി നമ്മിൽ
 കാട്ടി തിരുഹിതമിവരെയവൻ
 തൻ പദ്ധതി മുഴുവനുമായി.

- 4 ഭൂവാനങ്ങളിലുള്ള വയെല്ലാം
 മോദിക്കുന്നു മിശിഹായിൽ
 അവനത്രേ ലോകത്തിൻ കേന്ദ്രം
 കാലാന്തമുണഞ്ഞിട്ടുമേവേഴൾ
 ചേർന്നു തന്നിൽ സർവ്വം
 പ്രിയതാതനായപ്പിക്കാൻ
 കുറയേഴ ചെളിയേഴ കൂടാതെ
 ശോഭയെഴുന്നൊരു കന്യകയായ്
 മേലുയരെയെഴുപ്പിച്ചീടാൻ.
- 5 പണിയെല്ലാം-ചെയ്യും പരമാത്മൻ
 പണിയുന്നു ധരയിൽ ഭവനം
 കല്ലുകൂട-ലല്ലെൻ വസലഭേ
 മിശിഹായുടെ ജനനം നമ്മൾ
 പിതൃസ്തുതി നിത്യം പാടീടാൻ
 തന്റെ മഹത്വം ലോഷിക്കാൻ
 രാജ്യം പ്രാപിക്കും വരെയും
 അച്ചാരമായ് മേവുന്നു
 അത്യുന്നത റൂഹം നമ്മിൽ.
- 6 പ്രാർത്ഥിക്കാം ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കാൻ:
 സ്നേഹം വിശ്വാസമെന്നുള്ളിൽ
 വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെ.
 ചിന്തണമെന്നിൽ റൂഹായെ
 ശാന്തിയെനിക്കു പകർന്നിടണെ
 മിശിഹായുടെ വസല താത,
 മഹിമയിൽ മേവും മമ താത,
 വിജ്ഞാനാത്മാവേനലു കൂ
 കാട്ടണമെ നിൻ പദ്ധതികൾ.

- 7 മേലുയരേ നിന്നെത്തന്നൊരുവൻ
 ഉന്നതമാം വിജ്ഞാനത്താത
 എന്തെ നീ പുരിതനാക്കണമെ.
 നിന്നെ കാണാൻ കാഴ്ച തത്ര
 ശോഭിപ്പിക്കുകൾകണ്ണുകളെ
 സജ്ജമതാം രാജ്യം കാട്ടു.
 പ്രഭയിൽ മേവും ജഗദീശാ,
 പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയേ
 ശ്ലഭയിൽ കതിരേ, പരമാത്മാ.
- 8 ദാസാക്കായ് താതെന്നൊരുക്കിയതാം
 ഉന്നതസമ്പാദ്യം ശ്രേഷ്ഠം
 അതു നേടാൻ ഓടാം വസലഭേ.
 നമ്മിൽ വാഴുന്നു ശക്തി
 നമ്മെ പണിയുന്നു ശക്തി
 അതിനാഴം കണ്ടവനാരോ?
 തൃതിയിൽ നിന്നും മിശിഹായായ്
 ഉയിരേകിയതാം വൻ ശക്തി
 അമ്മെ നടത്തുന്നെപ്പോഴും.
- 9 മിശിഹായെ താതൻ വലഭാദൈ
 ശ്രേഷ്ഠമതാമൊരു സ്ഥാനത്തായ്
 സ്ഥാപിച്ചു ഉന്നതമാം കൃപയാൽ.
 എല്ലാറ്റിനുമുപരിസ്ഥാനവൻ
 തൻ നാമം ശ്രേഷ്ഠം നിത്യം
 കൂപ്പുന്നു ജാതികളുവനെ.
 കുമ്പിട്ടാരാധിക്കുന്നു
 ഭൂവാനങ്ങളിലെല്ലാതും
 കൂരിരിൽ മരിച്ചവനാം നൃപനെ.

10 തിരുസഭ തൻ ശിരസ്സായ് തീൻവന്നേ,
 വലഭാഗം പ്രാപിച്ചവന്നേ,
 ലോകത്തിൻ-കേന്ദ്രം നീ തന്നെ
 എല്ലാം പുത്തി വരുത്തുന്നോൻ
 ശാന്തി ധരയ്ക്കേകുന്നവന്നേ,
 ക്രിസ്തീയ മൃതിയെ ചെൽവന്നേ
 ചേർന്നമിവരെ നിൻ മടിയിൽ
 വലഭാഗം അന്നും ലോഭാൽ
 ശോഭയെഴും നിൻ മണവറയ്ക്കും.¹⁸

11 ഈ ലോകത്തിൻ വഴി എൻ പ്രിയരേ,
 എത്തിക്കുന്നു നരകത്തിൽ
 വീതിയെഴും വഴിയീതു വൺവരേ.
 ലോകം പോകുന്നവഴിയേ
 അനുസരണം കൂടാത്തവരാം
 നരകിൽ വത്തിക്കും ശക്തി
 മൃതി നല്ലന്നു മർത്തർക്കായ്
 പാപം മരണത്തിൻ വാതിൽ
 അതിനന്തും കൃപയും നാശം.

12 ലോകത്തിൻ വഴിയേ പോകുന്നോർ
 ജഡമോഹത്തിൽ ജീവിപ്പി;
 കോപത്തിൻ സന്തതികൾ പ്രിയരേ
 നാമോ മിശിഹായിൻ സുതരാം
 ജീവൻ കുരിശാലേകി നൂപൻ;
 കൃപയിൽ ധനവാനാം നാഥൻ

18 ഏഫേസ്യർ 1

സ്നേഹം തിങ്ങിയ ജഗദീശൻ
 നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നെന്നും
 നാം തൻ വലഭാഗേ മേവാൻ.

13 മൃതിയാലെ മൃതിയെ വെന്നവനാം
 മൃതിഹീനൻ മിശിഹാ നമ്മെ
 മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു.
 കൃപയാൽ നാം രക്ഷിതരായി
 കൃപയാൽ നാമുമിതരായി
 പീഠം തന്നുന്നത സപ്തേ.

കാലാന്ത്യമടുക്കുന്നൊരുനാൾ
 കാട്ടും നാഥൻ സൗഭാഗ്യം,
 അളവില്ലാത്തവയാം ഭാഗ്യം.

14 മിശിഹായിൽ പ്രിയതാതൻ നമ്മെ
 വാക്യം നെല്ലാ നാഴികയും
 ചൊരിയുന്നതു തൻ ശക്തിയെ നമ്മിൽ.
 നാം ജീവിക്കുന്നതു നൂപനിൽ
 നമ്മെ പെരിയുന്നതു കരുണ
 വഴികാട്ടുന്നു ജഗദീശൻ.

അവനെവണങ്ങാമെപ്പോഴും
 സ്തുതിയപ്പിക്കാമെപ്പോഴും
 ആരാധനയും കീർത്തനവും.

15 മിശിഹായാൽ രക്ഷിതരായ് നമ്മൾ;
 ഇതു സ്വർഗ്ഗീയമതാം ദാനം.
 അതിനാൽ നാം വാക്യം മീശോയെ.
 പണിചെയ്യുന്നോൻ നൂപനത്രേ
 നാം നാഥൻ തൻ പണിശാല
 നന്മകൾ ചെയ്യാമെപ്പോഴും.

സുവിശേഷത്തിൽ പാതകളിൽ
പാദം വയ്ക്കാമെപ്പോഴും
അതിനന്ത്യം പറ്റുദീസായും. 19

16 ഒരു നാൾ നാം എൻ പ്രിയവത്സലരേ
അകലെ വസിച്ചുടയവനീനും
മീസ്രേമിൽ അടികളായ് മേവി.

ധരയിൽ റൂപനെ കൂടാതെ
അശരണരായ് അടിമത്തത്തിൽ
വിഗ്രഹസേവയതിൽ മുഴുകി.

മിശിഹായുടെ തിരുരക്തത്താൽ
താതൻ നമ്മെ വിളിച്ചുകിൽ
സുതരാക്കി താലോലിച്ചു.

17 മിശിഹാ നാ-ഥൻ നമ്മുടെ ശാന്തി
വേലി പൊളിച്ചു പ്രിയനാഥൻ
ലോകത്തെ ഒന്നായ് തീർന്നു.

യുദമരയും ജാതികളെയും
ജ്ഞാനികളെയും ഭോഷരെയും
പുതിയൊരു നരനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

കുരിശാൽ നമ്മെയൊരു ജനമായ്
തീർത്തു അത്യന്ത പുത്രൻ
ശത്രുതയെ തള്ളി ദൂരെ.

18 മിശിഹായെ-ത്തീമാനവർ മധ്യേ
പുതിയൊരു സുവിശേഷം വിതറി
ശാന്തി കൊടുത്തു മർത്യർക്കായി.

19 എഫെസ്യർ 2:1-10

ഇനി നാം പരിഭോഗികളല്ല
ഇനി നാം ദാസന്മാരല്ല
നാം അവകാശികളാകുന്നു.

ദൈവത്തിൻ ഭവനേ വാഴും
ദൈവത്തിൻ വത്സല സുതരും
മിശിഹായുടെ പ്രിയ സോദരരും.

19 മൂലക്ക-ല്ലാകുന്നു മിശിഹാ
നിബിയർ ശ്ലീഹരടിസ്ഥാനം
ഭവനേ നാം-കല്പകളാകുന്നു.

മിശിഹായാകും ബന്ധത്തിൽ
ഉയരുന്നൊരു പാവന ഭവനം
ദൈവത്തിനു വാസം ചെയ്യാൻ

പണിയുന്നു. നതനാം റൂഹാ
വയ്ക്കാം നമ്മെ തൻ കയ്യിൽ
നമ്മെ പണിയും പ്രിയ റൂഹാ. 20

20 ശുദ്ധമെഴും-യാഥാത്മ്യം ദൈവം
കാട്ടി തൻ ദാസ്യക്കായി
അവനതിനെ വിതറി നാടുകളിൽ.

രഹസ്യം തിങ്ങും മണവറയിൽ
ജാതികളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും
അത്യന്തമാം യാഥാത്മ്യം.

അതിനാൽ പീഡകളേറ്റാവരായ്
സ്ത്രീബാ പേറി ശ്ലീഹന്മാർ
പോയ് മിശിഹായുടെ പിന്നാലെ.

20 എഫെസ്യർ 2:11-22

21 കൂപയാൽ ദൈവം-തൻ തിരുസഭയിൽ
 നിയമിച്ചു-ദാസന്മാരെ
 രഹസ്യങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ചവരെ.
 റൂഫാ അവരെ നയിച്ചെന്നും
 നാവീൽ തൻ വചനം നല്പി
 ദൈവിക പദ്ധതി കാട്ടിയവർ.

ദൈവിക വിജ്ഞാനം വിതറി
 മിശിഹാ നേടിയ നിഷേധം
 ദാനം തിങ്ങും മണവറയും.

22 ഇടറരുതെൻ പ്രിയരാം സോദരരേ,
 ധൈര്യം പ്രാപിക്കിൻ കൂപയാൽ
 റൂഫായാൽ ശക്തി ധരിച്ചിട്ടുവീൻ.
 നമ്മെ പണിയും പരമാത്മൻ
 കൂപയാൽ നമ്മെ നിറച്ചിട്ടും
 യാചനയെല്ലാം നല്പിട്ടും.

വേദനയെല്ലാം മാറ്റിട്ടും
 ഭൗമികവേദന നൈമിഷികം
 മണവറ നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം.

23 ശക്തി പക-ന്നീടണമെൻ നാഥാ,
 സൃഷ്ടിയെ നീ പുത്രന്മാക്കണമെ
 മിശിഹായേ, വന്നു വസിക്കണമിൻ.
 സ്നേഹത്തിൽ ബന്ധിക്കണെ
 രഹസ്യം വെളിവാക്കെൻ മുൻപിൽ
 നിൻ സ്നേഹം വിവരിച്ചിട്ടു.

നല്കൂ പുണ്യതയാം ദാനം
 കാട്ടു നിൻ സാദാശരണെ
 നിന്നെ താണു വണങ്ങീടാൻ.

24 സഭയിൽ ഞാൻ മഹിമോന്നത നൂപനേ,
 നിന്റെ മഹത്വം പാടുന്നു.
 ജാതികളിൽ നിൻ ചെന്തികൾ കാട്ടും.
 എ നിൽ നീ മേവീടുന്നു
 ചിന്തിക്കുന്നതിലുപരിയതായ്
 ചോദിക്കുന്നതിലുപരിയതായ്
 അരുതകമ്മം ചെയ്യുന്നോൻ
 അളവില്ലാഞ്ഞൊരു കലവറ നീ
 അഗ്രാഹ്യമതാം വിജ്ഞാനം.²¹

25 കൂപയിൽ നി-ന്നകലരുതൊരു നരനും
 വിളി ചെയ്തുവനെ ശ്രദ്ധിക്കൂ
 നീയ്ക്കലരം-കൂ ജീവിതവഴിയിൽ.
 ഹൃദയേ ശാന്തത പാലിപ്പിൻ
 താഴ്ന്നു ധരിപ്പിൻ ഭ്രഷണമായ്
 സഹനത്തിൻ മാതൃക കാട്ടിൻ

സ്നേഹത്തിൽ ഭാരം താങ്ങിൻ
 സഭയുടെ ഐക്യം നിലനിർത്തിൻ
 ശാന്തിയിൽ മേവിൻ അനുനിമിഷം.

26 മിശിഹാ തൻ വധു ഒന്നേയുള്ളൂ
 റൂഫായും ഏകൻ തന്നെ
 നമ്മുടെ പ്ര-ത്യംശയുരമേകമതാം.
 ക്രൂശിതനായോൻ ഏകൻ താൻ
 ഒരു സ്നാനേനാം മുദ്രിതരായ്
 നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഏകം.

21 എഫേസ്യർ 3:1-20

താൻ ദൈവം ഏകൻ താൻ
സ്തുതിയാരാധനയവനത്രേ
കാലാകാലങ്ങളിലെന്നും.

27 ദാനങ്ങൾ വിതരണ ദൈവം
സഭയെ ധരയിൽ ഉയർത്താനായ്
ഉന്നതമാം ഭവനം പണിയാനായ്

വിശ്വാസൈക്യം പാലിപ്പാൻ
ദൈവസ്തുതൻ തൻ ഉന്നതമാം
ജ്ഞാനത്താൽ നിറയു താനായ്

മാനവ പുണ്യത പ്രാപിക്കാൻ
മിശിഹാ നല്ലും പുണ്യത താൻ
സ്നേഹം തിങ്ങും ജീവിതവും.

28 പ്രിയരേ എൻ വത്സലസോദരരേ,
അറിവിൻ പുണ്യത നേടിട്ടവിൻ
തിന്മകളിൽ ശിശുതുല്യം മേവിൻ.

എല്ലാം ശോധന ചെയ്തിട്ടവിൻ
സത്യത്തെ ഏദയേ പേടിൻ.
വഞ്ചകരെ ശ്രദ്ധിക്കരുതേ.

കുഞ്ഞാടുകൾ സമമെത്തുന്ന
കൂരളഗങ്ങളെയെപ്പൊഴും
ദൂരയകറ്റണമെല്ലാതും.²²

29 സ്നേഹത്തിൽ-വളരണമെല്ലാതും
സത്യകുരഞ്ഞുണമെപ്പൊഴും
മിശിഹായിൽ മേവണമനുനിമിഷം,

22 എഫേസ്യർ 4:1-14

അവനത്രേ നമ്മുടെ ശിരസ്സ്
അവനോടൊന്നായ് ചേർന്നവരാം
നാം ഫലമേന്തും താതന്നായ്.

ഫലമേന്താത്തവയതിവേഗം
വെട്ടിപ്പൊരിഞ്ഞവനഗിയതിൽ
കത്തിക്കും ബഹു ക്രോധത്തിൽ.²³

30 വ്യക്തമാതാം ചിന്തകൾ കൈവെടിയിൻ
ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടവിൻ
ശോഭയെഴും ജപാലയിൽ മേവിട്ടവിൻ.

തിമിരം ദൂരമുറകറ്റിട്ടവിൻ
ദൈവത്തിന്നരികിൽ മേവിൻ
ഏദയം കഴുകി വെടിപ്പാക്കിൻ.

ദൃഢവിചാരത്തിൻ വഴികൾ
ദൂരം എറിഞ്ഞതിവേഗത്തിൽ
ശുദ്ധതയെ പുല്ലിൻ പ്രിയരേ.²⁴

31 പഴയവനെ-പാടേനീക്കിട്ടവിൻ
പുതിയൊരു വസ്ത്രം തേടിട്ടവിൻ
പഴയവയിൽ വഞ്ചന മേവുന്ന.

ദൂഹായാൽ നവജാതരതാം
സുതരേ, കൃപയെ സമീപിപ്പിൻ
പാനം ചെയ്യിൻ നിരവവ.

പരിപാവനരായ് വത്തിപ്പിൻ
ദൂഹാനല്ലം സൗരഭ്യം
പ്രാപിക്കാനോടിൻ നന്നായ്.²⁵

23 എഫേസ്യർ 4:15-16
24 എഫേസ്യർ 4:17-21
25 എഫേസ്യർ 4:22-24

78 'എബ്രായ ലേഖനം'

- 1 മുൻ കാല-ങ്ങളിലുണ്ടായ നാഥൻ
നിബിമാർ വഴി സംസാരിച്ചു
താതരൊടായ്- പല പല രീതികളിൽ.
കാലാന്ത്യമടുത്തീ സമയം
സകലത്തിനുമുടയവനാകും
പുത്രൻ വഴി സംസാരിച്ചു.
ലോകം അവൻ വഴി ഉണ്ടായി
ജ്വാലയിൽ നിന്നുള്ളൊരു ജ്വാല
ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചൊരുനാൾ.
- 2 ദൈവമഹത്വം പേറുന്നു സുതൻ
ദൈവസ്വഭാവത്തിനുമേ
ലോകത്തെ താങ്ങുന്നു കൃപയാൽ.
പാപത്തിനു പരിഹാരമതായ്
ജീവൻ നരനേകുന്നതിനായ്
ബലിയായ് പുത്രൻ കുരിശിന്മേൽ.
ദേവമൊരുക്കാനായ് ഉയരേ
കയറി ഒരുനാൾ ദൈവസുതൻ
പിത്ര വലഭാഗെയിരിക്കുന്നു.
- 3 പ്രിയതാതൻ-ചൊല്ലുന്നു വചനം
നീയാണെൻ പ്രിയനാം സുതൻ
നിൻ താതൻ ഞാനെന്നും നൂനം.
നിന്നെ ഞാനുരുവാക്കിയിതാ
നീയെൻ സുതനാണെപ്പോഴും
മുതൽ വന്ദിക്കും നിന്നെ

- നിൻ രാജ്യം ശാശ്വതമാം
അഭിഷേചിതനാം മണവാളൻ
ചെങ്കോലേത്തുന്നെന്നേക്കും.²⁶
- 4 ആദിയിലെ നിന്നെ നിയമിച്ചോൻ
വാക്യപ്പെട്ടവനാകുന്നു
നീയത്രേ ലോകത്തിൻ നാഥൻ.
നീ വഴി ലോകം നിർമ്മിതമായ്
വാനും നിൻ കരുവേലയത്രും
നീ പിത്രമാപ്പിൽ മേവുന്നു.
എന്നും നില നില്ക്കുന്നവനും
മാറ്റമെഴാത്തോരുനതനും
അങ്ങനാണെൻ മിശിഹായെ
- 5 ഭൂവാനും മാറിപ്പോയാലും .
മാറ്റമെഴാത്തോരു വചനം നീ
നീയെന്നും ദൈവത്തിൻ പുത്രൻ.
അരിനിരയെ വെ നവനായി
പിത്ര വലഭാഗേ മേവുന്നോൻ
രാജപുരോഹിതനായുള്ളോൻ.
മനവരുടെ ഹൃദയം തേട്ടം
മനുജപ്രിയനേ, മണവാളാ,
വന്നു വസിക്കണമെന്നുള്ളിൽ.
- 6 മേലുയരേ-ഗീതം പാടുന്നു
വാനവദൂതന്മാരെല്ലാം
ദൈവത്തിൻ ദാസന്മാരത്രേ.

26 എബ്രായ 1:1-2,18.

ധരയിലലഞ്ഞിട്ടുമീ നരരെ
രക്ഷയിലേക്കു നയിക്കാനായ്
ദൈവമയച്ചവരെയിവിടെ.

ദൈവത്തിൻ സവിധേ ദൂതർ
മർത്യക്കായ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു
സൽപന്മാവവർ കാട്ടുന്നു.

- 7 നരനായ് വ-നോരുന്നത ദൈവാ
നരനെ കോരിയെടുക്കാനായ്
കൈകൾ വിരിച്ചെത്തി ജനമദ്ധ്യേ
ജനമാ നരനെ ബന്ധിച്ചു
കൈകൾ സ്സീബായിൽ ചേർത്തു.
ആണികളിൽ തൂക്കിയവനെ.

മലയുടെ മുകളിൽ കുരിശിന്മേൽ
ഭ്രവാനങ്ങൾ മദ്ധ്യത്തിൽ
അവനെയവരില്ലാതാക്കി.

- 8 കൂരിതളിൽ-തപ്പിത്തടയുന്ന
കഴിയിൽ വീണവരാം നരരെ
കരകോറാൻ എത്തി ദൈവസുതൻ
ദീപം പേറി ദീപശിഖ
സത്യമുരച്ചു മർത്യരോടായ്
“വഴി ഞാൻ കാട്ടാമെൻ പ്രിയരേ”

കഴിയിൽ മേവിയ ക്ഷതമേഹോർ
ദീപം തട്ടിയെറിഞ്ഞുകലെ
ബന്ധിച്ചവനെ കുരിശിന്മേൽ.

- 9 അന്യോന്യം-ദേവേഷിച്ചീടുന്ന
മാനവരുടെയിടയിൽ ദേവൻ
സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശം വിതറി.

ശത്രുവിനേയും സ്നേഹിക്ക
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നമെല്ലാകായും
സ്നേഹസപത്രപൻ ഏകൻ താൻ.

അവരാ സ്നേഹത്തിൻ ശീഖരയെ
ദേവേഷിച്ചു മുഴുവുടയത്താൽ
ബന്ധിച്ചവനെ കുരിശിന്മേൽ.

- 10 മുറിവുകളെ നാഥൻ സുഖമാക്കി
രോഗികളെല്ലാം മോദിച്ചു
വഴികാട്ടി, പലരതിലേ പോയി.
ദീപം കാണിച്ചു നാഥൻ
സത്യമതാം വാക്കുരചെയ്തു
“ഏകൻ നമ്മുടെ പ്രിയതാതൻ”

“മാനവരെല്ലാം ദൈവസുതർ”
“സ്നേഹം നമ്മുടെ നിയമം താൻ
പുതിയൊരു പറ്റുദീപം പണിയാം.”

- 11 അവരെന്നാൽ വസ്തുമുറിഞ്ഞവനെ
അവഹേളിച്ചു ശൂരതരം
മുൾമുടി തൻ-ശിരസ്സിന്മേൽ വച്ചു.
ഒരു വടി കയ്യിൽ നല്ലിയിതാ
ചെങ്കുപ്പായം ചൂടിച്ചു
കവിളിലടിച്ചു ദൃഢുന്മാർ

കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
ഗോഗുൽത്തായുടെ ഉയരത്തിൽ.
ശൂരിന്മേൽ തൂക്കിയവനെ.

- 12 അവനെല്ലാ വേദനയും പേറി
മൗനിയതായ് നിലകൊണ്ടപ്പോൾ
മാനവരെ-പ്രതിയെല്ലാമേറു

പ്രിയതാതാ. ജനമറിവില്ല
എന്തിവർ ചെയ്യുന്നെന്നിപ്പോൾ
പോക്കണമിവരുടെ കുററം നീ

നിൻ ജനമാമീ മർത്യകായ്
നിൻ ഹിതമെന്നും നിറവേററാൻ
ഈ വേദന ഞാനേല്ക്കുന്നു.

13 “ദൈവസ്തുതൻ കരിശിൽ ഉതനായി”
അടുക്കുവെച്ചു പാതാളം
മോദിച്ചു ദൃഢു ജനങ്ങളും.

കൊന്നു ദൈവത്തെ മർത്യർ
ദൈവം ഉതനായ് കല്ലറയിൽ
ഇനിയവനെഴുനേല്ക്കില്ലൊട്ടും.

ദുഃഖിതരായി ശ്ലീഹന്മാർ
ഇതളായ് മാറി ഭിന്നകരണം
ഭ്രവാനം കേണൊരുപോലെ.

14 തൃതിയെ തൻ-തൃതിയാൽ വെനവനാം
അത്യുന്നതനാം ജേതാവോ
മരണത്തെ പൂട്ടി ചങ്ങലയിൽ

ശ്രുശിച്ചവനെ രക്ഷിച്ചു
കൊന്നവനേകിയാശ്വാസം
കാട്ടി ഉന്നതമാം പാത.

വഴിയും സത്യവുമീ ഞാൻ താൻ
കാണിൻ പ്രിയരേയെൻ ഏദയം
ഉതരീനത്ഥിതനായി ഞാൻ.

15 ഉതനാകില്ലൊരു നാളും ദൈവം
ഉതിയവനെ ബന്ധിക്കില്ല
ജീവൻ തൻ ഉറവിടമവനത്രേ

വിജയത്തിൻ കൊടിയും പേറി
മൂന്നാം നാളവനത്ഥിതനായ്
കാണപ്പെട്ട ശ്ലീഹകായ്

മമ വശലരേ, സോദരരേ
ഞാനത്ഥിതനായ് മൂന്നാം നാൾ
എന്നേയ്ക്കും മോദിച്ചിട്ടുവിൻ.

16 ദൈവത്തിൻ ഭവനമതാം സഭയിൽ
മിശിഹാ ഭവന വിചാരകനായ്
ശ്രേഷ്ഠതരം ദൗത്യം നിറവേറാറി.

മൂശാനിബിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ
ദാസൻ സമരത്രേ മൂശാ
മിശിഹായോ ഉന്നതസ്തുത

ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനാം മിശിഹാ
പുരോഹിത്യത്തിൻ ധർമ്മം
സ്തുതനെപ്പോൽ നിറവേറാറിയിതാ²⁷

17 മരുഭൂവിൽ ഇടറിയ ജനത്തിപോൽ
ഏദയം കഠിനമതാക്കരുതേ
ദൈവത്തെ ശോധന ചെയ്യരുതേ.

റുഹായുടെ വചനം കേൾക്കൂ
ദൈവത്തിൻ വഴി തേടീട്ടു
ജീവൻ പാനം ചെയ്തിട്ടു

അവരുടെയസ്ഥികൾ മരുഭൂവിൽ
വീണു തകൻ വഴിമദ്ധ്യേ
അവർ നല്ലന്നുനത പാറം.²⁸

27 എബ്രായ 3:1-6

28 എബ്രായ 3:7-10

- 18 മേല്യയരെ-നിന്നുനത താതൻ
 ധരയിലയച്ചൊരു സുതനിൽ നാം
 ആശ്രയമെല്ലാം വയ്ക്കണമിപ്പോൾ.
 അവനെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും
 സുവിശേഷം പേറാമെന്നും
 കഠിനതരം ഹൃദയം മാറാം.
 ജീവനറവിടമാം ദൈവം
 ജീവൻ പകരുന്നവനെന്ന്
 ഘോഷിക്കാം ജനമദ്ധ്യത്തിൽ.
- 19 മിശ്രേമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട
 വലിയൊരു കൂട്ടം വഴിമദ്ധ്യേ
 കാലിടറി-വീണു മരിച്ചല്ലോ.
 ദൈവിക കർമ്മം കണ്ടവരും
 കടലിൽകൂടി നടന്നവരും
 മന്നായെ ഭക്ഷിച്ചവരും.
 കല്ലനകൾ പ്രാപിച്ചവരും
 പാറയിൽനിന്നു കുടിച്ചവരും
 ടെപോൽ മൃതരായ് മരുഭൂവിൽ.²⁹
- 20 മിശിഹാ നൽ-കണോരുനതമാം³⁰
 വിശ്രമദിവസം പ്രാപിപ്പാൻ
 ഓടാമെൻ വത്സല സോദരരേ.
 ഇതു രക്ഷാ ദിനമാകുന്നു
 ഹൃദയം കഴുകി വെടിപ്പാക്കാം
 ദുഹായാം കൃപ പ്രാപിക്കാം.

29 എബ്രായ 3:11-19
 30 എബ്രായ 4:1-10

- മേല്യയരെ നാഥൻ നല്ലം
 ശ്രേഷ്ഠമതാകും മണവറയിൽ
 മോദിക്കാം കാലാകാലം.
- 21 തിരുവചനം ജീവനറവിടവും
 എല്ലാറ്റിനുമാരംഭമതു
 അഖിലത്തോം സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമാം.
 വധ്ഗത്തേക്കാൾ മുച്ഛതരം
 ആത്മാവിനുള്ളതു
 സന്ധികളെ ചുറ്റിക്കുന്നു.
 ചിന്തകളെ തൂക്കീടുന്നു
 ഉദ്ദേശങ്ങളെക്കുന്നു
 എല്ലാം വെളിവാായ് കാട്ടുന്നു.³¹
- 22 കൃപയുടേയു നതമാം ബലിവേദി
 അഖിലരെയും നോക്കുന്നെന്നും
 അവനെ നാം പ്രാപിപ്പാമിപ്പോൾ **൧൯**
 ശ്രേഷ്ഠപുരോഹിതനാം നാഥൻ
 വേദന നിരവധിയേറാതിനാൽ
 വേദനയെത്തന്നറിയുന്നു.
 എല്ലാം ന നായറിയുന്നോൻ
 പാപം കൂടാത്തുള്ള നരൻ
 കൃപചൊരിയുന്നു പാപികളിൽ.³²
- 23 ആചാര്യൻ-സഭയിൽ ദൈവത്താൽ
 നിയമിതനാം ശ്രേഷ്ഠകനാം
 അവനെന്നും ബലികളണയുന്നു

31 എബ്രായ 4:12
 32 എബ്രായ 4:14-16

പാപികളെ സ്നേഹിക്കുന്നു
സ്നേഹത്തിൽ മേൽക്കൊന്നും
ശാന്തതയെന്നും പകരുന്നു.

സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശവുമായ്
ചുറ്റുമന്ത്ര ദേശങ്ങളിലാ
ഉന്നത ദൈവിക ശുശ്രൂഷി³³

24 മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കാൻ
കഴിവുള്ളവനാം ജഗദീശൻ
സവിധത്തിൽ വീണ കരഞ്ഞീടാ
ലോകത്തിനായ് പ്രാർത്ഥിക്കാം
ശാന്തിജഗത്തിനു നല്ലീടാൻ
ഐക്യം സഭയിൽ വിതരീടാൻ
റൂഹായാം ദാനം നല്ലാൻ
യാചനയെല്ലാം നല്ലീടാൻ
ധരയിൽ വീണ കരഞ്ഞീടാം.

25 മല്ലീസഭ-ക്കിൻ ക്രമമതുപോലെ
വൈദികനായ് തീർന്നാരു നാഥാ
നീയെന്നും പരിപാവനനത്രേ
ധരയിലയയ്കൂ നിൻ കരുണ
ശുശ്രൂഷകരെ നിയമിക്കൂ
ജാതികളെ സഭയിൽ ചേർക്കൂ.
അവിഭാജ്യമതാം ആലയിതിൽ
ദൈവിക മണവറയിൻ ഉള്ളിൽ
ചേർക്കണമെല്ലാ ജാതികളേം

33 എബ്രായ 5:1-4

26 വസലരേ-കൃപയീനകലരുതേ
പാപം ദൂരയകരോണം
അനതാപം ഹൃദയേ വല്ലേണം.
ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചൊരു നരരേ,
കൃപയെ പാനം ചെയ്തവരേ,
ഉന്നത രഹസ്യം നേടിയവർ
റൂഹായാം കൃപ പ്രാപിച്ചോർ
ദൈവികവചനം കൈക്കൊണ്ടോർ
നവമാം ശക്തികൾ നേടിയവർ.

27 ഉന്നതനാം-ദൈവസുതൻ മിശിഹാ
അതിപാവനനാമാചാര്യൻ
ശ്രേഷ്ഠമതാം കൂടാരേ പുകി
പാവന ബലിവേദിയിലേറി
തൻ ചുട്ടുനിന്നമവനേന്തിയിതാ
നരരെ പ്രതിവന്നപ്പിച്ചു.
ജീവനരവിടമാം ദൈവം
കൈക്കൊണ്ടവനുടെ തിരുബലിയെ
നരനയിരേകണെപ്പോഴും.³⁴

28 മിശിഹായാ-ണലകത്തിൻ നാഥൻ
അവനാലുലകം നിലനില്പു.
രക്ഷയുടെ ഉറവയുമവനത്രേ
ഭ്രവാനങ്ങൾക്കിടയിലവൻ
മധ്യസ്ഥനതായ് വർത്തിപ്പു.
അവനെ പ്രതി കൃപയെത്തുന്നു.

34 എബ്രായ 9:11-12

നവമാം പരൂദീസായരയിൽ
 എത്തിക്കാനായ് പിതൃസവിയേ
 ഉന്നതസ്വദ്യേ കയറിയവൻ.³⁵
 29 എൻ പ്രിയരാം വസല സോദരരേ
 മോലസമം സാക്ഷ്യം നല്ലം
 ഇസ്രേലിൻ ദ്രഷ്ടാന്തം കാണിൻ
 ദൂരെയകറ്റിൻ പാപത്തെ
 മിശിഹായെ മുന്നിൽ കാണിൻ
 വേഗം പോകൂ കൃപനേടാൻ
 ക്രൂശവനേറ്റു മോദമോടെ
 നിന്ദനമെല്ലാം കൈകൊണ്ടു
 പിതൃവലഭാഗെയിരിക്കുന്നു.³⁶

30 ക്രൂശത്താൽ വലയുന്നൊരു നേരം
 ചഞ്ചലചിത്തത വെടിയേണം
 ആശ്വാസം-തേടാം ദൈവത്തിൽ
 കൈകൾക്കവനേകും ശക്തി
 കാലുകളെ നേരേയാക്കും
 വഴികാട്ടിടും ജഗദീശൻ

മുറിവെല്ലാം കെട്ടുണ്ടൊരുവൻ
 ഉന്നതവൈദ്യനവൻ പ്രിയരേ,
 അവനിൽ ശക്തി യരീച്ചിട്ടുവിൻ.³⁷

31 മലമുകളിൽ-മുശാനിബികണ്ട
 കാഴ്ചയങ്കരമെൻ പ്രിയരേ,
 അവനോതി പേടിക്കുന്നടിയൻ

35 എബ്രായ 9:24
 36 എബ്രായ 12:1-2
 37 എബ്രായ 12:12-13

കത്തുന്നഗിയുമതുപോലെ
 ഇടിമിനൽ, ചുഴലിക്കാറ്റും
 ഭ്രമികല്പക്കുവുമിടിനാദം

ശിരസ്സുകൾ മുടി ജനമെല്ലാം
 കല്ലന വാങ്ങീ നിബിമുശ
 സംസാരിച്ചവർ മുശവഴി.³⁸

32 മിശിഹാതൻ സ്നേഹിതരായവരോ
 സീയോൻ മലയിൽ ആഗതരായ്
 ദൈവത്തിൻ പരിപാവനനഗരേ
 സ്വപ്നീയുറിശിലേം നഗരേ
 മാലാഖകളുടെ മധ്യത്തിൽ
 ശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

നവനിയമത്തിൻ മദ്ധ്യസ്ഥൻ
 നീതി നിറഞ്ഞവനാം മിശിഹാ
 അത്യുന്നതമാം തിരുമ്പലിയും.³⁹

33 വ്യഭീചാരം-ദൂരെയകറ്റേണം
 ജഡമോഹം മരണം പകരം
 മിശിഹായോ-ടൊന്നായ് ചേരുക നീ
 ദൂരെയകറ്റു ധനമോഹം
 അത്യുന്നതനെല്ലാം നല്ലം
 അവനൊരു നാളും തള്ളില്ല

ചൊല്ലണമെല്ലാ നാഴികയും
 "കത്താവെന്നെ സഹായിക്കും
 ഭീതി വെടിഞ്ഞു വസിക്കും ഞാൻ."⁴⁰

38 എബ്രായ 12:18-21
 39 എബ്രായ 12:22-24
 40 എബ്രായ 13:1-6

34 ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നേക്കും
മാറ്റമെഴാത്തവനാം മിശിഹാ
നാമന്റെ സവിധയണഞ്ഞീടാം.

കൃപയിൽ ശക്തി ധരിച്ചിട്ടുവിൻ
ഇവിടെ നമുക്കില്ലാതെ നഗരം
നമ്മുടെ നഗരമടുത്തീടു

നാം നഗരത്തിനു വെളിയിലിതാ
ബലികളണയ്ക്കുന്നീ നിമിഷം
മിശിഹാ ബലിയച്ഛിച്ചതുപോൽ.⁴¹

79 “കരുണാസാഗരമാം ദേവാ”

1 “ലോകത്തിൻ വഴിയേ പോകരുതേ
അതിനന്ത്യം വലുതാം നാശം
ഞാൻ കാട്ടും വഴിയെ പോകേണം”

പ്രിയനാം മിശിഹായോതുൻ
“വീതി കുറഞ്ഞാരു പാതയതു”
ജീവനിലേക്കു നയിക്കുന്നു

അതിലേ പോകുന്നവർ തൂപ്പും
അവരന്ത്യത്തിൽ മോദിക്കും
പറുദീസാ പ്രാപിച്ചീടും.”

2 “അന്തനിമിഷം നന്മകൾ ചെയ്യുന്ന -
ഉത്തമനരരായ” ജീവിപ്പിൻ
സോദരരെ സ്നേഹിപ്പിൻ സതതം

41 എബ്രായ 13:8-16

മാതൃക ഞാൻ നിങ്ങൾക്കേകി
ജീവൻ നിങ്ങൾക്കായ” തന്ന
ദാസൻ സമമായ” തീൻരചൻ”

ലോകത്തിൻ വഴി പോകരുതേ
ഇറുശൻ വഴിയെ നടന്നീടു
ധരയിൽ സ്നേഹം വിതീടു.

3 നിന്നെപ്പോലൊരുവനുമില്ലലകിൽ
നീയത്യ നതനാകുന്നു
നിൻ നാമം നിത്യം ശ്രേഷ്ഠതരം

അത്യുന്നതനാം ജേതാവേ,
രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാ,
നിത്യം ജീവിക്കുന്നവനേ,

നിൻ സവിധേയണയുന്നടിയൻ
നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
കൈക്കൊള്ളണമെൻ ഹൃദയം നീ.

4 ഭൂവാനം നിർമ്മിച്ചോ-രചാ,
വിജ്ഞാനത്തികവേ, നാഥാ,
അന്തനിമിഷം കൃപചൊരിയുന്നവനേ,

ആഴിയുടാഴമളുന്നവനേ,
മലയുടെ തൂക്കമറിഞ്ഞവനേ,
ലോകത്തിൻ പരിപാലകനേ,

നിൻ സവിധേയണയുന്നടിയൻ
നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
കൈക്കൊള്ളണമെൻ ഹൃദയം നീ.

5 നാഥനായ് ജീവൻ വയ്ക്കാത്ത
 നരരെല്ലാം ബഹുഭോഷണാർ
 നാശത്തിൻ വഴിയെ പോകുന്നോർ
 ഹൃദയം തിങ്ങും സ്നേഹത്താൽ
 ശക്തികളൊക്കെയൊട്ടുംകൂടെ
 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കേണം.
 നിയമം ചൊല്ലുവതിതുതന്നെ
 നിബിമാരുടെ ചൊല്ലും ഇതുതാൻ
 കീർത്തനവും ചൊല്ലുന്നിതുതാൻ.

6 കത്താവേ, കരുണ നിറഞ്ഞവനേ,
 ബലഹീനതയിൽ കനിയണമെ
 മാന്യണമെൻ തിന്മകളെല്ലാം നീ.
 തിന്മകൾ നിരവധി ചെയ്തഞാൻ
 വാക്കുകളിൽ ഞാൻ പാപിയുമായ്
 ചിന്തയിലെല്ലാം ഞാൻ പാപി
 കരുണാസാഗരമാം ദേവാ,
 അണയുന്നടിയൻ നിൻ സവിധേ
 കൈക്കൊൾകെന്നെ കൃപയാലെ.

7 പാപത്തിൻ സമ്പാദ്യം മാത്രം
 കൈമുതലുള്ളവനാമെന്ന
 ഒരുനാളു മുരളത്തുള്ളല്ലേ.
 എന്നെപ്പോലില്ലൊരു പാപി
 എല്ലാറ്റിലുമടിയൻ പാപി
 തിന്മയെയാശ്ലേഷിച്ച നരൻ
 കരുണാസാഗരമാം ദേവാ,
 അണയുന്നടിയൻ നിൻ സവിധേ
 കൈക്കൊൾകെന്നെ കൃപയാലെ.

8 ഞെററിൽ ഞാൻ പാദം വയ്ക്കുമ്പോൾ
 തിന്മകൾ ഞാൻ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ
 കത്താവേ, എന്നെ നന്മിച്ചീടു.
 നിൻ കല്പനകൾ കാട്ടീടു
 ചിത്തു നിൻ സ്നേഹം നന്നായ്
 കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു നടത്തീടു.

കരുണാ സാഗരമാം ദേവാ,
 അണയുന്നടിയൻ നിൻ സവിധേ,
 കൈക്കൊൾകെന്നെ കൃപയാലെ.

9 കോപത്തിൽ ശിക്ഷിക്കരുതെന്നെ
 കൈവിട്ടൊരിയരുതൊരുനാളും
 ദൃഢ്യനായേല്പിച്ചീടരുതേ.
 നിൻ കരമെന്മെൽ വച്ചീടു
 നിൻ കൃപയെന്നെ നിറയ്ക്കട്ടെ
 നീ കീർത്തിതനായ് തീരുട്ടെ.

കരുണാസാഗരമാം ദേവാ,
 അണയുന്നടിയൻ നിൻ സവിധേ,
 കൈക്കൊൾകെന്നെ കൃപയാലെ.

10 രോഗത്താൽ വലയുന്നവനാകും
 എന്നിൽ നീ കൃപ ചിന്തണമെ
 രോഗങ്ങൾ വേഗം മാറണമെ
 നെടുവീറ്റുകളാൽ ക്ഷീണിതനായ്
 മിഴിനീർ പുഴപോൽ ഒഴുകിയിതാ.
 കണ്ണു കരഞ്ഞു കലങ്ങിയിതാ

കരുണാസാഗരമാം ദേവാ,
 അണയുന്നടിയൻ നിൻ സവിധേ
 കൈക്കൊൾകെന്നെ കൃപയാലെ.

80 'കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ'

1 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
കൃപ കാണിക്കണമീ നേരം
കാതന്യാൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കണമെ

സ്ത്രീബായാൽ സംരക്ഷിക്ക
വീഴ്ചയിൽ നിന്നൊഴുതേല്ക്കി
തിരകളിൽനിന്നും രക്ഷിക്ക

നന്ദകൾ ചൊരിയണമെന്നിൽ നീ
മണവറയിൽ ചേക്കണമെന്നെ
മേശെയൊരക്കു വലഭാഗേ.

2 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
ഈ ബലിവേദി മഹോന്നതമാം
ദൃതന്മാർ ഭക്ത്യാ നിലകൊൾവു

സൃഷ്ടിയിൽ മോചനമേകണമെ
ഇടവക തൻ പാപം മായ്ക്കു
യാചിപ്പവരെ കേൾക്കണമെ

നന്ദകൾ വഷിക്കു സഭയിൽ
കടമെല്ലാം മായിക്കണമെ
കുററങ്ങൾ നീ നീക്കണമെ.

3 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
വഴികാട്ടണമെ, വഴികാട്ടി
പാപത്തിൻ ഭാസ്യം മാറണമെ

വ്യത്ഥനിരൂപണ നീക്കണമെ
നിൻ നുകമന്തേൽ വസ്ത്രണമെ
ഭവനേ മേവാൻ കൃപയരുളു

സ്ഥിരമാം നടപടി നല്ലണമെ
ശോഭനമാമന്ത്യം തരണം
വലഭാഗത്തുള്ളൊസ്ഥാനം.

4 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
കന്യക നിന്നെ പ്രസവിച്ചു
ബേത്ലേഹേം ബഹുമാനിച്ചങ്ങേ

യോർദാൻ നദി നോക്കിപ്പാത്തു
ഗോഗുൽത്താ ഘോഷിച്ചങ്ങേ
ഭൂവാനം നിൻ സ്തുതിപാടി

കുരിശു മരത്തിൽ ബലിയായ് നീ
ധരയിൽ പരിഹാരം നല്ലി
മൃതിയാൽ ജീവൻ മൃതനേകി.

5 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
മാനവസ്നേഹിതനേ, നാഥാ,
കൃപനിറയും കരുണാസാഗരമേ

കന്യകയുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും
സഹദേരുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും
സഭയിൽ കൃപ നീ വഷിക്കു

നിൻ സ്നേഹിതരാം മൃതരെല്ലാം
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നടിയായ്കായി
അവരെ കേട്ടേന്തേൽ കൃപചെയ്തു.

6 കത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
നിന്നെ നോക്കിക്കരയുന്ന
വേദനയേ-ല്ലെന്നൊരു നിൻകൂട്ടം

വാക്യങ്ങളെ നിൻ ഇടവകയെ
വിതരണമെന്നിൽ പരമശ്രദ്ധി
ശാന്തി ധരണ്യകീടണമെ

വേദന ദൂരെയകറ്റണമെ
രോഗം വേഗം മാറ്റണമെ
മൃതരെ മോദിപ്പിക്കണമെ.

7 കർത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
ക്കൈക്കൊള്ളണമീ ബലിയേ നീ
ഹാബേലിൻ ആദംഗലം പോലെ

ബിബി നേശായുടെ ബലിപോലെ
അബ്രാഹത്തിൻ ബലിപോലെ
അഹരോനപ്പിച്ചതുപോലെ

മൂശാനിബിയുടെ പ്രാർത്ഥനപോൽ
ശ്ശൂവേലിൻ യാഗം പോലെ
ശ്ശീഹന്മാരുടെ ബലിപോലെ.

8 കർത്താവേ, മിശിഹാ രാജാവേ,
ക്കൈക്കൊള്ളണമീ ബലിയെ നീ
സഹദേന്മാരപ്പിച്ചതുപോലെ

ഏലീയായുടെ ബലിപോലെ
ദാനിയേലിൻ യാചനപോൽ
മൗദ്യാനന്മാരുടെ ബലിപോൽ

വിശ്വാസികളാം മല്ലാന്മാർ
ശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ നാഥാ,
അപ്പിച്ചൊരു ബലിയേപ്പോലെ.

81 “കായില്ലാത്തൊരു തരണി സമം”

1 ഹിബ്രിയാ-യുടെ സുതനാം നിബിയാ
ഓതിയ വചനമുരച്ചീടാം
കേൾക്കണമെ-സോദരരേ നനായ്:

ഉദരേ ഉരുവാകും മുന്പേ
നീനെ വേറാക്കി നാഥൻ
ജാതികളുടെയൊരു നിബിയായി

എൻ വചനം പേറുനവനായ്
നീനെയയയ്ക്കുന്നീ നിമിഷം
ഭയമെന്യേ നീ പോയിട്ടു.42

2 സ്നാനത്തിൻ സുതരല്ലാവരമീ
നിബിപോൽ അപ്പിതരാകുന്നു
സ്ത്രീബായിൻ സന്ദേശം പേറാൻ

തമസ്സിൽനിന്നും ജാലയതിൽ
-മോദിപ്പാൻ വിളിച്ചെഴുത്തവനാം
പ്രിയതാതൻ സ്തുതി കീർത്തിപ്പാൻ.

നിബിമാരായ് തീൻവരത്രേ
പരിപാവനമാം ആലയവും
ആലയമതിലെ അപ്പകരം.

3 തവ വചനം നമ്മെക്കഴുകിയിതാ
തവ തിരുമേനിയീതാ നമ്മിൽ
തവ കൃപയാൽ പരിപൂരിതരായ് നാം

പോകാമീ വൻലോകത്തിൽ
സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശവുമായ്
സ്ത്രീബായിൻ ഹിന്നം പേറി

42 യിരമോവ്. 1:10

പരമോന്നതനെ കാട്ടീടാം
വചനം വൃത്തികളിവ വഴിയായ്
മരണദിനം വരെയെൻ പ്രിയരേ.

4 രാജ്യങ്ങൾ പണിയുന്നവനേ നീ
രാജ്യങ്ങൾ പിഴുതൊറിയുന്ന
വെയിലിലവ വാടിക്കൊരിയുന്നു.

നീ നിത്യം നിലനില്ക്കുന്നു
നിൻ സ്നേഹം കാലാകാലം
സ്റ്റീബാ സ്നേഹത്തിൻ ചരിനം

അതിനെ വന്ദിക്കുന്നതിനായ്
നൽകൂ കൃപയെല്ലാവർക്കും
മേല്പയരത്തിൽ നിന്നുടനേ.

5 തൻ പ്രിയനെ മിശിഹാ വാഴ്ത്തുന്നു
ദൃഷ്ടനടുക്കില്ലവനരികിൽ
കൃപയവനെ ചുറ്റുമെപ്പോഴും

സംരക്ഷിതമാം നഗരംപോൽ
പിച്ചുളസ്സുംഭത്തിൻ സമമായ്
കൂട്ടിയ ലോഹത്തിൻപോലെ

ദൃഷ്ടർ ചീതറി നശിച്ചീടും
ജാതികൾ ധരയിൽ വീണിടും
തൻ പ്രിയനാമോദിച്ചീടും.

6 നരനെന്നും-ദൈവത്തിൻ വചനം
കേട്ടവനെ പിൻചെന്നെന്നാൽ
ജീവിക്കും ഊതിയിലുമാ മർത്യൻ.

കറയില്ലാത്തൊരു തരണിസമം
വിളവിൻ ആദ്യഫലംപോലെ
പരിപാവനരായ് ജീവിച്ചാൽ

പ്രതിഫലമീ ധരയിൽ നല്ലം
വല്ലതാം ഭാഗ്യം കാലാന്തേ
ഉന്നതമാം സിംഹാസനവും.

7 ദൈവത്തിൻ സവിധയണഞ്ഞവരേ
കൃപയെ പാനം ചെയ്തുവരേ
റുശ്ശായാൽ മുദ്രിതരായവരേ

അകലരുതൊരുനാളും നിങ്ങൾ
കൃപയുടെ ഗേഹത്തിൽനിന്നും
വാടാനത്തിൻ നാട്ടീനും

കരുണ നിറഞ്ഞവനീ ധരയിൽ
പുതിയൊരു പറ്റുദീസാ പണിയാൻ
നിങ്ങളെ നിന്മിച്ചാക്കിയിതാ.

8 മർത്യകായ് ധരയിൽ നിമ്മിച്ചു
ഉന്നത കൂടാരം കാണിൻ
ശ്ലേമോനേ-കാളുള്ള മഹനീയം

ശ്ലേമോനാലയമുണ്ടാക്കി
ബാബേൽക്കാരതു തീയിട്ടു
മണ്ണിൻ പണികൾ നശിക്കുന്നു.

മിശിഹാ രക്തത്താൽ പണിത
സഭയാമാലയമെന്നെന്നും
നിലനില്ക്കുന്ന ശോഭയോടെ.

9 ജാതികൾ തൻ മദ്ധ്യേ നിന്നൊരനാൾ
ഒരു സുതയെ മിശിഹാ വേട്ട
വധുവാക്കി-സഭയായ് സ്ഥാപിച്ചു.

മിശിഹാ സഭയുടെ ശിരസ്സത്രേ
നിബിമാരാന്നദിക്കുന്നു
ശ്ലീഹർ കാഹളമുതുന്നു

നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും
സ്തുതിയങ്ങേയ്ക്കായ് മണവാളാ,
അപ്പിക്കണെല്ലാ ജനവും.

10 കറകൂടാ-തവളെ പിതൃസവിധേ
അപ്പിക്കാനായ് മണവാളൻ

അവളെ തൻ രക്തത്താൽ കഴുകി
നല്ലീ ശോഭനമാമങ്കി
തൈലത്താലവളെ പുശി
മെയ് നിണമേകിയ പൂർക്കായി-

അവളെ മോതിരമണിയിച്ചു
സുന്ദരിയാക്കി വൻ കൃപയാൽ
മോദിക്കുന്നു-ജാതിസുത.

11 സഭയോതു-ന്നു മിശിഹായോടായ്
മണവാളാ ഞാൻ നിൻ പേക്കായ്
എന്നെന്നും ജീവിക്കും സത്യം.

വഴി വിട്ടുകലിപ്പെട്ടൊരു നാളും
സന്നിധി വിട്ടു നടക്കില്ല
വീത്രഹ സേവിതയാകില്ല.

അന്യനെ ആശ്ലേഷിക്കില്ല
കരിശിൻ തണലിൽ മരുവീടും
സ്നേഹം തിങ്ങും തവ മാപ്പിൻ.

12 സഭയുടെത്ര-പം മിശിഹാ കാട്ടി
ശ്ലീഹന്മാരതു കേട്ടൊരു ഞാൻ
സുവിശേഷേ നാമതു കാണുന്നു:

നിരവധി മത്സ്യങ്ങൾ തിങ്ങും
മത്സ്യവലയ്ക്കു സഭശൃംഗതാം
നല്ലവയും കുറവുള്ളവയും

നല്ലവയിൽ താൻ മോദിച്ചു
തിന്മയെയാഴിയിലെറിയുന്ന
അതു നന്മയായുതകില്ല.

13 സഭയൊരു വൻ വയൽപോലാകുന്നു
വിത്തുവിതച്ചു യജമാനൻ:

ദൃഷ്ടനതിൽ നിശയിൽ കളവിതറി
കളയും വളരട്ടെങ്ങരപോലെ
കാലാന്ത്യത്തിൽ പിഴുതീടാം
കത്തുനഗ്നിയിലേക്കെറിയും

അവ രണ്ടും ഒരുപോൽ വളരാൻ
കഷകനനുവാദം നല്ലി
വിത്തുകളെ പ്രതിയെൻ പ്രിയരേ.

14 കളയാകാ-തൃത്തമ വിത്തുകളായ്
ഫലമേകാനായ് പണിചെയ്തിൻ
കാലാന്ത്യം മൂന്നിൽ കണ്ടിട്ടുവിൻ

കത്തുനഗ്നിവരും നിമിഷം
കാഹള നാദത്തിൻ നിമിഷം
കഠിനതരം വിധിയുടെ നിമിഷം

അറയിൽ വിത്തുകൾ കൂട്ടുന്നു
കളകൾ കൂട്ടി ദഹിപ്പിക്കും
കഷകനാനന്ദിച്ചീടും.

15 കർത്താവേ, കരുണയൊടൊന്നെ നിൻ
 വലഭാഗത്തു നിറുത്തണമെ
 ഉന്നതമാം സ്ഥാനം നല്ലണമെ
 കുറവുകളെല്ലാം മാഞ്ഞുണമെ
 കൃപയാലെനെ നിറഞ്ഞുണമെ
 പാതകളെനെ കാട്ടണമെ

സ്ത്രീബായിൽ ഞാൻ പുകഴുന്നു
 തഴകുന്നു നിൻ മുറിവുകളെ
 നിൻ സന്ദേശം പേറുന്നു.

82 “കാനാനിൽ ക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ”

1 ആദിയില-ത്യന്തനാം ദൈവം
 ധരയെ മനഞ്ഞു കൃപയാലെ
 അതിനെല്ലാ പൃഷ്ണതയും നല്ലി.
 സൃഷ്ടിയുടവസാനം നാഥൻ
 പൃഴിയെടുത്തതിനായിരേകി
 മരായ പകർന്നു പൃഴിയ്ക്കായ്”.

നരനും നാരിയുമീധരയിൽ
 ഗൃഹനടയധികാരം പേറി
 ധരയെ ഭരിക്കാൻ നിയമിതരായ്”.

2 നരനായ് താൻ നല്ലി കായ്കനികൾ
 ഗൃഹജാലങ്ങളെയും അതു പോൽ
 ധരയിൽ കാ-ണ്ണന്നതിനെന്യല്ലാം
 ധരയിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും
 വിളവെല്ലാം കൊയ്യുന്നതിനും
 ധാന്യങ്ങൾ കൂട്ടുന്നതിനും.

ചെങ്കോലേകിയവൻ കൈയിൽ
 മുടിയും നരനേകി നാഥൻ
 തൻ പ്രതിനിധിയായ് വാണീടാൻ.

3 കാനാനിൽ ക്ഷാമം വന്നപ്പോൾ
 യൗസേപ്പെത്തി മിസ്രേമിൽ
 നാഥനവ-നേകീവൻകരുണ.
 ഇസ്രേൽ അതുവഴി രക്ഷിതനായ്
 യാക്കോബാനദിച്ചപ്പോൾ
 ദൈവജനം മോദിച്ചനാൾ
 നാഥൻ കൃപയുള്ളവനത്രേ
 ദാസനു നല്ലന്നു കൃപകൾ
 അവനാണെൻ പ്രിയനാം ദൈവം.

4 മലയിൽ കേ-ഴുണൊരു മാൻ കഞ്ഞും
 ആഴിയിലെ മത്സ്യങ്ങളും
 ആവിയിലെ പറവകളും ഒരു പോൽ.
 നോക്കുന്നുടയവനേ നിന്നെ.
 നീയവയെപ്പോററുന്നെന്നും.
 അവ നിൻ സ്തുതികൾ പാടുന്നു.

സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഉടയവനാം
 നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നെന്നെന്നും
 നിൻ പ്രഭയിൽ മോദിക്കുൻ.

83 “കാഹള നാദത്തിൻ നാളിൽ”

1 നല്ലവനും-കൃപയുടരിപ്പിടവും
 ശുദ്ധതയെ നല്ലനവനും
 നീയത്രേ മണവാളൻ മിശിഹാ,

മെൽനിന്നെമാങ്ങനാൾ നീ നല്ലി
വെളിവാക്കി ഹെസ്യോ മുറിയീൽ
“ഓർത്തായ് ചെയ്തിൻ ഇതുപോൽ”

എന്നരുളിയ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യോ,
റൂഹായാൽ നിയമിച്ചെനെ
ഈ ബലിവേദിയിലെത്തിച്ചു.

2 രക്ഷയ്ക്കായ് നല്ലിയ ബലിയിതുതാൻ
പാപം പോക്കും ബലിയിതുതാൻ
മാലിന്യം കഴുകും ബലിയിതുതാൻ
ഈ ബലിയുയരെയൊറുന്നു
ലോകത്തിനായിരേകുന്നു
നിന്നരഹിതം ബലിയിതുതനെ

ഹാബേൽ കാട്ടിയീ ബലിയെ
രക്ഷയുടായുമി ബലിതാൻ
കാട്ടീ മർക്കിസദേക്കിതിനെ.

3 നിബി മുശാകുഞ്ഞാടിൽക്കൂടി
കാട്ടിയ ബലിയുമിതാകുന്നു
ഏശായാ-പ്രാപിച്ചതുശ്ശീതുതാൻ
നിബിയർ കാണാൻ കാംക്ഷിച്ചു
ഉന്നതമാം മനായിതുതാൻ
ഇതു കടമെല്ലാം നീക്കുന്നു.

അഗ്നിയർ വിറകൊള്ളുന്നു
സ്വസ്തീയമതാം ബലിയിതുതാൻ
അണയാം ഭക്ത്യാ എൻ പ്രിയരേ.

4 പാവനനാം താതൻ ഈ ബലിയെ
പുത്തി വരുത്തുനീ നിമിഷം
വസലനാം സുതനിതണയ്ക്കുന്നു.

റൂഹാ പാവനമാക്കുന്നു
ഇതു സ്വസ്തീയ വിരുന്നത്രേ
ശ്രീതപചൊരുക്കിയ ഭോജനവും

വാഴ്ത്താം ദാതാവിനെയില്ലോൾ
അണയാം ബലിവേദിയിലേക്കായ്
നാഥനു യുപമണച്ചീടാം.

5 താതനിൽ നിന്നും മാതാവെന്ത്യേ
ഉരുവായവനാം-മഹനീയൻ
കാലാന്ത്യേ ധരയിൽ നരനായി-
കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായി
കന്യക നരനെയാറിഞ്ഞില്ല
റൂഹായാലവനരുവായി

മൃതിയാൽ ബലിയുപ്പിച്ചുടയോൻ
ദേഹം ഭക്ഷണമായ് നല്ലി
തലമുറകൾക്കേകീ ശാന്തി.

6 പാവനനാം നാഥാ, മിശിഹായേ,
പാവനരാക്കണമടിയൊരേ
കടമെല്ലാം മായിച്ചീടണമെ
ബലഹീനത നിറയുന്നവരാം
ഇവരിൽ കൃപ നീ ചൊരിയണമെ
കൈതന്നിവരെയുയർത്തണമെ

മണവറ നല്ലണമടിയൊക്കായ്
ജീവവിരുന്നും നൽകണമെ
വാടാത്തൊരു മകുടവുമതുപോൽ.

7 കത്താവേ, സഭയെ വാഴ്ക്കണമെ
റൂഹായാം ദാനം തരണം
കലഹങ്ങൾ ദൂരയകറ്റേണം.

ഐക്യം സഭയിൽ നല്ലണമെ
സഭകളെ ഒന്നിപ്പിക്കണമെ
ചിതറിക്കൂ കലഹക്കാരെ

സ്നേഹം ചിന്തു ഹൃദയത്തിൽ
ശാന്തി ജഗത്തിന് നല്ലീട്ടു
മോചനമെല്ലാ മർത്യക്കും.

8 ആദിയുമ-ന്ത്യവുമില്ലാത്തവനേ,
എല്ലാം നന്നായിവവനേ
രഹസ്യങ്ങൾ തിങ്ങും മണവറയേ,
കൃപചെയ്യണമീയടിയാരിൽ
നിന്നിൽ ശരണിതരെ നാഥാ,
തൃക്കൺ പാർക്കണമലിവോടെ
റുഹായെ നീ നീക്കരുതെ
ദൈവരൂപം ഞങ്ങൾക്കേകണമെ
ധൂപം നീ കൈക്കൊള്ളണമെ.

9 വഞ്ചന നീക്കണമെന്നിൽനിന്നും
ഏദയേ ശാന്തത ചിന്തണമെ
ദയയാലെൻവഴി നേരേയാക്കൂ
യാചനയെല്ലാം നൽകണമെ
നിൻസ്തുതി ഞാനെന്നും പാട്ടും
ഘോഷിക്കും ജനമദ്ധ്യത്തിൽ
വെണ്ണയെനിക്കേകണമീശാ,
പുതിയൊരു വസ്ത്രം നല്ലണമെ
നിൻഹിതമൊത്തൊരു ജീവിതവും.

10 കർത്താവേ, താലന്തുകളെല്ലാം
വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കൃപയേക
നിൻഏദയേ വാസമെന്നിക്കരുളൂ.

കാഹളനാദത്തിൻ നാളിൽ
ഭീകര വിധിയുടെ നേരത്തിൽ
വലഭാഗം തരണം നാഥാ,

വാക്യപ്പെട്ടവരാം പ്രിയരേ,
ഉന്നതരാജ്യം പ്രാപിപ്പിൻ
എന്നിവരോടൂര ചെയ്യണമെ.

84 “കുബ്ബാനയ്ക്കൊരുക്കം”
(വൈദികനും ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ചു്)

1 മിശിഹാ തൻ-തിരുബലിയപ്പിക്കാൻ
അണയാമെൻ പ്രിയ സോദരരേ,
ഗോതുൽത്താമലയിലെ രക്തബലി
ഏദയം കഴുകി വെടിപ്പാക്കാം
സോദരരോടു നിരപ്പാകാം
റുഹായാം കൃപ പ്രാപിക്കാം
ആരാധ്യമതാം ത്രിത്വത്തെ
ഗീതം പാടി കീർത്തിക്കാം
ദാവീദിൻ കിന്നരമേന്തി.

2 ഏകമതാം ആരാധ്യം ത്രിത്വം
സുതൻ താതനമതുപോലെ
ജീവിപ്പി-ച്ചീടും റുഹായ്ക്കും
സ്തുതിയപ്പിക്കാമന്തനിമിഷം
ആരാധനയപ്പിച്ചീടാം
കിന്നരമേന്തി കീർത്തിക്കാം
കരുണ നിറഞ്ഞവനാം ദൈവം
ധരയിൽ കൃപ ചൊരിയാനായി
പ്രാർത്ഥിക്കാമീനാഴികയിൽ.

51-ാം സങ്കീർത്തനം

3 കൃപ നിറയും കരുണാസാഗരമേ,
 കഴുകണമെൻ പാപം കടലിൽ
 വെണ്മയെനി-ക്കേണമെ നാഥാ,
 തിന്മകൾ നിരവധി ചെയ്തു ഞാൻ
 കോപിപ്പിച്ചങ്ങേ ഞങ്ങൾ
 ചെളിയിൽ വീണു ബലഹീനൻ
 വഴി വിട്ടോടി ജഗദീശാ,
 കഴിയിൽ വീണടിയൻ നാഥാ,
 കൃപയാൽ രക്ഷിക്കീനേരം.

4 നീതി നിറഞ്ഞവനാം രാജാവേ,
 വിശ്വാസനത്തികവേ നാഥാ,
 ചിന്തണമെ-റുഹായാം ദാനം
 ഹിമസമമെന്നെ കഴുകണമെ
 മോദം പകരണമെന്നുള്ളിൽ
 ശക്തി പകർന്നിടണെ നാഥാ
 നിന്നെ കാട്ടും ഞാനെന്നും
 പാടും നിൻ ഗീതം നാഥാ,
 നാവിന്ദ വചനം നല്ലണമെ.

(വൈദികൻ തനിയെ)

5 ധരമുഴുവൻ കൃപ വിതറുന്നൊരുവൻ
 ബലിയച്ഛിക്കാനെൻ പ്രിയരേ,
 പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ-എൻ പേർക്കായ് നിങ്ങൾ
 പാപം ചെയ്തവനാമെന്നിൽ
 ദൈവം കൃപ ചെയ്യാനായി
 ഈ ബലി നാഥൻ കൈക്കൊള്ളാൻ

യാചിക്കണമേയെൻ പ്രിയരേ,
 റുഹായെന്നിൽ വസിച്ചിടാൻ
 ഞാൻ പരിപാവനനായ് തീരാൻ.

(ജനങ്ങൾ)

6 മിശിഹാതൻ പ്രിയനാം സേവകനേ,
 താഴ്മയിൽ മേവുന്തു നാഥൻ
 റുഹായാം ദാനം ചിന്തുനു
 നിൻ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും നാഥൻ
 ഈ ബലി കൈക്കൊള്ളും കൃപയാൽ
 ദാനം ധരയിൽ ചിന്തിപ്പും
 അപ്പിക്കണമീ നാഴികയിൽ
 ധരയിന്നയതും മിഴിനീരും
 വേദനകളുമാ-കലതകളും.

(വൈദികൻ തനിയെ)

7 കയറുന്തു-നാഥാ ഞാനിപ്പോൾ
 പരിപാവനമാം വേദിയിതിൽ
 നിൻ സവിധേ-താണുവണങ്ങുന്നേൻ
 നീയാകുന്നു-മമ ദൈവം.
 ഞാൻ പാടും നിൻ ചെയ്തീകളെ
 നന്ദി നിനക്കേകും നന്നായ്
 ഹാബേലിൻ ബലിയെപ്പോലെ
 മല്ലിസദേക്കീൻ കാഴ്ചകൾപോൽ
 കൈക്കൊള്ളണമെൻ കാഴ്ചകൾ നീ.

(അപ്പം ക്രമപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ജനവും വൈദികനും)

8 വെട്ടുനോ-രുടെ മുമ്പിൽ നില്പും
 ആട്ടിൻകട്ടി സമം നാഥൻ
 മൗനിയതായ് നിലകൊണ്ടെൻ പ്രിയരേ,

താഴെ ധരിച്ചു നരനായി
വേദന നിരവധിയോടെയോൻ
സ്ത്രീബായിൽ സ്വയമച്ഛിച്ചു

മുന്നാംനാളുമ്പിതനായി
പിതൃവലദാഗെയിരിക്കുന്നു
ധരയുടെ നവമാം രാജാവായ്.

(കാസാ ക്രമപ്പെടുത്തുമ്പോൾ)

- 9 ഉഴറിശിലേം ഗോഗുൽത്താമലയിൽ
കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
ശ്രീശിതനായ് അത്യുന്നതനാഥൻ
മാവ്വു തുറന്നു കന്തത്താൽ
ലോകത്തിനു ജീവൻ നല്കും
ജലരക്തങ്ങൾ മാവ്വീനും.
ഒഴുകീ-യാനിമിഷം പ്രിയരേ,
കണ്ടവനതു സാക്ഷിക്കുന്നു
തൻ തിരുസാക്ഷ്യം സത്യമരഹോ.

(വെള്ളം വീഞ്ഞിൽ ചേർക്കുമ്പോൾ)

- 10 കത്താവേ ചേക്കണമീനേരം
മാനവകർമ്മങ്ങൾ മുഴുവൻ
ഗോഗുൽത്തായിലെ ബലിയോടൊന്നായ്
വെള്ളം വീഞ്ഞിൽ ചേരുംപോൽ
ധരയീനയരും നെടുവീപ്പും
മാനവരുടെയദ്ധാനമതു
വേദന, രോഗം, വ്യസനങ്ങൾ
കഷ്ടത, പട്ടിണി, എന്നിവയും
എല്ലാമച്ഛിക്കുന്നീശോ.

(അൾത്താരയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു് വേദികനും ജനങ്ങളും)

- 11 വിളി ചെയ്യു-മ്പോൾ കേൾക്കുന്നവനും
അനതാപം കൈക്കൊൾവവനും
കുറങ്ങൾ മോചിക്കുന്നവനും
മാനവരെ സ്നേഹിപ്പവനും
നീയാകുന്നൻ കരുണാബ്ബേ,
താതസുതാമൻ ത്രിയേകൻ
സ്തുതികൾക്കഹൻ നീയത്രേ
എന്നും നിന്നെ കീർത്തിക്കാൻ
ശുപയരുളണമെ ജഗദീശാ.

- 12 കാരുണ്യം കാംക്ഷിക്കുന്നവനേ,
കാരുണ്യത്തിനിരിപ്പിടമേ,
വിനയത്തിൽ മോദം കാണവനേ,

കൈക്കൊള്ളണമീ ബലിയെ നി
ഈ ബലിവഴിയായിദാസൻ
സ്വയമച്ഛിക്കുന്ന നാഥാ,

ഉന്നതമാം ബലിപീഠത്തിൽ
സാതപികബലികളുണച്ചിടാൻ
യോഗ്യത ഞങ്ങൾക്കേകണമെ.

- 13 ദുഹായാം-ദാനം ചിന്തണമെ
വിജ്ഞാനം വിതരണമെന്നിൽ
വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെ

നിൻ ദീപം പേരുന്നവരായ്
നിന്നെ ലോകത്തിനു കാട്ടാൻ
നിൻ സുവിശേഷം ലോകത്തിന്നു

19 ഈ സമയം ഓർക്കുന്നടിയങ്ങൾ
നിബിമാരെയും ശ്രീഹരെയും
സഹദേദരം-മുദ്യാനന്ദാരം

ശോഭയെഴും രത്നത്തെയും
ആദാമിനെയും ഹവ്വായും
സുവിശേഷകരും താതരെയും

സന്യാസികളേം കന്യകളേം
പ്രാർത്ഥന യാചിച്ചവരേയും
സഭയിൽ സുതരാ-മെല്ലാരും.

20 ഈ സമയം ഓർക്കുന്നടിയങ്ങൾ
നിന്നിൽ നിദ്രിതരാം മൃതരും
നിൻ വചനം ഓതിയ താതരെയും

താതജനങ്ങൾ ബന്ധുക്കൾ
ആചാര്യന്മാർ-നേതാക്കൾ
രക്തം ചിന്തിയ സഹദേന്മാർ

ധരയിൽ വേദനയേല്ക്കുന്ന
മാനവനിരയെ ഓർക്കുന്നു
കൈക്കൊള്ളണമീയ ചൂന-നീ.

[ധൂപം അർപ്പിച്ചു വൈദികൻ വീതുന്നു] (ജനം)

21 കന്യകയാം മറിയമാമ്മിൽനിന്നും
ജഡമോറവനാം മഹനീയാ,
അവളെ നീ കീർത്തി ധരിപ്പിച്ചു

നീ ദാസർക്കേകുന്നു മുടി
ശോഭയെഴുന്നൊരു മണവറയും
ആനന്ദത്തിൻ പൂണ്ണതയും

മൃതരെ നീയെഴുന്നെല്പിക്കും
മോദമെഴുന്നൊരു ശബ്ദത്താൽ
നിൻ ഗീതം പാടുന്നടിയർ.

22 കന്യകയാം മറിയമാകുന്ന
ദാഹം തിങ്ങിയ ധരയിന്നും
പൊട്ടിമുള-ചോരുന്നത സന്ധ്യം
മഹനീയമതാം സൗരഭ്യം
ധരയിൽ മോദം നീ നല്കി
ധരനിൻ ഗീതം പാടുന്നു

അഹറോനേപോലീയടിയർ
അർപ്പിക്കുന്നീ ധൂപത്തെ
കൈക്കൊണ്ടിവിരിൽ കൃപചെയ്തു.

23 വേദനയാൽ കരയുന്നൊരു നരനും
മോഹം തിങ്ങി നിറഞ്ഞവനും
ക്ലേശത്താൽ വലയുന്നൊരു നരനും
അദ്ധ്വാനത്താൽ ക്ഷീണിതനും
ആശ്രയമില്ലാത്തൊരു നരനും
പീഡനമേല്ക്കുന്നൊരു നരനും

കബറിൽ പൂണ്ടവനാം നരനും
ഒരുപോൽ നോക്കുന്നു നിന്നെ
കൃപ ചൊരിയണമെയിവരിൽ നീ

24 സകലക്കും തുണയായൊരുവൻ നീ
നരരെല്ലാം നിൻപേക്കായി
അണയുന്നു കരുണാസാഗരമേ,
വസ്തുനിവരെ തിരുസവിധേ
ഇവരുടെ കർമ്മങ്ങളുമതുപോൽ
കൈക്കൊള്ളണമീ ബലിനാഥാ,

പാപം മാഞ്ഞുണമീനേരം
വേദനദൂരെയകറ്റണം
പകരണം ഹൃദയേമോദം.

85. "ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി ഭോഷന്മാർ"⁴³

1 ശ്രീഹന്മാർ വിതറിയ സന്ദേശം
ദൈവിക വിജ്ഞാനം പേറി
റൂഹാതൻ ശക്തിയവർ കാട്ടി.

കുരിശിൽ തൂങ്ങിയ മിശിഹായെ
അറിയുന്നവരായ് അവരെത്തി
ഓതി ബലഹീനതയിലവർ

അതുകേട്ടവരാം ജാതികളോ
കുരിശിൽ തണലിലടുത്തുത്തി
വിശ്വാസത്തിലുറച്ചവരായ്.⁴⁴

2 സൃഷ്ടിക്കെല്ലാം മുൻപേതന്നെ
ദൈവത്തിൽ മരുവുന്നവനാം
വിജ്ഞാനം ദൈവം പകരുന്നു.

അവനെ ലോകം അറിഞ്ഞില്ല
ലൗകിക നേതാക്കന്മാരും
അവനിൽ നിന്നകലെപ്പോയി.

കണ്ണുകൾ കാണാതെത്താരു ഭാഗ്യം
ചെവികൾ കേൾക്കാതെത്താരു കാര്യം
സ്നേഹിതനേകുന്നു ദൈവം.⁴⁵

43. 1 കൊരിന്തോസുകാർ 44. 2:1-5 45. 2:6-9

3 റൂഹായാൽ ദൈവം തൻ വഴികൾ
കാട്ടി നമ്മുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
പുണ്ണിതനാം പ്രാപിച്ചിടാനായ്.

അത്യുന്നതമാം രഹസ്യങ്ങൾ
അറിയുന്നതു പാവന റൂഹാ
തൻ സ്നേഹിതനായ് നല്ലനു.

അവനെ പ്രാപിച്ചവരാം നാം
ദീപം പേറാമീനിമിഷം
കാട്ടാം റൂഹാതൻ ശക്തി.⁴⁶

4 നന്മകൾ തൻ വഴികളിലേക്കെന്നെ
കൈക്കു പിടിച്ചു നയിക്കുന്ന
ദൈവത്തിൻ ആത്മാവാം റൂഹാ,

നിനിൽ വയ്ക്കുന്നെന്നെ കൂടാൻ
കൃപ ചിന്തണമെൻ ഹൃദയത്തിൽ
നാവീൽ വചനം നല്ലേണം.

ബുദ്ധിക്കേളു നിൻ ജപാല
കൈകൾക്കേളു നിൻ ശക്തി
മനസ്സീര നൽകൂ നിൻ ശാന്തി.

5 ശ്രീഹന്മാർ-വേലക്കാരത്രേ
കേൾക്കുന്നു രാജനാജനെ
വിളവിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ നാഥൻ.

വിത്തേതുൻവനം അതുപോൽ
വിളവേതുൻവനം ഒരു നാൾ
പ്രതിഫലമെല്ലാം പ്രാപിക്കും.

46 2:10-13

ചെടിയെ വളത്തുന്നതു നാഥൻ.
അവനിൽ മരുവീടാം പ്രിയരേ,
കലഹം ദൂരെയകറ്റീടാം.⁴⁷

6 ദൈവത്തിൻ ഭവനമതാം സഭയെ
പണിയും വേലക്കാർ ശ്രീഹർ;
അവരതിനായ് നേട്ടം പ്രതിഫലവും
നില നില്ക്കുന്നൊരു പണിയെല്ലാം
തീയിൻ നാളിൽ മോദിക്കും
ശോധൻ ചെയ്യും വൻനാളിൽ
കത്തി നശിച്ചീടായ്യാനായ്
അദ്ധ്വാനിക്കാം വസലരേ,
നാഥനൊടൊത്തീ നാഴികയിൽ.⁴⁸

7 ഹൃദയത്തിൻ-രഹസ്യം കാണുന്ന
മിശിഹായാഗതനാകുന്ന
നാൾവരെയും-വിധിച്ചെയ്യുതാരും
ജ്വാലയുദിക്കുന്നൊരു നാളിൽ
ചെയ്തികളെല്ലാം വെളിവാകും
ഇരളെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകും
അതുവരെ ഒരു നരനും ധരയിൽ
വിധിച്ചെയ്യാനായ് തുനിയരുതേ
സ്വയമേ വിധിച്ചെയ്യു മനുഷ്യന്മാർ.⁴⁹

8 നീ പ്രാപി-കാത്തവയാ യൊന്നും
നിൻ സവിധേയില്ലെന്നോക്കു
എല്ലാം ദൈ-വം തന്നെ പ്രിയനേ.

47 3:1-11 48 3:12-17 49 4:1-5

ദാനത്തിൽ നിഗളിക്കരുതേ
സോദരനെ നിന്ദിക്കരുതേ
ഗർവ്വം നടിച്ചു നടക്കരുതേ
തന്നവനതു പോൽ തിരികെയവ
കൈക്കൊള്ളാൻ കഴിവുണ്ടെന്നും
നാമോക്കണമീ നാഴികയിൽ.⁵⁰

9 ശ്ലീഹന്മാ-രെല്ലാദേശത്തും
അവസാനത്തവരായ് തീർന്നു
ലോകത്തിൽ-നിന്ദിതരായ് ശ്ലീഹർ,
ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി ഭോഷന്മാർ
ബലഹീനത പേരുന്നവരും
നിന്ദനമെല്ലാമേല്പുവരും
കഷ്ടത പട്ടിണിയേല്ക്കുന്നോർ
വീടില്ലാത്തവരും മർത്യർ
അവഹേളനമേല്ക്കുന്നവരും.

10 വാഴുന്നു അവരെല്ലാവരെയും
വേദനയെല്ലാമേല്ക്കുന്ന
പ്രാർത്ഥിക്ക-ന്നു ശത്രുക്കൾക്കായ്,
ദീപം പേറുന്ന ശ്ലീഹർ
ധരയുടെ കൂരിരുൾ നീക്കുന്നു
ജാതികളെ വഴി കാട്ടുന്നു.

നീരിൻ സവിധെ നയിക്കുന്നു
സത്യദുരസ്തുക്കനെപ്പോഴും
എങ്കിലുമവർ പീഡനമേല്പും.⁵¹

50 4:6-7 51 4:8-13

86 "ഗലാത്യലേഖനം"

1 സ്തുതിയെന്നും താതനണച്ചീടാം
ആരാധന വത്സലസുതനും
സ്നേഹമുണ്ടാർ പാവന റൂഹാത്മ്യം.
മൃതിയിൽനിന്നും വീണ്ടവനാം
ത്രിയേകൻ ദൈവം സ്തുത്യൻ
പാടാമുന്നതമാം ഗീതം

കൃപ എത്തുന്നതരേ നിന്നും
ശാന്തിയിൽ മോദിക്കുൻ ധര
സഭ വളരുന്ത നാടുകളിൽ.

2 സുവിശേഷം മാറ്റാത്തതെൻ പ്രിയരേ,
ശ്രദ്ധിക്കരുതൊരു വഞ്ചകനേം
"മൃതനായോൻ ഏകൻ വത്സലരേ,"
മിശിഹായെ വിട്ടെത്തുന്ന
ദൂതരെയൊരും കേൾക്കരുതേ
അവർ ശാപത്തിൻ ഉടമകളാം.

മിശിഹാ അത്യുന്നതന്മാൻ
ഗോളൻതൊയിൽ മൃതനായി
ഉത്ഥിതനായ് മേവ്യന്മയരേ

3 മിശിഹായെ സ്തുതി ചെയ്യാം പ്രിയരേ,
നരരുടെ സ്തുതികൾ തേടരുതെ
അതു നമ്മെ രക്ഷിക്കില്ലൊട്ടും
കരയുന്നവരാം തൻ ജനത
കാലാന്ത്യമടുത്തീടുമ്പോൾ
കാഹള നാദത്തിൻനാളിൽ

മോദിക്കും ദൂതർ മധ്യേ
താതൻ മാത്മ്യം വേദനകൾ
മണവാറ നല്ലം വന്ദ്യസുതൻ.

4 ധരയിൽ ഞാൻ എത്തും മുഖവനെ
വേറാക്കി വന്ദ്യൻ മിശിഹാ;
തൻ കൃപയാൽ എങ്ങെ വിളിച്ചില്ലോൾ
കാട്ടി ഉന്നത സുവിശേഷം
പറുഭീസായിലെ മാഹാത്മ്യം
സ്വസ്തിയുന്നത ഉഴറിശിലേം
പോകുന്നു ഞാൻ വത്സലരേ,
നാമനാളുകളെ ചേർക്കാൻ
വിസ്തൃതമാകും വിളഭൃവിൽ.

5 ഈ ധരയിൽ സഭയെ പണിയുന്നോൻ
പരിപാവനനാം മഹനീയൻ
ദാസന്മാരേ ചേർക്കുന്നരികിൽ.
ഏദയേ സന്ദേശം നല്ലി
ജാതികളുടെയിലയ്ക്കുന്നു
വഴിയിൽ താങ്ങുന്നവരെയവൻ
സുവിശേഷത്തിൻ സത്യത്തെ
വഞ്ചന കൂടാതാദൂതർ
വിതരുന്നല്ലാ ദേശത്തും.

6 വത്സലനാം താതാ, മഹനീയാ,
കേൾക്കണമെൻ പ്രാർത്ഥന സർവ്വ
ദാനങ്ങൾ നൽകൂ കൈ നിറയെ.
നീയാകുണൻ പ്രിയതാതൻ
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
നിന്നിൻ വസ്തുനൊൻ ജീവൻ
റൂഹായാം ദാനം ചിന്തു
സുവിശേഷത്തിൻ വഴികാട്ടു
ഘോഷിക്കാം നിന്നെ ലോകേ.

7 കാലാന്ത്യം ആഗതമായപ്പോൾ
 ദൈവം സുതനെ അയച്ചിവിടെ
 സുതനെത്തി കന്യക വഴിയരയിൽ.
 നിയമത്താൽ, ഉതരായവരെ
 മോചിപ്പിക്കാനവനെത്തി
 നിന്ദ്രമതാകം സ്റ്റീബായിൽ
 ജീവൻ ഹോമിച്ചു നാഥൻ
 നമ്മെ പുത്രന്മാരാക്കി
 നാം ചൊല്ലാം, “വത്സലതാതാ.”

8 മാതാവേ, വത്സലയാം തരുണീ,
 സ്വപ്നീയുന്നത ഉരറിശിലേം
 സ്വാതന്ത്ര്യം പേറുന്നൊരു കന്യേ,
 പ്രസവിക്കാത്തവളേ പാട്ടു.
 അത്യച്ചത്തിൻ കീർത്തിക്കൂ
 ഘോഷിക്കത്യുന്നതനെ നീ
 ധര നിറയുന്നു നിൻ മക്കൾ
 വേദന കൂടാതവവധിയായ്
 നീ ചേർക്കുന്നു നിൻ സുതരെ.

9 സ്നേഹത്തിൽ സേവകരായ് തീരൂ
 നിയമത്തിൻ പുണ്ണത സ്നേഹം
 സ്നേഹത്താൽ ഇഴശൻ ഉതനായി.
 വെടിയണമെന്നും ജഡമോഹം
 റൂഹാ കാട്ടും പാതകളിൽ
 പാദം വയ്ക്കണമല്ലാതം
 ജഡമെത്തിക്കും മരണത്തിൽ
 കഴിയിൽ പാദം വയ്ക്കരുതേ
 ചുംബിക്കുന്നതമാം സ്റ്റീബാ

10 പാപം ചെയ്യുന്നവരാം നർരേ,
 തിന്മ വെടിഞ്ഞു നടന്നീട്ടു
 പാപത്തിൻ അന്ത്യം പാതാളം
 ശുദ്ധതയിൽ മരുവീടേണം
 കറകൾ കഴുകി വെടിപ്പാക്കൂ
 വിഗ്രഹസേവ വെടിഞ്ഞീട്ടു
 നന്മയിൽ വളരണമെപ്പോഴും
 ഹൃദയേ ശാന്തത കാട്ടേണം
 സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കേണം.

11 മിശിഹാ തൻ സേവകരാം നമ്മൾ
 കരിശിൽ തൂക്കി ദേഹത്തെ
 മിശിഹായോ-ടൊനായ് ഒരുനാളിൽ.
 റൂഹായാൽ നാം ജീവിപ്പൂ
 റൂഹാ നമ്മെ വഴികാട്ടാം
 വിഗ്രഹസേവ വെടിഞ്ഞീടാം
 സ്നേഹിച്ചീടാം സോദരരെ
 സ്വാർത്ഥത ദൂരെ അകറ്റീടാം
 ഹൃദയേ കാരുണ്യം കാട്ടാം.

12 ഭാരം നാം പേറണമന്യോന്യം
 മിശിഹാ ഭാരം പേറിയപോൽ
 സോദരരെ സ്നേഹിക്കാം, പ്രിയരേ.
 നാം വിതചെയ്യുന്നൊരു ധാന്യം
 കൊയ്യും നാം നിശ്ചയമായി
 റൂഹാ മുടി ചൂട്ടും നമ്മെ
 കൊയ്യും കാലമടുക്കുമ്പോൾ
 കണ്ണീർ ദൂരെയകന്നീടും
 ആനന്ദിക്കാം വത്സലരേ.

87 “ഗ്രിഗറി നസയാൻസൻ”

- 1 ആളുകൾ മൂന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അത്യുന്നതനാം സംസ്കൃതൻ ബന്ധത്തിൽ മാത്രം ആളുപെ.
 ആദിയമന്ത്യവുമില്ലാത്തോൻ ജീവൻ നല്ലനോരുവ അത്യുന്നതനാം പ്രിയ താതൻ
 അതുപോൽ ഉന്നതനാം സുതനും ചാവനനാകും റുഹായും ത്രിയേകൻ ദൈവം സ്തുത്യൻ.
- 2 നിങ്ങളെ ഞാൻ കാട്ടാമെൻ പ്രിയരേ, വിശ്വാസത്തിൻ പാതകളെ കൈക്കൊള്ളു-ജീവിത മാറ്റത്തിൽ. ഏകൻ അത്യുന്നത ദൈവം ശക്തിയുമധികാരവുമൊന്നു മൂന്നാളുകളിൽ സ്ഥിതനേകൻ ദൈവിക സത്തയിൽ ഒരു പോലെ മൂന്നാളുകളും തുല്യരഹോ മൂന്നും ഒന്നാണെൻ പ്രിയരേ.
- 3 ത്രിയേകൻ ദൈവം സംസ്കൃതൻ ആദിയമന്ത്യവുമില്ലാത്തോൻ താതനിൽ നിന്നുരുവായൊരു പുത്രൻ. റുഹായാം പരിപാവനനോ താതൻ സുതരിവരിൽനിന്നു ഉരുവായി നിത്യരൂപത്തിൽ.

- മൂന്നും ഒന്നാണെൻ പ്രിയരേ, മൂന്നും മൂന്നാളുകളത്രേ ആഗ്രാഹ്യമതാം യാഥാർത്ഥ്യം.
- 4 ആദ്യത്തെ നിയമം താതൻറ രൂപം കാട്ടീ ലോകത്തിൽ സുതനെയതു-നിശ്ചലിൽ ദർശിച്ചു. സുതനെത്തി കാലാന്ത്യത്തിൽ പുതിയൊരുടമ്പടി സ്ഥാപിച്ചു ചൊല്ലീ നല്ലാം റുഹായെ. പെന്തക്കൊസ്തലിപ്പെരുനാളിൽ റുഹായെത്തി ശ്രീഹർ മേൽ സഭയിൽ മരുവുന്ന റുഹാ.
- 5 കത്തിജപലിക്കും ഗോളം സൂര്യൻ കണ്ണുകൾ മഞ്ചിക്കുന്നലകിൽ നോക്കിപ്പുവാൻ മർത്യൻ മുതിരില്ല. സൂര്യനുടയവനെൻ പ്രിയരേ ജപാലയിൽ മേവുനൊരു ജപാല ശുദ്ധത തിങ്ങും യാഥാർത്ഥ്യം. പരിശോധകരായ തീരാൻ ആരാധകരായ തീന്നീടാം കാരുണ്യം പ്രാപിച്ചീടാം.
- 6 ദൈവസ്വഭാവം പ്രിയ വത്സലരേ, മാനവചിന്തയ്ക്കുപരിസ്ഥം കോരിയെട്ട-താൽ തീരാത്താഴി. ആഗ്രാഹ്യം തൻ കർമ്മങ്ങൾ ചിന്തയ്ക്കുപരിസ്ഥം സത്ത കത്തിജപലിക്കുന്നൊരു ജപാല.

നയനങ്ങൾക്കുപരിസ്ഥനവൻ
കേൾവിക്കെല്ലാമപ്പൊമാം
ഗേഹേ വാഴുന്ന ദൈവം.

- 7 തൻ സുതനെ ഹൃദയേ കൈകൊള്ളും
മർത്യകായ് ദൈവം നല്ലും
മോദകരം-മണവറയെൻ പ്രിയരേ,
കണ്ണുകൾ കണ്ടിട്ടില്ലവിടം
കേൾവിയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലവിടം
ചിന്തയിൽ തോന്നിട്ടില്ലവിടം

മണ്ണിലലിഞ്ഞു തകൻവയാം
ദേഹം നവമാം ശോഭയൊടെ
പൂകും പ്രിയമാം മണവറയിൽ.

- 8 എൻ കുരിശിൽ ശരണം വയ്ക്കുന്നോർ
എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ
എൻ രക്തം പാനം ചെയ്യുന്നോർ
മൃതരായാലും ജീവിക്കും
പുതിയൊരു വസ്ത്രമുടുത്തീടും
മണവറയിൽ മോദിച്ചീടും.

മണ്ണിലലിഞ്ഞാലും ദേഹം
എങ്ങനെ മണ്ണീനെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നതു വലിയൊരു രഹസ്യം താൻ.

- 9 ഓരോരോ-കാലത്തുനതനാം
ദൈവം തൻ പ്രിയ ജനതയ്ക്കായ്
സേവകരെ-നിയമിച്ചീടുന്നു.
കൃപയാലവരെ നിറയ്ക്കുന്നു
തൻ സ്നേഹിതരായ് തീർക്കുന്നു
കല്പനയെല്ലാം നല്ലുന്നു.

ഓടതീ കൃപയിൽനിന്നും
നാഥൻ ജനതയെ നേടേണം
ജപാലയിലേക്കു നയിക്കേണം.

- 10 ഭൂവാനം-മനയപ്പെട്ടൊരു നാൾ
ദൈവാത്മാവു ജലത്തിന്മേൽ
ആവാസം-ചെയ്തെൻ വത്സലരേ,
ജീവൻ നല്ലന്നു ഹൃദായം
മൃതിയിനെഴുന്നേല്പിക്കുന്നു
മൃതരെ മുടി ചൂടിടുന്നു.
ശ്ലീഹന്മാരിലിറങ്ങിയവൻ
ശ്ലീഹൻ കൈവെപ്പാൽ നല്ലീ
ജാതികളിടയിൽ ദാനത്തെ.

88 "ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു"

- 1 എൻ പ്രിയരേ, എൻ പേര്ക്കായ് നിങ്ങൾ
ജീവിക്കുന്നതിനാലിവിടെ
നിരവധിയായ് പീഡനമേറീടും
ജയിലറ ഭവനമതായീടും
ചങ്ങലകൾകൈവളകളുമായ്
ദണ്ഡനമാകും സമ്പാദ്യം
പുലരിയുടിക്കുന്നൊരു നാളിൽ
മൃതർ മദ്ധ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
മോദിച്ചീടും വത്സലരേ.
- 2 വേദനയിൽ നിങ്ങൾ കേഴുമ്പോൾ
ആനന്ദിച്ചീടും ലോകം
മമ ശിഷ്യർ കണ്ണീർ തുടീടും

കണ്ണീർ മാറിട്ടുമൊരു നാളിൽ
ഞാൻ പുനരാഗതനാകുമ്പോൾ
ആനന്ദിച്ചിട്ടുമെൻ ശിഷ്യർ

അവസാനിക്കാതൊരു ഭാഗ്യം
ചോരൻ മോഷ്ടിക്കില്ലൊരുനാൾ
നിങ്ങൾക്കായ് ഞാൻ നല്ലീട്ടം.

3 ചോദിപ്പിൻ-ദാനം നല്ലീടാം
ഞാൻ ഉയരേ പിതൃ വലഭാഗേ
നിങ്ങൾക്കായ് മാദ്ധ്യസ്ഥൻ ചെയ്യും. ✓
എൻ നാമത്തിലപേക്ഷിച്ചാൽ
താതൻ നിശ്ചയമായ് നല്ലം
കറവില്ലാത്തൊരു കലവറ താൻ.

അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാം
എന്നിൽ ശരണിതരാം നിങ്ങൾ
പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചീട്ടം.

4 താതനിൽ നി-നെത്തിയ വത്സലനെ
ഏദയേ കൈക്കൊണ്ടതിനാലെ
നിങ്ങളെയെൻ താതൻ സ്നേഹിപ്പു.
കൈകൾ നിറയെ കൃപ നല്ലം
താതൻ സവിധയണത്തിടിൻ
ഞാൻ പിതൃ സവിധയയിരിക്കുന്നു.

പൂർണ്ണത പ്രാപിപ്പിൻ പ്രിയരേ,
സ്നേഹത്തിൻ വലുതാം ദാനം
ദീപം കാട്ടിൻ കൂരിരുളിൽ.

5 കർത്താവേ, വിജ്ഞാനത്തികവേ,
നീയെല്ലാമറിയുന്നല്ലോ
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നെന്നും.

ഏദയം കാണുന്നവനേ, നീ
ചിന്തകൾ ശോധന ചെയ്തോനേ,
ചെത്തികളെല്ലാമറിവോനെ,

നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
നീയറിയുന്നായാമാത്ഥ്യം
നിന്നിൽ വയ്ക്കുനെൻ ജീവൻ.

6 കർത്താവേ, കരുണ നിറഞ്ഞവനേ,
കൈക്കൊൾകെൻ കാഴ്ചകളെ നീ,
ഹാബേലിൻ ആദ്യഫലം പോലെ.
എൻ ഏദയം നീ കാണുന്നു
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
അതു നീ നന്നായറിയുന്നു.

സ്നേഹം ചിന്തണമെന്നുള്ളിൽ
സ്നേഹം ലോകത്തിൽ ചിന്താൻ
കൃപയീ. ദാസകേകണമെ.

7 ദപീപുകളിൽ-നിൻ ദൂതും പേറി
നിന്നെ ലോകത്തിൻ കാട്ടാൻ
പ്രിയനാമാ നൽവരമേകണമെ.

നിൻ സ്നേഹം ലോകം കാണാൻ
നിന്നെ ഏദയേ കൈക്കൊള്ളാൻ
ഇവിടൊരു പരദീപം പണിയാൻ

വെമ്പുന്നീശോ മെ ഏദയം
നിൻ കൃപയെന്നിൽ ചിന്തിട്ടു
നിൻ നാമം ഞാൻ പേറീട്ടം.

8 കർത്താവേ, നിൻ നാമം പേറും
ദാസന്മാരെ അയയ്ക്കണമെ
റുഹായാൽ അവരെ നിറച്ചീട്ടം.

ഭാരത ഭൂമിയിലെൻ നാഥാ
 സ്നേഹത്തിൻ ദൂതം പേറി
 നിരവധി സേവകർ പോകേണം.
 അതിനായ് കൃപ നീ നല്ലേണം
 മേലുയരങ്ങളിൽ നിന്നിപ്പോൾ;
 നിൻ നാമം ഞാൻ പേറീടും.

89 “ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.”

1 പുലർകാലേ നിൻ സ്തുതി പാടീടാൻ
 മോദമൊടൊത്തു നൂ ഭാസർ
 പാവനമാം ദേവാലയമതിനൾ.
 പുതിയൊരു സുദിനം തന്നവനേ,
 ദേഹാരോഗ്യം തന്നവനേ,
 ഉന്നത ശക്തി പകർന്നവനേ,
 നീ ഭൂവാനങ്ങൾക്കുടയോൻ
 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നീ സുദിനം.
 എല്ലാം പാവനമാക്കേണം.

2 നന്മ നിറഞ്ഞൊരു വൻ നിക്ഷേപം
 ദാസക്കായ് നീട്ടുക നാഥാ,
 നീട്ടിയ കൈ-യിൽ ദാനം വയ്ക്ക
 രക്ഷിക്കില്ല ധനം നരനെ
 ലൗകിക ശോഭകൾ മങ്ങീട്ടും
 കീർത്തി സുഖങ്ങൾ മാറിപ്പോം
 മാറ്റമെഴാത്തവനാം-നാഥാ
 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നീ സുദിനം
 എല്ലാം പാവനമാക്കേണം.

3 നരവംശ-ത്തിൻ മഹിമോന്നതനേ,
 ധരയിൽ ശാന്തിയിറക്കിട്ടുക
 യുദ്ധങ്ങൾ ദൂരെയകറ്റിട്ടുക
 വിളിച്ചൊയ്യുന്നവരെ കേൾക്ക
 മുട്ടുന്നവൻ തുറന്നിട്ടുക
 യാചിപ്പവൻ കൊടുത്തിട്ടുക.
 സുവിശേഷേ നീയരുളിയതാം
 പാവനമാം വചനത്താലെ
 വേഗം നൽകൂ യാചനകൾ.

4 ശക്തി നിറ-ഞ്ഞവനാം ജേതാവേ,
 ഓക്കണമെ നിൻ സഭയെ നീ
 ശത്രുവിനെ ദൂരെയകറ്റണമെ
 “നീയാകുന്നത ദൈവം
 സഭയുടെ പ്രിയനാം മണവാളൻ
 മണവാ ഉയരെ ഒരുക്കുന്നോൻ”
 എന്തെല്ലാതമറിഞ്ഞീടാൻ
 കാരുണ്യം ഉയരേ നിന്നും
 ധരയിൽ വഷിക്കുന്നതനേ.

5 കത്താവേ, നിന്നിൽ ശരണിതരാം
 നരർ ലജ്ജിക്കില്ലൊരുനാളും
 ശോഭനമാം അന്ത്യം പ്രാപിക്കാം.
 ഈ വഴിയാത്രയിലെൻ നാഥാ,
 നിൻ വഴി കാട്ടണമെപ്പൊഴും
 എന്തെ കാവൽ ചെയ്യണമെ
 എല്ലാം ശോഭനമാക്കണമെ
 ആപത്തെല്ലമകറ്റണമെ
 ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.

6 ഭൂവാനം നിൻ തിരുക്കൈവേല
 കരകടലിവ നീ സൃഷ്ടിച്ചു
 എല്ലാം നിൻ വചനത്തിൻ ശക്തി
 എൻ വഴി നേരാക്കണമീശാ
 വഴിയിൽ വിജയം നല്ലണമെ
 എൻ കൂട്ടായ് നീ മേവണമെ.

കൃപയുടെ കോട്ടകളാലെണെ
 ചുറ്റണമെല്ലോഴും നാഥാ,
 ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.

7 കത്താവേ, ജീവിത സായാഹ്നേ
 ശോഭനമാം നിൻ മണവറയിൽ
 എത്തിച്ചിടണമെന്നെ കൃപയാൽ.
 വഴിയാം മിശിഹായേ , നൃപനേ,
 വഴിയിൽ താങ്ങണമെ കയ്യിൽ
 എല്ലാം ശോഭനമാക്കണമെ.

നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെല്ലാം ഞാൻ
 കടലിൽ യാനം ചെയ്യുന്നേൻ
 തുറമുഖമെന്നെ കാട്ടണമെ.

8 നിന്നിഷ്ടം തേടിയിറങ്ങിപ്പോൻ
 ഉയരേനും കൃപ ചിന്തണമെ
 ദൂഹായാൽ എങ്ങനെ നിറയ്ക്കണമെ
 ലൗകിക പാതകൾ തേടാതെ
 സുവിശേഷത്തിൻ വഴിയിൽ ഞാൻ
 എന്നും ഓടി നടന്നീടാൻ

കരുണ അയയ്ക്കണമെൻ നാഥാ,
 കൈക്കൊൾകെൻ കണ്ണീർ നാഥാ,
 ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.

90 “ഞാനെന്നും നിന്നൊടുക്കൂടെ”

1 ധരനിറയും നിൻ നരരെ കാണു
 കൃപയാലവരെ വാക്കീട്ടു
 കൈക്കൊള്ളു നരരുടെ ബലികൾ നീ
 ഗോഗുൽത്തായിലെ ബലിയിൽ നീ
 സംപ്രീതനായ് തീർന്നുപോരു
 ജീവിത ബലിയും ചേക്കുന്നു.

നരരുടെ കർമ്മമിതാ നാഥാ,
 നിൻ കയ്യിൽ ഞാൻ വയ്ക്കുന്നു
 കൈക്കൊൾകുന്നതബലിപോലെ.

2 ധരയിൽ നിൻ സുതനോടൊന്നായി
 അദ്ധ്യാനിക്കും നരരെ നീ
 തൃക്കണ്ണാൽ ദർശിക്കു നാഥാ,
 നിരവധി രോഗങ്ങൾ മൂലം
 വേദനയേറെ സഹിക്കുന്നോർ
 കണ്ണീർക്കടലിൽ താഴുന്നോർ

നരരുടെ കർമ്മമിതാ നാഥാ,
 നിൻ കയ്യിൽ ഞാൻ വയ്ക്കുന്നു
 കൈക്കൊൾകുന്നത ബലിപോലെ.

3 വെട്ടുന്നോ-രുടെ സവിധേ നില്ക്കും
 മൗനിയതാമൊരജം പോലെ
 കഷ്ടതകൾക്കേല്പിച്ചൊരു നാഥാ,
 ഹൃദയം കാണും പരമാത്മൻ
 പാപികളെപ്പണുത്തെന്നും
 മേഘിക്കണെല്ലാ കടവും

നിന്നെപ്പോലാക്കണമെന്നെ
ശാന്തതയേറും മനമേകൂ
സ്നേഹം തിങ്ങും ജീവിതവും.

4 നീയെന്നും നന്മനിറഞ്ഞവനാം;
നീതിയുടാലയമേ, ദേവാ,
നിൻ സവിധേ വയ്ക്കണൻ പ്രശ്നം;

ദൃഷ്ടൻ പുഷ്പിതനാകുന്നു
നല്ലവർ വേദനയേല്ക്കുന്നു
ദൃഷ്ടനെ നീ സംരക്ഷിപ്പൂ!

അവരുടെയധരേ മാത്രം നീ
ഘൃദയത്തിൽ നിന്നകലത്തിൽ;
അവരെന്നിട്ടും ജീവിപ്പൂ

5 കനിവുള്ളൊൻ മേലുയരേനിന്നും
മഴയും വേനലുമേകുന്നു
പുത്രന്മാ-രാം മർത്യക്കായി

ശിഷ്യനുമതുപോൽ ദൃഷ്ടനും
അനുതാപത്തിനായ് താതൻ
അനുദിനമെന്നും പാക്കുന്നു

ഫലമേകാത്തവയാം വൃക്ഷം
തീയിലിട്ടെന്നൊരു നാൾ വരെയും
വളരും കള ബഹുഗദ്യോടെ

6 കർത്താവേ, നിന്നിൽ ശരണിതനാം
എന്നിൽ നീ കൃപ തോന്നണമേ,
നിൻ കൈകൾ വയ്ക്കണമെൻ മീതേ

നീയെന്നെയറിയുന്നീശോ
എൻ ഘൃദയം നീ കാണുന്നു
എൻ ചിന്തകൾ നീയറിയുന്നു

ആപത്തിൻ നാളിൽ നാഥാ,
താങ്ങണമെന്നെ തൃക്കയ്യാൽ
ഇടറരുതെൻ പാദം കല്ലിൽ.

7 കർത്താവേ, കനിയണമേയെന്നിൽ
ഓർക്കണമെന്നെ കൃപയാലെ
സന്ദർശിക്കേണം ദാനത്താൽ

ശിക്ഷിക്കരുതെന്നെ നാഥാ,
നിൻ പേർക്കായ് ഞാൻ ജീവിപ്പൂ.
നിൻ വചനം മമ ഘൃദയത്തിൽ

മമ വേദനകൾ നിരവധിയാം
കരുണ നിറഞ്ഞവനാം ദൈവദാ,
നിൻ നിശ്ചൽ വീശണമേന്മേൽ നീ

8 ഉന്നതനാ-മെൻ പ്രിയ കർത്താവേ,
മേലുയരത്തിൽനിന്നും നീ
നിൻ വല്ലതാം ശാന്തിയയയ്ക്കേണം

'നിങ്ങൾക്കെൻ വല്ലതാം ശാന്തി
ഞാനെന്നും നിന്നൊടുക്കൂടെ'
എന്നരുളിയവൻ ജേതാവേ,

നിൻ സവിധേയണയുന്നടിയായ്
കൃപകൾക്കായി കേഴുന്നു
ശാന്തിയയയ്ക്കണമീനേരം.

91 "തെസ്സലോനിക്കർ"

1 രക്ഷകനാം മിശിഹാ കർത്താവിൽ
മരുവുന്നവരാം സോദരരെ
കൈകൊൾക കരുണാബ്ജേ കൃപയാൽ.

വിശ്വാസത്തിൽ കർമ്മങ്ങൾ
സ്നേഹത്തിൽ ബഹുവേലകളും
സ്ഥിരമാം പ്രത്യംശയുക്തപോൽ

കാൺകെൻ പ്രിയനാം കന്താവേ,
നന്ദി നിനക്കേകുന്നടിയൻ
കൃപചൊരിയണമീ ദാസൻ മേൽ

2 സുവിശേഷം വിതറി ശ്രീഹന്മാർ
റുഹായുടെ അധികാരത്താൽ
കാട്ടിയവർ ദൈവികമാം ശക്തി.

കണ്ടും കേട്ടുമറിഞ്ഞവയെ
ഘോഷിച്ചവർ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ
മർത്യസ്തുതി ഗൗണിച്ചില്ല

വേദന നിരവധിയേറ്റതിനാൽ
വാളിനായ് ഗളമേല്പിച്ചു
നാഥൻ ശക്തി പകർന്നവരിൽ.

3 ചതിയാലോ ന്നയാലോ അല്ല
ലൗകിക നേട്ടത്തിനുമല്ല
ശ്രീഹന്മാർ സ്സീബാ പേറിയതു്.

സത്യത്തിൻ വാഹകരായി
സ്നേഹത്തിൻ കൊടിയും പേറി
ദൈവിക ദൂതന്മാരായി

ഏദയം പരിശോധിപ്പവനാം
ദൈവത്തിനു സ്തുതിയപ്പിപ്പാൻ
ചുറ്റി ദേശങ്ങളിലെല്ലാം.

4 കുട്ടികളെ താലോലിക്കുന്ന
ശുശ്രൂഷികയെപ്പോലെവെവർ
ശാന്തതയോ-ടെനും വത്തിച്ചു

തേടിയതില്ല സ്തുതിയൊന്നും
സമ്പത്തിനു പാഞ്ഞില്ലൊട്ടും
മിശിഹായുടെ സ്നേഹം കാട്ടി

മുട്ടുപടം വണ്ണാത്തവരായ്
ഏദയേ അവനെ സ്നേഹിച്ചു
റുഹായാം ദാനം നേടി.

5 രാപകീല്ലാതവർ പണിചെയ്തു
ഭാരമൊരുത്തനുമായില്ല
ഭീകരമാം മുഷ്ടികൾ കൂടാതെ.

ജീവിച്ചു കറകൂടാതെ
പരിപാവനരായ് വത്തിച്ചു
നീതിയിൽ പാദമുറപ്പിച്ചു

ശുദ്ധതയിൽ ഭവനം പണിതു
യാതൊന്നും മോഹിച്ചില്ല
ചെന്തു നല്ലാനായ് മാത്രം.

6 താതജനം സുതരോ-ടോതും പോൽ
കാതി സ്നേഹത്തിൻ വചനം
ഉന്നതമാം ജീവിതവഴികാട്ടി.

ദൈവിക കൃപ നേടിയ സുതരേ,
രാജ്യത്തിന്നവകാശികളേ,
ദൈവിക ജീവിതവഴിതേടിൻ

ദൈവിക വചനം പേറുന്നോർ
സ്സീബായിൻ വന്ദകരായി
തീരണമെല്ലാ നാഴികയും.

7 ഏദയത്തിൽ ഓരോ നാഴികയും
അവതരയെരികിൽ മേവിയവർ
സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശം നല്ലി

മിശിഹായുടെ രണ്ടാം വരവിൽ
മോദം പകരുന്നൊരു കാര്യം
നിങ്ങൾ; മെ പ്രിയ ജനതതിയേ,

എന്നോതി വസല ശ്ലീഹർ
വനവരാം സേവകരേപ്പോൽ
വിത്തും ജലവും പേറിയവർ.

8 വേദനയാ-ണെന്നും നമ്മൾക്കായ്
ഈ മരുഭൂമിയിലെനതു നാം
എപ്പോഴും ഹൃദയേ കരുതേണം.

കൃപയിൽ നിന്നകലരുതാരും
മറെറാരു വചനം കേൾക്കരുതേ
സ്ത്രീബാധയെ നിന്ദിക്കരുതേ.

രാപകൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ മേവ്യാം
നന്ദി നിറഞ്ഞൊരു ഹൃദയത്താൽ
നാഥനു സ്തുതികളുണ്ടിച്ചിടാം.

9 പ്രിയതാതൻ-അത്യുന്നത ദൈവം
കന്താവാകും മിശിഹായും
നിങ്ങൾക്കായ് പാത തെളിച്ചിട്ടും

സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ചിട്ടുവിൻ
മർത്യകലത്തെ സ്നേഹിപ്പിൻ
കറക്കൂടാത്തവരായ് മരുവിൻ.

നാഥനണഞ്ഞിട്ടുമാനാളിൽ
വലഭാഗം നാം പ്രാപിപ്പാൻ
അദ്ധ്വാനിക്കാം വൺലരേ.

10 ദൈവത്തിൻ സുതരായ് വർത്തിപ്പിൻ
ജീവിതമവനായപ്പിപ്പിൻ
ശ്ലേഷ്ഠതയെ ദൂരെയകറ്റിട്ടുവിൻ

പാവനരായ് വർത്തിച്ചിട്ടുവിൻ
ദേഹമെന്ത്യതയിൽ വയ്കൂ
ശുദ്ധതയുടെ വഴികൾ തേടു

ദൈവത്തെ റിയാത്തവരാം
ജാതികൾ സമമായ് തീരുതേ
ജഡമോഹത്തിൻ വഴിവെടിയു.

11 പാവനരായ് വർത്തിപ്പാൻ ദൈവം
വിളിച്ചെഴുതിവരെയെന്നറിവിൻ
തൂക്കുന്നു ചെഴുതികളെല്ലാം താൻ.

രഹസ്യം വെളിവാകും നാളിൽ
വലഭാഗം പ്രാപിച്ചിടാൻ
തേടു നിർമ്മലമാം പാത

ദൈവത്തെ ബഹുമാനിപ്പൂ
മേവുന്തു ത്രിത്വം നിന്നിൽ
ശുദ്ധതയിൽ മേവണമെന്നും.

12 മൃതരേയോ-ഞ്ഞൊരുവനുമൊരുനാളും
കേഴരുതെന്നുപദേശിപ്പൂ;
മിശിഹായിൽ ശരണം പ്രാപിപ്പിൻ.

മിശിഹാ മൃതരീണെഴുന്നേറു
പിതൃവലഭാഗെയിരികുന്നു
മിശിഹായിൽ മൃതരെല്ലാരും

കാഹളനാദത്തിൻ നാളിൽ
പുഴയിൽ നിന്നെഴുന്നേററിട്ടും
പുതിയൊരു വസ്ത്രമുടുത്തീടും.

13 കർത്തുദിനം ചോരൻ സമമത്രേ
ശാന്തതയെന്നൊതും നേരം
ഓടിയടുത്തീടും-ബഹുശ്ലേശം.

പ്രസവിക്കുന്നൊരു നാരി സമം
കേഴും ജനതതിയാനേരം
രക്ഷപ്പെടാനൊരു പഴുതില്ല

അതിനാലെൻ പ്രിയ വത്സലരേ,
ശോഭയുടലയമായവരേ
വേഗമൊരുങ്ങിൻ യാത്രയ്ക്കായ്.

14 നിശ്ചയിൽനിന്നുണരാം വത്സലരേ,
മാന്യതയോട്കട നടന്നീടാം
ദീപത്തിൻ അപകാശികളാം നാം.

നിശ്ചിതർ നിശ്ചയില്ലാങ്ങുന
മദ്യപരും അതുപോൽ തന്നെ
നാമോ പകലിൻ സുതരത്രേ.

വിശ്വാസം പോമിപ്പോൾ
സ്നേഹത്തിൻ വസനം ചൂടാം
പ്രത്യാശയതിൻ- മകുടമതും.

15 മിശിഹായിൽ-കൃപ പ്രാപിപ്പാനായ്
നമ്മെ വിളിച്ചു-പ്രിയതാതൻ
കോപത്തിന്നല്ലെൻ വത്സലരേ,

മൃതനായ് മിശിഹായെൻ പേർക്കായ്
നാമവനിൽ ജീവിക്കുന
ജീവിപ്പവരും നിശ്ചിതരും

പണിയാം സഭയാം പ്രിയഭവനം
ക്ഷീണിതനാശ്വാസം നല്ലാം
ശാന്തതയിൽ വത്തിച്ചീടാം.

16 നവ ജനമാം നാമെൻ വത്സലരേ,
നമ്മ പ്രവത്തിക്കാനോടാം
മോദിക്കാം മിശിഹാ കത്താവിൽ.

പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരമായ് മേവാം
വീണവരെയെഴുന്നേൽപ്പിക്കാം
താതൻ സ്തോത്രം പാടീടാം

തിന്മയിൽ നിന്നകലാമെന്നും
നന്മയിൽ പാദം വച്ചീടാം
വാക്യം നമ്മെ പ്രിയതാതൻ.

92 “ശ്രീയേശു കന്ദൈവം സ്തുത്യൻ”

1 കത്താവേ, മേലുയരേ നിന്നും
ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചീടാനായ്
ചിന്തകളെ ഉദ്ദിതമാക്കണമെ,
നിന്നിൽ നിന്നതു നേടട്ടെ
നിൻ നാമത്തിൽ മുദ്രിതരാം
പാപികളാമീ ദാസന്മാർ.

നിൻ കൃപ നിത്യം ലോഷിപ്പാൻ
നിൻ സുവിശേഷം കാട്ടീടാൻ
കൃപ ചൊരിയണമീയിടവക മേൽ.

2 ശ്രീപത്തിൻ പരിപാവന രഹസ്യം
ഉയരേ ഗുഹമയം മേവി
അഗ്നിയർ തെല്ലുമാറിഞ്ഞില്ല,
ഗബറിയേലേത്തിയ നേരം
മിന്നിവിളങ്ങി സപർല്ലോകം
മാനവനിരകൾ ബോധിതരായ്.

ശ്രീയേശു കന്ദൈവം സ്തുത്യൻ
ശുദ്ധൻ ശുദ്ധൻ സംശുദ്ധൻ
ഇടതടവില്ലാതവർ പാടി.

3 യോദ്ദാനിൽ മിശിഹായാഗതനായ്
 സ്നാനം പ്രാപിക്കുംവരെയും
 മർത്യഗണം തെല്ലമറിഞ്ഞില്ല
 മിശിഹാ സ്നാനം ചെയ്തപ്പോൾ
 ഇടിനാദം പോലീയരയിൽ
 അറിയില്ലേണയ് ഉയരേണം
 താതാത്തജ റൂഹാരഹസ്യം
 ധരയിൽ വെളിവായ് തീർപ്പോൾ
 മോദിച്ചൊരുപോൽ ഭ്രവാനം

4 സീനായ്തൻ മലയുടെയഗ്രത്തിൽ
 നിബി മുശാ കണ്ടൊരു കാഴ്ച
 വിസ്മിതമാം വസ്തുതയെൻ പ്രിയരേ
 കാലാന്ത്യത്തിൽ കന്യകതൻ
 നിൽചെയ്യദരത്തിൻ കസുമം
 ധരയിൽ കാട്ടീ വൻകാര്യം.
 മാളിക തന്നിലിറങ്ങിയവൻ
 മൂന്നാം ക്നുമായാം നാഥൻ
 ത്രിത്വത്തിൻ പൃത്തികരണം.

മൂന്നാമത്താം ക്നുമായാം നാഥൻ

5 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഭാഷകൾ കൂടാതെ
 മൗനത്തിൽ മേവി ത്രിത്വം
 ശുദ്ധതൻ ഉറവിടമവനത്രേ
 ജപാലയിൽ മേവിസംസ്കൃത്യൻ
 ജപാലധരിച്ചവരാം നിരകൾ
 നോക്കാൻ മടി കാട്ടി മേവി.
 കാലാന്ത്യമണഞ്ഞൊരു നേരം
 സുതനെത്തി നരനായ് ധരയിൽ
 ജപാലകളും നോക്കാഞ്ഞെത്തി.

6 ദൂതന്മാർ സുതനെ ദർശിച്ചു
 വിസ്മയ ബന്ധിതരായ് നിരകൾ
 അഗ്നിമയർ രഹസ്യമറിഞ്ഞില്ല
 ദൈവം നരനായ് തീരുകയോ
 എങ്ങനെ സംഭവമീകാര്യം
 ചോദിച്ചുനേറ്റാനും കൂട്ടം;
 മാളിക ബാബേലായ ദിനം
 മോദിച്ചാസ്വർഗ്ഗീയഗണം
 ത്രിത്വത്തിൻ സ്തുതികൾ പാടി.

7 മിസ്രേമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട്
 യിസ്രായേല്ലാർ മരുഭൂവിൽ
 വഷങ്ങൾ പതറി നടന്നില്ലേ?
 തേരും പാലുമൊഴുക്കുന്ന
 നാടിനു നാല്പതു വത്സരമോ?
 കർത്താവിൻ പദ്ധതിയറിയിൻ!
 അതു പോലാണീരഹസ്യങ്ങൾ
 നിറയും ഭവനം മേലുയരേ
 ഉഴലുന്ന നാമീ ധരയിൽ.

8 ത്രിത്വത്തിൻ രഹസ്യമറിഞ്ഞീടാൻ
 മാനവസന്തതി വഷങ്ങൾ
 താക്കീകരായ് മാറിയതറിയില്ലേ?
 മർത്യൻബഹുലം ക്ലേശകരം
 വിശ്വാസത്തിൻ നയനത്താൽ.
 തെല്ലും ക്ലേശം കൂടാതെ
 കാണുന്ന ഞാൻ ഉടയവനേ,
 അത്യുന്നതനാം സർവ്വേശൻ
 ത്രീയേകൻ ദൈവം സ്മൃത്യൻ.

9 കരുണാഞ്ജലി, കൃപയുടമിരിക്കുമ്പോൾ,
 കഴുകണമടിയൊന്നെ കൃപയാൽ
 ഉയരേണം ദാനം ചിന്തണമെ
 നിത്യം നിൻ സ്തുതിപോലാഴിപ്പാൻ
 നിത്യംനിന്നെ കാട്ടിടാൻ
 ഭവനേ ജാതികളെ കൂട്ടാൻ
 പാതതെളിക്കണമെപ്പോഴും
 പാതയിൽ ദീപം നല്ലണമെ
 ദൂതൻ കാവലിനെത്തട്ടെ.

10 ത്രിയേകൻ സംസ്കൃതൻ ദൈവം
 കന്യാ മൂന്നായ് കാണുന്നേൻ *മൂന്നായ് മൂന്നായ്*
 സത്തയിലോ-ഏകൻ താൻ മാത്രം
 താതാത്മജ റൂഹാ ദൈവം
 ശക്തിയിൽ ഒന്നാണെൻ പ്രിയരേ,
 ആരാധനയൊന്നായ് നല്ലാം
 മൂന്നായ് അറിയിക്കപ്പെട്ടു
 സാഖികമല്ലീ മൂന്നെണ്ണം
 മൂന്നും ഒന്നാണെൻ പ്രിയരേ.

11 ചിന്തകളേ, പോരിൻ: തീജപാല
 നയനം കരുടാക്കിക്കളയൂ
 അതിനുള്ളിൽ ഉണവസിക്കുന്നു;
 ആരാധനയും കാഴ്ചകളും
 അപ്പിച്ചുണയാം വിനയമൊഴെ
 കാരുണ്യത്തിനായ് കേഴാം
 കർത്താവേ, നീയെൻ ദൈവം *മാ*
 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
 ജപാലയെന്നിക്കായ് പകരണമെ.

12 മേലുയരേമാരാത്തൊരു ഭവനം
 തീർത്തു മഹനീയൻ കൃപയാൽ
 സോദരരേ, വേഗമൊരുങ്ങീടാം.
 എന്തും നാമതിലൊരു നാളിൽ
 അതു താൻ നമ്മുടെ പ്രിയഗേഹം
 മാറ്റമൊഴൊത്തൊരു പറ്റുദീസാ
 അതിനായ് സ്നേഹത്തിൽ മേവാം
 ത്രിത്വത്തിൻ സ്തുതിപാടീടാം
 നാഥൻ കരുണക്കുടലല്ലോ.

93 “ദൈവത്തിൽ ഹൃദയം വയ്ക്കൂ”
 1 വഞ്ചനകൾ കാട്ടരുതൊരു നരനും
 വഞ്ചന നിന്മേൽ വീഴില്ല
 പ്രിയ നാഥൻ നിന്നെ താങ്ങീടും
 തിന്മ വിതച്ചാൽ തിന്മ കൊയ്യും
 നന്മ വിതച്ചാൽ നന്മകളും
 തലമുറ തലമുറയായ് പ്രിയരേ
 അണയാമതിവേഗം കൃപകൾ
 ചൊരിയുന്നവരുടെ തിരുസവിധേ
 നന്മ പ്രവർത്തിക്കാമെന്നും.

2 ദാനം ചെയ്യുന്നതിനായ് കൈകൾ
 നീട്ടണമെല്ലായ്പ്പോഴും നീ
 മാർഗ്ഗം-ദാനം പാപത്തെ
 കൃപകൾ ചൊരിയും ജഗദീശൻ
 ഹൃദയം നന്നായറിയുന്നോൻ
 കാരുണ്യത്തിൻ നീരുറവ

സ്നേഹം ദർശിക്കുന്നേരം

ദാനം കാണുന്നൊരു നിമിഷം

മാർഗ്ഗം നിൻ പാപങ്ങൾ.

3 ദൈവത്തെ അറിയത്തവരല്ലോ
തീയിൽ കത്തി നശിച്ചിട്ടും
അവരുടെ തീ കെട്ടുകില്ലൊരു നാളും
വഞ്ചന നാവിലുരയ്ക്കരുതേ
അഗതിയെ നിന്ദിച്ചിടരുതേ
പാപത്തിൽ നീ മുഴുകരുതേ

ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചവരാം
ഋജുമാനസരുടെ വഴിയിൽ നീ
നിൻ പാദം വെണ്ണപ്പോഴും.

4 ഉത്തമയാം തരണിയൊരുന്നതമാം
ഗോപുരമാകുന്നെൻ പ്രിയരേ,
അവളെ നീ ദൂരെയകറ്റരുതേ
അതുപോൽ നിൻ സ്നേഹിതനേയും
ഏദയേ നീ സ്നേഹിക്കേണം
അവനെതിരായ് വില വാങ്ങരുതേ

നരരെ സ്നേഹിക്കെപ്പോഴും
മുതരെ പ്രാർത്ഥനകളിലോർക്കൂ
മുതിയെ സ്മൃതിയിൽ നിലനിർത്തൂ.

5 ആപത്തിൽ നരനെയമന്തുന
ദ്രവ്യത്തിൽ മനമാകരുതേ
ദൃഷ്ടികളെ ദൂരെയകറ്റേണം;
നരനെ പുണരുന്നൊരു ഗൃഹനാം
ദൈവത്തിൽ ഏദയം വയ്ക്കൂ;
ദൃഷ്ടി പതിക്കൂ മേലുയരേ

വേദനയനെയും ദിവസത്തിൽ
നീ മോദിക്കും മേലുയരേ;
ധനമെല്ലാം നിന്റേറതാക്കും.

94 “നിൻലരാം ജീവീകൾ പാടുന്നു”

1 ദൈവത്തിൻ ഏകസുതൻ മിശിഹാ
ഒരുനാൾ ചൊല്ലി ശിഷ്യരൊടായ്
“വാതിൽ ഞാ നാകുന്നെൻ പ്രിയരേ
വാതിൽ വഴി കയറാത്തവരെ
ഇടയന്മാരായ് കരുതരുതേ
മോഷ്ടിക്കാനവരെയെന്നു

വാതിൽ വഴി കയറുന്നവരോ
ആടിനിയെന്നവൻ തന്നെ
അവനെ കേൾക്കുന്നാടുകളും.”

2 “വാതിൽ ഞാനാകുന്നെൻ പ്രിയരേ,
ഞാൻ വഴി കയറുന്നവരെല്ലാം
നിശ്ചയമായ് ജീവൻ പ്രാപിക്കും
കൊല ചെയ്യാനനെയും ചോരൻ
ഞാനോ ജീവൻ പകരുന്ന
നല്ലിടയൻ ഞാനാകുന്നു
ആടുകളെ പ്രതിയെൻ ജീവൻ
ഹോമിക്കുന്നവനാമെന്നൊ
കേൾക്കുന്നല്ലോ ആടുകളും.”

3 “യാക്കോബിൻ ആടുകളെ മേയ്ക്കാൻ
താതൻ ധരയിലയച്ചുണെ
അവയെന്റെ സ്നേഹസഹായം കേൾക്കും

അവയെ കൂടാതെ നവധിയായത്
ആടുകളുണ്ടീയടയന്നു
ലോകത്തിൻ പല കോണുകളിൽ

അവയെ ആലയിലെത്തിപ്പാൻ
ഇടയൻ ഞാനധാനിപ്പ
വലിയൊരു കൂട്ടം നിർമ്മിപ്പാൻ."

4 ആടുകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാം
സുതനെ താതൻ പുണങ്ങ
സുതനായ് താൻ എല്ലാം നല്കുന്നു.

ആടുകളെ തോളിൽ പേറും
മുറികളെല്ലാം സുഖമാക്കും
ജീവനവയ്ക്കായ് അപ്പിക്കും

ഉത്തമനാമിയെൻ മിശിഹാ,
കൃപ ചെയ്യണമീയടിയർമേൽ
ഈ കൂട്ടത്തെ കൈക്കൊൾക.

5 അബ്രാഹാം-ത്തിനു മുമ്പുള്ളവനാം
അത്യന്തനാം ദൈവസുതൻ
പിതൃസവിയേ നിത്യം മരുവുന്നു.

കാലാരംഭത്തിനു മുമ്പേ
താതനിൽ നിന്നവരുവായ്
പ്രഭയിൽ നിന്നുള്ളൊരു പ്രഭയായ്

അവനെന്നും ജീവിക്കുന്നു
മൃതിയെ മൃതിയാൽ വെന്നതുപൻ
മർത്യകലത്തിൽ ശിരസ്സുതേ.

6 കല്ലറയിൽ കണ്ണീർ വാർത്തവനേ,
കടലിന്മീതെ നടന്നവനേ,
ലാസറീനെ എഴുന്നേല്പിച്ചവനേ,

മർത്യ ശരീരമെടുത്തവനേ,
മർത്യ കലത്തിൻ സ്നേഹിതനേ,
അത്യന്തനാം ദൈവസുതാ,

മൃതനാമെന്നിൽ കൃപചെയ്യ
ശോഭയെഴും വസനം നല്ല
പുതിയൊരു മണവറയും കൃപയും.

7 കൃപനിറയുന്നവനാമെൻ രാജാ,
വിനയത്തിൻ വൻ മാതൃകയേ,
പുൽകൂട്ടിൽ ജടം ചെയ്തവനേ

മാനഷ വേഷമെടുത്തവനേ,
കഷ്ടതയേറെ സഹിച്ചവനേ,
നിന്ദ്യ മൃഗത്തിൻ ഉടയവനേ,

ഉന്നതസ്വപ്നേ മരുവുന്നുൻ
ആഴത്തിൽ കൃപ ചൊരിയുന്നോൻ
നല്ലണമെന്നിൽ നീൻ കൃപകൾ.

8 നിർമ്മലരാം ജീവികൾ പാടുന്നു
അത്യന്തനുടെ ഗീതങ്ങൾ
ഭൂവാൻ -ങ്ങളിലെല്ലാത്തോഴും

മേലുയരത്തിൽ ദൂതന്മാർ
മണ്ണിൽ നിർമ്മലരാം മർത്യർ
ശോഭയെഴും ചെറുപൈതങ്ങൾ

നിർമ്മലനേ, നിർമ്മലസവിയേ
കൈക്കൊൾകിവരുടെ യാചനകൾ
നിൻ ഗീതം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.

9 പാവനനാം മിശിഹാ തൃക്കണ്ണിൽ
പൈതലിനെ താലോലിപ്പ
അഖരൈപ്പോലാകണമെല്ലാതും

മോദമെഴും പറ്റുദീസായും
ശോഭമെഴും വൻ മണവറയും
ഉന്നതമാമൊരിരിപ്പിടവും

ശിശുതുലയും മേവുനോക്കായ്
താതൻ നല്ലനെൻ പ്രിയരേ,
ദൂതന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ.

10 കിരണത്തിൽ-നിന്നുള്ളൊരു കിരണം.
ദാഹജലം ചോദിച്ചൊരുനാൾ
ജലമേന്തി, പുറം കഴുകാനായ്
സേവകനായ് ഞാനെത്തിയിതു
നീങ്ങളുമതുപോൽ ചെന്തേണം.
വിനയത്തിൻ ദൃഷ്ടാന്തം ഞാൻ

കാട്ടുന്നെൻ പ്രിയവത്സലരേ
കർശിതം പേരിയീറങ്ങീടിൻ.
നീങ്ങൾ ജീവൻ പ്രാപിക്കും.⁵²

95 “നീൻ സന്നിധിമോദം പകരും”

1 പുലർകാലേ പറവുകൾ പാട്ടുന്നു.
അത്യുന്നതരുടെ സ്തുതിഗീതം
ഭ്രമോകം നിറയുന്നാസ്തുതിയാൽ
ദൈവികളായ യരീപ്പവരാം
മന്നിൻ രാജാക്കൾ മർത്യർ
ഏദയം നിറയും സ്നേഹത്താൽ.

വാനാരൂപികളൊടൊന്നായ്
പാട്ടുന്നതമാം ഗീതം
ആ സ്തുതി നാഥനു പ്രീതികരം.

52 യോഹന്നാൻ 10-13

2 മേലുയരേ ശോഭിക്കും ശ്ലോകം
നിശയിലുദിക്കും കുമിടിനിയും
വിൺ നിറയും ജപാലകൾ തൻകൂട്ടം
ഒന്നിച്ചൊരു നാവിൻ നാഥാ
പാട്ടുന്നു തവ ഗീതങ്ങൾ
സ്വപരഹിതം മധുരം ഗീതം
അവയോടൊത്തിവരും നാഥാ,
പാട്ടുന്നതമാം ഗീതം
കൈക്കൊൾകിവരുടെ ഏദയം നീ.

3 ഭൂവാനം നിൻ സ്തുതിപാട്ടുന്നു
സ്രഷ്ടാവാം പരമോന്നതനേ,
നീയവയെ പരിപാലിക്കുന്നു
തിരമാലകളയരുണാഴി
വാനം മുട്ടും മോമലകൾ
ധരനിറയും തരു ജാലങ്ങൾ
അവയോടൊത്തിവരും നാഥാ
പാട്ടുന്നതമാം ഗീതം
കൈക്കൊൾകിവരുടെ ഏദയം നീ.

4 ധരനിറയും അരുവികളെൻ നാഥാ,
നിൻ സ്തുതിപാടിവരുന്ന ഗൃപാ,
ഘോരതരം വൻ കാട്ടിൽനിന്നും
മർത്യനു സന്ദേശം പകരാൻ
മർത്യനു മോദം നല്ലീടാൻ
മർത്യനു നിന്നെ കാട്ടീടാൻ.
അവയേടേത്തിവരും നാഥാ,
പാട്ടുന്നതമാം ഗീതം
കൈക്കൊൾകിവരുടെ ഏദയം നീ.

5 മേലുയരേ-ഗീതം പാടുന്ന
വാനാത്രപികളോടൊന്നായ്
പാടുന്നു നിൻ ഗീതം ഞങ്ങൾ.

പറവകൾ പാടുന്നാകാശേ
ധരയിൽ തൂഗജാലങ്ങളുമേ
തരനിരകൾ നി-ശ്ചലരായി
നിൻ മാഹാത്മ്യം കീർത്തിപ്പൂ
പാടുന്നനതമാം ഗീതം.
കൈക്കൊൾകിവരുടെ ഹൃദയം നി.

6 മുകത തി-ങ്ങുന്നോരി ധരയിൽ
വചനം കൂടാതീലോകം
പാടുന്നു-ഉത്തമമാം ഗീതം.

നിന്നെ കാട്ടുന്നവയെല്ലാം
നിന്നിൽ മോദിക്കുന്നുലകം
നിൻ സന്നിധിമോദം പകരും.
അവയോടൊത്തിവരും നാഥാ,
പാടുന്നനതമാം ഗീതം
കൈക്കൊൾകിവരുടെ ഹൃദയം നി.

96 "നീയാണെന്നും മമ ദൈവം."

1 പാപത്തിൻ-കഴിയിൽനിന്നെന്നെ
കൃപയാൽ കോരിയെടുത്തവനേ,
ചെളിയെല്ലാം-കഴുകിയ നല്ലവനേ
പുതിയൊരു വസ്ത്രം തന്നവനേ,
തലയിൽ തൈലമൊഴിച്ചവനേ,
ഉന്നതപീഠം തന്നവനേ,

നാവിൽ ഗീതം തന്നവനേ,
പരമാനന്ദത്തിന്നുറവേ,
നീയാണെന്നും മമ ദൈവം.

2 ശ്രേഷ്ഠമെഴും തിരുവവതാരത്താൽ
പെസഹായുടെ വൻ രഹസ്യത്താൽ
ഗോഗുൽത്താമലയിലെ ബലിയാലെ
എന്നെ ദൂശ്ഠാ ചെന്തവനേ,
സപ്തമെനിക്കു തുറന്നവനേ,
പുതിയൊരു ധരയെ പണിതവനേ,
ശ്ലീഹന്മാരെ വിളിച്ചവനേ,
സഭയെ കൃപയാൽ പണിതവനേ,
നീയാണെന്നും മമ ദൈവം.

3 നിത്യമതാം സ്നേഹത്തിൽ ഉറവ
മർത്യനെ സ്നേഹിക്കണെന്നും
മർത്യനായ് സുതനെയച്ചിവിടെ
ആദാമിനെ സ്നേഹിച്ചവനേ,
നോഹയെ മാടിവിളിച്ചവനേ,
അബ്രാഹാമിൻ പ്രിയനാഥാ,
കാനാൻനാടു കൊടുത്തവനേ,
കന്യകയിൽ പ്രിയനായവനേ,
നീയാണെന്നും മമ ദൈവം.

4 കരുണാർദ്രേ, നിൻ പേർക്കെന്നും ഞാൻ
എൻ ജീവിതമല്ലിക്കുന്നു
കൈക്കൊൾകൂ കൃപയാലീ ബലിയെ.

ഹാബേൽ ബലിയപ്പിച്ചാദ്യം
മലയിൽ പ്രിയനാമബാഹാദാ
ഗോശുൽത്തായിൽ മിശിഹായും

ധരയിൽ ചിതറിയ ശ്ലീഹന്മാർ
നിൻ സേവകരാം സഹദേന്മാർ
ലോകം തിങ്ങും നിൻജനത.

5 പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ശക്തി പകർന്നുതു
പ്രാർത്ഥനയെല്ലാം കേൾക്കണമെ
യാചനകൾ വേഗം നല്കണമെ.

മുട്ടുന്നോക്ക തുറക്കുന്നോൻ
യാചനയെല്ലാം നല്കുന്നോൻ
അന്വേഷിപ്പവരുടെ നാഥൻ

അബ്രാഹാമിനെ നീ വാഴ്ത്തി
കന്യകയിൽ നീ പ്രീതിനായ്
റുഹായുടെ ദാനം നല്ക.

6 തിരുവചനം കേൾക്കാമെൻ പ്രിയരേ,
മലമുകളിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം
ഹില്ലീയാ-യുടെ സ്തുതനോതുന.

തിന്മ നിറഞ്ഞൊരു സമ്പാദ്യം
നിലനില്പില്ലൊരു നാഴികയും
പുഴിയതായ് തീ-ന്നീടുമവ

കൂലി കൊടുക്കാത്തവരെല്ലാം
തീയുടെ നാളിൽ കേണീടും
കണ്ണീർ നിഷ്പലമാം നാളിൽ.

7 നല്ലവരാം നരരീ ധരയിന്തേൽ
കൃപയുടെ അരുവി ഒഴുകുന്നു
ഭൂലോകം അവരാൽ മോദിപ്പൂ.
അബ്രാഹാമൊരു ദൃഷ്ടാന്തം
കന്യകമറിയമതിൽ സാക്ഷി
രക്തം ചിന്തിയ സഹദേരും

അവരേപ്പോലെൻ വസ്തുലരേ,
ലോകത്തിൻ നടുവിൽ നമ്മൾ
ജാല പരത്തണമെപ്പോഴും.

8 അഗതിക്കായ് നീട്ടുക നിൻകൈകൾ
വേദനയിൽ നീ നോക്കീട്ട്
കരയുന്നോ-രുടെ കണ്ണീർമൊപ്പു.
ബന്ധിതരെ മോചിതരാക്കൂ
സോദരനെ നോക്കൂ സ്നേഹാൽ
ധർമ്മിൻ വിടായ് തീരട്ടെ

സകലരുമൊരുപോൽ സോദരരും;
ഗൃഹനാമുടയവനപ്പോൾ നിൻ
ഏദയെ വന്നീടും ആനം.

9 മോദങ്ങൾ അകലെപ്പാഞ്ഞീടും
വേദനയോടിയടുത്തിടും
നാളിൽ നീ തുണയറവനാകും

തുണയേകുന്നവന്തേൻ താൻ
അവനെ പുണരാനതിവേഗം
ഏദയം വസ്ത്രാം തുക്കയ്തിൽ

അവനൊരു നാളും തള്ളില്ല
വേദനയെല്ലമകറീടും
നിത്യമതാം മോദം നല്കും

10 നുവനേകും-ദാനം കൈനിയെ
 നിലനില്ക്കും കാലാകാലം
 ചോരന്മാർ തട്ടിയെടുക്കില്ല
 ഒന്നായ് നാം ഓടാം അതിനായ്
 നാഥൻ സവിയെയണഞ്ഞീടാം
 റൂഹായെ പാനം ചെയ്യാം,

ദാഹം തീർക്കുന്നു നാഥൻ
 മോദം ഏദയേ പകരുന്നു
 മർത്യനെ സപ്തേയേറുന്നു.

11 ഉയരാഴ്-ങ്ങൾ നിറയും നാഥാ
 മേലുയരത്തിൽ നിൻഗേഹം
 ഭൂലോകം പാദത്തിൻ പീഠം
 മാനവ ഏദയം നിൻഭവനം
 മർത്യനിടയിൽ നിൻവാസം
 മർത്യതയിൽ നീ സംപ്രീതൻ
 നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
 എൻവഴികൾ നിൻതിരുനിഴലിൽ
 ചിറകാലൈനെ മറച്ചീട്ടു.

12 ഉന്നതനിൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കുന്നോൻ
 സത്യത്തിൻ വഴി പോകുന്നോൻ
 ദൃഷ്ടതയെ ദൂരെയകറ്റുന്നോൻ
 ഏദയേ വഞ്ചനയില്ലാത്തോൻ
 കളവും കൊലയുമകറ്റിയവൻ
 താമരജനങ്ങളെ മാനിപ്പോൻ
 മാനവ ജനതയെ സ്നേഹിപ്പോൻ
 തലമുറ തലമുറ മോദിക്കും
 കൃപയുടെ ചിറകിൽ കീഴിലവൻ.

13 എൻ പ്രിയരേ, ദുർഭിനമെത്തിടും
 കണ്ണീർ നിഷ്പലമായിടും
 കാഴ്ചകളും ദൂരെയകന്നീടും
 നന്നായ് ജീവിക്കാമിപ്പോൾ
 ഇതുരക്ഷാദിനമാകുന്നു,
 നാഥൻ തന്നൊരു വൻദാനം.
 കൊലയിൽ നിന്നമകന്നീടാം
 സോദരനെ കൊലചെയ്യാതെ
 നാഥനിൽ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കാം.

14 ശക്തി നിറഞ്ഞവനേകുന്നു ബലം
 അതു നീക്കുന്നവനും നാഥൻ
 അനനിമിഷം താങ്ങുന്നു നാഥൻ
 അവനെ വിട്ടു നടക്കരുതേ
 മോഹങ്ങൾ തേടീടരുതേ
 ഏദയേ വഞ്ചന കരുതരുതേ
 വിഗ്രഹസേവിതയാം തരുണി
 അടിമയിലായതു കാണുക നീ
 വീണ്ടു നിജ്ജനഭൂവിലവൻ.

15 പ്രിയനാഥൻ ജീവനാധാരം
 ഈ വൻ ലോകമവൻറേറളും
 നാമെല്ലാം തൻ പ്രിയരാം മക്കൾ
 അവനെ വിട്ടുവനടി വാങ്ങും
 ലോകം ഭീതിയുണർത്തിടും
 കഷ്ടത നിരവധി ഞെക്കീടും
 അവനിൽ ജീവൻ വയ്ക്കുന്നോൻ
 അവനിൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുന്നോൻ
 ആനന്ദിക്കും മേലുയരേ.

16 ഏദയത്തിൻ ശാന്തതയുനതനാം
 നാഥൻ നല്ലെന്നൊരു ദാനം
 ശ്രേഷ്ഠമെഴും കൃപയുടെ വൻഫലവും
 ഇതളിൻ പാതകൻ വിട്ടീടാം
 ദീപത്തിൻ വഴിയേ പോകാം
 ഉയരേ സൂര്യൻ ശോഭിപ്പൂ
 നരർ സ്വയമായിതൻ നിമ്മിപ്പൂ
 കൂരിരുൾ തേങ്ങു ചോരൻ
 അതിനന്ത്യം മരണം നൂനം

17 നാഥനായ ജീവൻ വെച്ചുവരേ
 നാഥൻ സ്നേഹിക്കണെണം
 തലമുറകൾ കൃപകൾ ചൊരിയുന്നു
 നീയെൻ ജനമാണെന്നെണം
 നീനെ ഞാൻ പണിചെയ്തീടും
 നീനെ ശോഭയാരിപ്പിക്കും
 നിന്നിൽ ജാതികൾ മോദിക്കും
 വാനം പനിനീർ തൂകീട്ടും
 ധരമോഹനമാം കസുമങ്ങൾ

18 ഗൃപനോളം നന്മിയുരം ശബ്ദേ
 നരനോടായ നീ പ്രിയസുൻ
 ആനന്ദം പകരുന്നെനിൽ നീ
 ഏദയം നിൻപേക്കണയുന്നു
 ദയ ഞാൻ ചൊരിയും നിന്നുള്ളിൽ
 ജനതയിൽ നീയുന്നതനാകും
 നിന്നെക്കാണതു മോദകരം
 നീ കൃപയുടെ വൻഉറവയതും
 കാരുണ്യത്തിനിരിപ്പീടവും

19 നവമാമെൻ നിയമം നിൻ മുൻപിൽ
 വയ്ക്കുന്നീ ദിനമെൻ പ്രിയനേ
 നീയെന്നും എൻ ജനമായിട്ടും
 നിൻ ഉന്നതനാം ദൈവമഹരും
 ഏദയത്തിൽ ഞാനെഴുതീടും
 മാസ്തില്ലൊരു നാളും നൂനം
 കല്ലുകളിൽ കൊത്തിയ നിയമം
 കാനാൻ നാട്ടിലെറിഞ്ഞു നരർ
 നിത്യം നിലനിന്നീട്ടുമിട്ടും

20 മേലുയരേ വിസ്മൃതമായ് കാണം
 വാനമളന്നവനാരാണോ?
 ആഴത്തിൻ ആഴമളന്നവനോ?
 അതുപോലെൻ ഏദയം പ്രിയരേ
 അതിവിസ്മൃതമാണെൻ ഏദയം
 സ്നേഹത്തിൻ നിറകടമത്രേ
 വന്നുവന്നിടവിൻ ഈ ഏദയേ
 ഇതു നിങ്ങളുടേയ് ഞാൻ കീറി
 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കണെണം

21 സ്നേഹിതർ വഞ്ചിക്കും നാളുകളിൽ
 വഞ്ചിക്കാത്തവനൊരുവൻ താൻ
 അവനെ നാം സ്നേഹിതന്മാരേണം,
 അകലില്ലൊരു നിമിഷം പോലും
 തെറ്റുകൾ കണ്ടാലകലില്ല
 കൃപചൊരിയുന്ന കുറവുകളിൽ
 അവനെ പുണരാമീ നിമിഷം
 മേവീടാം തൻഭവനത്തിൽ
 തലമുറതോറും കൃപനല്ലം

97 “പ്രമീയോൻ-സെദ്റാ”

1 ഊറിശിലേം മാളികയിൽ വെച്ചു
ക്ഷേണമായ് തിരുജഡരക്തം
തിരുനാഥൻ ശ്രീഹർഷായ് നല്ലി

സ്വസ്തം ചായിച്ചെത്തിയവൻ
ഉയരേയവകാശം തന്നു
ഉന്നതമാം മണവാ പണിതു

യാഗാച്ചനയുടെ ഈ നേരോം
ജീവിത കാലങ്ങളിലെല്ലാം
നാഥനായ് സ്തുതിയർപ്പിക്കാം.

2 ജ്വാലധരി-ചെച്ചാരു മറവാം ശക്തീ,
കാണപ്പെട്ടവനാം സുതനേ,
മോചനമേ-കും വശല റൂഹാ,

ത്രിതപം ആവാസം ചെയ്യും
ദൈവതപം ഘോഷിതമാകും
പാവന ബലിവേദിയിൽ ദാസൻ

ബലിയർപ്പിക്കുന്ന നാഥാ,
സഭയുടെ പാപം മാർക്കുന്നമെ
ആശ്വാസം ഉതനേകണമെ.

3 യോഗ്യമതാം-ബലിയേ, മിശിഹായേ,
ബലിയർപ്പിക്കുന്നടിയങ്ങൾ
സ്തുതിയെല്ലാം-അങ്ങേയ്ക്കാകുന്നു.

സ്റ്റീബായാൽ നീ പിഴ നീക്കി
മർത്യരെ ഉതിയിന്നും വീണ്ടു
ഉത്ഥിതരായ് തീർത്തുമാനാൻ

മേലുയരേണുളൊരു യാത്ര
ങ്ങൾക്കുന്നതും നല്ലി
എൻ സർവ്വമങ്ങാകുന്നു.

4 കരുണാബ്ബേ, പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ
മായിക്കണമെ പിഴയെല്ലാം
റൂഹായാം ദാനം നല്ലണമെ.

പാവനമാക്കണമിവരെ നീ
ഐക്യത്താലണിയിക്കണമെ
ചിന്തണമെന്നിൽ വൻസ്നേഹം

ശിക്ഷകളെല്ലാം നീക്കണമെ
ശാന്തി പരത്തണമിടവകയിൽ
കുരിശാലിവരെ കാക്കണമെ.

5 ത്രീയേകൻ-അത്യുന്നത ദൈവം
ഭൂവാനങ്ങളിലൊരുപോലെ
കീർത്തിതനും-സ്തുതികൾക്കഹ്നമാം.

ദൂതർ പാടുന്നു, “ശുദ്ധൻ”
ഉന്നതമഹിമയിൽ വാഴുന്നോൻ
ആദിയുക്തസ്യുമില്ലാത്തോൻ

ധരയിൽ മൺമയർ പാടുന്നു
ത്രിയേകൻ നീ പരിശുദ്ധൻ
വിശകലനത്തിനതീതൻ നീ.

6 മിശിഹായേ, നരനായ് തീർന്നവനേ,
സ്നേഹത്തിൻ വററാത്താഴി,
സൃഷ്ടികൾ തൻ ശോഭയുമാവനേ,

ജീവനറവിടമങ്ങത്രേ!
പരിമിതിയില്ലാത്തൊരു നാഥാ,
താതനു നീ സ്വയമർപ്പിച്ചു;

പരിപാവന ബലിയപ്പിക്കാൻ
കൂദാശകൾ പരികരിക്കാൻ
നീ യോഗ്യതയടിയാർക്കേകി.

7 വസലനേ, വേഗമയ്ക്കുണമെ
റുഹായാം നിൻ ദാനത്തെ
ബലിയിലുമി ദാസന്മാർമേലും.
അറിവിന്നറവിടമാം റുഹായം
സത്യം പാവനമാക്കുന്നു
കൃപയുടെ പുണ്യ നല്ലന്നു.

പുണ്യത ശ്രീഹർക്കേകിയപോൽ
വേഗമയ്ക്കുണമിടവകയിൽ
ഉയരേ നിന്നുള്ളൊരു ദാനം.

8 നല്ലണമെ നിൽലമാം ഹൃദയം
പാവനമാകും ചിന്തകളും
മനസ്സിന്റെ താഴ്മയുമതുപോലെ.
ശാന്തിതരണനോതിയ നീ
നല്ലി ശിഷ്യകായ് ശാന്തി
അതു പ്രാപിപ്പാനി നിഷിഷം
യോഗ്യതയടിയാർക്കേകണമെ
സഭയിൽ ശാന്തി വീര്യങ്ങളമെ
ഹൃദയേ ശാന്തത നല്ലണമെ.

9 ക്രോബേന്മാർ-സ്രോപ്പേന്മാർ ഉയരേ
പാടുന്നനത ശബ്ദത്തിൽ:
“പരികൂലൻ ദൈവം പരികൂലൻ”
ശക്തി ധരിച്ചവനാം നാഥാ,
എങ്ങും മഹിമ നിറഞ്ഞവനേ,
തുല്യതയില്ലാത്തൊരു നാഥാ

അവരോടൊത്തുനത ശബ്ദേ
എന്നാ നിൻ ഗീതം പാടാൻ
യോഗ്യതയടിയാർക്കേകണമെ.

10 ജീവൻ നൽ-കണാരു ക്ഷണമാം
ഉന്നതമനായേ, സ്രോത്രം
മേലയരേ-നിന്നാഗതനായ് നീ
കന്യകവഴി, കാണപ്പെട്ടു
അല്പിതമായ് ഗോഗുൽത്തായിൽ
സഭയിൽ വിഭജിതനത്രേ നീ
ക്ഷണമായ് നല്ലപ്പെട്ടുവോൻ
നരരെ ആനന്ദിപ്പിച്ചോൻ
പനിനീർ മൃതരിൽ ചൊരിയുന്നോൻ.

11 കർതാവേ, കരുണ നിറഞ്ഞവനേ,
അഗ്നിമയന്മാർ തിരുമുമ്പിൽ
ആദരവായ് നില്ക്കുന്നപ്പോഴും
വിധിയാളികളുടെ വിധിയാളി,
അത്യുന്നതനാം ജേതാവേ,
കേൾക്കണമെൻ യാചനയിപ്പോൻ
എന്നെ നീ നിൻ വകയാക്കി
പാവനമായ് ബലിയപ്പിക്കാൻ
യോഗ്യതയടിയാർക്കേകേണം.

12 സ്രോപ്പേന്മാർ ചുറ്റും വേദിയിൽ നീ
എന്നെ നിയമിച്ചു നാഥാ,
രഹസ്യങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ചൊരു നാൻ
തവസന്നിധിയിലുമതുപോലെ
ഈ ബലിവേദിയിലും നാഥാ,
പരിപാവനരായ് വർത്തിപ്പാൻ

പഴപവീമോചനമേകണമെ
ഈ കാഴ്ചകളെ കൈക്കൊൾക
റുഹായാം ദാനം ചൊരീക.

98 "ഫെബ്രുവരി 22"

ഉന്നതനാം ഈവാനീസോതീ
റോമായെ സ്നേഹിക്കുന്നേൻ
ശോഭയെഴും കൺയൂഗം കാണേൻ,
വീടിൻ മുലക്കല്ലായോൻ
ഭവനം പണിയാൻ റോമായിൽ
ഏത്തി മാർ ശൈമൊൻ കീപ്പാ
തോഴൻ മാർ പൗലോസ് ഗ്ലീഹാ
വിതരീ ഉന്നത സന്ദേശം
റോമാ ജാല പരത്തുന്നു.

2 ജാതികളിൽ ജാലയെറിഞ്ഞവനാം
പൗലോസ് ഗ്ലീഹാ റോമായിൽ
സുവിശേഷം വിതരീ പലനാളിൽ.

വചനം വഴിയും കത്തു വഴിയും
സംസാരിച്ചവനവരോടായ്
ജാതികളും യുദ്ധന്മാരും

ടാടിയടുത്തു ആലയതിൽ
വിഗ്രഹസേവ വെടിഞ്ഞവരോ.
മിശിഹായുടെ സേവകരായി.

3 റോമായേ, ഭാഗ്യവതീ, നഗരീ,
കേട്ടു നീ പ്രിയമം നാദം
ഏറ്ററു നീ പ്രിയമം ലേഖനവും.

ഭൗമിക നഗരങ്ങൾ വീണ
ഭൗമിക ഉറ്റിശിലേം വീണ
സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പൊടിയായി.

ശോഭ പരത്തുന്നു റോമാ,
ഘോരത്തിൻ വൻ സാക്ഷ്യമായ്
മിശിഹാ മോദിക്കുന്നവളിൽ.

4 റോമായെ സ്നേഹിച്ചു മിശിഹാ
ദൂതരെ വിട്ടു റോമായ്ക്കായ്
ജാതികൾ തൻ നഗരത്തിനു മദ്ധ്യേ
പൗലോസ് ദൂതനായ് റോമായിൽ
പത്രോസ് സാഥനു തുല്യനുമായ്
അവരുടെ ശോഭ പരക്കുന്നു.

റോമാ നഗരത്തിൽ നിന്നും
ഉന്നത സന്ദേശം ലോകെ
വിതറുന്നതനാം നാഥൻ.

5 ഉദയത്തിൽ ദീനകരനയരുന്ന
അസ്തമനേ മറയുന്നെന്നും,
ഇവർ രണ്ടോ ശോഭിക്കുന്നെന്നും,
ദാനർ മേവുന്ന റോമിൽ
സ്നേഹത്തിൻ സന്ദേശവുമായ്
പത്രോസിൻ പിൻഗാമിയുമായ്

ലൗകിക ഭരണാധിപൻല്ല
റോമായിൽ വാഴുന്ന നരൻ
അവനെന്നും കുരിശിൻ സാക്ഷി.

6 കാലാന്തേ കാഹളമുതുബോൾ
റോമിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റിട്ടും
പത്രോസും പൗലോസ് ഗ്ലീഹായും.

അവരോടൊത്തൊരുവൻ നിരയ്യം
സ്മര്യനെ വെല്ലും ശോഭയൊടേ
മിശിഹായുടെ വലഭാഗത്തായ്

നില്പാൻ നീ കൃപ നല്ലണമെ
കരുണ നിറഞ്ഞവനാം നാഥാ,
ഞാനെന്നും നിൻ്റെറതല്ലോ.

7 ശോഭയെഴും ഇരുമകുടം ചൂടി
വിജയിക്കുന്നവൻ റോമായേ,
മോദിള്ള മിശിഹായെ പ്രതി നീ
നിന്നിൽ നിന്നെഴുന്നേല്ക്കുന്ന
വൻ നിരയെ നീ കണ്ടിട്ടു
മിശിഹായുടെ ദാസന്മാരെ
മകുടം ചൂടിയ സഹദേന്മാർ
പരിപാവനരാം കന്യകമാർ
ശോഭയെഴും മുദ്രാണന്മാർ.

8 ശ്ലീഹന്മാർ വിജയിക്കുന്നിവിടെ
അവരുടെ ദേഹംപൊടിയായി
റോമായിൽ ഒന്നായ് ചേർന്നല്ലോ.
അവരിൽ മേഖിയ വൻശക്തി
ജീവിക്കുന്നല്ലോ ദിനവും
ശോഭ പരത്തുന്നമ്പാട്ടും
അവരുടെ വിശ്രമഗേഹത്തിൽ
സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നേൻ
കാക്കണമെന്നെ കരുണാബ്ലേ.

9 ഇൻഡ്യയിൽ നിന്നീ റോമായിൽ
എത്തി ഞാൻ നാഥൻ കൃപയാൽ
വിജയികൾ തൻ മകുടം ദർശിച്ചു

പൗലോസിൻ വിശ്രമഗേഹം
പത്രോസ് മേവും വത്തിക്കാൻ
മാതാവിൻ വന്ദനഭവനം

യൂഹാനോൻ പുകഴും ഗേഹം
കന്യകമാരുടെ ഭവനനിര
റോമാ കാണോർ ഭാഗ്യന്മാർ.

10 ദൃഷ്ടയെ തീയിൽ കത്തിക്കും
അതിപരിശുദ്ധതയാം നാഥാ,
ചൊരിയണമെ കൃപ നീ റോമായിൽ
ദൂരത്താളു ഭ്രേച്ഛതയെ
രാടിള്ള കൊലപാതകിയെ
കൃപയും ശാന്തിയുമെകീട്ടു
അനുതാപം പകരൂ ഹൃദയേ
ചിത്തൂ റൂഹായാം ദാനം
റോമാ പാവനയാകട്ടെ.

11 കത്താവേ, നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നേൻ
ശിഷ്ടായുസ് ഞാനെന്നേക്കും
കൈക്കൊണ്ടെൻ യാചന നല്ലണമെ.
നീയാണെൻ പ്രിയനാം നാഥൻ
നിൻവഴി എന്തെ കാട്ടണമെ.
പാതയിലൂടെ നടത്തണമെ.

എൻ ചെത്തികളെ വാഴ്ത്തണമെ
ചിന്തണമെ നിൻ റൂഹായെ
ഞാനെന്നും നിൻ്റെറതല്ലോ.

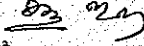
12 ശ്ലീഹന്മാർ ശോഭയൊടേഴുന്നേല്പും
നാളിൽ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ
കൃപയേക്കു അടിയർക്കീദിവസം.

പാപം ചെയ്തവരാമിവരെ
പാതാളേ നീ തള്ളരുതേ
പൊതിയണമെ നിൻറുഹായാൽ.

സഹദേന്മാരുടെ കൂട്ടാളി,
മൗദ്യാനന്മാരുടെ നാഥാ,
ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.⁵³

99 "ബലി"

1 മിശിഹായോ-തീ തൻ ശിഷ്യരെടായ്
അപ്പമെടുത്തിട്ടൊരു നാളിൽ
ഇതു മമമേ-നീ യെൻ വശലരേ,

ഭക്ഷിക്കുകിന്നീ അപ്പത്തെ
കാസായേന്തീ-കാതി നൃപൻ
ഇതു മമ രക്തം വശലരേ,

വാങ്ങി പാനം ചെയ്തിട്ടുവിൻ
നിങ്ങൾ കൂട്ടമ്പോഴെല്ലാം
എൻ മൃതിയെ കടത്തിതു ചെയ്തിൻ.

2 അപ്പത്തിൻ-രൂപത്തിൽ മേവും
മിശിഹായേ വാക്സാം പ്രിയരേ,
ഏദയം നാം കാണമതാക്കരുതേ.

ഏറ്റു പറഞ്ഞവനെല്ലല്ലാം
തൻ രക്തം പാനം ചെയ്യാം
അവനോടൊന്നായ് ചേർന്നീടാം.

53 cf. John Chrysostom, Homilies on Romans, in Quasten, Patrology, III, P. 443.

ക്രിസ്തുവിനെ പേറുന്നവരായ്
പോകാം ലോകത്തിൻ മദ്ധ്യേ
കാട്ടാം ഉന്നതമാം സ്നേഹം.

3 ദാനത്തിൻ തികവാകും നാഥാ,
ചൊരിയ നിൻ കൃപ ഉയരേണം
റുഹായാം ദാനം-ചിന്തണമെ.

പാവനമാക്കണമടിയാരെ
അപ്പിതമാമി കാഴ്ചകളെ
മിശിഹായുടെ മെയ് നിണമാളു

റുഹായ് സ്തുതിക്കും വസ്തു
പരിപാവനമായ് തിന്നീടും
പുതിയൊരു രൂപം പ്രാപിക്കും.

4 പാവനമാം ഈ ബലിയിൽ ഞങ്ങൾ
കേഴുന്ന കരുണയ്ക്കായി
ശാന്തിയരേ ചിന്തുന്നതിനായി
സഭയിൽ യോജിപ്പേകിട്ടുവാൻ
ദൃഷ്ടർ ചിതറി നശിച്ചീടാൻ
അധികാരികളെ വാഴ്ത്തിടാൻ.

ധരയിൽ നന്മ വളത്തിടാൻ
പീഡിതരാശ്ചാസം നേടാൻ
തൻ കൃപയെങ്ങും വിതറീടാൻ.

5 പാവനമാം ഈ ബലിയിൽ ഞങ്ങൾ
കേഴുന്ന കരുണയ്ക്കായി
രോഗങ്ങൾ വേഗം സുഖമാകാൻ
വേദന ദൂരയകന്നീടാൻ
യാചനയെല്ലാം നല്ലീടാൻ
കുറവുകളെല്ലാം തീർത്തിടാൻ.

സഭയെ വളർത്തിയാൻ ധരയിൽ
യുദ്ധം ദൂരയെകന്നിയാൻ
പുതിയാകാശമിറങ്ങിയാൻ.

6 പാവനമാം ഈ ബലിയിൽ ഞങ്ങൾ
ഓർക്കുന്ന മൃതരെല്ലാരോ

നിബിഡന്മാർ, ശ്ലീഹർ; സഹദേന്മാർ

അവരെ കൈക്കൊണ്ടൊരു നാഥൻ

അവരുടെ യാചനയാൽ നാഥൻ

ഇവരുടെ യാചന കൈക്കൊള്ളാൻ

കാരുണ്യം ധരയിൽ വിതറാൻ

സഭയിൽ യോജിപ്പേകിട്ടുവാൻ

ഘോരയേ ശാന്തത വിതറിയാൻ.

7 പാവനമാം ഈ ബലിയിൽ ഞങ്ങൾ
ഓർക്കുന്നാചാര്യന്മാരെ

പാവനമാം മേല്പട്ടക്കാരെ

നമ്മുടെ മൃതരായേവരെയും

കഷ്ടത നിരവധിയേറാവരാം

മർത്യകല്പത്തിൻ മക്കളെയും.

കൈക്കൊള്ളണമെ യാചനകൾ

നാഥാ, കാരുണ്യം ചിത്തം

നിന്നിൽ വയ്ക്കണൻ ജീവൻ.

100 "മഹനീയമതാം ബലിവേദി"

1 ഉന്നതമാം-വചനം ദൈവസുതാ,

നീപേറുന്നുള്ളം കയ്യിൽ

വിസ്മൃതമാം ലോകങ്ങളെയെല്ലാം

കന്യക താലോലിച്ചങ്ങോ

പരിഹാരാത്ഥം തിരുസഭയിൽ

ഭരമിടരേണു നീനെ

പ്രഭയിൽ ക്രോബേ വിറകൊള്ളും

തിരുസഭ നിന്നിൽ മോദിക്കും

ഘോഷിക്കും നിൻ ജഡരക്തം.

2 ശോഭയെഴും കിരണം ദൈവസുതാ

സ്രോപ്പേർ സംഭ്രമിയല്ലെന്ന

ശോഭയിൽ നോക്കാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു.

സഭയിൽ മണ്ണയരുടെ കൂട്ടം

നിന്നാൽ പോഷിതരാകുന്നു

ഘോഷിക്കുന്നു നിൻ സ്തുതികൾ

വാദാനം മാറാത്തവനേ,

നിത്യ പുരോഹിതനേ, ശ്രേഷ്ഠാ,

ദയയുടരിപ്പിടവും നീതാൻ.

3 ജീവൻ നല്ലം മുന്തിരി നീതാൻ

ശ്രീശ്ചവർ ഞെക്കി നിന്നെ

ധരമുഴുവൻ ഷഴകീ പാനിയം

അവരതു പാനം ചെയ്തില്ല,

തിരുസഭ നിന്നിൽ മോദിപ്പു

പാനം ചെയ്തു രസിക്കുന്നു.

റൂഹായാം കൃപ പ്രാപിപ്പു

കൃപയുടെ പൂർണ്ണത നേടുന്നു

മേല്യുന്നതമാം മണവറയും.

4 ഉത്തമമാം പാനീയം മിശിഹാ,

ദാഹം തീർക്കുന്നോരുവേ,

നീ നല്ല നൂ മായാത്ത ഫലം.

നിൻ സ്നേഹിതർ മോദിക്കുന്നു
നിൻ പരിശോധകർ ലജ്ജിപ്പിച്ചു
തിരുസഭ പാട്ടും നിൻ സ്തുതികൾ
മഹനീയമതാം ബലിവേദി
സജ്ജമതാക്കിയ മഹനീയാ,
നിൻ പേർക്കായ് ബലിയപ്പിക്കും.

101 “മഹാനായ മാർ-ബസേലിയോസു”

- 1 ബസേലി-യോസെനൊരു ധീരൻ
ജീവിച്ചൊരു നാളീയലകിൽ
മിശിഹായെ കാട്ടി വചനത്താൽ
കന്യകയിൽ നിന്നുരുവായോൻ
അത്യുന്നതനാം ദൈവസുതൻ
ദൈവവുമതുപോൽ മർത്യനമാം
വിഗ്രഹസേവ വെടിഞ്ഞീടിൻ
അവനെ ഹൃദയേ കൈക്കൊള്ളിൻ
ഉപദേശിച്ചവനൻ നിമിഷം.
- 2 പീഡകൾ പേടിച്ചില്ലൊട്ടും
ഉത്തമനാമീവാനിയോസു
സ്താപകനെ-പ്പോലോതി സർഗ്ഗം
തിന്മവെറുക്കണമെല്ലാതും
പാവങ്ങളെ സ്നേഹിക്കേണം
ലൗകികപ്രശ്നങ്ങൾ വ്യർത്ഥമോ
അവരവനെ ഓടിച്ചുകല്പ
മതഭ്രമിയിലവനേകനുമായ്
ഊതനായവനവിടൊരു നാളിൽ

- 3 യൗവനകാലം ഞാൻ പാഴാക്കി
വൃത്ഥതയുടെ പിറകേ പോയി
ലൗകികജ്ഞാനം നേടാനോടി
നിദ്രയിൽ നിന്നൊരു നാളടനേ
ഞെട്ടിയുണർന്നു ഭോഷനിവൻ
പുരിതനായ് സുവിശേഷത്താൽ
കേട്ടു ഞാനൊരു ദിവ്യസ്വപനം
ലൗകികവിജ്ഞാനം വ്യർത്ഥം
ലൗകിക നേട്ടങ്ങളുമതുപോൽ.
- 4 കണ്ണീരാൽ കഴുകിയെൻ കറകൾ
കണ്ണീർ പുഴുപോൽ ഒഴുകിയിതാ
കണ്ണുകൾ രക്തത്തിൻ നിറമായി
ദീപത്തിനായ് പ്രാർത്ഥിച്ചേൻ
ഓടി ഞാൻ നാഥൻ സവിധേ
നാഥൻ ജപാല പകരണനിൽ
ഉന്നത ജ്ഞാനം പ്രാപിച്ചേൻ
ചിന്തീ റൂഫാ തൻ ദാനം
നാഥനായ് ഞാൻ അപ്പിച്ചു.
- 5 പീഡനമോ ഊതിയോ ഒരു നാളും
എന്നെയകറ്റാല്ലെൻ പ്രിയരേ,
ഈ ഭൂവിൽ സമ്പത്തില്ലിവനായ്
ഈ ലോകം മെ തറവാട്
ബന്ധിതനല്ലിവനൊരിടത്തും
എല്ലാം ദൈവത്തിൻ വകയും
അവനെ കാട്ടും വഴികാട്ടി
മാത്രം ഞാനെൻ വത്സലരേ,
പേടിക്കില്ലിവനൊരു നാളും

6 ഒരു നാളും ദോഷം ചെയ്യാത്ത
 തൃപനെ തള്ളുവതെങ്ങനെയോ?
 അവനായ് ഞാൻ ജീവൻ വയ്ക്കുന്നു
 ദേഹത്തിൽ ക്ഷതമേറാലും
 ആത്മാവിൽ ഞാൻ ജീവിക്കും
 കൊന്നാൽ ഞാൻ ഉയരേ പോകും
 ഈ ലോകം മാറിപ്പോകും
 ദൃഷ്ടന്മാർ വേദനയേല്ക്കും
 പീഡകരോടോതി സഹദേർ.

102 "മാതാവിനോട്"

1 കാലാന്ത്യം ആഗ്രതമായപ്പോൾ
 ദൃശ്യമായ് ജ്യോതിർഗോളം
 പ്രവേദിതവീ-അവനിയിലുടനീളം.
 പെരുവെള്ളപ്പാച്ചിൻ സമമായ്
 വെള്ളിടി നാദസമം ഞൊടിയിൽ
 എത്തി ബേത്-ലേമിൽ ദൈവം.
 ചിന്നി വിളങ്ങി ഭൂലോകം
 പുതിയൊരു ജപാല പരന്നിവിടെ
 ഉയരാഴങ്ങൾക്കാപ്പൊദം.⁵⁴

2 ദൈവത്തിൻ പുണ്യതയാം വചനം
 ജപാലയിൽ നിന്നുള്ളൊരു ജപാല
 ഉയരാഴം കൈയിൽ പേറുന്നോൻ.
 കന്യകയുദരേ പേറിയിതാ
 കത്തിച്ചില്ലാക്കന്യകയേ
 പൂട്ടിയടച്ചു വാതിലുകൾ

54 ഹസ്സിയേൽ 43:2

ശോഭ നിറഞ്ഞാ ഭവനത്തിൽ
 കന്യക ശോഭിതയായ് ധരയിൽ
 പേറി തൃപനേ നാമാസം.⁵⁵

3 ഉയരാഴം പണി ചെയ്തും മുമ്പേ,
 ഉയരാഴങ്ങൾക്കധിപതിയാം
 സകലേശൻ കണ്ടു കന്യകയെ
 സുതനെത്തീമേവീയവളിൽ
 വച്ചു സിംഹാസനമവളിൽ
 ഇസ്രായേലിൻ കന്യകയിൽ
 ഈ ലോകത്തിൻ മദ്ധ്യത്തിൽ
 താതൻ പണിതൊരിരിപ്പിടമോ
 മോഹനമാണെൻ വസ്തുലരേ.⁵⁶

4 ദൈവസുതൻ മനുഷ്യനുമായൊന്നായ്
 മനുഷ്യത്വം പേറി തന്നിൽ
 പുഴയിതാ റൂഫ്-ക്കുദിശാ നരനെ
 ദൈവസുതൻ കന്യാസുതനായ്
 രണ്ടുണ്ടെങ്കിലുമൊന്നത്രേ
 രണ്ടും രണ്ടായ് മേവീയിതാ
 അത്യന്തമാമവതാരം
 ദൈവസുതൻ തൻ കമ്മങ്ങൾ
 വിവരിച്ചാനെളുതല്ലൊട്ടും.

5 കാണുന്നേൻ കന്യാസുതനായി
 ബേത്-ലഹേമിൽ ജനിച്ചവനെ
 നന്ദ്രേത്തിൽ ജീവിച്ചൊരു നരനെ

55 ഹസ്സിയേൽ 43:4-5

56 ഹസ്സിയേൽ 43:7

പൈദാഹങ്ങൾക്കടിമയതായ്
യാത്രാക്ലേശം പേറുന്നോൻ
കല്ലറയിൽ കരയുന്ന നരൻ

പക്ഷേ വശുലരേ കേൾപ്പിൻ
സാക്ഷാലീ മർത്യൻ ദൈവം
സാക്ഷിച്ചു കള്ളൻ കുരിശിൽ

6 ദൂതന്മാർ പാടിയവനായി
എത്തി വിദവാന്മാർ ജനനേ,
നക്ഷത്രം സാക്ഷിച്ചു ഗൃഹനെ.

രോഗം മാറാറി വൻ വൈദ്യൻ
കടലിന്നോളമടക്കിയവൻ
ലാസറിനയിരേകീ കൃപയാൽ

ക്ഷണമേകീ മലരുകളിൽ
സാക്ഷാൽ ദൈവസുതൻ മിശിഹാ
കന്യാസുതനും തിരുസുതനും.

7 മാതാവേ, ഓർക്കണമെ സഭയെ
അപ്പിക്കിയാരുടെ കണ്ണീർ
യാഗത്തോ-ടൊന്നായിനിമിഷം.

വേദന പേറുന്നീ ദാസർ
എത്തുന്നൂ നിൻ സന്നിധിയിൽ
സുതനോടത്ഥിക്കിയാക്കായ്

നീ പരിപാവനമാം രത്നം
കൃപയുടീരിപ്പിടമാം ഭവനം
അത്യന്ത ദേവാലയവും.

103 “വഴിയും സത്യവുമായവനെ”⁵⁷

1 കാനായിൽ കാട്ടിയ കർത്താൽ
ദൈവരൂപം വെളിവാക്കിയവൻ
ജേതാവേ, സൃഷ്ടിക്കടയവനേ,
നീർ നിൻ ശബ്ദത്താൽ വീഞ്ഞായ്
മുന്തിരിനീർ നിൻ തിരുനിണമായ്
ഗോതമ്പപ്പം നിൻ മേനി

കറകൾ നിറഞ്ഞവരാമിവരിൽ
പുതിയൊരു ജീവൻ പകരണമെ
തിരുമണവരയിലിരുത്തണമെ.

2 പിറവിയിലേ അന്ധത പേറിയവൻ
തവ ശബ്ദത്താൽ മോദിപ്പ
സൃഷ്ടിയിൽ നിൻ രൂപം ദർശിച്ചു.
ബധിരൻ കേൾവി കൊടുത്തവനേ
അഗതിക്കാശ്രയമേകിയ നീ
ഭോഷൻ ഞാനും നീ നല്ലീ

കനിയണമെ നിൻ ദാസരിൽ നീ
കാരുണ്യാബ്ലികൾ ചൊരിയണമെ
തിമിരും പാടേ നീക്കണമെ.

3 ഇരുളിൽ ഞാ-നശ്ശൂന്നടയവനേ,
വഴി കാട്ടണമെ ജഗദീശാ,
നിൻ ദീപം പാദത്തിൻ ശക്തി
രോഗങ്ങൾ നീ മാറുന്ന
കൃപകൾ ചോരിയും കലവറ നീ
പുണ്ണതയേകും പറ്റുദീസാ

57 യോഹന്നാൻ 2:1-9

കനിയണമേ, നിൻ ദാസരിൻ നീ
കാരുണ്യാബ്ദികൾ ചൊരിയണമെ
തിമിരം പാടേ നീക്കണമെ.

4 നിൻ വചനം കേൾക്കാനെൻ നാഥാ,
എൻ ശ്രവണത്തിനു ശക്തി തരൂ
നിൻ കൃപകൾ കാണാനീ ദിവസം
അന്ധത നീക്കു പ്രിയ നാഥാ,
നിന്നോടൂർ ചെയ്തീടാനായ്
നാവിൻ ശക്തി പകർന്നീടു

പാപത്തിൻ ഭീകര ഭാരം
മാറുക താങ്ങുക കൈകളിൽ നീ
ഞാ-നാശ്രയമങ്ങിൽ വയ്ക്കും.

5 ഉഴറിശിലേം ദേവാലയത്തിനൾ
വ്യാപാരം ചെയ്തവരെ നീ
തീക്ഷ്ണതയാൽ ഭാടിച്ചുകലേക്കായ്.
നിൻകര വേലയതാമെന്നിൽ
കൃപ തോന്നണമെ പ്രിയനാഥാ,
വന്നു വസിക്കണമെന്നുള്ളിൽ

ദൃഷ്ട നീക്കണമതിവേഗം
തീക്ഷ്ണത കാട്ടണമെൻ പേക്കായ്
പ്രിയനാഥാ താമസമരുതേ.

6 റൂഹായാൽ നവജാതം ചെയ്യും
നരനായ് പറ്റിസാ പണിതോൻ
മണവാ തീർ-ക്കാനായ് പോയ് ഉയരേ
നാഥാ, നിന്നിൽ സ്നാപിതരും
നിൻ റൂശാ പേറുന്നവരും
നിന്നിൽ നിർദ്ദിതരായവരും

കാലാന്ത്യത്തിലുയർത്തിടാൻ
പുതിയൊരു വസനമുടുത്തീടാൻ
വലിയൊരു കൃപ തരണം നാഥാ.

7 ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചൊരു താതൻ
രക്ഷിപ്പാൻ തിരുവചനത്തെ
കാലാന്ത്യേ മനിലയച്ചല്ലോ;
ശരണിതരെ തുണ ചെയ്യാനായ്
രക്ഷകനായവനിങ്ങെത്തി
വിധി ചെയ്യുന്നവനായല്ല;

വിധിയവനുകിലടുക്കില്ല
വഴികാട്ടുന്ന പ്രിയ നാഥൻ
തിരുവചനം കാലിൻ ദീപം.

8 ദാഹജലം കോരിയെടുത്തവളാം
ശമറായത്തിക്കൊരു നാളിൽ
ജീവജലം നല്ലിയവൻനദിയേ
ഗോഗുൽത്തായിൽ നിന്നൊഴുകും
അരുവികൾ പകരും ജീവജലം
നല്ലണമടിയൊക്കെനെന്നും.

കാട്ടണമടിയൊക്കെനദിനവും
സത്യത്തിൻ വലുതാം മാറ്റും
നിത്യം നിൻ സ്മൃതി പാടീടാൻ.

9 നിലനില്ക്കും മകുടം നല്ലണോൻ
നീക്കല രാജാവേ, സ്നോരൂം
നല്ലണമെ രാജ്യത്തിൻ സ്ഥാനം
ഭക്ഷണമേകണമനുദിനവും
ദാഹജലം നീ നല്ലണമെ
വാടാത്തൊരു കസ്യമം തരണം.

ജീവനിലേക്കു ഗമിക്കുന്ന
പാതകൾ കാട്ടണമെൻ നാഥാ,
അതിലൂടെന്നെ നടത്തണമെ.

10 പാപിനി നിൻ കാരുണ്യം കണ്ടു്
പാദത്തിങ്കൽ വീഴുന്നു
കണ്ണീരാൽ പാപം കഴുകുന്നു.

പാപിനിയെക്കല്ലെറിയാത്തോൻ
ഒരു നാളും വിധി ചെയ്യാത്തോൻ
തെറ്റുകളെല്ലാം മാഴ്ന്നോൻ

കരുണ നിറഞ്ഞവനാം നാഥാ
മാഴ്ന്നമെൻ ബഹുലം പാപം
കഴുകണമെൻ കറകൾ നന്നായ്.

11 ലോകത്തിൻ-ദീപം മിശിഹായേ,
വാതിലുമാലയുമായവനേ,
നവജീവൻ-പകരുന്നൊരു പുലർപ്പ്

അത്യുന്നതനാമിടയൻ നീ,
വഴിയും സത്യവുമായവനേ,
ജീവനമതുപോൽ നവജീവൻ,

നിന്നിൽ ശരണിതർ ഉതിഹീനർ
നിന്നിൽ നിദ്രിതരഴനേല്ലും
ഉതിയവരെ തോല്പിക്കില്ല.

12 ഉതിയാലെ-ഉതിയെ വെണവനാം
ഉതിഹീനൻ നീ മിശിഹായേ,
ഉതനാമെൻ-മേൽ നീ കൃപ ചൊരിക

ഉയരേ നിന്നാഗതനായോൻ
അത്യുന്നതനാം ദൈവസുതൻ
പിതൃവലഭാഗേ മരുവുന്നോൻ

മരുമിയിൽ വലയുന്നിവനെ
കൈതനായരെയിരുത്തണമെ
നിൻ സ്തുതി ഞാനെന്നും പാടും.

104 "സ്വഭാവപ്രകാശം"

1 മിശിഹായേ, ദൈവത്തിൻ സുതനേ
നീയത്യുന്നതമാം വചനം
നിന്നെ ഞാ-നാരാധിക്കുന്നു.

കാലാരംഭത്തിനു മുൻപേ
നീയുരുവായ് താതനിൽനിന്നും
ജ്വാലയിൽ നിന്നുള്ളൊരു ജ്വാല

താതൻ സമമാരാധ്യൻ-നീ
പിതൃവലഭാഗെയിരിക്കുന്നോൻ
നിൻ ഗീതം ഞാൻ കീർത്തിക്കും.

2 മിശിഹായേ, നീയാണെൻ നാഥൻ
കാലത്തിൽ നീ നരനായി
കന്യകയിൽ നിന്നീ ധരയെത്തി

മർത്യനു രക്ഷ പകർന്നീടാൻ
ജീവൻവക്കേകിട്ടുവാനായ്
പുതിയൊരു പദുദീസാ പണിയാൻ

ദൈവസ്വഭാവം പേറുന്ന
രണ്ടാമാളാം സംസ്കൃത്യൻ
മർത്യസ്വഭാവമെടുത്തൊരു നാൾ

3 പാവനയാം കന്യകയിൽനിന്നും
ദൈവസ്വഭാവം വെടിയാതെ
നരനായി സംസ്കൃത്യൻ വചനം

നരനെപ്രതി കുരിശിൽ മൃതനായ്
മൃതിയാൽ മൃതിയെ വെനവനായ്
മൂന്നാം നാളുമിതനായി

ഭൂലോകത്തിൻ രാജാവായ്
ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുമാത്താവായ്
വാഴുന്നു-പിതൃവലഭാഗേ.

Handwritten signature

4 രക്ഷകനാം മിശിഹാ രാജാവേ,
ഉത്ഥാനം ചെയ്തൊരു ദേവാ,
നിന്നെ ഞാ-നാരാധിക്കുന്നു.

നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു
നീയത്യന്തമെ ദൈവസ്വതൻ

ശാന്തി പരത്തണമീ ധരയിൽ
ഐക്യം വിതറണമെ സഭയിൽ
ചേർന്നമെല്ലാരോ സഭയിൽ.

5 ദൂതന്മാർ പാടുന്ന ഗീതം
അത്യന്തനാം ദൈവസ്വതാ
അവരോടൊ-ത്തീവരും പാടുന്നു.

കന്യാവേ, നീ പരിശുദ്ധൻ
ബലവാനേ, നീ പരിശുദ്ധൻ
മൃതിഹീനാ നീ പരിശുദ്ധൻ

മാനവരക്ഷയ്ക്കായ് മലയിൽ
ക്രൂശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചവനേ,
കൃപചൊരിയണമീയടിയൻ മേൽ.

105 “വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം”

1 മേല്യരേ-ഗീതം പാടുന്ന
വാനവ ദൂതന്മാരൊത്തു്
ഉന്നതനാം ഗീതംപാടീടാം.

പരിശുദ്ധൻ നീ പ്രിയതാതാ,
പരിശുദ്ധൻ നീ ദൈവസ്വതാ,
പരിശുദ്ധൻ നീ റൂഹായേ,

ത്രീയേകൻ ദൈവം സ്തുത്യൻ
നരരോ പാപം തിങ്ങിയവർ
പകരണമെ നിൻ പരിശുദ്ധി.

2 ധൂപത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനേ,
യാചനയെല്ലാം കേൾപ്പവനേ.
നിദ്രിതരിൽ കൃപ വർഷിച്ചവനേ,

കൈക്കൊള്ളണമെൻ ധൂപത്തെ
എൻ യാചന നീ കേൾക്കണമെ
മൃതരിൽ പനിനീർ വർഷിക്കു

നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നടിയാരെ
ഈ ബലി നീ കൈക്കൊള്ളണമെ
ഈ ദിവസം കൃപ ചൊരിയണമെ.

106 “സെഫനിയ”

1 കാരുണ്യം തിങ്ങി നിറഞ്ഞവനാം
കരുണക്കല്ലാം സകലേശൻ
ദാതീയീദം നിബിമാരുടെ വാക്കാൽ:

മാറ്റം ഞാൻ ധരയിന്നെല്ലാം
ചുട്ടുകരിക്കും ദൃഷ്ടതരയ
നവമാം ഭൂമി ഇറക്കും ഞാൻ.

തിരിയിൻ കരയിൻ വസ്ത്രലരേ,
ഏദയം നന്നായ് കഴുകീടിൻ
റുഹായാം ദാനം തേടിൻ.

2 കത്തിക്കും ദൃഷ്ടതയെ തീയിൽ
മാററും മാതലയെ നാഥൻ
കൊടുമുടികൾ ഹിമസമമുരുകിപ്പോം;
ഭൂവാനങ്ങൾക്കടയവനാം
താതസുതാത്മൻ ത്രിയേകൻ.
കരുണനിറഞ്ഞവനാം നാഥൻ
സവിയേ അണയാം വസ്ത്രലരേ,
കാരുണ്യത്തിനായ് കേഴാം
ഏദയം കഴുകി വെടിപ്പാക്കാം.

3 കത്താവിൻ ദിവസമടുത്തല്ലോ
മൗനം പൂണ്ടു വസിച്ചിട്ടുവിൻ
ധിക്കാരം ദൂരയെകററിട്ടുവിൻ.
കൊലയുടെ വൻബലി സജ്ജമിതാ,
ദൃതിയുടെ ചുള തൂനിട്ടുമേ
ദൃഷ്ടന്മാരതിൽ വെന്തീട്ടും
വൻ ന്യായാസന മുൻപാകെ
വക്കാലത്തുകൾ നിഷ്ഫലമാം
കോഴകൾ സപീകൃതമല്ലവിടെ. 58

4 ഇന്നിവിടെ ദാനം ചെയ്യുന്നോർ
നാഥനെ ഏദയേ സ്നേഹിപ്പോർ
സത്യത്തിൻ സാക്ഷികളായ നരർ

58 സെഫനിയ, 1:7-12

മിശിഹായെ കൈക്കൊണ്ട നരർ
പിതൃകർമ്മങ്ങളെ ഘോഷിച്ചോർ
പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ ധന്യർ
അനുദിന ബലികളുണയുന്നോർ
നിർമ്മല വേദികളുള്ള നരർ
അവർ കാരുണ്യം പ്രാപിക്കും.

5 ഇന്നിവിടെ പീഡനമല്ലെന്നോർ
വേദനകൊണ്ടു കരഞ്ഞിട്ടുവോർ
ജോലികളാൽ ക്ഷീണിതരായ നരർ
ഭാരത്താൽ ക്ലേശിപ്പവരും
മദ്ദനമേറവരാം നരരും
ദൃഷണ വലയിലകപ്പെട്ടോർ
ചതി ചെയ്യാത്തവരാം നരരും
കൊല ചെയ്യാത്തവരാം നരരും
അവർ കാരുണ്യം പ്രാപിക്കും.

6 ശുദ്ധതയിൽ ജീവിതനിമിഷങ്ങൾ
സൽകൃത്യങ്ങൾക്കായ് വയ്ക്കാം
നാഥൻ നാം പ്രീതി അണച്ചിടാം
പുതിയൊരു യാഗമണച്ചിടാം
നിത്യാരാധനയോടൊന്നായ്
സോദരരോടു നിരപ്പാകാം
കരുണ നിറഞ്ഞവനീ ബലിയെ
കൈക്കൊണ്ടിവരെ കാത്തീടും
പുതിയൊരു പറ്റുദീപ്ത നല്ലം.

7 ജനതതിയെ കാണാൻ എന്തിയവൻ
ജനനേതാവാം സകലേശൻ
ദൃഷ്ടയാൽ ദുഃഖിതനായ് തീൻ.

ബലഹീനതയിലകപ്പെട്ട
മർത്യകായ് ഉയരേനീനും.
വത്സല സുതനെ അയച്ചൊരു നാൾ.

നരരുടെ ജീവിത വേദനകൾ
പേറിക്കൊണ്ടോ നരരാജാ
ഗോഹൃൽത്താ മലരുകളേറി.

8 വരവിൻ ഞാൻ ലോകത്തിൻ ദീപം
വഴികാട്ടാം ഞാൻ വത്സലരേ,
സത്യമുരസ്സുനവനത്രേ ഞാൻ.

ജീവൻ പകരുന്നോരവ
മരണത്തിന്മേലധികാരി
പറുദീസായുടെ താക്കോൽ ഞാൻ

വരവിൻ പ്രിയരേ, വത്സലരേ,
പിതൃസവിധേ എത്തിക്കാം ഞാൻ
ഗേഹം നിങ്ങൾക്കായ് നല്ലാം.

9 കത്താവിൻ വൻ ദിനമാഗതമായ്;
കഷ്ടത തിങ്ങി നിറഞ്ഞ ദിനം
ശക്തന്മാർ കേഴുന്നതു വഴിയിൽ.

മലയേയെന്നെ മറച്ചിട്ടുവിൻ
കുന്നുകളെന്നെ വിഴങ്ങിട്ടുവിൻ
കടലുകളെന്നെ മുക്കിട്ടുവിൻ.

ഭീതികൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞവയാം
കത്തുദിനങ്ങളെ കാത്തിട്ടുവിൻ
കാരുണ്യത്തിനായ് കേഴിൻ.⁵⁹

59 സെഫനീയാ, 1:14

10 പാപത്താൽ കുരുടായ് തീർന്നവരാം
മർത്യർ പാപം ചെയ്യുന്നു
കോപത്തിൻ ശിക്ഷകളേല്ക്കുന്നു.

ഗൃഹനേ, മിശിഹാ കത്താവേ,
ഭൂവാനങ്ങൾക്കുടേവനേ,
തള്ളരുതെന്നെ പാതീളേ.

ദൃഷ്ടത ദൂരെ അകറ്റുന്നേൻ
കരയുന്നേൻ നിൻ കൃപകൾക്കായ്
ഞാനെന്നും നിന്റേറതല്ലോ.⁶⁰

11 ഒരു നാളും നരനതകാത്തവയാം
ധനമെന്തിനു നീ കൂട്ടുന്നു!

നിൻ ഹൃദയം വസ്തുതതീ മണ്ണിൽ
മണ്ണിൽ നിന്നുള്ളവയെല്ലാം
മണ്ണിലമൻ തകന്നീടും
ചിതലായ് തീരും ഒരു നാളിൽ

മരണത്തിൻ പിടിയിൽനിന്നും
രക്ഷിച്ചുയരെയിരുന്നോൻ
അവനെ താണുവണങ്ങിടാം.⁶¹

12 കത്താവേ, കോരിയെടുക്കണമെ
മരണത്തിൻ കടലീനെന്നെ
രോഗത്തിൻ ഭീകര പിടിയീനും

നിൻ തിരു ദേഹമെന്തെൻ ഭക്ഷ്യം
നിൻ കരിയെന്തെന്നെ കാക്കുന്നു
നിൻ റൂഹായെൻ സംരക്ഷ

60 സെഫനീയാ, 1:17

61 സെഫനീയാ, 1:18

നിന്നിൽ വയ്ക്കുന്നെൻ ജീവൻ
നീയാണെൻ ജീവനടയോൻ
നിന്നിൽ മോദിച്ചീടും ഞാൻ.

107 "റഹായാം-ദൈവം"

- 1 ഉന്നതനാം മിശിഹായോതന്നു:
വഴിയും സത്യവുമീങ്ങാനെ-
ന്നറിയുന്നോർ രാജ്യം പ്രാപിക്കും.
സത്യത്തിൻ പൂർണ്ണത ദൈവം
സത്യം നല്ലാണെത്തീ ഞാൻ
സത്യത്തിൻ വൻ സാക്ഷിയുമായ്.
സത്യം ഉതമാകില്ലൊട്ടും
മൃതിയിൽ നിന്നയിർ പ്രാപിക്കും
സത്യം ദൈവത്തിൻ സത്ത.
- 2 സോദരരേ, മിശിഹായെപ്പോൽ നാം
സത്യത്തിൻ സാക്ഷികളായി
സത്യത്തിനായ് ജീവൻ വയ്ക്കാം
ദൈവം കൃപചെയ്യും നമ്മിൽ
ആയുധമേതുമവൻ വേഗം
പീഡിതരിൽ തുണ ചെയ്യിടും.
നാവീൽ കളവുര ചെയ്യരുതേ
ഹൃദയേ വഞ്ചന കരുതരുതേ
കാലുകൾ തിന്മയിൽ തിരിയരുതേ.
- 3 ദൈവം നൽ-കുന്നൊരുവൻ ദാനം
പൂർണ്ണതയേകുന്നു നരനായ്
ആനന്ദക്കടലിൽ മുക്കുന്നു.

അന്യനെ ഞെക്കിയ സമ്പാദ്യം
ഹൃദയം നൊന്തൊരു സമ്പാദ്യം
ചതിവിൽ നേടിയ സമ്പാദ്യം

ദൂരയകന്നിട്ടമതിവേഗം
വേദന മാത്രം ശേഷിക്കും
തിരികെയടയ്ക്കാൻത്തരവും.

- 4 നാഥാ, നിൻ തിരുഹിതമായെന്നിൽ
കൃപചൊരിയണമെ കരുണാബ്ലേ,
അതിലീ ഞാൻ എന്നും സംതൃപ്തൻ.
അതിനപ്പുറമൊന്നും വേണ്ടാ
നീയെൻ ഹൃദയം കാണുന്നു.
എൻ ചെയ്തികളെ തുക്കുന്നു.
ചെളിയിൽ താഴാതെൻ പാദം
സംരക്ഷിക്കണമെ നാഥാ,
നിൻ കൃപയെന്തെൽ ചൊരിയണമെ.
- 5 സമ്പത്തിൽ ഹൃദയം വയ്ക്കരുതേ
അതിൽ നിൻ ദൃഷ്ടി പതിക്കരുതേ
ആശ്രയമായ് അതിനെ കരുതരുതേ.
ഒഴുകും മഴനീർ പോലതുപോം
നിലനില്പില്ല ധനം നിത്യം
രക്ഷിക്കില്ലൊരു നരനേയും
ആശ്രയമീശനിൽ വയ്ക്കണമേ
അവനാണെന്നതമാം ദാനം;
പൂർണ്ണത നമ്മൾക്കേകുന്നോൻ.
- 6 സമ്പേശാ തിന്മ നിറഞ്ഞെന്നിൽ
ദ്രവ്യം കാംക്ഷിച്ചെൻ ഹൃദയം
സ്നേഹിച്ചു നശ്വരമാം ലോകം.

എന്നെ കഴുകുക കരുണാബ്ലേ,
ചൊരിയണമെനിൻ ദാനങ്ങൾ
റുഹായാം കൃപ പകരണമെ.

നിൻതിരുഭവനെ വസിച്ചീടാൻ
നിൻ തിരുബലിയപ്പിച്ചീടാൻ
നിൻ ഗീതം നിത്യം പാടാൻ.

7 ഉത്തമനാം സ്നേഹിതനൊരു ശക്തി
രതത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമവൻ
മാധുര്യം നിത്യം പകരുമവൻ.

ആപത്തിൽ തള്ളാത്തവനും
വേദനയിൽ താങ്ങുന്നവനും
മൃതിയിലുപേക്ഷിക്കാത്തവനും

ഏകൻ മിശിഹായെൻ പ്രിയരേ,
അവനെ സ്നേഹിതനാക്കീടാം
അവനാണുത്തമനാം മർത്യൻ.

8 വിജ്ഞാനം പകരുന്റാവയതാം
വിജ്ഞാനത്തിൻ നാഥനൊടായ്
വിജ്ഞാനം-യാചിക്കാം പ്രിയരേ,

ശ്രീഹന്മാരിലിറങ്ങിയവൻ
സഹദേന്മാരെ സഹായിച്ചോൻ
ദാസന്മാരിൽ സംപ്രീതൻ

നമ്മിൽ വന്നു വസിച്ചീടാൻ
കൃപയാൽ നമ്മെ നിറച്ചീടാൻ
നിത്യം നമ്മെ നയിച്ചീടാൻ.

108 “റുഹായാം നാഥാ, ദയവാനേ”

1 ഉന്നതനാം ശ്രീഹായോതുന
ദൈവീകവെളിപാടിൻ രഹസ്യം
കേൾക്കാമെൻ വൃന്ദലസോദരരേ,

കടലിൽ സ്നാനം ചെയ്തവരാം
മേഘത്താൽ സംരക്ഷിതരാം
മന്നായാൽ സംതൃപ്തരാം

ജനതതി മരുഭൂവിൽ വീണു
അവരുടെ ഉടയവനാം ദൈവം
പ്രീതിപ്പെട്ടില്ലാ നരരീൽ.

2 തിന്മകൾ നാം തേടരുതൊരുനാളും
വിഗ്രഹസേവനമരുതൊട്ടും
മോഹത്താൽ ഒന്നും ചെയ്യരുതേ

ഈശനെ ശോധന ചെയ്യരുതേ
ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കരുതേ
കല്പന കാക്കണമെപ്പോഴും

ഇസ്രായേൽ നല്ല പാഠം
ശ്രദ്ധിക്കണമെല്ലാ നരരും
ആഗതമായി കാലാന്ത്യം.

3 റുഹായാം ദൈവം മുകളീനും
ആഗതനായ് ശ്രീഹന്മാരിൽ
ദാനത്താൽ അവരെ നിറച്ചുടയോൻ.

അവനായ് ഹൃദയമൊരുക്കീടാം
അപ്പിക്കാമവനിൽ ജീവൻ
റുഹാ ചൊരിയുന്ന കൃപകൾ

ശോഭയെഴും മണവാളിക്കായ്
റൂഹാ പണിയുന്തു ഗേഹം
സ്വപ്നീയുറിശിലേം നഗരം.

- 4 റൂഹായാം ദൈവം നന്മകൾ തൻ
നിറകടമാകുന്നൻ പ്രിയരേ,
താതനിൽ നി-ന്നെത്തുന്തു ധരയിൽ
ആശ്വാസപ്രദനാം റൂഹാ,
കൃപനല്ലനവനാം റൂഹാ,
പരിപൂർണ്ണതയേകും റൂഹാ,

വന്നു വസിക്കണമെന്നുള്ളിൽ
ജീവൻ നിനീൽ വയ്ക്കുന്നു
നവജീവിതമേകണമിപ്പോൾ.

- 5 വിജ്ഞാനം—പകരുന്തു റൂഹാ
അറിവിന്നറവിടമവനത്രേ
വിശ്വാസം—വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.
രോഗങ്ങൾ നീക്കീടുന്നു
അത്ഭുതമെല്ലാം ചെയ്യുന്നു
ഭാഷാവരമേകീടുന്നു.

പ്രവചനവരവും നല്ലന്നു
നാവിനു ശക്തികൾ നല്ലന്നു
അവനെ പുൽകാമീനേരം

- 6 മിശിഹാതൻ പ്രിയയാം തിരുസഭയിൽ
ശ്രീഹന്മാരെ നിയമിച്ചു
അതുപോലെ നിബിമാരാം പലരേം
ചിലരെത്തി പ്രസംഗകരായ്
ചിലർ ഭാഷകളിൽ പ്രവചിച്ചു
വേദന മാററി ചിലരെല്ലാം.

ഭരണാധിപരായ് ചില ദാസർ
എല്ലാം കൃപയാൽ നല്ലനോൻ
അത്യുന്നതനാം റൂഹാതാൻ.⁶²

- 7 റൂഹായാം നാഥാ, ദയവാനേ,
മേലുയരേ നിന്നാഗതനായ്
എന്മിതേ വന്നു വസിക്കേണം.

കൃപ ചൊരിയണമെ ഹൃദയത്തിൽ
പൂർണ്ണതയേകണമെന്നുള്ളിൽ
നാവിനു ശക്തി പകർന്നിടണേ

ഭാഷാവരവും നല്ലേണം
രോഗം നീക്കുന്നതിനായി
ഉന്നതമാമൊരനുഗ്രഹവും.

109 “റൂഹായെ നീ കാണുമ്പോൾ”

- 1 ഭൂവാനം സൃഷ്ടിച്ചവനീശൻ
വചനം വഴിയതു സൃഷ്ടിച്ചു
വചനത്താലതിനെ നയിക്കുന്നു

ആദിയിലുള്ളൊരു തിരുവചനം
അതിനാലുലകം നിലനില്പു
അതിനാലുലകത്തിനു ജീവൻ.

ജീവന്നറവിടമവനത്രേ
വചനം നരരുടെ തേജസ്സമാം
കൂരിരുളിൽ ശോഭിക്കുന്നു.⁶³

62 1 കൊറി. 10-12

63 ഉല്ലത്തി 1:1; യോഹന്നാൻ 1:1-5; 1:9.

2 തിരുവചനം കൃപയുടെ കൂമ്പാരം
ശോഭ നിറഞ്ഞൊരു കിർണമവൻ
ദൈവത്തിൻ വസലനാം സുതൻ

തിരുഹിതമായവനിവിടെത്തി
ജഡമേറ്റു നരനായ് തീർന്നു
ദാസൻ രൂപം പുണ്ടരചൻ

മാലിന്യം തീണ്ടാത്തവനായ്
ധരയിൽ ജീവിച്ചുവസാനം
നരനായ് ജീവൻ ഹോമിച്ചു.

3 മർത്യനായ് ജപാല പകന്നീടാൻ
എത്തി വൻദീപം ധരയിൽ.
അതിലെല്ലാ നരരും ശോഭിച്ചു.

അവനി ലോകത്തിനുറവ
അവനാലവയൊരു നാളുളവായ്
അവനാലവ നിലനില്ക്കുന്നു

അവനെ ലോകമറിഞ്ഞില്ല
സ്വന്തജനത്തിനിടയിൽ വ-
ന്നവനെയവർ കുമിശിൾ ഇക്കി.

4 വചനത്തെ-കൈക്കൊള്ളുന്നവരിൽ
തിരുനാമം പേറുന്നവരിൽ
റൂശ്യാ തൻ മുദ്ര പതിച്ചവരിൽ

വാഴുന്ന പാവന താതൻ
പാവനമാം ബലിവേദിയത്ത്
റൂഹായുടെ പ്രിയമാം വാസം

പുതിയൊരു ലോകം പണിതീടാൻ
കരുവാക്കുന്നവരെ നാഥൻ
തൻ ജനവും നവമാം ഇസ്രേൽ.

5 കാരുണ്യം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ റൂപൻ
വാരിച്ചൊരിയുന്ന കരുണ

ബഹുലമതാം കൃപ നാം പ്രാപിച്ചു
മൂശാനിബി നിയമം നല്ലി
കൃപയും സത്യവുമി രാജൻ
മർത്യകലത്തിനു നല്ലുന്നു.

പിതൃസവിധേയെത്തിക്കുന്നോ-
രുന്നത ശ്രേണിയവൻ പ്രിയരേ.
കാടിയടുക്കാം തവസവിധേ.

6 യുഹാനോ-നോതി നദിയരികിൽ;
മിശിഹാ ഞാനല്ലെൻ പ്രിയരേ,
അവനായ് ഞാൻ വഴികളൊരുക്കുന്നു.

മരുഭൂമിയിലുയരും നാദം
നീരിൽ ഞാൻ സ്നാനം നല്ലും
ഞാനവസാനിക്കേണ്ടവനും

എൻ പിറകേ വരുവോൻ നാഥൻ
റൂഹായാൽ സ്നാനം നല്ലും
അവനെനേക്കും നിലനില്ക്കും.

7 ലോകത്തിൻ പാപം പേറുന്ന
ദൈവത്തിൻ കഞ്ഞാടിവനെ-
ന്നോതുണു യുഹാനോൻ നിബിയാ

എൻ പിറകേ വരുവോൻ ധന്യൻ
അവനെ ഞാനുമാറിഞ്ഞില്ല
അവനെനേക്കാൾ മുമ്പനമാം.

അവനെ ഇസ്രേലിനു കാട്ടാൻ
സ്നാനം നല്ലാൻ എത്തി ഞാൻ
അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ പ്രിയരേ.

8 പരിശുദ്ധാ-ത്മാവി യോദ്വാനിൽ
 മേലുയരേ നിന്നാഗതനായ്
 മിശിഹാമേൽ ആവാസം ചെയ്തു
 അവനെ ഞാനമറിഞ്ഞില്ല
 എന്നെയയച്ചുവനോതിയിദം;
 "റൂഹായെ നീ കാണുമ്പോൾ

അറിയേണം മിശിഹായേ നീ
 റൂഹായാൽ സ്നാനം നല്ല-
 ന്നൊരുവൻ ദൈവത്തിൻ പുത്രൻ."

9 കൃപനിയ്യം മിശിഹായേ, നൃപനെ,
 നീയാണന്നതനാം ദൈവം
 ദൈവത്തിൻ അത്യുന്നതവചനം

നരനെ പുണരാണെത്തിയവൻ
 ജേതാവാം മൃതിരഹിതൻ നീ
 സ്ത്രീബായിൽ മൃതിയേറാവനം

മൃതിയെ ഉയിർപ്പാൽ പ്പെനവനം
 പുതിയൊരു ലോകം തന്നവനം
 ഉന്തവതാതിൽ തുറന്നവനം

10 കാലാന്ത്യം വേഗമടക്കുമ്പോൾ
 പൊടിയിൽ നിശ്ചിതരെ നാഥാ,
 നിൻ സവിധേ ചേർക്കണമേ കൃപയാൽ
 നിൻ നിണമെയ്യിവർ പേറുന്ന
 നിൻ റൂജായിവരണിയുന്ന
 നിൻ സ്ത്രീബായിവർ വന്ദിപ്പു

ഓക്കത്തൊരു കുറവും നാഥാ,
 കഴുകണമേ കൃപയാൽ പാപം
 മെ ജീവൻ ഞാൻ പ്രാപിക്കും.

ഡോ. ജി. ചേടിയത്തു്,

സഭാപിതാക്കന്മാർ

കോട്ടയം-1980

പേജ് VIII+272

വില: രൂപ 18

സഭാരംഭകാലത്തുള്ള കുറേ സുപ്രധാന രേഖകളുടെ ആദ്യത്തെ മലയാള പരിഭാഷയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഡിഡാക്കെ, റോമിലെ വിശുദ്ധ ക്ലൈമൻറിന്റെ കൊറിന്തോ സുകാർക്കുള്ള ലേഖനം, അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ, സ്കീർണയിലെ വി. പോളിക്കാർപ്പ് എഫേസോസുകാക്കെഴുതിയ ലേഖനം, പോളിക്കാർപ്പിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വവിവരണം, ബർണബാസിന്റെ ലേഖനം, ഡയഗ്നോസിനുള്ള ലേഖനം, മെലിറ്റോയുടെ പെസഹാ പ്രസംഗം, വി. സിപ്രിയാന്റെ 'കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഐക്യം' എന്ന കൃതി, നിഖ്യോ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ, വി. ഗ്രിഗറി നസ്യൂൻസന്റെ ഉയിർപ്പുപ്രസംഗം, മാർ ഗീവർഗീസിന്റെ കൂദാശാഭാഷ്യം, പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയിലെ സന്യാസനിയമങ്ങൾ എന്നിവ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾപ്പെടുന്നു.

ഡോ. ജി. ചേടിയത്തു്,

ആദിമസഭയുടെ സന്ദേശം

കോട്ടയം-1981

പേജ് XX+337

വില: രൂപ 20

ആദിമക്രൈസ്തവസഭയുടെ സന്ദേശം ആധുനിക തലമുറ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. ശ്രീഹന്മാർ വരച്ചുകാട്ടിയ ഈശോമിശിഹായെയും അവിടുത്തെ രക്ഷാകർസന്ദേശത്തേയും തൊട്ടടുത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവരാണ് ആദിമസഭയിലെ ക്രൈസ്തവർ. ആദിമ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ചിന്തകരെ മലയാളികളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുക, അവരുടെ ജീവിതം, ചിന്താശീലം, കൃതികൾ, സംഭാവനകൾ, ക്രിസ്തുപരമം എന്നിവ അപ്പാടെ പകർത്തുക എന്നിവയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. നിഖ്യാ സുരഭിദോസുവരെയുള്ള ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പറ്റി സമ്യക്കായി വിവരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ മലയാള ഗ്രന്ഥം.

കോപ്പികൾക്ക് അപേക്ഷിക്കുക:

ജി. ചേടിയത്തു്

സെന്റർ തോമസ് സെമിനാരി

കോട്ടയം-10, വടവാരൂർ പി. ഓ., 686010.